SANTA EVANGHELIE

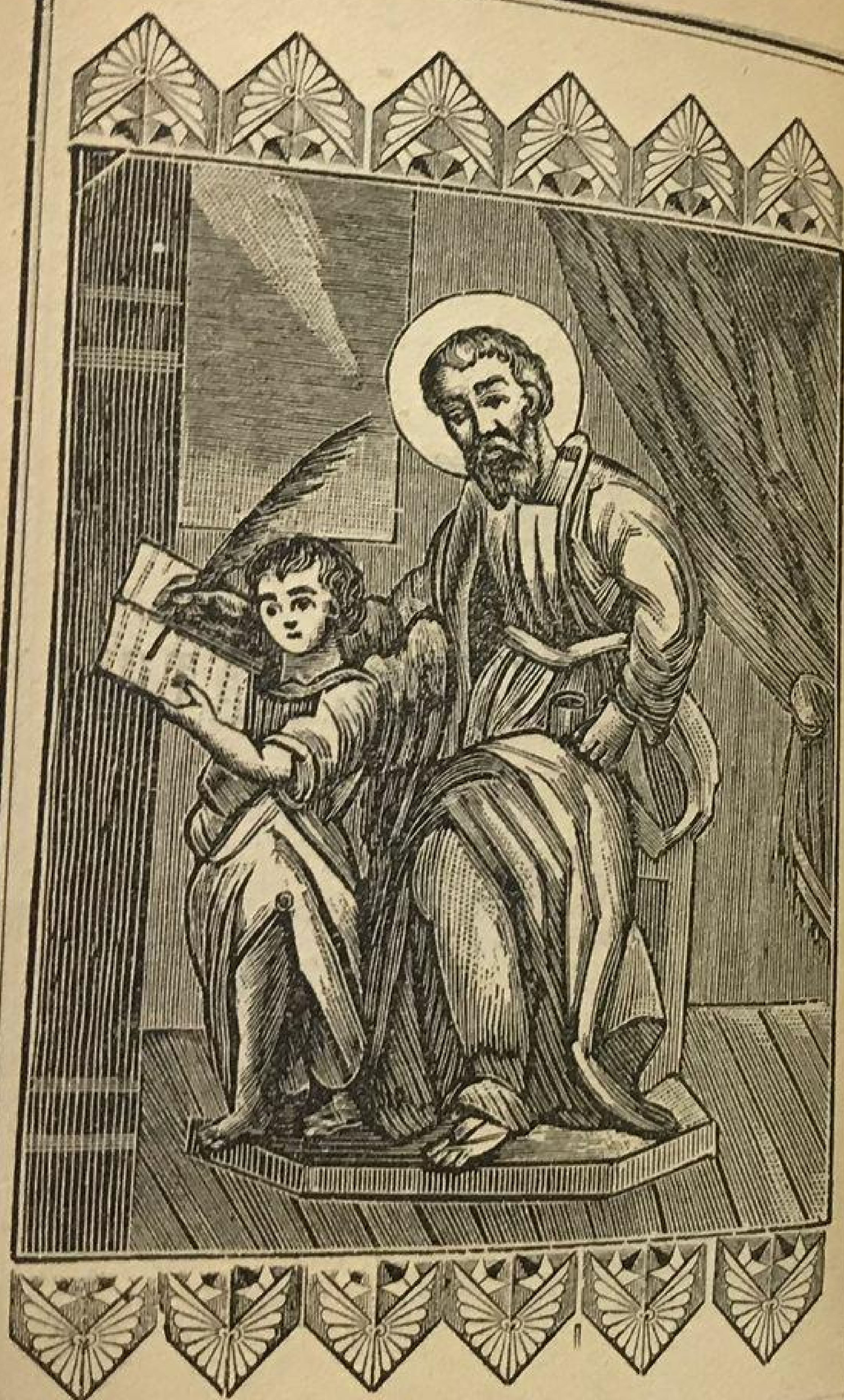
CEA DE LA

MATEĬ

CAP. I.

Pentru neamul luĭ Christos.

1 Cartea neamuluĭ luĭ Iisus Chris-
tos, fiiul luĭ David, fiiul luĭ Avraam. 2 A-
vraam a născut pre Isaac ; ĭar Isaac a năs-
cut pre Iacov ; ĭar Iacov a născut pre Iu-
da şi pre fraţiĭ luĭ ; 3 Iar Iuda a născut
pre Fares şi pre Zara din Tamar ; ĭar
Fares a născut pre Esrom ; ĭar Esrom a
născut pre Aram ; 4 Iar Aram a născut
pre Aminadav ; ĭar Aminadav a născut
pre Naason ; ĭar Naason a născut pre Sal-
mon ; 5 Iar Salmon a născut pre Vooz din
Rahav ; ĭar Vooz a născut pre Ovid din

Rut; ĭar Ovid a născut pre Iesse;
Iesse a născut pre David Impĕratul. [6] Iar
David Impĕratul a născut pre Solomon
din femeia luĭ Urie; [7] Iar Solomon a năs-
cut pre Rovoam; ĭar Rovoam a născut
pre Avia; ĭar Avia a născut pre Asa;
[8] Iar Asa a născut pre Iosafat; ĭar Iosa-
fat a născut pre Ioram; ĭar Ioram a năs-
cut pre Ozia; [9] Iar Ozia a născut pre Ioa-
tam; ĭar Ioatam a născut pre Ahaz; ĭar
Ahaz a născut pre Ezechia; [10] Iar Eze-
chia a născut pre Manasse; ĭar Manasse a
născut pre Amon; ĭar Amon a născut pre
Iosia; [11] Iar Iosia a născut pre Iehonia şi
pre fraţiĭ luĭ la mutarea în Babilon; [12] Iar
după mutarea în Babilon, Iehonia a
născut pre Salatiel; ĭar Salatiel a născut
pre Zorovavel; [13] Iar Zorovavel a născut
pre Aviud; ĭar Aviud a născut pre Elia-
kim; ĭar Eliakim a născut pre Azor; [14] Iar
Azor a născut pre Sadok; ĭar Sadok a
născut pre Ahim; ĭar Ahim a născut pre
Eliud; [15] Iar Eliud a născut pre Eliazar;
ĭar Eliazar a născut pre Mattan; ĭar Mat-
tan a născut pre Iacov; [16] Iar Iacov a
născut pre Iosif, bărbatul Marieĭ, din care

s'a născut Iisus, ce se ḑice Christos.
17 Decĭ, toate neamurile de la Avraam până
la David, neamurĭ patru-spre-ḑece, şi de
la David până la mutarea în Babilon
neamurĭ patru-spre-ḑece, şi de la muta-
rea în Babilon până la Christos neamurĭ
patru-spre-ḑece.
18 Iar naşterea luĭ Iisus Christos aşa
a fost: că logodită fiind muma luĭ, Maria,
cu Iosif, maĭ 'nainte de a se aduna eĭ,
s'a aflat avênd în pântece din Duhul Sânt.
19 Iar Iosif, bărbatul eĭ, drept fiind, şi
nevrênd să o vădiască pre ea, a vrut pe
ascuns să o lase pre dênsa. 20 Şi acestea
gândind el, écă îngerul Domnuluĭ în vis
s'a arătat luĭ ḑicênd: Iosife! fiiul luĭ David,
nu te teme a lua pre Maria femeea ta;
că ce s'a zămislit într'ênsa din Duhul
Sânt este. 21 Şi va naşte fiiŭ, şi veĭ che-
ma numele luĭ: *Iisus*; că acesta va mân-
tuĭ pre poporul seŭ de pĕcatele luĭ. 22 Iar
aceste toate s'aŭ făcut, ca să se plinias-
că ceea ce s'a ḑis de la Domnul prin
profetul ce ḑice: étă fecioara în pân-
tece va avea şi va naşte fiiŭ şi vor che-
ma numele luĭ: *Emmanuel*, ce se tăl-

cueşte: Cu noĭ Dumneḑeŭ. 23 Şi sculân-
du-se Iosif din somn, a făcut precum ĭ-a
poruncit luĭ ângerul Domnuluĭ, şi a luat
pre femeea sa. 24 Şi nu o a cunoscut pre ea,
până ce a născut pre fiiul seŭ cel ântĕiŭ-
născut; şi a chemat numele luĭ *Iisus*.

CAP. II.

Pentru Magĭ, pentru omorîrea pruncilor şi pentru întoarcerea luĭ Iosif cu Maria şi cu Iisus pruncul din Egipet în Nazaret.

1 Iar dacă s'a născut Iisus în Vitle-
emul Iudeeĭ, în ḑilele luĭ Irod Impĕra-
tuluĭ, eată magiĭ de la rĕsărit aŭ venit în
Ierusalim, ḑicênd: 2 Unde este Impĕra-
tul Iudeilor cel-ce s'a născut? Că am
vĕḑut steaua luĭ la rĕsărit, şi am venit să
ne închinăm luĭ. 3 Şi auḑind Irod Impĕ-
ratul s'a turburat şi tot Ierusalimul cu
dênsul. 4 Şi adunând pre toţĭ archiereiĭ şi
cărturariĭ poporuluĭ, a întrebat de dên-
şiĭ: Unde este să se nască Christos? 5 Iar
eĭ aŭ ḑis luĭ: In Vitleemul Iudeeĭ; că
aşa s'a scris prin prorocul: 6 Şi tu, Vitle-

eme, pămêntul Iudeeĭ, nicĭ de cum nu eştĭ
maĭ mic între domniĭ Iudeĭ; că dintru tine
va eşi povăţuitor, care va paşte pre po-
porul meŭ Israel. 7 Atuncĭ Irod, într'as-
cuns chemând pre magĭ, a cercat cu de
amĕnuntul de la dênşiĭ de timpul, întru
care s'a arătat steaua. 8 Şi trimeţêndu-ĭ
pre eĭ în Vitleem, le-a ḑis: Mergênd, cer-
cetaţĭ cu amĕnuntul pentru prunc; şi
dacă îl veţi afla, să-mĭ vestiţĭ şi mie ca şi
eŭ venind să mĕ închin luĭ. 9 Iar eĭ ascul-
tând pre Impĕratul s'aŭ dus. Şi eată steaua,
pre care o vĕḑuseră la rĕsărit, mergea îna-
intea lor, până a venit şi a stătut de-asu-
pra, unde era pruncul. 10 Iar eĭ vĕḑênd
steaua, s'aŭ bucurat cu bucurie mare
fórte. 11 Şi intrând în casă, aŭ vĕḑut prun-
cul cu Maria, muma luĭ; şi căḑênd s'aŭ
închinat luĭ; şi deschiḑêndu-şĭ visteriile
lor, aŭ adus luĭ darurĭ: aur şi tămâe şi
smirnă. 12 Şi luând înscĭinţare prin vis,
să nu se întoarcă cătră Irod, pre altă
cale s'aŭ dus la ţéra lor.

13 Iar după ce s'aŭ dus eĭ, iată ânge-
rul Domnuluĭ în vis se arată luĭ Iosif ḑi-
cênd; Sculându-te, ĭea pruncul şi pre mu-

ma luĭ şi fugĭ în Egipet şi fiĭ acolo până
voiŭ ḑice ţie; că va Irod să caute prun-
cul, să-l peardă pre el. 14 Iar el sculân-
du-se, a luat pruncul şi pre muma luĭ
noaptea, şi s'a dus în Egipet. 15 Şi a
fost acolo până la sevârşirea luĭ Irod, ca
să se pliniască ceea ce s'a ḑis de Domnul
prin prorocul, ce ḑice: Din Egipet am
chemat pre Fiiul meŭ. 16 Atuncĭ Irod,
vĕḑênd că s'a batjocorit de magĭ, s'a
mâniat fórte; şi trimeţênd a omorît pre
toţĭ pruncii, carii eraŭ în Vitleem şi în-
tru toate hotarele luĭ, de doĭ anĭ şi maĭ
micĭ, dupre timpul, pre care-l cercase de
la magĭ. 17 Atuncĭ s'a plinit ceea ce s'a
ḑis de Ieremia prorocul, ce ḑice: 18 glas
în Rama s'a auḑit, plângere şi tânguire
şi ţipĕt mult; Rahel plângêndu-şi pre
fiiĭ seĭ, şi nu vrea să se mângaie, că nu
sunt. 19 Iar după ce s'a sevârşit Irod,
iată îngerul Domnuluĭ în vis se arată
luĭ Iosif în Egipet, 20 ḑicênd: Sculându-
te, ĭea pruncul şi pre muma luĭ, şi mergĭ
în pămêntul luĭ Israel, că aŭ murit ceĭ
ce căutaŭ sufletul pruncululĭ. 21 Iar el scu-
lându-se a luat pruncul şi pre muma luĭ

şi a venit în pămêntul luĭ Israel. 22 Iar au-
ḑind, că Arhelaŭ împĕrăţeşte în Iudea
în locul luĭ Irod, tatăluĭ seŭ, s'a temut
să meargă acolo; ĭar luând poruncă în vis,
s'a dus în părţile Galileeĭ. 23 Şi venind a
locuit în cetatea ce se numeşte Nazaret,
ca să se pliniască ceea ce s'a ḑis prin pro-
feţĭ, că: Nazarinean se va chema.

CAP. III.

*Intâiŭ Ioan a predicat împĕrăţia ceriuri-
lor; pentru Botezul Domnuluĭ de
la Ioan.*

1 Iar în ḑilele acelea a venit Ioan Bo-
tezătorul, predicând în pustia Iudeeĭ;
2 şi ḑicênd: Pocăiţi-vĕ, că s'a apropiat îm-
pĕrăţia ceriurilor. 3 Că acesta este cela ce
s'a preḑis de Isaia profetul ce ḑice: Vocea
celuĭ ce strigă în pustie, Gătiţĭ calea Dom-
nuluĭ, drepte faceţĭ cărările luĭ. 4 Şi acest
Ioan avea îmbrăcămintea luĭ de perĭ de
cămilă, şi brâŭ de curea împrejurul mij-
loculuĭ luĭ; ĭar hrana luĭ era acride şi
miere sĕlbatică. 5 Atuncĭ eşia la dênsul
Ierusalimul şi tótă Iudea şi tótă laturea

dimprejurul Iordanuluĭ. 6 Şi se botezaŭ
în Iordan de la dênsul, mărturisindu-şĭ
pĕcatele lor. 7 Iar vĕḑênd pre mulţĭ din
fariseĭ şi din saducheĭ, venind cătră botezul
luĭ, a ḑis lor: Puĭ de năpărcĭ! cine
v'aŭ arătat voî, ca să fugiţĭ de mânia
ce va să fie? 8 Decĭ faceţi rodurĭ vrednice
de pocăinţă; 9 Şi să nu vi se pară a grăi
întru sine-vĕ: Părinte avem pre Avraam,
că ḑic voî: că póte Dumneḑeŭ şi din
petrele aceste să ridice fiiĭ luĭ Avraam.
10 Că iată şi securea la rădăcina pomuluĭ
zace; decĭ tot pomul, carele nu face ródă
bună, se taie şi în foc se aruncă. 11 Eŭ adică
vĕ botez pre voĭ cu apă spre pocăinţă, ĭar
cela-ce vine după mine maĭ tare de cât
mine este, căruia nu sînt vrednic a-ĭ ţinea
încălţămintele; acesta vĕ va boteza
pre voĭ cu Duh Sânt şi cu foc. 12 A căruia
lopată este în mâna luĭ, şi va curăţi aria sa,
şi va adúna grâul în jitniţa sa; ĭar plevele
le va arde cu focul nestins.

13 Atuncĭ a venit Iisus din Galilea la
Iordan cătră Ioan, ca să se boteze de la
dênsul; 14 Iar Ioan îl opria pre el, ḑicênd:
Eŭ am trebuinţă a mĕ boteza de tine, şi

tu viĭ cătră mine! 15 Şi rĕspunḑênd Ii-
sus, a ḑis cătră el: Lasă acum; că aşa este
cu cuviinţă noî ca să plinim tótă drepta-
tea. Atuncĭ l-a lăsat pre el. 16 Şi botezându-
se Iisus, îndată a eşit din apă, şi iată i s'aŭ
deschis luĭ ceriurile, şi a vĕḑut pre Duhul
luĭ Dumneḑeŭ pogorîndu-se, ca un po-
rumb şi venind preste dênsul. 17 Şi iată
voce din ceriurĭ ḑicênd: Acesta este Fiiul
meŭ cel iubit, întru carele bine am voit.

CAP. IV.

Pentru postul şi pentru ispita luĭ Christos; pentru începerea predicăreĭ luĭ Christos; pentru chemarea luĭ Petru şi a luĭ Andreiŭ şi a fiilor luĭ Zevedeiŭ.

1 Atuncĭ a fost dus Iisus de duhul
în pustie, ca să se ispitiască de diavolul.
2 Şi postind patru-ḑecĭ de ḑile şi patru-
ḑecĭ de nopţĭ, după aceia a flămânḑit.
3 Şi venind la dênsul ispititorul a ḑis: De
eştĭ Fiiul luĭ Dumneḑeŭ, ḑi ca petrele
acestea să se facă pânĭ. 4 Iar el rĕspun-
ḑênd, a ḑis: Scris este: Nu numaĭ cu
pâne va trăi omul, ci cu tot cuvêntul, ce

ese prin gura luĭ Dumneḑeŭ. 5 Atuncĭ
l-a dus pre el diavolul în sânta cetate, şi
l-a pus pre el pe aripa bisericeĭ. 6 Şi a ḑis
luĭ : De eştĭ Fiiul luĭ Dumneḑeŭ, aruncă-
te pre sine-ţĭ jos ; căcĭ scris este, că înge-
rilor seĭ va poruncĭ pentru tine, şi pre mânĭ
te vor ridica, ca nu când-va să împedicĭ
de peatră piciorul teŭ. 7 Şi a ḑis Iisus luĭ :
iarăşĭ scris este : Să nu ispiteştĭ pre Dom-
nul Dumneḑeul tĕŭ. 8 Iarăşĭ l-a dus pre
dênsul diavolul în munte înalt fórte, şi ĭ-a
arătat luĭ tóte împĕráţiile lumeĭ şi mărirea
lor, 9 Şi ĭ-a ḑis luĭ : Aceste tóte le voiŭ da
ţie, dacă căḑênd, te veĭ închina mie.
10 Atuncĭ a ḑis Iisus luĭ : Mergĭ înapoia
mea Satano ! că scris este : Domnuluĭ
Dumneḑeuluĭ tĕŭ să te închinĭ şi luĭ unuia
să-ĭ serveştĭ. 11 Atuncĭ l-a lăsat pre el dia-
volul ; şi iată îngeriĭ aŭ venit la dênsul
şi-ĭ serviaŭ luĭ.

12 Iar auḑind Iisus, că Ioan s'a prins,
s'a dus în Galilea. 13 Şi lăsând Nazare-
tul, venind a locuit în Capernaum, lângă
mare, în hotarele Zavulonuluĭ şi ale Nef-
talimuluĭ : 14 Ca să se pliniască ceea ce s'a
ḑis prin Isaia profetul, ce ḑice : 15 Pă-

mêntul Zavulonuluĭ şi pămêntul Nefta-
limuluĭ, calea măreĭ cea de ceea parte de
Iordan, Galilea neamurilor; 16Poporul, cel
ce şedea întru întunerec a vĕḑut lumină
mare; şi celor ce şedeaŭ în laturea şi în
umbra morţeĭ lumină a rĕsărit lor. 17 De
atuncĭ a început Iisus a predica şi a ḑice:
Pocăiţi-vĕ, că s'a apropiat împĕrăţia ce-
riurilor.
18 Şi umblând Iisus pre lângă marea
Galileeĭ, a vĕḑut pre doĭ fraţi: pre Simon,
ce se numeşte Petru, şi pre Andreĭ, fra-
tele luĭ, aruncându-şĭ mreja în mare (că
eraŭ pescarĭ). 19 Şi a ḑis lor: Veniţĭ după
mine şi vĕ voiŭ face pre voĭ vênătorĭ de oa-
menĭ. 20 Iar eĭ îndată lăsându-şĭ, mre-
jele aŭ mers dupre dênsul. 21 Şi de acolo
mergênd maĭ 'nainte a vĕḑut pre alţĭ doĭ
fraţi, pre Iacov al luĭ Zevedeĭ şi pre
Ioan, fratele luĭ, în corabie cu Zevedeĭ,
tatăl lor, cărpindu-şĭ mrejele lor, şi ĭ-a
chemat pre dênşiĭ. 22 Iar eĭ îndată lăsând
corabia şi pre Zevedeĭ, tatăl lor, aŭ mers
după dênsul. 23 Şi a străbătut Iisus toată
Galilea, învĕţând întru adunările lor, şi
predicând evanghelia împĕrăţieĭ, şi vin-

decând toată boala şi toată neputinţa întru
popor. 24 Şi a eşit vestea luĭ întru toată Si-
ria; şi aduceaŭ către dênsul pre toţĭ ceĭ
ce se aflaŭ cu feliurĭ de boale şi pre ceĭ
ce se ţineaŭ de chinurĭ şi pre ceĭ lunaticĭ,
şi pre slăbănogĭ; şi îĭ vindeca pre eĭ.
25 Şi a mers după dênsul popor mult
din Galilea şi din Decapole, şi din Ierusa-
lim şi din Iudea, şi de cea parte de Iordan.

CAP. V.

Pentru fericirĭ; pentru aceasta, adică că Apostoliĭ şi învĕţătoriĭ sunt sare şi lumină; pentru a nu strica legea şi ordinele, pentru a nu face ceva împotriva aproapeluĭ; pentru împăcarea cu pârîşul; pentru a nu curvi; pentru smintele; pentru a nu-şĭ lăsa femeia; pentru a nu se jura nicĭ de cum; pentru a suferi ocările şi a nu se împrotivi celuĭ reŭ; pentru a iubi pe vrăjmaşĭ.

1 Iar vĕḑênd poporul, s'a suit în mun-
te, şi şeḑênd el, aŭ venit către dênsul
învĕţăceiĭ seĭ. 2 Şi deschiḑêndu-şĭ gura sa,
îĭ învĕţa pre eĭ ḑicênd: 3 Fericiţĭ ceĭ să-

racĭ cu duhul, că acelora este împĕrăţia
ceriurilor. 4 Fericiţĭ ceĭ ce plâng, că aceia
se vor mângâia. 5 Fericiţĭ ceĭ blânḑĭ, că
aceia vor moşteni pămêntul. 6 Fericiţĭ ceĭ
ce flamânḑesc şi însetoşază de dreptate,
că aceia se vor sătura. 7 Fericiţĭ ceĭ milos-
tivĭ, că aceia se vor milui. 8 Fericiţĭ ceĭ
curaţĭ cu inima, că aceia vor vedea pre
Dumneḑeŭ. 9 Fericiţĭ făcĕtoriĭ de pace,
că aceia fiiĭ luĭ Dumneḑeŭ se vor chema,
10 Fericiţĭ ceĭ ce se gonesc pentru dreptate,
că acelora este împĕrăţia ceriurilor. 11 Fe-
ricitĭ veţĭ fi, când vĕ vor ocărî pre voĭ,
şi vĕ vor goni, şi vor ḑice tot cuvêntul rĕŭ
împrotiva voastră, minţind pentru mine.
12 Bucuraţi-vĕ şi vĕ veseliţĭ, că plata voas-
tră multă este în ceriurĭ; că aşa aŭ gonit
pre profeţiĭ ceĭ maĭ 'nainte de voĭ. 13 Voĭ
sînteţĭ sarea pămêntuluĭ; ĭar dacă sarea
se va strica, cu ce se va săra? Intru ni-
mic nu maĭ este de treabă, fără numaĭ a se
arunca afară, şi a se călca de oamenĭ.
14 Voĭ sînteţĭ lumina lumeĭ; cetatea
stând deasupra munteluĭ nu poate a se
ascunde. 15 Nicĭ aprind făclie şi o pun
sub obroc, ci în sfeşnic, şi luminează

tuturor celor ce sunt în casă. 16 Aşa să
lumineze lumina voastră înaintea oame-
nilor, ca să vaḑă lucrurile voastre cele
bune, şi să măriască pre Tatăl vostru cel
din ceriurĭ. 17 Să nu socotiţĭ că am venit
să stric legea saŭ profeţiĭ; n'am venit să
stric, ci să plinesc. 18 Că amin ḑic vouĕ:
Pănă ce va trece ceriul şi pămêntul, o
iotă saŭ o cirtă nu va trece din lege,
pănă ce vor fi tóte. 19 Decĭ cel ce va stri-
ca una dintr'aceste poruncĭ maĭ micĭ, şi
va învĕţa aşa pre omenĭ, se va chema maĭ
mic întru împĕrăţia ceriurilor; ïar cel ce
va învĕţa şi va face, acela mare se va
chema întru împĕrăţia ceriurilor.

20 Că ḑic voî: că de nu va prisosi drep-
tatea voastră maĭ mult de cât a cărtu-
rarilor şi a fariseilor, nu veţĭ intra întru
împĕrăţia ceriurilor. 21 Aţĭ auḑit că s'a
ḑis celor de demult: Să nu ucidĭ; că cine
va ucide, vinovat va fi judecăţeĭ. 22 Iar
eŭ ḑic voî, că tot cel ce se mânie asu-
pra frateluĭ seŭ în deşert, vinovat va fi
judecăţeĭ; şi cine va ḑice frateluĭ seŭ:
Raca, vinovat va fi soboruluĭ; ïar cine
va ḑice: Nebune, vinovat va fi foculuĭ

gheenei. [23] Decĭ, de-ţĭ veĭ aduce darul
teŭ la altar, şi acolo îţĭ veĭ aduce aminte,
că fratele teŭ are ceva asupra ta. [24] Lasă
acolo darul teŭ înaintea altaruluĭ, şi mergĭ
maĭ ântêiŭ de te împacă cu fratele teŭ,
şi atuncea venind, adă darul teŭ. [25] Fiĭ
împĕcându-te cu pîrîşul tĕŭ degrab până
eştĭ pe cale cu dênsul; ca nu când-va
să te dea pîrîşul judecătoruluĭ, şi jude-
cătorul te va da servuluĭ şi în tem-
niţă veĭ fi aruncat. [26] Amin ḑic ţie, nu
veĭ eşi de acolo, până când veĭ da codran-
tul cel maĭ de pe urmă.

[27] Aţĭ auḑit, că s'a ḑis celor de demult:
Sănu prea-curveştĭ. [28] Iar eŭ ḑic voî, că tot
cel-ce cautā la femeie, spre a o pofti pre
ea, eată a prea-curvit cu dênsa întru inima
sa. [29] Iar dacă ochiul teŭ cel drept te
sminteşte pre tine, scóte-l pre el, şi-l lea-
pădă de la tine; că maĭ de folos îţĭ este ţie,
ca să peară unul din membrele tale şi nu tot
trupul teŭ să se arunce în gheena. [30] Şi
dacă mâna ta cea dreaptă te sminteşte pre
tine, tae-o pre ea şi o leapădă de la tine;
că maĭ de folos îţĭ este ţie ca să peară unul
din membrele tale, şi nu tot trupul teŭ să

se arunce în gheenă. 31 Iarăşĭ s'a ḑis, că:
Cel ce îşĭ va lăsa femeia sa, să-ĭ dea eĭ car-
te de despărţire. 32 Iar eŭ ḑic voî, că tot
cel ce-şĭ va lăsa femeia sa, afară de
cuvêntul de curvie, o face pre ea să
prea-curviască; şi cel ce va lua pe cea
lăsată, prea-curveşte.
33 Iarăşĭ aţĭ auḑit, că s'a ḑis celor de de-
mult: Să nu jurĭ strîmb, ci să daĭ Domnuluĭ
jurămintele tale. 34 Iar eŭ ḑic voî: Să
nu te jurĭ nicĭ de cum: nicĭ pre ceriŭ,
că este scaun al luĭ Dumneḑeŭ; 35 Nicĭ
pre pămênt, că este aşternut al picioa-
relor luĭ; nicĭ pe Ierusalim, că este ce-
tate a mareluĭ Impĕrat; 36 Nicĭ pre
capul tĕŭ să te jurĭ, că nu poţĭ să facĭ un
pĕr alb saŭ negru. 37 Ci fie cuvêntul vos-
tru: Aşa, aşa; nu, nu; ĭar ce este
maĭ mult de cât acestea, de la cel rĕŭ
este. 38 Aţĭ auḑit, că s'a ḑis: Ochiŭ pen-
tru ochiŭ, şi dinte pentru dinte. 39 Iar
eŭ ḑic voî: Să nu staţĭ împrotiva celuĭ
rĕŭ; ci de te va lovi cine-va preste faţa
obrazuluĭ cea dreaptă, întoarce-ĭ luĭ şi
pre ceea-laltă. 40 Şi celuĭ ce voeşte să
se judece cu tine şi să-ţĭ ĭea haina ta,

lasă-ĭ luĭ şi cămaşa. 41 Şi cela ce te va sili
pre tine o milă, mergĭ cu dênsul douĕ.
42 Celuĭ ce cere de la tine dă-ĭ; şi pre
cel ce voeşte să se împrumute de la tine
nu-l întórce. 43 Aţĭ audit că s'a dis: Să
iubeştĭ pre aproapele tĕŭ, şi să urăştĭ pre
vrăjmaşul tĕŭ. 44 Iar eŭ dic voue: Iubiţĭ
pre vrăjmaşiĭ vostri, bine-cuvêntaţĭ pre
ceĭ ce vĕ blestemă pre voĭ; faceţĭ bine
celor ce vĕ urĕsc pre voĭ; şi vĕ rugaţĭ
pentru ceĭ ce vĕ supără şi vĕ gonesc pre
voĭ; 45 Ca să fiţĭ fiiĭ Tatăluĭ vostru celuĭ
din ceriurĭ; că rĕsare soarele seŭ preste
ceĭ rĕĭ şi preste ceĭ bunĭ, şi plouă preste
ceĭ drepţĭ şi preste ceĭ nedrepţĭ. 46 Că de
iubiţĭ pre ceĭ ce vĕ iubesc pre voĭ, ce
plată veţĭ avea? Aŭ nu şi vameşiĭ fac
aceeaşĭ? 47 Şi de veţĭ îmbrăţişa cu dra-
goste numaĭ pre prieteniĭ voştri, ce maĭ
mult faceţĭ? Aŭ nu şi vameşiĭ fac aşa?
48 Fiţĭ dar voĭ desevârşiţĭ, precum şi Tatăl
vostru cel din ceriurĭ desevârşit este.

CAP. 6.

Pentru milostenie; pentru rugăciune; pentru postire; pentru a defăima pre cele lumeştĭ; pentru că nimeni nu póte sluji la doĭ domnĭ; pentru a nu se griji de cele trupeştĭ.

1 Luaţĭ-aminte, să nu faceţĭ milostenia
voastră înaintea oamenilor, spre a fi vĕ-
ḑuţĭ de dênşiĭ; iar de nu, nu veţĭ avea
plată de la Tatăl vostru, carele este în ce-
riurĭ. 2 Decĭ când facĭ milostenie, să nu
trîmbiţezĭ înaintea ta, precum fac făţarni-
ciĭ întru adunărĭ şi în uliţĭ, ca să se mărias-
că de oamenĭ. Amin ḑic voî, că-şĭ ĭaŭ
plata lor. 3 Iar tu, făcêud milostenie, să
nu ştie stânga ta ce face dreapta ta; 4 Ca să
fie milostenia ta într'ascuns; şi Tatăl tĕŭ
cel ce vede într'ascuns, acesta va rĕsplăti
ţie întru arătare. 5 Şi când te rogĭ, nu fiĭ
ca făţarniciĭ, că iubesc prin adunărĭ şi
prin unghiurile uliţelor stând să se róge,
ca să se arate oamenilor. Amin ḑic voî,
că-şĭ ĭaŭ plata lor. 6 Iar tu, când te
rogĭ, intră în cămara ta, şi încuind uşa ta,
roagă-te Tatăluĭ tĕŭ celuĭ într'ascuns; şi

Tatăl tĕŭ, cel ce vede într'ascuns, va rĕs-
plăti ţie la arătare. 7 Şi rugându-vĕ să nu
vatologisiţĭ precum păgânii; că li se pare
că întru multa vorba lor, se vor audi.
8 Decĭ nu vĕ asemĕnaţĭ lor, că ştie Ta-
tăl vostru de ce aveţĭ trebuinţă, maĭ na-
inte de a cere voĭ de la dênsul. 9 Decĭ
aşa să vĕ rugaţĭ voĭ: Tatăl nostru carele
eştĭ în ceriurĭ, Sânţiască-se numele tĕŭ;
10 Vie împĕrăţia ta; Fie voia ta, pre-
cum în ceriŭ şi pre pămênt; 11 Pânea
nóstră cea spre fiinţă, dă-ne-o noî as-
tă-dĭ; 12 Şi ne eartă noî datoriele nós-
tre, precum şi noĭ ertăm datornicilor noş-
tri; 13 Şi nu ne duce pre noĭ întru ispită;
ci ne isbăveşte de cel viclén. Că a ta este
împĕrăţia şi puterea şi mărirea, în viacĭ,
Amin.

14 Că de veţĭ erta oamenilor greşalele
lor, erta-va şi voî Tatăl vostru cel ce-
resc; 15 Iar de nu veţĭ erta oamenilor
greşalele lor, nicĭ Tatăl vostru nu va erta
voî greşalele vóstre. 16 Şi când postiţĭ
nu fiţĭ ca făţarniciĭ triştĭ; că-şĭ smolesc
feţele lor, ca să se arate oamenilor că
postesc. Amin dic voî, că-şĭ ĭaŭ plata

lor. 17 Iar tu, când posteştĭ, unge-ţĭ ca-
pul tĕŭ, şi faţa ta o spală; 18 Ca să nu te
arăţĭ oamenilor că posteştĭ, ci Tatăluĭ tĕŭ,
celuĭ ce este într'ascuns, şi Tatăl tĕŭ,
cel ce vede într'ascuns, va resplăti ţie la
arătare. 19 Nu vĕ adunaţĭ voî comorĭ
pre pămênt, unde moliile şi rugina le
strică, şi unde furiĭ le sapă şi le fură.
20 Ci vĕ adunaţĭ voî comorĭ în ceriŭ, unde
nicĭ moliile, nicĭ rugina nu le strică, şi
unde furiĭ nu le sapă nicĭ le fură. 21 Că un-
de este comóra vóstră, acolo va fi şi ini-
ma vóstră.

22 Luminătorul trupuluĭ este ochiul;
decĭ de va fi ochiul tĕŭ curat, tot trupul
tĕŭ va fi luminat. 23 Iar de va fi ochiul
tĕŭ rĕŭ, tot trupul tĕŭ va fi întunecat.
Decĭ dacă lumina, care este întru tine,
este întunerec, dar întunerecul cu cât
maĭ mult? 24 Nimeni nu poate servi la
doĭ domnĭ; că saŭ pre unul va urî şi pre
altul va iubi; saŭ de unul se va ţinea
şi de altul nu va griji; nu puteţĭ servi
luĭ Dumneḑeŭ şi luĭ Mammona. 25 Pentru
aceasta ḑic voî: Nu vĕ grijiţĭ cu sufletul
vostru, ce veţĭ mânca şi ce veţĭ bea; nicĭ

cu corpul vostru, cu ce vĕ veţĭ îmbrăca.
Aŭ nu sufletul maĭ mare este de cât hra-
na, şi trupul de cât haina? 26 Căutaţĭ spre
pasĕrile ceriuluĭ! că nicĭ seamănă, nicĭ
seceră, nicĭ adună în jitniţe, şi Tatăl
vostru cel ceresc le hrăneşte pre dênsele.
Aŭ nu voĭ maĭ multă deosebire aveţĭ de
acestea? 27 Dar cine din voĭ grijindu-se,
póte să-şĭ adaugĕ statuluĭ seŭ un cot?
28 Şi de haină ce vĕ grijiţĭ? Socotiţĭ crinriĭ
câmpuluĭ, cum cresc; nu se ostenesc, nicĭ
torc; 29 Iar ḑic voî, că nicĭ Solomon
întru toată mărirea sa, nu s'a îmbrăcat ca
unul dintr'aceştia. 30 Decĭ dacă pre iarba
câmpuluĭ, care este astă-ḑi şi mâne se
aruncă în cuptor, Dumneḑeŭ aşa o îm-
bracă, nu cu mult maĭ vêrtos pre voĭ, pu-
ţin-credincioşilor?
31 Decĭ nu vĕ grijiţĭ, ḑicênd: ce vom
mânca? saŭ ce vom bea? saŭ cu ce ne
vom îmbrăca? 32 Că aceste toate neamu-
rile le caută; că ştie Tatăl vostru cel ce-
resc, că trebuinţă aveţĭ de toate acestea.
33 Ci căutaţĭ maĭ ânteiŭ împĕrăţia luĭ Dum-
neḑeŭ şi dreptatea luĭ şi acestea toate se
vor adăoga voî. 34 Drept aceea nu vĕ

grijiţĭ de ḑiua de mâne; că ḑiua de mâne
se va griji de sine. Ajunge ḑileĭ rĕuta-
tea eĭ.

CAP. VII.

Pentru a nu judeca pre nimeni şi pentru a nu da sântele cânilor; pentru a cere şi a căuta; pentru poarta cea strîmtă şi pentru cea largă; pentru a ne păzi de profeţiĭ ceĭ mincinoşĭ.

1 Nu judecaţĭ, ca să nu fiţĭ judecaţĭ.
2 Că cu ce judecată veḑĭ judeca, veţĭ fi
judecaţĭ; şi cu ce mĕsură veţĭ mĕsura, se
va mĕsura voî. 3 Şi ce veḑĭ paiul cel ce
este în ochiul frateluĭ tĕŭ, iar bîrna, care
este în ochiul tĕŭ, n'o simţĭ? 4 Saŭ cum
ḑicĭ frateluĭ teŭ: Lasă să scot paiul din
ochiul tĕŭ, şi eată bîrna este în ochiul tĕŭ.
5 Făţarnice! scoate ântĕi bîrna din o-
chiul tĕŭ, şi atuncĭ veĭ vedea să scoţĭ
paiul din ochiul frateluĭ tĕŭ. 6 Nu daţĭ
sânta cânilor, nicĭ lepădaţĭ mărgăritariĭ
voştri înaintea porcilor, ca nu cum-va să-ĭ
calce cu picioarele lor, şi întorcêndu-se să
vĕ rupă pre voĭ. 7 Cereţĭ şi se va da voî;

căutaţĭ şi veţĭ afla; bateţĭ şi se va des-
chide voî. 8 Că tot cela-ce cere ia; şi
tot cela-ce caută află; şi celuĭ ce bate i se
va deschide. 9 Saŭ carele om este dintre
voĭ, de la care de va cere fiiul luĭ pâne,
aŭ doar peatră îĭ va da luĭ? 10 Saŭ de va
cere peşte, aŭ doar şearpe va da luĭ? 11 Decĭ
dacă voĭ reĭ fiind, ştiţĭ să daţĭ dărĭ bune
fiilor voştri, cu cât maĭ vêrtos Tatăl vos-
tru cel din ceriurĭ va da cele bune celor
ce cer de la dênsul?

12 Decĭ toate câte voiţĭ să vĕ facă vouè
oamenii, faceţĭ şi voĭ lor asemenea; că
aceasta este legea şi profeţiĭ 13 Intraţĭ
prin uşa cea strîmtă; că largă este uşa
şi lată calea, ceea ce duce în perḑare, şi
mulţĭ sunt ceĭ ce intră printr'ênsa; 14 Ce
strîmtă este uşa şi îngustă calea, care
duce în vieaţă! şi puţinĭ sunt ceĭ ce o află
pre ea.

15 Păziţi-vĕ de profeţiĭ ceĭ mincinoşĭ,
cariĭ vin la voĭ în haine de oĭ, iar în lăun-
tru sunt lupĭ răpitorĭ. 16 Din roadele lor
îĭ veţĭ cunoaşte pre eĭ. Aŭ doar vor culege
din spinĭ strugurĭ, saŭ din ciuline smochi-
ne? 17 Aşa, tot pomul bun roade bune face,

ĭar pomul putred, roade rele face. 18 Nu
poate pomul bun să facă roade rele, nicĭ
pomul putred să facă róde bune. 19 Decĭtot
pomul, care nu face roade bune, se tae, şi
în foc se aruncă. 20 Pentru aceea din
roada lor îĭ veţĭ cunoaşte pre dênşiĭ.

21 Nu tot cela ce-mĭ ḑice mie: Doamne!
Doamne! va întra întru împĕrăţia ceriu-
rilor, ci cela ce face voia Tatăluĭ meŭ,
care este în ceriurĭ. 22 Mulţĭ vor ḑice mie
în ḑiua aceea: Doamne! Doamne! Aŭ
nu cu numele tĕŭ am profeţit şi cu nu-
mele teŭ demonĭ am scos? şi cu nume-
le teŭ multe puterĭ am făcut? 23 Şi
atuncĭ voiŭ mărturisi lor: că nicĭ-oda-
tă nu v'am ştiut pre voĭ; depărtaţi-vĕ
de la mine ceĭ ce lucraţĭ fără de legea.

24 Decĭ tot cela-ce aude cuvintele mele
acestea şi le face pre ele, asemĕna-l-voiŭ
pre el bărbatuluĭ înţelept, care şi-a zidit
casa sa pe peatră; 25 Şi s'a pogorît ploa-
ea, şi aŭ venit rîurile, şi aŭ suflat vêntu-
rile, şi s'aŭ pornit spre casa aceea, şi n'a
căḑut: că era întemeiată pre peatră. 26 Şi
tot cela ce aude cuvintele mele acestea
şi nu le face pre ele, se va asĕmĕna băr-

batuluĭ nebun, care şĭ-a zidit casa sa pe
nisip: 27 Şi s'a pogorît ploaea, şi aŭ ve-
nit rîurile, şi aŭ suflat vênturile, şi aŭ lo-
vit în casa aceea, şi a cădut, şi era mare
căderea eĭ. 28 Şi a fost după ce a sfêrşit
Iisus cuvintele acestea, se mira poporul de
învĕţătura luĭ. 29 Că-ĭ învĕţa pre eĭ, ca
cela ce are putere, iar nu ca cărturariĭ.

CAP. VIII.

Pentru leprosul; pentru sutaşul; pentru soacra luĭ Petru; pentru ceĭ ce s'aŭ vindecat de feliurĭ de boale; pentru cel ce nu i-a dat Iisus voe să-ĭ urmeze; pentru certarea apelor, pentru ceĭ îndrăciţĭ, aĭ cărora dracĭ aŭ intrat în turma porcilor.

1 Şi pogorîndu-se el din munte, a mers
după dênsul mult popor. 2 Şi eată un le-
pros venind se închina luĭ dicênd: Doam-
ne! de veĭ vrea, poţĭ să mĕ curăţeştĭ. 3 Şi
tindênd Iisus mâna, s'a atins de dênsul,
dicênd: Voesc, curăţeşte-te! Şi îndată s'a
curăţit lepra luĭ. 4 Şi a dis Iisus luĭ: Vedĭ
nimĕnuĭ să nu spuĭ; ci mergĭ de te arată
pre sineţĭ preotuluĭ, şi du darul, care a
poruncit Moisi, întru mărturie lor.

5 Iar întrând el în Capernaum, s'a
apropiat cătră dênsul un sutaş, rugându-l
pre el şi ḑicênd : 6 Doamne! servul meŭ
zace în casă slăbănog, cumplit chinuin-
du-se. 7 Şi a ḑis Iisus luĭ: Eŭ venind, îl
voiŭ vindeca pre dênsul. 8 Şi respunḑênd
sutaşul, a ḑis: Doamne: nu sînt vrednic
ca să intri sub acoperemêntul meŭ, ci
numaĭ ḑi cu cuvêntul şi se va tămădui
servul meŭ. 9 Că şi eŭ sînt om sub stĕ-
pânire, avênd sub sine-mĭ slujitorĭ: şi
ḑic acestuia: Mergĭ, şi merge; şi altuia:
Vino, şi vine; şi servuluĭ meŭ: Fă acésta,
şi face. 10 Iar Iisus auḑind acestea s'a
minunat, şi a ḑis celor ce veniaŭ după
dênsul: Amin, ḑic voî, nicĭ întru Israel
nu am aflat atâta credinţă. 11 Şi ḑic
voî: că mulţĭ de la rĕsăriturĭ şi de la
apusurĭ vor veni şi se vor odihni, cu A-
vraam cu Isaac şi cu Iacob întru împĕ-
răţia ceriurilor. 12 Iar fiiĭ împĕrăţieĭ vor
fi goniţĭ întru întunericul cel maĭ din a-
fară; acolo va fi plângerea şi scrâşnirea
dinţilor. 13 Şi a ḑis Iisus sutaşului: Mergĭ,
şi cum aĭ creḑut fie ţie. Şi s'a tămăduit
servul luĭ într'acea oră.

14 Şi venind Iisus în casa luĭ Petru,
a vĕḑut pre soacra luĭ zăcênd şi aprinsă
de frigurĭ. 15 Şi s'a atins de mâna eĭ, şi o a
lăsat pre dênsa frigurile; şi s'a sculat,
şi servea luĭ. 16 Iar făcêndu-se séră, aŭ
adus luĭ pre mulţĭ îndrăciţĭ, şi a scos
duhurile cu cuvêntul, şi a tămăduit pre
toţĭ bolnaviĭ; 17 Ca să se pliniască ceea ce
s'a ḑis prin profetul Isaia, carele grăesce:
Acesta a luat neputinţile noastre şi boale-
le a purtat. 18 Decĭ vĕḑênd Iisus popor
mult împrejurul seŭ, a poruncit învĕţă-
ceilor să meargă de ceea parte. 19 Şi
apropiindu-se un cărturariŭ ĭ-a ḑis luĭ:
Invĕţătorule! voiŭ să merg după tine orĭ-
unde veĭ merge. 20 Şi a ḑis Iisus luĭ:
Vulpile aŭ vizuinĭ, şi paserile ceriuluĭ cui-
burĭ; ĭar Fiiul omuluĭ n'are unde să-şĭ
plece capul. 21 Iar altul din învĕţăceiĭ luĭ
ĭ-a ḑis luĭ: Doamne! dă-mĭ voie ântĕiŭ
să merg să îngrop pre tatăl meŭ. 22 Iar
Iisus a ḑis luĭ: Vino după mine şi lasă
morţiĭ să-şĭ îngroape pre morţiĭ lor.
23 Şi intrând el în corabie, aŭ mers
după dênsul învĕţăceiĭ seĭ. 24 Şi eată s'a
făcut mare vifor în marea, cât se acope-

ria corabia de valurĭ; iar el dormia.
25 Şi venind învĕţăceiĭ luĭ, l-aŭ deştep-
tat pre el ȡicênd: Doamne! mântueşte-
ne, că perim. 26 Şi le-a ȡis lor: Ce sînteţĭ
înfricoşaţĭ, puţin-credincioşilor! Atuncĭ
sculându-se, a certat vênturile şi marea,
şi s'a făcut linişte mare. 27 Iar oame-
niĭ se miraŭ, ȡicênd: Cine este acesta,
că şi vênturile şi marea ascultă de el.
28 Şi trecênd el de ceea parte în laturea
Gherghesenilor, l-a întimpinat pre dên-
sul doĭ îndrăciţĭ, eşind din mormênturĭ,
foarte cumpliţĭ, cât nu putea nimenea să
treacă pre calea aceea. 29 Şi eată a strigat
ȡicênd: Ce este noî şi ţie Iisuse fiiul
luĭ Dumneȡeŭ? Aĭ venit aicĭ maĭ nainte
de timp să ne munceştĭ pre noĭ? 30 Şi era
departe de dênşiĭ o turmă de porcĭ mulţĭ
păscênd. 31 Iar draciĭ îl rugaŭ pre el
ȡicênd: De ne scoţĭ pre noĭ, dă-ne voe să
ne ducem în turma cea de porcĭ. 32 Şi
a ȡis lor: Mergeţĭ! Iar eĭ eşind aŭ mers
în turma cea de porcĭ, şi eată s'a pornit
toată turma cea de porcĭ de pe ţĕrmurĭ în
marea şi aŭ murit în ape 33 Iar păstoriĭ aŭ
fugit şi mergênd în cetate aŭ spus de

toate şi cele de ceĭ îndrăciţĭ. 34 Şi eată
toată cetatea a eşit întru întimpinarea luĭ
Iisus, şi vĕḑêndu-l pre dênsul, l-a rugat,
ca să treacă din hotarele lor.

CAP. IX.

Pentru slăbănogul, ce se purta de patru; pentru chemarea luĭ Mateĭ; pentru Mântuitoriul ce a mâncat cu vameşiĭ; pentru fica maĭ mareluĭ sinagogeĭ; pentru femeia, ce-ĭ curgea sânge; pentru ceĭ doĭ orbĭ; pen- îndrăcitul cel mut.

1 Şi intrând în corabie, a trecut şi a
venit în cetatea sa. 2 Şi eată aŭ adus luĭ
pre un slăbănog, carele zăcea în pat. Şi
vĕḑênd Iisus credinţa lor, a ḑis slăbă-
noguluĭ: Indrăzneşte fiiule, eartă-ţi-se ţie
pĕcatele tale. 3 Şi eată oare-cariĭ din căr-
turarĭ aŭ ḑis întru sine: Acesta huleşte.
4 Şi vĕḑênd Iisus gândurile lor a ḑis:
Pentru ce voĭ cugetaţĭ viclene întru ini-
mile vóstre? 5 Că ce este maĭ lesne a ḑice:
Iartă-ţi-se ţie pĕcatele tale, saŭ a ḑice:
scoală şi umblă; 6 Ci ca să ştiţĭ, că pu-
tere are Fiiul omuluĭ pre pămênt a erta

pĕcatele. 7 Atunci a ḑis slăbănoguluĭ :
Scoală-te, rădică-ţĭ patul teŭ şi mergĭ la
casa ta. 8 Şi sculându-se, s'a dus la casa
sa ; ĭar popoarele vĕḑênd se miraŭ şi mă-
riaŭ pre Dumneḑeŭ, carele a dat putere
ca aceasta oamenilor.

9 Şi trecênd Iisus de acolo, a vĕḑut
pre un om şeḑênd la vamă, ce se numia
Mateĭ, şi ĭ-a ḑis luĭ : Vino după mine,
şi sculându-se, a mers după dênsul. 10 Şi
a fost când a şeḑut el în casă, şi eată
mulţĭ vameşĭ şi pĕcătoşĭ viind, şedeaŭ cu
Iisus şi cu învĕţăceĭ luĭ. 11 Şi vĕḑênd fa-
riseiĭ aŭ ḑis învĕţăţceilor luĭ : pentru ce
cu vameşiĭ şi cu pĕcătoşiĭ mănâncă şi bea
dascălul vostru. 12 Iar Iisus auḑind, a
ḑis lor : N'aŭ trebuinţă ceĭ sănătoşĭ de
doctor, ci ceĭ bolnavĭ. 13 Deci mergênd
învĕţaţi-vĕ ce este: milă voesc, ĭar nu
jertfă, că n'am venit să chiem pre cei
drepţĭ, ci pre ceĭ pĕcătoşĭ la pocăinţă.
14 Atunci a venit la dênsul învĕţăceĭ
luĭ Ioan ḑicênd : Pentru ce noĭ şi fa-
riseiĭ postim mult; ĭar învĕţăţceiĭ tĕĭ nu
postesc ? 15 Şi le-a ḑis lor Iisus : Aŭ doară
pot fiiĭ nunţeĭ să se jeliască în câtă vreme

este cu dênşiĭ mirele? ci vor veni ḑiie,
când se va lua de la dênşiĭ mirele, şi a-
tuncĭ vor posti. 16 Că nimenĭ nu pune
petec de pânză nouĕ la haină veche, că
îşĭ ïea plinirea sa de la haină, şi maĭ rea
spărtură se face. 17 Nicĭ pun vin noŭ
în foĭ vechĭ; ïar de nu, se sparg foiĭ, şi
vinul se varsă, şi foiĭ pier; ci pun vinul
noŭ în foĭ nouĭ, şi amêndoĕ se ţin.
18 Acestea ḑicênd el cătră dênşiĭ, eată un
boier oare-carele venind s'a închinat luĭ,
ḑicênd: Că fiica mea acum a murit,
ci venind pune mâna ta preste dênsa, şi
va învia. 19 Şi sculându-se Iisus, a mers
după dênsul şi învĕţăţceiĭ luĭ. (20 Şi eată
o femeie întru curgerea sângeluĭ fiind de
doĭ-spre-ḑece anĭ, venind dinapoĭ, s'a a-
tins de poala haineĭ luĭ. 21 Că ḑicea întru
sine: că numaĭ de mĕ voiŭ atinge de
haina luĭ, mĕ voiŭ mântui. 22 Iar Iisus în-
torcêndu-se şi vĕḑênd-o pre ea, ĭ-a ḑis: In-
drăzneşte, fiică, credinţa ta te-a mân-
tuit, şi s'a tămăduit femeia din ora ace-
ea). 23 Şi venind Iisus în casa boieru-
luĭ, şi vĕḑênd fluerătoriĭ şi mulţimea gâl-
cevindu-se, a ḑis lor: fugiţĭ, că n'a murit

fecioara, ci dórme. 24 Şi'şi rîdea de dên-
sul. 25 Iar dacă s'a scos afară poporul
întrând o a luat de mână, şi s'a sculat
fecioara 26 Şi a eşit vestea aceasta preste
tot pămêntul acela.
27 Şi trecênd Iisus de acolo, a mers
după dênsul doï orbï, strigênd şi ḑicênd
milueşte-ne pre noï Fiiule al luï David.
28 Iar după ce a mers în casă, aŭ venit
la dênsul orbiï, şi li-a ḑis lor Iisus: Cre-
deţï că pot să fac eŭ aceasta? Ḑis-aŭ,
luï: aşa Doamne. 29 Atuncï s'a atins de
ochiï lor, ḑicênd: după credinţa voastră
fie voî: şi s'aŭ deschis ochiï lor. 30 Şi cu
asprime li-a poruncit lor Iisus ḑicênd: Ve-
deţï nimenea să nu ştie. 31 Iar eï eşind,
l-aŭ vestit pre dênsul în tot pămêntul
acela. 32 Iar eşind eï, eată aŭ adus la
dênsul pre un om mut îndrăcit. 33 Şi sco-
ţêndu-se dracul, a grăit mutul; şi s'a
mirat poporul ḑicênd: că nicï o dinioară
nu s'a arătat aşa întru Israil. 34 Iar fari-
seiï ḑiceaŭ: cu Domnul Dracilor scoate
pre dracï. 35 Şi străbătea Iisus prin toate
cetăţile şi oraşele, învêţând în soboarele
lor, şi predicênd Evanghelia împĕrăţieï,

şi vindecând toată boala şi toată nepu-
tinţa întru popor.
36 Iar vědênd el poporul i s'a făcut
milă de dênsul; că era supărat şi lepă-
dat ca oile, ce n'aŭ păstor. 37 Atuncĭ
a ḑis învěţăceilor seĭ: Iată secerişul
este mult, ĭar lucrătoriĭ puţinĭ. 38 Decĭ
rugaţĭ pre Domnul secerişuluĭ, ca să scoa-
ţă lucrătorĭ la săcerişul seŭ.

CAP. X.

Pentru chemarea apostolilor şi pentru trimiterea lor la predicare; pentru învěţătura, ce a învěţat Christos pre Apostolĭ, când ĭ-a trimis şi pentru profeţia de cele ce era să li se întâmple lor şi pentru alte învěţăturĭ.

1 Şi chemând pre ceĭ doĭ-spre-ḑece
învěţăceĭ aĭ seĭ, le-a dat lor putere asu-
pra duhurilor celor necurate, ca să le
scoaţă pre ele, şi să tămăduiască toată
boala, şi toată neputinţa. 2 Iar ale ce-
lor doĭ-spre-ḑece Apostolĭ numele sînt
acestea: Cel dintêiŭ Simon, ce se numeşte
Petru, şi Andreĭ fratele luĭ; Iacov al luĭ
Zevedei şi Ioan fratele luĭ; 3 Filip şi

Iacov al luĭ Alfeŭ şi Levi, ce s'a numit Ta-
deŭ. 4 Simon hananitul şi Iuda Iscario-
teanul, carele l-a şi vêndut pre dênsul.
5 Pre aceştĭ doĭ-spre-ḑece ĭ-aŭ trimis Iisus,
poruncindu-le lor şi grăind: In calea pă-
gânilor să nu mergeţĭ, şi în cetatea Sa-
marinenilor să nu intraţĭ. 6 Ci maĭ vêrtos
mergeţĭ către oile cele perdute ale caseĭ luĭ
Israil. 7 Şi umblând predcaţĭi, ḑicênd:
Că s'a apropiat Impěrăţia Cerurilor. 8 Pre
ceĭ bolnavĭ vindecaţĭ, pre ceĭ leproşĭ
curăţiţĭ, pre ceĭ morţĭ îĭ înviaţĭ, dracĭĭ
scoateţĭ; în dar aţĭ luat, în dar daţĭ.
9 Nu câştigaţĭ aur, nicĭ argint, nicĭ banĭ,
la brânele voastre, 10. Nicĭ traistă în cale,
nicĭ doě haine, nicĭ încălţăminte, nicĭ
toiag: că vrednic este lucrătorul de hra-
na sa. 11 Şi orĭ în care cetate, séŭ oraş
veţĭ intra, cercetaţĭ cine este întru dên-
sul vrednic; şi acolo să petreceţĭ până
când veţĭ eşi. 12 Şi intrând în casă, să-ĭ
uraţĭ eĭ, grăind: Pace caseĭ aceştia 13 Şi
de va fi casa aceia vrednică, va veni pa-
cea voastră preste dênsa; iar de nu va
fi vrednică, pacea voastră se va întoarce
la voĭ. 14 Şi orĭ cine nu va primi pre voĭ,

nicĭ va asculta cuvintele voastre, eşind
din casa, séŭ din cetatea aceia, scuturaţĭ
praful de pre picioarele voastre. 15 Amin
grăesc voî, că maĭ uşor va fi pămên-
tuluĭ Sodomuluĭ şi Gomoruluĭ în ḑiua
judecăţiĭ, de cât cetăţiĭ aceia.
16 Iată eŭ trimit pre voĭ, ca oile prin mij-
locul lupilor. Decĭ fiţĭ înţelepţĭ ca şerpiĭ,
şi proştĭ ca porumbiĭ. 17 Şi vĕ luaţĭ aminte
de oamenĭ, că vĕ vor da pre voi în so-
boare, şi întru adunările lor vĕ vor bate
pre voĭ. 18 Incă şi înaintea Domnilor şi a
Impĕraţilor veţĭ fi duşĭ pentru mine, întru
mărturie lor şi limbilor. 19 Iar când vĕ
vor da pre voĭ, nu vĕ grijiţĭ, cum saŭ
ce veţĭ grăi; că se va da voî într'acea
oră ce veţĭ grăi; 20 Că nu voĭ sînteţĭ ceĭ
ce grăiţĭ, ci Duhul Tatăluĭ vostru, carele
grăeşte întru voĭ. 21 Şi va da frate pre
frate spre moarte, şi tată pre fecior; şi se
vor scula feciori asupra părinţilor, şi ĭ
vor omorî pre dênşiĭ. Şi veţĭ fi urîţĭ de
toţĭ pentru numele meŭ. 22 Iar cela ce
va răbda până în sfêrşit, acela se va mân-
tui.
23 Iar când vĕ vor goni pre voĭ întru acéstă

cetate, fugiţĭ în cea laltă. Amin grăesc
voî: Nu veţĭ sfêrşi cetăţile luĭ Israil,
până când va veni Fiiul omuluĭ. 24 Nu este
învĕţăcel maĭ pre sus de dascălul seŭ, nicĭ
slugă maĭ pre sus de Domnul seŭ. 25 A-
junge învĕţăcelului să fie ca dascălul seŭ, şi
sluga ca Domnul seŭ. Daca pre stĕpânul
caseĭ l-aŭ numit Veelzevul, cu cât maĭ vêr-
tos pre casnicciĭ luĭ. 26 Decĭ nu vĕ temeţĭ
de dênşiĭ; că nimic nu este acoperit, care
să nu se descopere, şi ascuns, care să nu
se cunoască. 27 Ceia ce grăesc voî la
întunerec, să spuneţĭ la lumină; şi ce au-
ḑiţĭ la urechie să predicaţĭ deasupra
caselor 28 Şi să nu vĕ temeţĭ de ceĭ ce
ucig corpul, iar sufletul nu pot să-l ucigă,
ci să vĕ temeţĭ maĭ vêrtos de cela ce poate
să pearḑă şi corpul şi sufletul în gheenă.
29 Aŭ doară nu se vînd doĕ paserĭ întru
un filer, şi nicĭ una dintr'ênsele nu cade
pre pămênt fără de Tatăl vostru. 30 Iar
aĭ voştri şi periĭ capuluĭ vĕ sînt toţĭ nu-
mĕraţĭ. 31 Pentru aceia nu vĕ temeţĭ, că
voĭ sînteţĭ cu mult maĭ bunĭ de cât pa-
serile.
32 Decĭ tot cela ce va mărturisi întru

mine înaintea oamenilor, voiŭ mărturisi
şi eŭ întru dênsul înaintea Tatăluĭ meŭ
carele este în cerurĭ. 33 Iar cela ce se
va lepăda de mine înaintea oamenilor,
mĕ voiŭ lepăda şi eŭ de dênsul înaintea
Tatăluĭ meŭ carele este în ceriurĭ. 34 Să
nu socotiţĭ, că am venit să puiŭ pace pre
pământ, n'am venit să puiŭ pace, ci sa-
bie; 35 Că am venit să despărţesc pre om
de tatăl seŭ, şi pre fică de mumă sa, şi
pre noră de soacră sa. 36 Şi vrăjmaşiĭ omu-
luĭ, casniciĭ luĭ.
37 Cela ce iubeşte pre tată séŭ pre mumă,
maĭ mult de cât pre mine, nu este mie vre-
dnic. Şi cela ce iubeşte pre fiiŭ, saŭ pre
fiică, maĭ mult de cât pre mine, nu
este mie vrednic. 38 Şi cela ce nu va lua
crucea sa, şi să vie după mine, nu este
mie vrednic. 39 Cela ce ş'a aflat su-
fletul seŭ, îl va perde pre el; şi
cela ce ş'a perdut sufletul seŭ pentru
mine, îl va afla pre el. 40 Cela ce vĕ pri-
meşte pre voĭ, pre mine mĕ primeşte, şi
cela ce mĕ primeşte pre mine, primeşte
pre cela ce m'a trimis pre mine. 41 Cela
ce primeşte profet, în nume de profet,

plata profetuluĭ va lua; şi cela ce prii-
meşte drept, în nume de drept, plata drep-
tuluĭ va lua. 42 Și cela ce va adăpa pre
unul dintr'aceştĭ micĭ, numaĭ cu un pa-
har de apă rece, în nume de învĕţăcel, a-
min grăesc voĕ: Nu-şĭ va perde plata sa.

CAP. XI.

Pentru ceĭ trimişĭ de Ioan la Iisus; pentru asemănarea Fariseilor şi a legiuitorilor cu copiiĭ, ce se jucaŭ în târg; pentru ticăloşirea Horazinuluĭ şi a Vetsaideĭ; pentru aceasta, că toate sunt date Fiiuluĭ omuluĭ de la Tatăl; pentru chemarea celor osteniţĭ la odihnă.

1 Și a fost când a sevêrșit Iisus, po-
runcind celor doĭ-spre-ḑece învĕțăceĭ
aĭ seĭ, s'a mutat de acolo, ca să învețe și
să predice în cetățile lor.
2. Iar Ioan auḑind din închisoare de
lucrurile luĭ Iisus, şi trimițênd pre doi
din învĕțăceiĭ seĭ, ĭ-aŭ ḑis luĭ: 3 Tu ești
cela ce vine, séŭ pre altul să așteptăm?
4 Și rĕspunḑênd Iisus, a ḑis lor: Mer-

gênd spunețĭ luĭ Ioan, cele ce auḑițĭ,
și vedețĭ. 5 Orbiĭ věd și șchiopiĭ um-
blă, leproșiĭ se curățesc și surḑiĭ aud,
morțiĭ se scoală și săracilor bine se ves-
tește. 6 Și fericit este cela ce nu se va
sminti întru mine. 7 Și după ce s'aŭ dus
aceia, a început Iisus a grăi popoare-
lor pentru Ioan: Ce ațĭ eșit în pustie
să vedețĭ, aŭ trestie clătită de vênt ?
8 Dar ce ațĭ eșit să vedețĭ, aŭ om îm-
brăcat în haine moĭ? Iată ceĭ ce poartă
cele moĭ, în casele împĕraților sînt.
9 Dar ce ațĭ eșit să vedețĭ? aŭ profet?
adevěrat grăesc voî : Și maĭ presus de
profet. 10 Că acesta este de carele este
scris: Iată eŭ trimit pre ângerul meŭ
înaintea fețiĭ tale, carele va găti calea
ta înaintea ta. 11 Amin grăesc voî:
Nu s'a sculat întru ceĭ născuțĭ din fe-
meĭ maĭ mare de cât Ioan Botezătorul;
iar cel maĭ mic, întru împĕrăția ce-
rurilor, maĭ mare de cât el este. 12 Și
din ḑilele luĭ Ioan Botezătoruluĭ până
acum, împĕrăția cerurilor se silește,
și silitoriĭ o răpesc pre ea. 13 Că toțĭ
profețĭ și legea până la Ioan aŭ pro-

fețit. 14 Și de voițĭ să priimițĭ, acesta
este Ilie cela ce va să vie. 15 Cela ce
are urechĭ de audit, audă.
16 Și cu cine voiŭ asemăna pre neamul
acesta? Asemenea este copiilor celor ce
șed în târg, și strigă către soțiile sale,
și grăesc: 17 Fluerat-am voî, și n'ațĭ
jucat; de jale am cântat voî, și n'ațĭ
plâns 18 Că a venit Ioan, nicĭ mâncând
nicĭ bênd, și dic: drac are. 19 A venit
Fiiul omuluĭ, mâncând și bênd, și dic:
Iată om mâncătoriŭ și bĕutoriŭ de vin,
prieten vameșilor și pĕcătoșilor. Și s'a
îndreptat înțelepciunea de la fiiĭ seĭ.
20 Atuncĭ a început Isus a imputa
orașelor, întru care se făcuse puterile
sale cele maĭ multe, pentru că nu s'aŭ
pocăit. 21 Vaĭ ție Horazine, vaĭ ție Vi-
tsaido; că de s'ar fi făcut în Tir și în
Sidon puterile care s'aŭ făcut întru voĭ,
de demult în sac și în cenușe s'ar fi po-
căit. 22 Insă dic voue: Tiruluĭ și Sido-
nuluĭ, maĭ ușor va fi în diua judecățiĭ,
de cât voî; 23 Și tu Capernaume, care-
le până la ceriŭ te-aĭ înălțat, până la
iad te veĭ pogorî; că de s'ar fi făcut

în Sodom puterile care s'aŭ făcut întru
tine, ar fi rĕmas până în ḑiua de astăḑĭ.
24 Insă grăesc voĭ: că pămêntuluĭ So-
domuluĭ maĭ ușor îĭ va fi în ḑiua jude-
cățiĭ, de cât ție. 25 Intr'acea vreme
rĕspunḑênd Iisus, a ḑis: Mărturisescu-
me ție Părinte, Doamne al ceriuluĭ și
al pămêntuluĭ, că aĭ ascuns acestea de
ceĭ înțelepțĭ și pricepuțĭ, și le-aĭ des-
coperit pre ele pruncilor. 26 Adevĕrat
Părinte, că așa a fost buna voință îna-
intea ta.

27 Toate îmĭ sunt date mie de la Tatăl
meŭ, și nimenĭ nu cunoaște pre Fiiul
fără numaĭ Tatăl, nicĭ pre Tatăl nu-l
cunoaște nimenea fără numaĭ Fiiul, și
căruia va voi Fiiul să-ĭ descopere. 28 Ve-
nițĭ către mine toțĭ ceĭ ostenițĭ și în-
sărcinațĭ, și eŭ vĕ voiŭ odihni pre voĭ.
29 Luațĭ jugul meŭ preste voĭ, și vĕ în-
vĕțațĭ de la mine, că sûnt blând și sme-
rit cu inima, și vețĭ afla odihnă sufle-
telor vóstre; că jugul meŭ este bun
și sarcina mea ușoară.

———

CAP. XII.

Pentru învĕţăceiĭ ce aŭ rupt spice Sâmbăta; pentru cel ce a avut mâna uscată; pentru îndrăcitul cel orb şi surd; pentru pĕcatul şi hula împotriva Duhuluĭ Sânt; pentru ceĭ ce aŭ cerut semn; pentru muma luĭ Iisus şi pentru fraţiĭ luĭ.

1 In vremea aceia mergea Iisus Sâm-
băta prin semănăturĭ; iar învĕțăceiĭ
luĭ aŭ flămânḍit, și aŭ început a smul-
ge spice și a mânca. 2 Iar fariseiĭ vĕḍênd
aŭ ḍis luĭ: iată învĕțăceiĭ teĭ fac ce nu
se cade a face Sâmbăta. 3 Iar el le-
a ḍis lor: aŭ n'ațĭ cetit ce a făcut Da-
vid, când a flămânḍit el și ceĭ ce e-
raŭ cu dênsul? 4 Cum a intrat în casa
luĭ Dumneḍeŭ și pânile punereĭ înain-
te a mâncat, care nu se cuvenia luĭ să
le mănânce, nicĭ celor ce eraŭ cu dênsul,
fără numaĭ preoților. 5 Saŭ n'ațĭ cetit
în lege, că Sâmbăta preoțiĭ în biseri-
că spurcă Sâmbăta, și nevinovațĭ sunt?
6 Iar grăesc voĭ: că maĭ mare de cât
biserica este aicea. 7 Iar de ațĭ ști ce

este, milă voesc, iar nu jertfă, n'ațĭ
fi osândit pre ceĭ nevinovațĭ. 8 Că Domn
este și al Sâmbeteĭ Fiiul omuluĭ.
9 Și trecênd de acolo, a venit în si-
nagoga lor. 10 Și iată un om era acolo
avênd mâna uscată, și l-a întrebat pre
dênsul, dicênd: De se cuvine Sâmbăta
a vindeca? ca să-l vinuiască pre el.
11 Iar el le-a dis lor: Ce om este din-
tre voĭ carele va avea o oae, și de va
cădea aceia Sâmbăta în groapă, aŭ nu o
va apuca pre ea, și o va scoate? 12 Dar
omul cu cât se deosebiște de oae?
Pentru aceia se cuvine Sâmbăta a face
bine. 13 Atuncĭ dis-a omuluĭ: întinde
mâna ta, și o a întins; și a venit la
starea cea dintăiŭ sănătoasă ca și cea-
laltă.
14 Iar fariseiĭ eșind afară, sfat aŭ fă-
cut asupra luĭ, ca să-l piardă pre
el Iar Iisus cunoscênd, s'a dus de a-
colo.
15 Și a mers după dênsul popoare mul-
te, și ĭ-a tămăduit pre dênșiĭ pre toțĭ.
16 Și le-a poruncit lor, ca să nu-l facă
Pre el arătat. 17 Ca să se pliniască ce-

ia ce s'a grăit prin Isaia profetul ce
dice: 18 Iată pruncul meŭ, pre carele
am ales: iubitul meŭ, întru carele bine
a voit sufletul meŭ; pune-voiŭ Duhul
preste dênsul, și judecată neamurilor
va vesti. 19 Nu se va prici, nicĭ va striga,
nicĭ va audi cine-va în uliță glasul luĭ.
20 Trestie sdrobită nu va frânge, și in
aprins nu va stinge, pănă ce va scoate
judecata spre biruință. 21 Și întru nu-
mele luĭ neamurile vor nădăjdui. 22 A-
tuncĭ a adus la dênsul pre un îndră-
cit orb și mut, și l-a tămăduit pre el;
cât orbul și mutul grăia și vedea. 23 Și
se miraŭ popoarele și diceaŭ: nu cum-va
aceasta este fiiul luĭ David. 24 Iar fa-
riseiĭ audind, diceaŭ: acesta nu scoate
draciĭ, fără numaĭ întru Veelzevul dom-
nul dracilor. 25 Iar Iisus știind gându-
rile lor, le-a dis lor: tótă împĕrăția ce
se împerecheaza între sine, se pustiește;
și toată cetatea saŭ casa ce se împĕre-
chiază între sine, nu va sta. 26 Și daca
satana pre satana scoate, între sine s'a
înpărecheat; decĭ cum-va sta împĕrăția
luĭ? 27 Și dacă eŭ cu Veelzevul scoț dra-

ciĭ, feciorii voştri cu cine scot? Pentru
aceasta eĭ vor fi voî judecătorĭ. 28 Iar
dacă eŭ cu Duhul luĭ Dumnedeŭ scot
dracii, iată a ajuns la voĭ împĕrăţia
luĭ Dumnedeŭ. 29 Saŭ cum poate cine-
va să intre în casa celuĭ tare, şi vasele
luĭ să le jefuiască, de nu ântĕiŭ va lega
pre cel tare, şi atuncĭ va jefui casa luĭ?
30 Cela ce nu este cu mine, împrotiva
mea este; şi cela ce nu adună cu mine,
răsipeşte. 31 Pentru aceasta grăesc voî:
tot pĕcatul şi hula se va erta oameni-
lor; ĭar hula care este împrotiva Du-
huluĭ, nu se va erta oamenilor. 32 Şi
orĭ-cine va dice cuvênt împrotiva fiiu-
luĭ omuluĭ, se va erta luĭ; iar orĭ-cine
va dice împrotiva Duhuluĭ sânt, nu se
va erta luĭ, nicĭ în veacul de acum,
nicĭ în cel ce va să fie. 33 Saŭ faceţĭ
pomul bun şi roada luĭ bună, saŭ faceţĭ
pomul putred şi roada luĭ putredă; că
din roadă se cunoaşte pomul. 34 Puĭ de
năpârcĭ! cum veţĭ putea grăi cele bune,
reĭ fiind? Că din prisosinţa inimeĭ gră-
eşte gura 35 Omul cel bun, din comoara
cea bună a inimiĭ scoate cele bune; iar

omul cel reŭ din comoara cea rea scoate
cele rele. 36 Decĭ grăesc vouĕ: Că pen-
tru tot cuvêntul deșert carele vor grăi
oamenii, vor să dea seamă de dênsul în
ḑiua judecățiĭ. 37 Că din cuvintele tale
te veĭ îndrepta, și din cuvintele tale te
veĭ osândi.

38 Atuncĭ aŭ rĕspuns oarĭ-cariĭ din
cărturarĭ și din fariseĭ, ḑicênd: Invĕță-
torule, voim să vedem de la tine semn.
39 Iar el rĕspunḑênd, a ḑis lor: Neamul
viclean și prea curvar semn caută, și
semn nu se va da luĭ, fără numaĭ sem-
nul luĭ Iona profetuluĭ. 40 Că precum
a fost Iona în pânticele chituluĭ treĭ
ḑile și treĭ nopțĭ, așa va fi Fiul omuluĭ
de inima pămêntuluĭ treĭ ḑile și treĭ
nopțĭ. 41 Bărbațiĭ Nineviteni se vor
scula la judecată cu neamul acesta, și
îl vor osândi pre el; căcĭ eĭ s'aŭ pocăit
pentru predicarea luĭ Iona, și iată
maĭ mult de cât Iona aicĭ. 42 Impĕră-
teasa de la Austru se va scula la jude-
cată cu neamul acesta, și-l va osândi
pre el; că a venit de la marginile pă-
mêntuluĭ, să auḑă înțelepciunea luĭ So-

lomon, și iată maĭ mult de cât Solomon
aicĭ. 43 Iar când Duhul cel necurat va
eși din om, umblă prin locurĭ fără de
apă, căutând odihnă și nu află. 44 A-
tuncĭ ḑice: Mě voiŭ întoarce în casa
mea de unde am eșit; și venind o află
deșartă, măturată, și împodobită. 45 A-
tuncĭ se duce, și ia cu sine alte șapte
maĭ duhurĭ maĭ rele decât sine și întrând
locuesc acolo; și se fac cele depre ur-
mě ale omuluĭ aceluia maĭ rele decât
cele din tăiŭ; așa va fi și acestuĭ neam
viclean.

46 Și încă grăind el către popoare,
iată muma luĭ și frațiĭ luĭ sta afară
căutând să grăiască cu dênsul. 47 Și a ḑis
luĭ oare cine: Iată muma ta și frațiĭ teĭ
staŭ afară, vrênd să grăiască cu tine.
48 Iar el rěspunḑênd, a ḑis celuĭ ce-ĭ a ḑis
luĭ: Cine este muma mea, și cariĭ sunt
frațiĭ meĭ? 49 Și tinḑêndu-șĭ mâna sa
spre învěțăceiĭ sěĭ, a ḑis: Iată Muma
mea și frațiĭ meĭ. 50 Că orĭ cine va
face voia Tatăluĭ meŭ celuĭ din ceruurĭ,
acela frate al meŭ, și soră și mumă este.

CAP. XIII.

Pentru pilda Semănătoruluĭ şi pentru a Impĕrăţieĭ cerurilor.

1 Și în ḑiua aceia eșind Iisus din casă,
ședea lăngă mare. 2 Și s'aŭ adunat la
dênsul popoare multe, cât i-a fost luĭ a
intra in corabie să șaḑă, și tot poporul
sta pre ţĕrmurile măriĭ; 3 Și le-aŭ grăit
lor multe în pilde:
Ḑicênd : Iată a eșit sĕmănătorul
să semene sĕmânţa sa. 4 Și semănând el
unele aŭ căḑut lângă cale, și aŭ venit
pasĕrile și le-aŭ mâncat pre ele. 5 Iar
altele aŭ căḑut pre pietrișĭ, unde n'avea
pământ mult și îndatășĭ rĕsări, pentru
căcĭ n'avea pământ adânc. 6 Și rĕsă-
rind soarele, s'aŭ pălit, și pentru căcĭ
n'avea rădăcină; s'aŭ uscat. 7 Iar al-
tele aŭ căḑut în spinĭ, și aŭ crescut spi-
niĭ, și le-aŭ înecat pre ele. 8 Iar altele
aŭ căḑut pre pământ bun, și aŭ dat roa-
dă, una adecă o sută; iar alta, șese-ḑecĭ;
iar alta, treĭ-ḑecĭ. 9 Cela ce are urechĭ
de auḑit, auḑă.

10 Și apropiindu-se Invĕțăceiĭ aŭ dis
luĭ: Pentru ce în pilde grăeștĭ lor? 11 Iar
el rĕspundênd, a dis lor: Că voî s'a dat
a ști tainele împĕrățieĭ ceriurlor, iar
acelora nu s'a dat. 12 Că cela ce are i se
va da luĭ, și-ĭ va prisosi; iar cela ce
n'are, și ceia ce are se va lua de la
dênsul. 13 Pentru aceasta în pilde gră-
esc lor, că vĕdênd nu vĕd, și audind
nu aud, nicĭ înțeleg. 14 Și se plinește
întru dênșiĭ profeția Isaieĭ cea ce dice:
Cu audul vețĭ audi, și nu veți în-
țelege, și privind vețĭ privi, și nu vețĭ
vedea. 15 Că s'a îngroșat inima popo-
ruluĭ acestuia, și cu urechile greŭ a
audit, și ochiĭ lor ș'aŭ închis, ca nu
cum-va să vadă cu ochiĭ, și cu urechile
să audă, și cu inima să înțelégă, și să
se întoarcă și să-ĭ vindec pre eĭ. 16 Iar
ochiĭ voștri fericițĭ sînt că vĕd, și u-
rechile voastre că aud. 17 Că amin gră-
esc vouĕ: că mulțĭ prorocĭ și dreptĭ aŭ
dorit să vadă cele ce vedețĭ voĭ, și nu
aŭ vĕdut, și să audă cele ce audițĭ, și
nu au audit. 18 Decĭ voĭ audițĭ pilda
semănătoruluĭ 19 Dela tot cela ce aude

cuvêntul împĕrăţieĭ, şi nu-l înţelege,
vine vicleanu, şi răpeşte ceia ce este se-
mănat în inima luĭ; aceasta este cea
semănată lângă cale. 20 Iar cea semă-
nată pre pietrişĭ, acesta este carele a-
ude cuvêntul şi îndată cu bucurie îl pri-
meşte; 21 Insă n'are rădăcină întru sine
ci este până la o vreme, iar făcêndu-se ne
caz saŭ goană pentru cuvênt, îndatăşĭ se
sminteşte. 22 Iar cea semănată în spinĭ,
acesta este carele aude cuvêntul, iar
grija veaculuĭ acestuia şi înşelăciunea
bogăţieĭ, îneacă cuvêntul şi nerodi-
tór se face. 23 Iar cea semănată în pă-
mênt bun, acesta este carele aude cu-
vêntul şi-l înţelege, carele aduce roadă
şi face, unul adecă o sută; Iar altul,
şase-ḑecĭ: iar altul, treĭ-ḑecĭ.
24 Altă pildă le-a pus lor înainte, ḑi-
cênd: Asemenea este împĕrăţia ceru-
rilor, omuluĭ carele a semănat semânţa
bună în ţarina sa; 25 Iar dormind oa-
meniĭ, a venit vrşmaşul luĭ, şi a semă-
nat zizaniĭ între grîŭ, şi s'aŭ dus 26 Iar
dacă a crescut iarba şi a făcut roadă,
atuncĭ s'au arărat şi zizăniile 27 Şi vi-

ind slugile stăpânuluĭ i-au dis luĭ:
Doamne, au n'aĭ semănat semânța bună
în țarina ta, dar de unde are zizaniĭ?
28 Iar el a dis lor: Un om vrăşmaş a
făcut aceasta. Iar slugile aŭ zis luĭ:
vrea-veĭ dar să mergem să le plivim?
29 Iar el a dis lor: Ba. Ca nu cum-va
plivind zizaniile, să rupețĭ şi grîul îm-
preună cu dênsele. 30 Lăsațĭ să crească
amândouĕ împreună până la seceriş, şi
atuncĭ la vremea secerişuluĭ, voĭŭ dice:
secerătorilor, plivițĭ întâĭ zizaniile, şi
le legațĭ snopĭ, ca să le ardem pre dân-
sele; Iar grîul îl adunațĭ în jitnița
mea.
31 Altă pildă le-a pus lor înainte, di-
cênd: Asemenea este împĕrăția ceru-
rilor grăunteluĭ de muştarŭ, pre ca-
rele luându-l omul, l'a semănat în ța-
rina sa 32 Carele este maĭ mic de cât toate
semințele, iar dacă creşte, este maĭ mare
de cât toate buruenile, şise face copaciŭ
cât vin paserile ceriuluĭ şi se sălăşlu-
esc în ramurile luĭ. 33 Altă pildă au
grăit lor: Asemenea este împĕrăția ce-
riurilor a luatuluĭ, pre carele luându-l

femeia l'a ascuns în treĭ mĕsurĭ de făină,
pănă ce s'a dospit toată. 34 Acestea toate
a grăit Isus în pilde popoarelor și fără
de pilde nu grăia lor. 35 Ca să se pli-
néscă ceia ce s'a grăit prin profetul
ce ḑice: Deșchide-voĭ în pilde gura mea,
spune-voiŭ cele ascunse din începutul
lumiĭ; 36 Atuncĭ lăsând popórele a ve-
nit în casă Isus.

37 Și s'aŭ apropiat cătră dênsul Invĕ-
țăceĭ luĭ ḑicênd: Spune noî pilda zi-
zaniilor țarineĭ. 38 Iar el respunḑênd a
ḑis lor. Cela ce a semănat semânța
cea bună, este Fiul omuluĭ. 39 Iar țarina
este lumea ; iar semânța cea bună, a-
cestea sînt fiiĭ Impĕrățieĭ; iar ziza-
niile sunt fiiĭ celuĭ viclean. 40 Iar vrăș-
mașul cel ce le-a semănat pre dênsele
este diavolul; Iar secerișul este sfâr-
șitul veaculuĭ; iar secerătoriĭ sunt
îngeriĭ. 41 Decĭ cum se adună zizaniile
și se ard cu foc, aśa va fi la sfârșitul
veaculuĭ acestuia 42 Va trimite Fiul o-
muluĭ pre îngeriĭ sĕĭ, și vor aduna din-
tru împĕrăția luĭ pre tóte smințele
și pre ceĭ ce fac fără de lege 43 Și -ĭ

vor arunca pre eĭ în cuptorul cel de
foc, acolo va fi plânsul și scrâșnirea
dinților. 44 Atuncĭ drepțiĭ vor străluci
ca soarele întru împĕrăția Tatăluĭ lor;
cela ce are urechĭ de audit, audă.
45 Iarășĭ asemenea este împĕrăția ce-
rurilor cu comóra ascunsă în țarină,
pre care aflând-o o mul, o a ascuns,
și de bucuria eĭ merge și toate câte
are le vinde, și cumpără țarina aceia.
54 Iarășĭ asemenea este împĕrăția ce-
rurilor omuluĭ neguțătoriu, ce caută
mărgăritarĭ bunĭ, 46 Carele aflând un
mărgăritariŭ de mult preț, mergênd a
vêndut toate câte avea, și l-a cumpĕ-
rat pre el. 47 Iarășĭ asemenea este împĕ-
răția ceriurilor năvoduluĭ carele s'a
aruncat în mare, și a adunat de tot felul
de pește; 48 pre carele după ce s'a um-
plut scoțêndu-l la margine, și șdênd
a ales pre ceĭ bunĭ în vase, iar pre ceĭ
reĭ i-a lepădat afară. 49 Așa va fi la
sfârșitul veacului, vor eși îngeri, și
vor despărți pre ceĭ rĕĭ din mijlocul
celor drepțĭ; 50 Și -ĭ vor arunca pre eĭ
în cuptorul cel de foc, acolo va fi plân-

gerea și scârșnirea dinților. 51 Grăit-a
lor Isus: Inţeles-aţĭ aceste toate? Dis-
aŭ luĭ: Așa Doame. 52 Iar el le-a dis
lor. Pentru aceasta tot cărturarul ca-
rele se învaţă întru împĕrăţia ceruri-
lor asemenea este omuluĭ stĕpân al casiĭ
carele scóte din visteria sa nouĭ și vechĭ
53 Și a fost după ce a sfârșit Iisus pil-
dele acestea, a trecut de acolo.

54 Și venind la patria sa, îĭ învĕţa pre
dênșiĭ în sinagoga lor, cât se mira eĭ și di-
cea. De unde îĭ este luí înţelepciunea
aceasta și puterile?. 55 Aŭ nu este acesta
fciorul teslariuluĭ? Aŭ nu se numește
muma luĭ Mariam, și fraţiĭ luĭ Iacov, și
Iosi, și Simon, și Iuda? 56 Și surorile luí
aŭ nu sunt toate la noĭ? Dar de unde
sunt luĭ acestea toate? 57 Și se smintea
întru dênsul. Iar Iisus a dis lor: Nu
este profet necinstit, fără numaĭ în
patria sa, și în casa sa. 58 Și n'a făcut a-
colo puterĭ multe pentru necredinţa lor.

CAP. XIV.

*Pentru tăerea capuluĭ luĭ Ioan şi pen-
tru Irod; pentru cele cincĭ pânĭ şi pentru
ceĭ doĭ peştĭ; pentru umblarea luĭ Iisus
pre mare.*

1 Intr'acea vreme, a auḑit Irod cel
a patra parte stĕpânitoriŭ, vestea luĭ Ii-
sus. 2 Și a ḑis slugilor sale: Acesta es-
te Ioan Botezătoriul, el a înviat din
morțĭ, și pentru acésta se fac puterĭ
întru el. 3 Că Irod prinḑênd pre Ioan,
l-a legat pre el, și l-a pus în temniță,
pentru Irodiada femeia luĭ Flip frate-
luĭ sĕŭ. 4 Că ḑicea Ioan luĭ: Nu ți-se
cuvine ție să o aibĭ pre ea. 5 Și vrînd să-l
omoare pre dênsul, se temea de popor,
pentru căcĭ ca pre un profet îl avea pre
el. 6 Iar prăznuindu-se ḑiua naștereĭ
luĭ Irod, a jucat fata Irodiadeĭ în mijloc
și a plăcut luĭ Irod. 7 Pentru aceia
cu jurămêntŭ a mărturisitŭ eĭ, să-ĭ
dea orĭ ce va cere. 8 Iar ea îndemnată
fiind de muma-sa, a ḑis: Dă-mĭ aicĭ în
tipsie capul luĭ Ioan Botezătoriul. 9 Și

s'a întristat împĕratul; iar pentru jură-
mêntul și pentru ceĭ ce ședeaŭ împreu-
nă cu dênsul, a poruncit să i se dea. 10 Și
trimețênd a tăiat pre Ioan în temniță.
11 Și s'a adus capul luĭ în tipsie, și s'a
dat feteĭ, și l-a dus la mumă-sa. 12 Și
venind învĕțăceiĭ luĭ, aŭ luat trupul, și
l-aŭ îngropat pre el, și venind aŭ ves-
tit luĭ Iisus. 13 Și auḑind Isus, s'a dus
de acolo cu corabia, în loc pustiŭ de o-
sebĭ, și auḑind popoarele s'a dusŭ dupre
dênsul pedestri de prin orașe.

14 Și eșind Iisus a vĕḑut popor mult,
și i-s'a făcut milă de eĭ, și a tămăduit
pre bolnaviĭ lor. 15 Iar făcêndu-se sea-
ră, s'a apropiat către dênsul învĕțăceiĭ
luĭ, ḑicênd: Locul este pustiŭ și vre-
mea iată a trecut, sloboḑește poporul, ca
să se ducă prin sate să-șĭ cumpere bucate
loru. 16 Iar Iisus le-a ḑis lor: Nu trebue
să meargă; dați-le lor voĭ să mănâ-
nce. 17 Iar eĭ aŭ ḑis luĭ: N'avem a-
icĭ, fără numaĭ cincĭ pâinĭ și doĭ peștĭ.
18 Iar el a ḑis: Aduceți-le pre ele aicĭ
la mine. 19 Și a poruncit poporuluĭ să
șaḑă pre iarbă, și luând cele cincĭ pânĭ

și ceĭ doĭ peștĭ, căutând la ceriŭ, a bi-
ne-cuvêntat, și frângênd a dat învĕţă-
ceilor pânile, iar învĕţăceiĭ poporuluĭ.
20 Și aŭ mâncat toţĭ și s'aŭ săturat, și aŭ
luat rĕmășiţile de sfărâmiturĭ douĕ-
spre-ḑece coșurĭ pline. 21 Iar ceĭ ce mân-
case eraŭ bărbaţĭ ca cincĭ-miĭ, afară de
femeĭ ,și de copiĭ.
22 Și îndată-șĭ a silit Iisus pre învĕţă-
ceiĭ sĕĭ să intre în corabie, și să meargă
maĭ nainte de cât el de cea parte, până
ce va sloboḑi poporul. 23 Și sloboḑind
poporul, s'a suit la munte să se roa-
ge deosebĭ și făcêndu-se seară, era
acolo singur. 24 Iar corabia era în
mijlocul măreĭ învăluindu-se de va-
lurĭ, că era vêntul împotrivă. 25 Iar
într'apatra streajă a nopţiĭ, a mers
la dênșiĭ Iisus, umblând pre mare. 26 Și
vĕḑându-l pre el învĕţăceiĭ umblând pre
mare, s'aŭ spăimântat, grăind: Că nălu-
că este, și de frică aŭ strigat. 27 Iar I-
isus îndatășĭ a grăit lor ḑicênd: In-
drăsniţĭ, eŭ sînt, nu vĕ temeţĭ. 28 Iar
Petru rĕspunḑênd a ḑis: Doamne! de
eștĭ tu, poruncește-mĭ să viŭ la tine pre

apă iar; el a ḑis: Vino. 29 Și pogorîn-
du-se Petru din corabie, umbla pre a-
pă, ca să meargă la Iisus. 30 Iar vĕḑênd
vêntul tare, s'a înfricoșat, și începênd
a se afunda, a strigat grăind: 31 Doam-
ne mîntuește-mĕ și îndată Iisus tin-
ḑênd mâna, l-a apucat pre dênsul, și i-a
ḑis luĭ: Puţin credinciosule, pentru
ce te-aĭ îndoit? 32 Și intrând eĭ în corabie,
a stătut vêntul. 33 Iar ceĭ ce eraŭ în co-
rabie, venind s'aŭ închinat luĭ ḑicênd:
Cu adevĕrat Fiul luĭ Dumneḑeŭ eștĭ.
34 Și trecênd aŭ venit în pămêntul Ge-
nisaretuluĭ.

35 Și cunoscêndu'l pre el oamenii locu-
luĭ aceluia, aŭ trimis în toată laturea
aceia, și aŭ adus la dênsul pre toţĭ bol-
navii. 36 Și rugaŭ pre el ca numaĭ să
se atingă de poalele veșmintelor luĭ;
Și câţĭ se atingeaŭ se mântuiaŭ.

CAP. XV.

Pentru învĕţăceĭ când aŭ mâncat cu mâ-
nile nespălate; pentru călcarea poruncilor
luĭ Dumneḑeŭ; pentru obiceiurile oameni-
lor; pentru cele ce spurcă pre om; pentru
Chananeanca cea cu fata îndrăcită; pen-
tru popoarele ce s'aŭ tămăduit; pentru
şapte pânĭ.

1 Atuncĭ a venit la Iisus cărtura-
riĭ și fariseiĭ ceĭ din Ierusalim, ḑicênd:
2 Pentru ce învĕțăceiĭ, calcă așeḑămên-
tul bătrânilor? că nu'șĭ spală mâinile
sale, când mănâncă pâne? 3 Iar el res-
punḑênd le-a ḑis lor: Pentru ce și voĭ căl-
cațĭ porunca luĭ Dumneḑeŭ pentru a-
șeḑămêntul vostru. 4 Că Dumneḑeŭ a
poruncit, ḑicênd: Cinstește pre tatăl tĕu,
și pre muma ta. Și cela ce va grăi de rĕŭ
pre tatăl sĕŭ saŭ pre muma sa, cu moarte
să moară. 5 Iar voĭ ḑice-ţĭ: Cela ce ar ḑi-
ce tătâne-sĕŭ, saŭ mâne-sa: dar este ace-
ia cu care te-aĭ fi folosit de la mine, și să
nu cinstească pre tatăl seŭ pre muma sa.
6 Și ațĭ stricat poruncaluĭ Dumneḑeŭ
pentru așeḑămêntul vostru; 7 fățarnici-
lor, bine profețit pentru voĭ Isaia, ḑi-

cênd: 8 Se apropie de mine poporul
acesta cu gura lor, și cu buḑele mĕ
cinstesc; iar cu inima lor departe stă
de mine. 9 Și înḑadar mĕ cinstesc, în-
vĕţênd învĕţăturĭ poruncii omeneștĭ.
10 Și chiemând la sine pre popor a
ḑis lor: auḑiţĭ și înţelegeţĭ. 11 Nu ce
intră în gură spurcă pre om, ci ce iese
din gură, acea spurcă pre om.
12 Atuncĭ apropiindu-se către dânsul
învĕţaceiĭ luĭ, îĭ ḑise luĭ: Cunoscutaĭ că
fariseiĭ auḑind cuvêntul, s'aŭ scanda-
lisnt. 13 Iar el respunḑênd a ḑis: tot
sadul pre carele nu l'a sădit Tatăl meŭ
cel ccresc, se va dezrădăcina. 14 Lăsaţiĭ
pre dênșiĭ, povăţuitorĭ orbĭ, sunt aĭ
orbilor: un orb pre orb de va povăţuĭ,
îngroapă vor cădea. 14 Și respunḑênd
Petru, a zis luĭ: spune noî pilda a-
ceasta. 15 Iar Iisus le-a ḑis lor: încă
și voĭ nepricepuţĭ sunteţĭ? 16 Dar nu
înţelegeţĭ, că tot ce intră în gură merge
în pântece, și ese pe afedron? 17 Iar
cele ce es din gură, din inimă es, și a-
cestea spurcă pre om? 18 Că din inimă
es gândurĭ rele, ucidcrĭ, prea curvii

curvii, furtișagurĭ, mărturiĭ mincinoa-
se, hule. 20 Acestea sînt care spurcă
pre om; iar cu mânĭ nespălate a mânca
nu spurcă pre om.
21 Și eșind Iisus de acolo, s'a dus în
părțile Tiruluĭ și ale Sidonuluĭ. 22 Și
iată o femee Chananeancă eșind din
hotarele acelea, striga către dênsul,
ḑicênd: miluește-mĕ Doamne, Fiul luĭ
David, fiica mea rĕu se îndrăcește. 23 Iar
el nu i-a răspuns ei cuvênt: Și apro-
piindu-se învĕțăceiĭ luĭ îl ruga pre el,
ḑicênd: slobodește-o pre ea, că strigă
în urma noastră. 24 Iar el rĕspunḑênd
a ḑis: Nu sînt trimis, fără numaĭ că-
tre oile cele pierdute ale caseĭ luĭ Is-
rail. 25 Iar ea viind s'a închinat luĭ
ḑicênd: Doamne ajută-mĭ. 26 Iar el răs-
punḑênd a ḑis: Nu este bine a lua pâ-
nea fiilor și a o arunca cânilor. 27 Iar
ea a ḑis: adevĕrat Doamne, că și câniĭ
mănâncă din sfărămiturile ce cad din
masa domnilor seĭ. 28 Atuncĭ rĕspun-
ḑênd Iisus, a ḑis eĭ: o femee! mare
este credința ta, fie ție precum voe-

ștĭ. Și s'a tămăduit fiica eĭ dintr'a-
cea oră.
29 Şi trecênd de acolo Iisus, a venit lîn-
gă marea Galileiĭ, și suindu-se în mun-
te, a ședut acolo. 30 Şi a venit la dênsul
popor mult, avênd cu sine șchiopĭ, orbĭ,
mutĭ, ciungĭ, și alțĭ mulțĭ. Şi i-aŭ a-
runcat pre dênșiĭ la picioarele luĭ Iisus
și i-aŭ tămăduit pre eĭ. 31 Cât se mira
poporul vĕdênd pre muțĭ vorbind, pre
ciungi sănĕtoșĭ, pre șchiopĭ umblând,
și pre orbĭ vĕdênd, și măriaŭ pre Dum-
neḑeul luĭ Israil.
32 Iar Iisus chiemând la sine pre în-
vĕțăceiĭ seĭ, a ḑis lor: milă îmĭ este de
poporul acesta, că iată treĭ ḑile sînt
de când așteaptă lângă mine, și n'aŭ
ce mânca și a-ĭ slobodi pre dênșiĭ flă-
mânḑĭ nu voesc, ca nu cum-va să slă-
biască pre cale. 33 Şi aŭ grăit luĭ învĕ-
țăceiĭ luĭ: de unde noĭ în pustie a-
tâtea pânĭ cât să se sature atâta popor?
34 Şi a ḑis lor Iisus: Câte pânĭ avețĭ?
Iar eĭ aŭ ḑis: șépte, și puținĭ peștișorĭ.
Si a poruncit poporuluĭ să șeaḑă pre
pământ. 35 Si luând pre cele șépte pânĭ

și pre peștĭ; mulțămind, a frînt și a
dat învĕțăceilor luĭ; iar învĕțăceiĭ po-
poruluĭ; și aŭ mâncat toțĭ, și s'aŭ să-
turat. 37 Si aŭ luat rĕmășițele de sfără-
miturĭ, șépte coșnițe pline. 38 Iar ceĭ ce
mâncase, eraŭ ca patru miĭ de bărbațĭ
afară de femeĭ și de copiĭ. 39 Și slobo-
ḑind poporul a întrat în corabie, și a
trecut în hotarele Magdaluluĭ.

CAP. XVI.

Pentru ceĭ ce aŭ cerut semn din ceriŭ; pentru aluatul fariseilor; pentru întrebarea, cea în Cesarea luĭ Filip; pentru lepădarea de sineşĭ şi pentru luarea cruceĭ luĭ Christos; pentru certarea luĭ Petru căcĭ a grăit împrotivă să nu pătimiască Christos şi pentru mărturisirea luĭ.

1 Si apropiindu-se fariseiĭ si saducheiĭ,
ispitindu-l, îl ruga pre dênsul, ca să le
arate lor semn din ceriŭ.
2 Iar el rĕspunḑênd, a ḑis lor: Când
se face seară, ḑicețĭ: senin va fi, că se

roseşte ceriul. 3 Si dimineața diceți:
astă-dĭ va fi furtună, că se roşeşte ce-
riul posomorît. Fățarnicilor, fața ce-
riuluĭ știțĭ să o socotițĭ; iar semnele
vremilor nu puteţĭ ? 4 Neamul viclean
și prea-curvariŭ, semn caută, și semnu
nu se va da luĭ, fără numaĭ semnul
luĭ Iona profetuluĭ; și lăsându-ĭ pre
dênșiĭ, s'a dus. 5 Si mergênd învěță-
ceiĭ luĭ de ceea parte uitase să iea pâne.
6 Iar Iisus le-a dis lor: căutațĭ, și vě
pădițĭ de aluatul fariseilor, și al sadu-
ceilor. 7 Iar eĭ cugetaŭ întru sine, di-
cênd: că pâne n'am luat. 8 Iar Iisus
cunoscênd, le-a dis lor: Ce cugetați
întru voĭ, puțin credincioșilor, că n'ați
luat pâne? 9 Dar nu înțelegețĭ, nicĭ
vě aducețĭ aminte de cele cincĭ pânĭ
la cele cincĭ miĭ, și câte coșurĭ ațĭ luat?
10 Nicĭ de cele șépte pânĭ la cele patru
miĭ, și câte coșnițe ațĭ luat? 11 Cum nu
înțelegețĭ că nu pentru pâne am dis
voî să vě pădițĭ de aluatul fariseilor
și al saduceilor. 12 Atuncĭ aŭ înțeles
că nu de aluatul pâniĭ a dis lor să se
păziască, ci de învěțătura fariseilor
și a saduceilor.

13 Iar viind Iisus în părţile Cesarieĭ
luĭ Filip a întrebat pre învĕţăceiĭ seĭ
ḑicênd: cine îmĭ ḑic oameniĭ că sînt eŭ
Fiiul omuluĭ? 14 Iar eĭ aŭ ḑis : uniĭ,
Ioan Botezătoriul ; iar alţiĭ, Ilie ; iar
alţiĭ Ieremia, séŭ unul din profeţĭ.
15 Ḑis-a lor Iisus: Dar voĭ cine îmĭ ḑice-
ţĭ că sînt? 16 Si rĕspunḑênd Simon Pe-
tru a ḑis : Tu eştĭ Hristos fiiul luĭ Du-
mneḑeŭ celuĭ viŭ. 17 Și rĕspunḑênd Iisus,
a ḑis luĭ: Fericit eștĭ Simone var Iona,
că corp și sânge nu ţĭ-a descoperit
ţie, ci Tatăl meŭ cel din ceriurĭ. 18 Și eŭ
ḑic ţie: că tu eștĭ Petru, și pre această
piatră voiŭ ziḑi biserica mea, si porţile
iaduluĭ nu o vor birui pre dênsa. 19 Și
îţĭ voiŭ da ţie cheile împĕrăţieĭ ceriuri-
lor, şi orĭ ce veĭ lega pre pămênt va fi
legat şi în ceriurĭ și orĭ ce veĭ dezlega
pre pămênt, va fi dezlegat şi în ceriurĭ.
20 Atunci a poruncit învĕţăceilor seĭ
să nu spue nimĕnuĭ că el este Christos.
21 De atuncĭ a început Iisus a spune
învĕţăceilor seĭ, că se cuvine luĭ a mer-
ge în Ierusalim, si mult a pătimi de la
bĕtrânĭ, și de la arhiereĭ, și dela căr-

turarĭ, și a fi omorît, și a treia ḑi a în-
via. 22 Si luându-l pre el Petru, a în-
ceput a-ĭ sta luĭ împrotivă ḑicênd: mi-
lostiv fii ție Doamne, nu va fi ție a-
cestea. 23 Iar el întorcêndu-se a ḑis
luĭ Petru: mergĭ după mine satano,
sminteală îmĭ eștĭ; că nu cugețĭ cele
ce sînt ale luĭ Dumneḑeŭ, ci cele ce
sînt ale oamenilor.

24 Atuncĭ Iisus a ḑis învĕțăceilor
seĭ: Ori-cine voește să vie după mine, să
se lepede de sine, și să-şĭ iea crucea sa,
și să-mĭ urmeze mie. 25 Că cine va vrea
să-şĭ mântuiască sufletul seŭ, pierde-l-
va pre el; iar cine îșĭ va pierde su-
fletul seŭ pentru mine, afla-l-va pre el.
26 Că ce folos este omuluĭ de ar dobân-
di lumea toată, iar sufletul seŭ îșĭ va
pierde? Saŭ ce va da omul schimb pen-
tru sufletul seŭ? 27 Că va să vie fiul
omuluĭ întru mărirea Tatăluĭ seŭ, cu
îngeriĭ luĭ, și atuncĭ va rĕsplăti fieşte-
căruia, dupre faptele luĭ. 28 Amin
grăesc voĭ: sînt uniĭ din ceĭ ce staŭ
aicea, cariĭ nu vor gusta moarte, până
ce vor vedea pre fiiul omuluĭ viind în-
tru împĕrăția sa.

CAP. XVII.

Pentru schimbarea la faţă a luĭ Christos; pentru cel lunatic; pentru ceĭ ce cereaŭ didrahme.

1 Si după șése ḑile a luat Iisus pre
Petru, și pre Iacov, și pre Ioan fratele
luĭ, şi i-a suit pre dênșiĭ în munte înalt
de osebĭ. 2 Și s'a schimbat la faţă
înaintea lor; şi a strălucit faţa luĭ ca
soarele; iar hainele luĭ s'aŭ făcut albe ca
lumina, 3 Si iată s'aŭ arătat lor Moisi,
și Ilie, împreună cu dênsul vorbind.
4 Si rĕspunḑênd Petru, a ḑis către Ii-
sus: Doamne, bine este noî a fi aicea:
de voeștĭ să facem aicea treĭ colibĭ: ţie
una, luĭ Moisi una, și una luí Ilie.
5 Incă el grăind, iată nor luminos i-a
umbrit pre eĭ, și iată glas din nor ḑi-
cênd: acesta este fiiul meŭ cel iubit,
întru carele am bine voit, pre acesta
să-l ascultaţĭ. 6 Si auḑind învĕţăceiĭ
aŭ căḑut pre feţele sale, și s'aŭ spăi-
mântat foarte. 7 Si apropiindu-se Iisus,
s'a atins de dênșiĭ, și a ḑis: sculaţi-

vĕ, și nu vĕ temeți. 8 Si rădicându-și
ochiĭ lor, pre nimenea n'aŭ vĕḑutŭ
fără numaĭ pre Iisus singur. 9 Si pogorî-
ndu-se eĭ din munte, le-a poruncit lor
Iisus, ḑicênd: nimĕnuĭ să nu spuneți
vederea aceasta, până când fiul omu-
luĭ se va scula din morțĭ.
10 Si l-a întrebat pre el învĕțăceiĭ
luĭ, ḑicênd: dar ce ḑic cărturariĭ, că
se cuvine Ilie să vie maĭ 'nainte? 11 Iar
Iisus rĕspunḑênd a ḑis lor: Ilie adecă,
va veni maĭ 'nainte, și va așeḑa toate.
12 Iar grăesc voî: că Ilie ıată a venit
și nu l-aŭ cunoscut pre dênsul; ci aŭ
făcut luĭ câte aŭ voit; așa și fiiul omu-
luĭ va să pătimiască de la dênșiĭ. 13 A-
tuncĭ aŭ înțeles învĕțăceiĭ, că pentru
Ioan Botezătoriul le-a ḑis lor.
14 Si viind eĭ la popor s'a apropiat
către dênsulŭ un om, îngenunchind
înaintea luĭ, și ḑicênd. 15 Doamne mi-
luește pre fiiul meŭ, că este lunatic,
și rĕŭ pătimește; că de multe orĭ cade
în foc, și de multe orĭ în apă. 16 Si
l-am adus pre dênsul la învĕțăceiĭ teĭ,
și n'aŭ putut să-l vindece pre el.

[17] Iar Isus rĕspundênd a ḑis: o neam
necredincios și îndărătnic, până când
voiŭ fi cu voĭ?, până când voiŭ suferi pre
voĭ? aduceţi-l pre el aicĭ la mine. [18] Si
l-a certat pre el Iisus, și a eșit dra-
cul dintr'ênsul, și s'a tămăduit copi-
lul din ora aceea. [19] Atuncĭ apro-
piindu-se învĕţăceiĭ către Iisus de o-
sebĭ, a ḑis: pentru ce noĭ n'am putut
să-l scoatem pre el? [20] Iar Iisus a ḑis
lor: pentru necredinţa voastră. Că amin
grăesc voî, de veţí avea credinţă ca
un grăunte de muștaru, veţĭ ḑice mun
teluĭ acestuia mută-te de aicĭ acolo,
și se va muta, și nimic nu va fi voî
cu neputinţă. [21] Că acest neam nu ese
fără numaĭ cu rugăciune și cu post.
[22] Si întorcêndu-se eĭ în Galilea, le-a
ḑis lor Iisus: va să se dea fiiul omuluĭ în
mânele oamenilor. [23] Si îl vor omorî
pre el, și a treia ḑi se va scula, și s'aŭ
întristat eĭ foarte.

[24] Si viind eĭ în Capernaum, aŭ ve-
nit ceĭ ce lua didrahme către Petru,
și aŭ ḑis: învĕţătoriul vostru nu dă
didrahme? ḑis-aŭ, adevĕrat. [25] Si când

a intrat în casă, a apucat Iisus maĭ 'na-
inte de el ḑicênd: ce ți se pare Simone?
Impĕrațiĭ pământuluĭ de la care ieaŭ
dajdiĭ, saŭ bir? Dela fiiĭ lor, séŭ dela
ceĭ streinĭ? 26 Grăit-a Petru luĭ: de
la ceĭ streinĭ. Ḑis-a Iisus luĭ: iată dar
că sînt slobodi fiiĭ. 27 Ci ca să nu-ĭ
smintim pre dênşiĭ, mergênd la mare
aruncă undița, şi peştele carele veĭ
prinde întâi, ia-l; Si deschiḑênd gu-
ra luĭ, veĭ afla un statir, acela luându-l
dă-l lor pentru mine şi pentru tine.

CAP. XVIII.

Pentru ceĭ ce ḑiceaŭ cine este maĭ mare; pentru a nu sminti, pentru pilda de o sută de oĭ; pentru certarea aproapeluĭ; pentru puterea a lega şi a deslega; pentru certarea greşeleĭ frateluĭ; pentru datornicul cel cu ḑece miĭ de talanţĭ.

1 In ora aceia s'aŭ apropiat învĕțăceiĭ
către Iisus, grăind: Oare cine este maĭ
mare întru împĕrăția ceriurilor? 2 Și

chiemând Iisus un prunc, l-a pus pre el
în mijlocul lor și a dis: 3 Amin grăesc
voî: De nu vĕ vețĭ întoarce și să vĕ
facețĭ ca pruncii, nu vețĭ întra întru
împĕrăția ceriurilor. 4 Că cine se va
smeri pre sine ca pruncul acesta, acela
este cel maĭ mare întru împĕrăția ceriu-
rilor. 5 Și orĭ-cine va primi pre un prunc
ca acesta întru numele meu, pre mine
mĕ primește. 6 Iar orĭ-cine va sminti
pre unul dintr'aceștĭ micĭ cariĭ cred
întru mine, maĭ de folos 'i-ar fi luĭ, ca
să se spânzure o piatră de moară la gru-
mazul luĭ, și să se înnece întru adân-
cul măriĭ. 7 Vaĭ lumiĭ de smintele; Că
nevoe este să vie smintelele, dar vaĭ o-
mului aceluia prin care vine sminteala.
8 Iar de te smintește pre tine mâna ta,
séŭ piciorul teŭ, tae-le pre ele și le lea-
pădă dela tine; maĭ bine îțĭ este ție, să
întri în viață șchiop saŭ ciung, de cât
doĕ mânĭ saŭ doĕ picioare avênd, să
fiĭ aruncat în focul cel vecĭnic. 9 Și
ochiul teu de te smintește pre tine,
scoate-l pre el, și îl aruncă de la tine;

maĭ bine este ţie cu un ochiŭ să întri
în viaţă, de cât amândoĭ ochiĭ avênd,
să fiĭ aruncat în gheena foculuĭ.
10 Căutaţĭ să nu defăĭmaţĭ pre vre u-
nul dintr'aceştĭ maĭ micĭ, că dic voî:
Că îngeriĭ lor în ceriurĭ, pururea vĕd
faţa Tatăluĭ meŭ carele este în ceriurĭ.
11 Că a venit fiiul omuluĭ să mântuiască
pre cel perdut. 12 Ce vi se pare voî;
de va avea un om o sută de oĭ, şi se va
rătăci una dintr'ênsele, aŭ nu lasă pre
cele noĕ decĭ şi noĕ în munţĭ, şi mergênd
caută pre cea rătăcită? 13 Şi de i se va în-
tîmpla să o găsiască pre ea, amin grăesc
voî, că se bucură de dênsa maĭ vîrtos
de cât de cele noĕ decĭ şi noĕ ce nu
s'aŭ rătăcit. 14 Aşa nu este voia îna-
intea Tatăluĭ vostru celuĭ din ceriurĭ
ca să piară unul dintr'aceşti micĭ. 15 Şi
de-ţĭ va greşi ţie fratele teŭ, mergĭ,
şi îl mustră pre dênsul între tine şi
între el singur. Decĭ de te va asculta,
aĭ dobândit pre fratele teŭ 16 Iar de nu
te va asculta, maĭ iea împreună cu
tine încă pre unulŭ, séŭ doĭ, ca

prin gura a doĕ saŭ a treĭ mărturiĭ
să stea tot adevĕrul. 17 Iar de nu-ĭ va
asculta pre eĭ, spune-l soboruluĭ, și de
nu va asculta nicĭ de sobor, să-țĭ fie ție
ca un păgân și vameș.
18. Amin grăesc voî : Orĭ câte vețĭ
lega pre pămênt, vor fi legate în cer ;
Și orĭ-câte vețĭ dezlega pre pămênt,
vor fi dezlegate în cer. 19 Iarășĭ amin
grăesc voî : Că daca doĭ din voĭ se
vor uni pre pămênt, pentru tot lucrul
ce vor cere, va fi lor dela Tatăl meŭ,
carele este în ceriurĭ. 20 Că unde sînt
doĭ séu treĭ adunațĭ întru numele meŭ,
acolo sînt în mijlocul lor. 21 Atuncĭ
apropiindu-se cătră dênsul Petru a
ḑis : Doamne, de câte orĭ va greși
mie fratele meŭ și voiŭ erta luĭ ? aŭ
doară până de șépte orĭ ? 22 Grăit-a
Iisus luĭ : Nu-țĭ ḑic ție până de șépte orĭ,
ci până de șépte ḑecĭ de orĭ câte șépte.
23 Pentru aceasta asemănatu-s'a îm-
pĕrăția ceriurilor omuluĭ împĕrat, ca-
rele a vrut să iea seama slugilor sale.
24 Și începênd el a lua seama, aŭ adus
la dênsul pre un datornic cu ḑece miĭ de

talanțĭ. [25] Si ne avênd el să plătias-
că, a poruncit domnul luĭ să-l vînză pre
el, și pre femeia luĭ, și pre copiĭ, și toate
câte avea, și să plătiască. [26] Decĭ cădênd
servul acela, se închina luĭ ḑicênd:
Doamne, maĭ îngăduiește-mĕ pre mine,
şi îțĭ voiŭ plătĭ ție tot. [27] Si milostivin-
du-se domnul servuluĭ aceluia, l'a slobo-
ḑit pre dênsul, și i-a ertat luĭ și datoria.
[28] Iar eșind servul acela, a aflat pre u-
nul din soțiĭ seĭ, carele era dator luĭ
o sută de dinarĭ, și apucându-l pre el
îl sugruma, ḑicênd: Plătește-mĭ ce
îmĭ eștĭ dator. [29] Decĭ cădênd soțul
aceluia la picioarele luĭ, îl ruga pre
dênsul ḑicênd: Maĭ îngăduește-mĕ pre
mine și-țĭ voiŭ plăti. [30] Iar el n'a vrut; ci
mergênd l'a băgat în temință, până când
va plăti datoria. [31] Iar soțiĭ luĭ vĕḑênd
cele ce s'a făcut, s'aŭ întristat foarte, și
viind, aŭ spus domnuluĭ lor toate cele
ce s'aŭ făcut. [32] Atuncĭ chiemându-l pre
el domnul luĭ, i-a ḑis luĭ: serv vic-
lean, toată datoria aceea ți-am ertat
ție, pentru că m'aĭ rugat. [33] Dar ție
nu ți se cădea să-țĭ fie milă de soțul teŭ,

precum și mie mĭ-a fost milă de tine?
34 Si mâniindu-se domnul luĭ, l'a dat
pre el muncitorilor, până ce va plăti
toată datoria luĭ. 35 Așa și Tatăl meŭ
cel ceresc va face voî, de nu vețĭ erta
fieşte-carele frateluĭ seŭ din inimile
voastre greșalele lor.

CAP. XIX.

Pentru ceĭ ce aŭ întrebat, oare se cade bărbatuluĭ să-şi lase femeea; pentru fameni; pentru punerea mânelor luĭ Iisus pre copiĭ; pentru bogatul ce a întrebat pre Iisus.

1 Si a fost când a sfârsit Iisus cu-
vintele acestea, a trecut din Galilea, și a
venit în hotarele Iudeei de ceea parte de
Iordan. 2 Si a mers după dênsul popor
mult, și i-a vindecat pre eĭ acolo.
3 Si aŭ venit la dênsul fariseiĭ is-
pitindu-l pre el și ḑicênd: Oare se cade
omuluĭ să-șĭ lase femeea sa pentru fie-
ște ce pricină? 4 Iar el respunḑênd a
ḑis lor: Dar n'ațĭ cetit, că cela ce a fă-

cut dintâĭ, bărbat și femee i-a făcut
pre eĭ. 5 Si a ḑis : Pentru aceasta va
lăsa omul pre tatăl seŭ, și pre muma
sa, și se va lipi de femeea sa, și vor fi a-
mândoĭ un corp. 6 Pentru aceea nu maĭ
sînt doĭ, ci un corp. Decĭ ce a împre-
unat Dumneḑeŭ, omul să nu despartă.
7 Ḑis-aŭ luĭ : Dar cum Moisi a porun-
cit să i-se dea carte de despărțire, și
să o lase pre ea? 8 Ḑis-aŭ lor: Că Moisi
dupre învêrtoșarea inimeĭ voastre a dat
voĭe să vĕ lăsațĭ femeile voastre; dar
din început n'a fost așa. 9 Iar gră-
esc voĭ : Că orĭ-cine îșĭ va lăsa fe-
meea sa afară de cuvênt de curvie, și
va lua alta, prea-curvește, și cela ce va
lua pre cea lăsată, prea-curvește. 10 Ḑis-
aŭ luĭ învĕțăceiĭ luĭ : Daca așa este pri-
cina omuluĭ cu femeea, nu este de folos
a se însura. 11 Iar el a ḑis lor : Nu toțĭ
încap cuvêntul acesta, ci celor ce s'a
dat. 12 Că sînt fameni, cariĭ din pânte-
cele mumeĭ lor s'aŭ născut așa, și sînt
fameni, cariĭ s'aŭ scopit de oamenĭ ; și
sînt fameni, cariĭ singurĭ s'aŭ scopit
pre sine pentru împĕrăția ceriurilor.
Cela ce poate a încăpea, încapă.

13 Atuncĭ s'aŭ adus la dênsul pruncĭ,
ca să pue mânile peste eĭ, și să se
roage; Iar învĕțăceiĭ i-aŭ certat pre eĭ.
14 Iar Iisus a ḍis lor: Lăsațĭ pruncii, și
nu-ĭ oprițĭ pre eĭ a veni la mine, că a
unora ca acestora este împĕrăția ceriu-
rilor. 15 Si puindu-șĭ preste eĭ mâ-
nile, s'a dus de acolo.
16 Si iată oare-carele viind la el, a
ḍis luĭ: învĕțătoriule bune, ce bine voiŭ
face ca să am viața de vecĭ? 17 Iar el a
ḍis luĭ: Ce îmĭ ḍicĭ bun? Nimenĭ nu
este bun, fără numaĭ unul Dumneḍeŭ.
Iar de voeștĭ să întri in viață, păzește
poruncile. 18 Ḍis-a luĭ: Care? Iar Iisus
a ḍis: Să nu ucidĭ, să nu prea-curveștĭ,
să nu furí, să nu fiĭ mărturie minci-
noasă. 19 Cinstește pre tatăl tĕu și pre
mumă-ta, și să iubeștĭ pre vecinul tĕu,
ca însuțĭ pre tine. 20 Ḍis-a luĭ tênărul:
toate acestea le-am păzit din tinerețile
mele; ce încă îmĭ lipsește? 21 Ḍis-a
Iisus luĭ: De voeștĭ să fiĭ desăvêrșit,
mergĭ, vinde-țĭ averile tale, și le dă să-
racilor, și veĭ avea comoară in cer, și
vino urmează mie. 22 Iar tênărul auḍind

cuvêntul, s'a dus întristat; că avea
avuțiĭ multe. 23 Iar Iisus a ḑis învĕță-
ceilor seĭ: Amin grăesc voî: Că cu a-
nevoe va întra bogatul întru împĕrăția
ceriurilor. 24 Si iarășĭ grăiesc voî:
Că maĭ lesne este a trece cămila prin
urechile aculuĭ, de cât bogatul a întra
întru împĕrăția luĭ Dumneḑeŭ. 25 Iar
învĕțăceiĭ luĭ auḑind, s'aŭ îngrozit
foarte, ḑicênd: dar cine poate să se mân-
tuiască? 26 Iar Iisus căutând, a ḑis lor:
La oamenĭ aceasta este cu neputință,
iar la Dumneḑeŭ toate sînt cu putință.
27 Atuncĭ rĕspunḑênd Petru, a ḑis
luĭ: Iată noĭ am lăsat toate și am ur-
mat ție; oare ce va fi noî? 28 Iar Iisus
a ḑis lor: Amin grăiesc voî, că voĭ ceĭ
ce ațĭ urmat mie, întru a doa naștere,
când va ședea fiiul omuluĭ pre scaunul
măririeĭ sale, vețĭ ședea și voĭ pre doĕ-
spre-ḑece scaune, judecând pre cele
doĕ-spre-ḑece semințiĭ ale luĭ Israil.
29 Si tot carele a lăsat case, séŭ frațĭ séŭ
surorĭ, séŭ tată, séŭ mumă, séŭ femee
séŭ feciorĭ, séŭ holde, pentru numele
meŭ, însutit va lua şi viață vecînică

va moştenĭ. 30 Si mulţĭ dintêĭ vor fi
pre urmă, şi de pre urmă, întâĭ.

CAP. XX.

Pentru lucrătoriĭ, ceĭ tocmiţĭ la vie; pentru suirea luĭ Iisus în Ierusalim spre patimă; pentru feciorĭĭ luĭ Zevedei; pentru doĭ orbĭ.

1 Că asemenea este împĕrăţia ceriu-
rilor omuluĭ stĕpân al caseĭ, carele a
eşit dis-de-dimineaţă să tocmiască lu-
crătorĭ la via sa. 2 Si tocmindu-se cu
lucrătoriĭ câte un dinar pe ḍi, i-a trimis
pre eĭ in via sa. 3 Si eşind la a treia oră
a vĕḍut pre alţiĭ stând în têrg fără de
lucru. 4 Si a ḍis şi acelora, mergeţĭ şi
voĭ în vie, şi ce va fi cu dreptul voĭ da
voî; Iar eĭ aŭ mers. 5 Iaraşĭ eşind
într'a şésea şi într'a noa oră, a făcut
asemenea. 6 Iar într'a un-spre-ḍecea oră
eşind, aflat'a pe alţiĭ stând fără de lu-
cru, şi a ḍis lor: Ce aţĭ stătut aicĭ toa-
tă ḍioa fără de lucru. 7 Ḍis-aŭ luĭ: Că
nimenĭ pre noĭ nu ne-a tocmit. Ḍis-a

lor: merge-ţĭ şi voĭ în via mea, şi ce va fi
cu dreptul veţĭ lua. 8 Iar dacă s'a făcut
seară, a ḍis domnul vieĭ către ispravni-
cul seu : Chiamă pre lucrătorĭ, şi li dă
lor plata, începênd dela ceĭ de pre ur-
mă pênă la ceĭ dintâĭ. 9 Decĭ viind ceĭ
dela a un-spre-ḍecea oră aŭ luat câte un
dinar. 10 Iar viind ceĭ dintâĭ, socotia
că vor lua maĭ mult, şi aŭ luat şi eĭ câ-
te un dinar. 11 Iar după ce aŭ luat, gră-
ia împrotiva stăpânuluĭ caseĭ, ḍicênd:
12 Că aceştĭ de pre urmă o oră aŭ
lucrat, şi i-aĭ făcut pre dênşiĭ întocma
cu noĭ, cariĭ am purtat greutatea ḍileĭ
şi zăduful. 13 Iar el rĕspunḍênd, a ḍis
unuia dintr'ênşiĭ: Prietene, nu-ţĭ fac ţie
strâmbătate, aŭ nu câte un dinar te-aĭ
tocmit cu mine? Iaţĭ al teŭ, şi mergĭ:
14 Că voiesc şi acestuĭ de pre urmă să-ĭ
dau ca şi ţie. 15 Aŭ doară nu mi se
cade să fac eu ce voiŭ vrea cu ale mele?
aŭ este ochiul teu viclean, pentru că
eu sînt bun? 16 Aşa vor fi ceĭ de pre urmă
întâĭ, şi ceĭ dintâĭ, pre urmă. Că mulţĭ
sînt chiemaţĭ, dar puţinĭ aleşĭ.
17 Si suindu-se Iisus în Ierusalim, a

luat pre ceĭ doĭ-spre-ḑece învĕţăceĭ de-
osebĭ pe cale, şi li-a ḑis lor: 18 Iată ne
suim în Ierusalim, şi fiiul omuluĭ se va
da arhiereilor, şi cărturarilor şĭ-l vor
judeca pre el spre moarte. 19 Si-l vor
da pre el neamurilor ca să-l batjocu-
riască, şi să-l bată, şi să-l rĕstigniască,
şi a treia ḑi va învia. 20 Atuncĭ s'a
apropiat către dênsul muma fiilor luĭ
Zevedei împreună cu fiiĭ seĭ, închinân-
du-se şi cerênd oare-ce de la dênsul.
21 Iar el a ḑis eĭ: Ce voieştĭ? ḑis-a luĭ:
ḑi, ca să şeaḑă aceştĭ doĭ fiiĭ aĭ meĭ, u-
nul de-a dreapta ta, şi altul de-a stân-
ga ta, întru împĕrăţia ta. 22 Iar Iisus
rĕspunḑênd, a ḑis: Nu ştiţĭ ce cereţĭ.
Puteţĭ, să beaţĭ păharul carele voĭu să-l
beau eu; şi cu botezul, cu carele eu mĕ
botez, să vĕ botezaţĭ? Ḑis-a luĭ: Putem.
23 Si a grăit lor: Păharul meŭ cu ade-
vĕrat veţĭ bea şi cu botezul, cu carele
eu mĕ botez, vĕ veţĭ boteza; Iar a-şedea
de dreapta mea, şi de-a stânga mea, nu
este al meŭ a da, ci celor ce s'a gătit
de la Tatăl meu. 24 Si auḑind ceĭ ḑece,
s'aŭ mâniat pentru ceĭ doĭ fraţĭ. 25 Iar

Iisus chiemându-ĭ pre dênşiĭ, a ḑis:
Ştiţĭ că domniĭ păgânilor îĭ domnesc pre
eĭ, şi ceĭ marĭ îĭ stĕpânesc pre dênşiĭ.
26 Iar întru voĭ nu va fi aşa; ci carele
întru voĭ va vrea să fie maĭ mare, să fie
voî slugă. 27 Si carele întru voĭ va
vrea să fie întâĭ, să fie voî slugă. 28 Pre-
cum şi fiiul omuluĭ, n'a venit să-ĭ
lujiască luĭ, ci să slujiască el şi să-şi
dea sufletul seu, rĕscumpărare pentru
mulţĭ.
29 Si eşind eĭ din Ierihon, au mers
după dênsul popor mult. 30 Si iată doĭ
orbĭ şeḑênd lânga cale, auḑind că Iisus
trece, au strigat, grăind: Milueşte-ne
pre noĭ Doamne, fiiul luĭ David. 31 Iar
poporul i-au certat pre dênşiĭ să tacă;
iar eĭ maĭ tare strigaŭ grăind: Milueş-
te-ne pre noĭ Doamne, fiiul luĭ David.
32 Si stând Iisus i-a strigat pre dênşiĭ,
şi a ḑis: Ce voiţĭ să ve fac voî? 33 Ḑis-a
luĭ: Doamne să se deşchidă ochiĭ noştri.
34 Si făcêndu-i-se milă luĭ Iisus s'a a-
tins de ochiĭ lor, şi îndată aŭ vĕḑut o-
chiĭ lor, şi aŭ mers dupre dênsul.

CAP. XXI.

Pentru asină şi pentru mânzul eĭ; pentru zarafĭ, şi alţĭ târgoveţĭ ce i-a scos din biserică; pentru ceĭ orbĭ şi schiopĭ; pentru smochinul cel uscat; pentru speranţa în Dumneḑeŭ; pentru Archiereiĭ şi bĕtrânĭ ce aŭ întrebat pre Domnul de puterea luĭ; pentru pilda a doĭ fiĭ ce i-a trimis sĕ lucreze în vie; pentru via ce o a dat lucrătorilor.

[1] Şi când s'a apropiat de Ierusalim,
și a venit în Vitsfaghi la muntele Maslinilor, atuncĭ Iisus a trimis doĭ învĕ-
țăceĭ, ḑicêndu-le lor. [2] Mergeţĭ în sa-
tul carele este înaintea voastră, și nu-
maĭ de cât veţĭ găsi o asină legată și
mânz cu dênsa, deslegându-o o aduce-
ţĭ la mine. [3] Și de va ḑice voĭ cine-
va ceva, veţĭ ḑice, că acestea Domnu-
luĭ trebuesc, și numaĭ decât le va tri-
mite pre ele. [4] Iar acestea toate s'aŭ
făcut, ca să se pliniască ceea ce s'a
ḑis prin profetul ce ḑice: [5] Ḑiceţĭ fe-
teĭ Sionuluĭ: Iată împĕratul tĕŭ vine
la tine blând, și șeḑênd pre asină și pre

mânz fiiul celeĭ de sub jug. 6 Și mer-
gênd învĕțăceiĭ aŭ făcut precum le-a
poruncit lor Iisus. 7 Aŭ adus asina și
mânzul, și aŭ pus de-asupra lor veșmin-
tele sale, și a ședut pre dênsele 8 Și ceĭ
maĭ mulțĭ din popor, așterneaŭ veșmin-
tele sale pre cale; iar alțiĭ tăia stâlpărĭ
din copacĭ, și așterneaŭ pre cale. 9 Iar
popoarele cele ce mergea înainte, și
cele ce venia pre urmă, striga, ḑi-
cênd: Osana fiiuluĭ luĭ David, bine cu-
vêntat este cel ce vine întru numele
Domnuluĭ, Osana întru ceĭ de sus.
10 Și intrând el în Ierusalim, s'a cutre-
murat toată cetatea, ḑicênd: Cine este
acesta? 11 Iar poporul ḑicea: Acesta
este Iisus profetul cel din Nazaretul
Galileiĭ.

12 Și a întrat Iisus în biserica luĭ Dum-
neḑeŭ, și a scos pre toțĭ ceĭ ce vindea
și cumpĕra în biserică, și mesele schim-
bătorilor de banĭ le-a rĕsturnat, și scau-
nele celor ce vindea porumbĭ. 13 Și a
ḑis lor: Scris este: Casa mea casă de
rugăciune se va chema, iar voĭ o ațĭ fă-
cut pre dênsa peșteră tâlharilor. 14 Și

a venit la dênsul șchiopi și orbi în bi-
serică, și vindeca pre eĭ. 15 Iar vĕḑênd
archiereiĭ și cărturariĭ minunile ce a
făcut, și pruncii strigând în biserică și
ḑicênd: Osana fiiul luĭ David, s'aŭ mâ-
niat. 16 Şi i-a ḑis luĭ: Auḑĭ ce ḑic a-
ceștia? Iar Iisus a ḑis lor: Adevĕrat,
aŭ nicĭ o dată n'ațĭ citit: că, din gura
pruncilor, și a celor ce sug, aĭ sĕvârșit
laudă? 17 Si lăsându-ĭ pre eĭ, a eșit a-
fară din cetate la Vitania, și s'a sălășluit
acolo.
18 Iar a doua ḑi întorcênduse în ceta-
te a flămânḑit. 19 Si vĕḑênd un smo-
chin lângă cale, a venit la dênsul și n'a
aflat nimic într'ênsul, fără numaĭ frun-
ḑe; și a ḑis luĭ: De acum să nu se maĭ
facă din tine rod în viacĭ. Si îndatășĭ
s'a uscat smochinul. 20 Si vĕḑênd în-
vĕțăceiĭ s'aŭ minunat, ḑicênd: Cum în-
dată s'a uscat smochinul?. 21 Si rĕs-
punḑênd Isus a ḑis lor: Amin ḑic voî
de vețĭ avea credință şi nu vĕ vețĭ
îndoi, nu numaĭ cea a smochinuluĭ vețĭ
face, ci și munteluĭ acestuia de vețĭ ḑi-
ce: Ridică-te și te aruncă în marea, va

fi. 22 Si toate orĭ câte vețĭ cere întru
rugăciune, credênd, vețĭ lua.
23 Si viind el în biserică, a mers la
dênsul când învěța, archiereiĭ și bě-
trâniĭ poporuluĭ, dicênd: Cu ce putere
facĭ acestea, și cine țĭ-a dat ție pute-
rea aceasta ?. 24 Si respundênd Isus,
a dis lor: Intreba-voĭu și eŭ pre voĭ un
cuvênt, pre carele de mi'l vețĭ spune
mie, și eŭ voiŭ spune voî cu ce pute-
re fac acestea. 25 Botezul luĭ Ioan de
unde a fost? Din cer, séŭ de la oa-
menĭ? Iar eĭ cugetaŭ întru sine, dicênd:
de vom dice din cer, va dice noî:
dar pentru ce n'ațĭ credut luĭ? 26 Iar
de vom dice, de la oamenĭ; ne temem
de popor, că toțĭ aŭ pe Ioan ca pre un
profet. 27 Si respundênd luĭ Iisus, aŭ
dis: Nu știm. Dis-a lor și el: Nicĭ eŭ
nu voiŭ spune voî cu ce putere fac
acestea.
28 Dar ce vi se pare voî? Un omŭ
avea doĭ feciorĭ, și mergênd la cel din-
tâĭ i-a dis: Fiule, mergĭ astă-dĭ de
lucrează în via mea. 29 Iar el respun-
dênd a dis: nu voiŭ; iar maĭ pe urmă

căindu-se, a mers. 30 Si mergênd la
celalalt a ḑis aşişderea; iar el rĕs-
punḑênd a ḑis: Eŭ Doamne voiŭ
merge, şi n'a mers. . . . .
31 Carele dintr'aceştĭ doĭ, a făcut voia
tatăluĭ seŭ? Ḑis-aŭ luĭ: Cel dintâiŭ;
ḑis-a lor Iisus: Amin ḑic voî: că va-
meşiĭ şi curvele merg maĭ înainte de
voĭ întru împĕrăţia luĭ Dumneḑeŭ.
32 Că a venit la voĭ Ioan în calea drep-
tăţiĭ, şi n'aţĭ creḑut luĭ; iar vameşiĭ şi
curvele aŭ creḑut luĭ; iar voĭ vĕḑênd,
nu v'aţĭ căit după aceea să credeţĭ luĭ.
33 Ascultaţĭ altă pildă: Un om era
stĕpân al caseĭ, carele a sădit vie, şi o
a îngrădit împrejur cu gard, şi a săpat
într'ênsa teasc, şi a zidit turn, şi o a dat
lucrătorilor, şi s'a dus departe. 34 Iar
când s'a apropiat vremea roadelor, a
trimis pe slugile sale la lucrătorĭ, ca
să iea rodul eĭ. 35 Iar lucrătoriĭ prin-
ḑênd pre slugile luĭ, pre unul l-a
bătut; iar pre altulŭ l-a omorît,
iar pre altul cu pietre l-a ucis. 36 Ia-
răşĭ a trimis pre alte slugĭ maĭ multe
de cât cele dintăiŭ, şi li-aŭ făcut lor

așișderea. 36 Iar maĭ pre urmă a tri-
mis la eĭ pre fiiul seŭ, dicênd: se vor
rușina de fiiul meŭ. 37 Iar lucrătorii
vědênd pre fiiul, aŭ dis întru sine: A-
cesta este moștenitoriul; veniți să-l o-
morîm pre el, și să stěpânim moșteni-
rea luĭ. 38 Si prindêndul pre el l-aŭ
scos afară din vie și l-a omorît. 39 Decĭ
când va veni domnul vieĭ, ce va face
lucrătorilor acelora? 40 Dis-aŭ luĭ: Pre
ceĭ rěĭ, rěŭ îĭ va perde, și viea o va da
altor lucrătorĭ, care vor da rodurile lor
în vremea lor. 41 Dis-a lor Iisus: Aŭ nicĭ
o dată n'ațĭ citit în Scripturĭ: Piatra pe
care nu o aŭ băgat în seamă ziditoriĭ,
aceasta s'a făcut în capul unghiuluĭ;
de la Domnul s'a făcut aceasta, și es-
te minunată întru ochiĭ noștri.
42 Pentru aceasta dic voî: Că se va
lua de la voĭ împěrăția luĭ Dumnedeŭ,
și se va da neamuluĭ carele va face ro-
durile eĭ. 43 Si cel ce va cădea pres-
te piatra aceasta, se va sfărâma; iar
preste carele va cădea, îl va spulbera.
44 Si audind archiereiĭ și fariseiĭ pil-
dele luĭ, aŭ cunoscut că pentru dênșiĭ

grăește. 45 Si căutând să-l prindĕ pre
el, s'aŭ temut de popor, de vreme ce
ca pre un profet îl avea pre el.

CAP. XXII.

*Pentru ceĭ chemaţĭ la nuntă; pentru
ceĭ ce aŭ întrebat pre Domnul, cade-se a
da dajdie împĕratuluĭ; pentru saducheiĭ
ce nu primesc învierea; pentru legiuito-
riul ce a întrebat pre Iisus, ce bine va face?
pentru întrebarea Domnuluĭ, al cuĭ Fiiu
îĭ dic cărturariĭ că este el.*

1 Si rĕspundênd Iisus iarășĭ a grăit loı
în pilde, dicênd: 2 Asemănatu-s'a îm-
pĕrăția ceriuluĭ omuluĭ împĕrat, care-
le a făcut nuntă fiiuluĭ seŭ. 3 Si a tri-
mis pre slugile sale să cheme pre ceĭ
chemațĭ la nuntă, și nu vrea să vie.
4 Iarășĭ a maĭ trimis pre alte slugĭ, di-
cênd: dicețĭ celor chemațĭ, iată că am
gătit prânzul meŭ; junciĭ meĭ și cele
hrănite ale mele s'aŭ junghiat și toate
sînt gata venițĭ la nuntă. 5 Iar eĭ

nebăgând seamă s'aŭ dus, unul la
holda sa, altul la neguțitoria sa.
6 Iar ceialalțĭ prindênd pre slugile luĭ
i-aŭ pedepsit şi i-aŭ omorît pre eĭ. 7 Şi
audind împěratul acela, s'a mâniat, și
trimițind oștile sale, aŭ pierdut pre u-
cigașiĭ aceia, și cetatea lor o aŭ ars.
8 Atuncĭ a dis slugilor sale: Iată nun-
ta este gata; iar ceĭ chemațĭ n'aŭ fost
vrednicĭ. 9 Decĭ mergețĭ la rěspîntiile
căilor, şi pre câțĭ vețĭ afla, îĭ chemați
la nuntă. 10 Şi eşind slugile acelea la
rěspîntiĭ, aŭ adunat pre toțĭ câțĭ aŭ a-
flat și rĕĭ și bunĭ; și s'a umplut nunta
de ceĭ ce ședea. 11 Şi intrând împěra-
tul să vadă pre ceĭ ce ședea, vědut-a
acolo pre un om ce nu era îmbrăcat în
haină de nuntă. 12 Si i-a dis luĭ: Prie-
tene, cum aĭ intrat aicĭ, ne avênd hai-
nă de nuntă? Iar el tăcea. 13 Atuncĭ
a dis împěratul slugilor: Legându-ĭ
luĭ mânile și picioarele, luați-l pre
dênsulŭ, și-l aruncațĭ întru întune-
ricul cel maĭ din afară, acolo va fi
plângerea, și scrîșnirea dinților. 14 Că
mulțĭ sînt chemațĭ dar puținĭ aleșĭ.

15 Atuncĭ mergênd fariseiĭ sfat aŭ
făcut ca să-l prindĕ pre el în cuvênt.
16 Și aŭ trimis pre învĕțăceiĭ lor împreu-
nă cu irodianiĭ, dicênd: Invĕțătorule,
știm că adevĕrat eștĭ, și calea luĭ Dum-
nedeŭ întru adevĕr învețĭ, și nu-țĭ este
ție grijă de nimenea, că nu cauțĭ în fa-
ța oamenilor. 17 Decĭ spune-ne noî,
ce țĭ se pare ție? Se cade a da dajdie
Cesaruluĭ, séŭ nu? 18 Iar Iisus cu-
noscênd vicleșugul lor, a dis: Ce mĕ
ispitițĭ fățarnicilor? Arătați-mĭ mie ba-
nul dajdieĭ. 19 Iar eĭ aŭ adus luĭ un
dinariŭ. 20 Si a dis lor: Al cuĭ este
chipul acesta și scriptura cea de pre
el? 21 Dis-a luĭ: Ale Cesaruluĭ. Atuncĭ
a dis lor: Dațĭ înapoĭ dar cele ce sînt
ale Cesaruluĭ, Cesaruluĭ; Si cele ce
sînt ale luĭ Dumnedeŭ luĭ Dumnedeŭ.
22 Si audind s'aŭ mirat, și lăsându-l pre
el, s'aŭ dus.
23 Intr'acea di, aŭ venit la dênsul
saducheiĭ cari dic că nu este înviere, și
l-aŭ întrebat pre el, dicênd: 24 Invĕ-
țătorule, Moisi a dis: De va muri ci-
neva ne avênd feciorĭ, să iea fratele luĭ

pre femeea luĭ, şi să ridice sĕmânţa fra-
teluĭ seŭ. 25 Decĭ era la noĭ şépte fraţi;
şi cel dintăiŭ însurându-se, a murit, şi
neavênd sĕmânţă, a lăsat pre femeea sa
frateluĭ seŭ. 26 Aşişderea şi al doilea,
şi al treilea, până la al şéptelea. 27 Iar
maĭ pre urmă de toţĭ a murit şi femeea.
28 Decĭ la înviere, a căruia dintr'aceĭ
şépte va fi femeea? că toţĭ o aŭ avut
pre ea. 29 Iar Iisus a ḑis lor: Vĕ rătă-
ciţĭ neştiind scripturile, nicĭ puterea
luĭ Dumneḑeŭ. 30 Că la înviere, nicĭ
se însoară nicĭ se mărită, ci ca înge-
riĭ luĭ Dumneḑeŭ în ceriŭ sînt. 31 Iar
pentru învierea morţilor, aŭ n'aţĭ ci-
tit, cea ce s'a ḑis voĭ de la Dumneḑeŭ,
grăind: 32 Eŭ sînt Dumneḑeul luĭ A-
vraam, şi Dumneḑeul luĭ Isaac, şi Dum-
neḑeul luĭ Iacov; Nu este Dumneḑeŭ,
Dumneḑeu al morţilor, ci al viilor. 33 Şi
auḑind poporul se mira de învĕţătu-
ra luĭ.

34 Iar fariseiĭ auḑind că a astupat
gurile saducheilor, s'aŭ adunat împre-
ună. 35 Şi l'aŭ întrebat pre el unul
din eĭ învĕţătoriŭ de lege, ispitindu-l

pre el, şi dicênd: [36] Invĕţătorule, care
poruncă este mai mare în lege? [37] Iar
Iisus a dis luĭ: Să iubeştĭ pre Dom-
nul Dumnedeul tĕŭ; cu toată inima
ta, şi cu tot sufletul tĕŭ, şi cu tot cu-
getul tĕŭ; aceasta este întâia şi maĭ
mare poruncă. [38] Iar a doua asemenea
aceştia: Să iubeştĭ pre aproapele tĕŭ,
ca însuţĭ pre tine. [39] Intr'aceste doĕ
poruncĭ toată legea şi profeţiĭ se spân-
zură. [40] Şi fiind adunaţĭ fariseiĭ, i-a
întrebat pre eĭ Iisus dicênd: [41] Ce
vi se pare voî de Christos? al cuĭ fiŭ
este? dis-aŭ luĭ: al luĭ David. [42] Di-
s-a lor: Dar cum David cu Duhul îl
numeşte pre el Domnu ? dicênd :
[43] Dis-a Domnul Domnuluĭ meŭ: şedĭ
de-a dreapta mea, pană ce voiŭ pune
pe vrăşmaşiĭ teĭ aşternut picioarelor
tale. [44] Decĭ daca David îl numeşte
pre el Domn cum fiŭ al luĭ este ?.
[45] Şi nimenĭ nu putea să rĕspundă luĭ
cuvênt nicĭ a maĭ îndrăsnit cine-va din-
tr'acea di, să-l maĭ întrebe pre el.

CAP. XXIII.

Pentru scaunul luĭ Moisi; pentru fă-
ţărnicia cărturarilor; pentru că nu se
cade să chiemăm învĕţătorĭ şi părinţĭ
pre pămênt; pentru ticăloşirea fariseilor.

1 Atuncĭ Iisus a grăit popoarelor, şi
învĕţăceilor seĭ ḑicênd: 2 Pre scaunul
luĭ Moisi aŭ șeḑut cărturariĭ şi fariseiĭ.
3 Decĭ toate câte vor ḑice voî să păziţĭ,
păziţĭ și faceţĭ; Iar dupre lucrurile lor
nu faceţĭ; Că ḑic, şi eĭ nu fac. 4 Că
leagă sarcinĭ grele şi anevoe de pur-
tat, şi le pun pre umerile oamenilor;
iar eĭ nicĭ cu degetul lor nu vor să
le mişte pre ele. 5 Și toate lucrurile
lor le fac ca să se vaḑă de oamenĭ:
că îșĭ lățesc filactiriile lor, și îșĭ mă-
resc cepragile hainelor sale. 6 Și iu-
besc șederile cele maĭ întâiŭ la ospețe,
și scaunele cele maĭ de sus în Sina-
goge. 7 Și închinăciunile prin târ-
gurĭ, și a se chema de oamenĭ: Ravi
Ravi. 8 Iar voi să nu vĕ numițĭ Ravi;
că unul este dascălul vostru, Christos;
Iar voĭ toţĭ fraţĭ sînteţĭ. 9 Şi tată să

nu chemați voî pre pământ. Că unul
este tatăl vostru cel din ceriurĭ. 10 Nicĭ
să vě numițĭ învěțătorĭ, că unul es-
te învěțătoriul vostru Christos. 11 Iar
cel ce este maĭ mare între voĭ, să fie
voî slugă. 12 Că cel ce se va înălța
pre sine, se va smeri; și cel ce se va
smeri pre sine, se va înălța.
13 Ci vaĭ voî cărturarilor şi farisei-
lor fățarnicĭ, că mâncațĭ casele vědu-
velor, și cu pricină, îndelung rugân-
du-vě; pentru aceasta maĭ multă o-
sândă vețĭ lua. 14 Vaĭ voî cărtura-
rilorŭ și fariseilor fățarnicĭ, că în-
chidețĭ împěrăția ceriurilor înaintea
oamenilor; că voĭ nu întrațĭ, nicĭ pre
ceĭ ce vor să între nu-ĭ lăsațĭ. 15 Vaĭ
voî cărturarilor şi fariseilor fățar-
nicĭ, că încunjurațĭ marea şi usca-
tul, ca să facețĭ un nemernic, şi da-
că se face, îl facețĭ pre el fiŭ Gheeniĭ în-
doit de cât voĭ. 16 Vaĭ voî pověțuitorĭ
orbĭ, cari dicețĭ: că cel ce se va jura
pre biserică, nimic nu este; iar cel
ce se va jura pre aurul bisericeĭ, vi-
novat este. 17 Nebunĭ şi orbĭ, că ce-

este maĭ mare, aurul, séŭ biserica ca-
re sânţeşte pre aur? 18 Si cel ce se
va jura pre altariŭ, nimic nu este;
iar cel ce se va jura pre darul ce es-
te deasupra luĭ, vinovat este. 19 Ne-
bunĭ şi orbĭ, că ce este maĭ mare, da-
rul, séŭ altariul care sânţeşte pre
dar? 20 Deci cela ce se jură pre altariŭ
se jură pre el, şi pre toate care sînt de-
asupra luĭ. 21 Si cela ce se jură pre
biserică, se jură pre ea, și pre cela
ce locueşte într'ênsa. 22 Si cela ce se
jură pre ceriŭ, se jură pre scaunul
luĭ Dumneḍeŭ şi pre cela ce șade pre el.
23 Vaĭ voî Cărturarilor şi farisei-
lor făţarnicĭ, că ḍeciuiţĭ izma, şi mărа-
riul şi kimenul, şi aţĭ lăsat cele maĭ grele
ale legeĭ, judecata şi mila, şi credinţa;
acestea se cădea să le faceţĭ, şi acelea
să nu le lăsaţı. 24 Povĕţuitorĭ orbĭ
carĭ strecuraţĭ ţînţariu, şi înghiţiţĭ
cămila 25 Vaĭ voî cărturarilorŭ şi
fariseilor făţarnicĭ, că curăţiţĭ, par-
tea cea din-afară a păharuluĭ şi a bli-
duluĭ; iar din-lăuntru sînt pline de
răpire și de nedreptate. 26 Farisee oarbe!

curăţeşte întâĭ partea cea din-lăuntru
a paharuluĭ şi a bliduluĭ, ca să fie şi
cea din-afară curată. 27 Vaĭ voî căr-
turarilor şi fariseilor făţarnicí, că vĕ
asemănaţĭ mormânturilor celor văruite,
care din-afară se arată frumoase; iar
din-lăuntru sînt pline de oasele morţi-
lor, şi de toată necurăţia. 28 Aşa şi voĭ,
din-afară vĕ arătaţĭ oamenilor drepţĭ;
iar din-lăuntru sînteţĭ plinĭ de făţărie şi
de fără-de-lege.
29 Vaĭ voî cărturarilor şi fariseilor
făţarnicĭ că zidiţi mormânturile profeţi-
lor şi împodobiţĭ gropile drepţilor. 30 Si
ḑiceţĭ: de am fi fost în ḑilele părinţilor
noştri n'am fi fost părtaşĭ lor întru sân-
gele profeţilor. 31 Drept acea înşivĕ măr-
turisiţĭ de voĭ că sînteţĭ fiĭ acelor ce
aŭ omorît pre profeţĭ. 32 Si voĭ împli-
niţĭ mĕsura părinţilor voştri. 33 Serpĭ,
puĭ de năpârcĭ, cum veţĭ scăpa de ju-
decata Gheeniĭ? 34 Pentru aceasta iată
eŭ trimiţ la voĭ profeţĭ şi înţelepţĭ şi
cărturarĭ, şi dintru dênşiĭ veţĭ ucide
şi veţĭ rĕstigni, şi dintru dênşiĭ veţĭ
bate în soboarele voastre, şi-ĭ veţĭ goni

din oraş în oraş. 35 Ca să vie asupra
voastră tot sângele drept carele s'a
vĕrsat pre pământ, dela sângele luĭ A-
bel celuĭ drept, până la sângele Zaha-
rieĭ fiiul Varahieĭ, pre carele l-aţĭ omorît
între biserică şi între altar. 36 A-
min grăesc voî, vor veni acestea toate
preste neamul acesta. 37 Ierusalime!
Ierusalime! cel ce aĭ omorît pre pro-
feţĭ, şi aĭ ucis cu pietre pre ceĭ trimişĭ la
tine; de câte orĭ am vrut să adun pre fiiĭ
teĭ, în ce chip adună găina puiĭ seĭ
sub aripĭ, şi nu aţĭ vrut. 38 Iată să
lasă voî casa voastră pustie. 39 Că ḑic voî:
De acum nu mĕ veţĭ maĭ vedea, până când
veţĭ ḑice: bine-cuvêntat este cel ce vi-
ne întru numele Domnuluĭ.

CAP. XXIV

Pentru pustiirea Ierusalimuluĭ, şi stricarea bisericiĭ; pentru semnele sfîrşituluĭ lumeĭ, şi ale veniriĭ luĭ Christos; pentru ḑioa şi ora aceia, cum că nimeni nu o ştie.

1 Şi eşind Iisus din biserică mergea

și s'aŭ apropiat cătră dênsul învĕțăceiĭ
luĭ, ca să-ĭ arate luĭ zidurile bisericeĭ.
2Iar Iisus a ḍis lor: Vedețĭ acestea toate?
Amin grăesc voî; nu va rĕmânea a-
icĭ piatră pre piatră, care să nu se rî-
sipîască.
3 Si șeḍênd el pre muntele Maslinilor
s'aŭ apropiat cătră dênsul învĕțăceiĭ
luĭ deosebĭ, dicênd : spune noî când
vor fi acestea? Si care este semnul veni-
riĭ tale, și a sfîrșituluĭ veaculuĭ? 4 Si
rĕspunḍênd Iisus a ḍis lor: Căutațĭ să
nu vĕ amăgiască cine-va pre voĭ. 5 Că
mulțĭ vor veni întru numele meŭ, ḍicênd:
Eŭ sînt Christos; și pre mulțĭ vor înșela.
6 Si vețĭ să auḍițĭ de rĕsboaie și veștĭ de
rĕsboaie; căutațĭ să nu vĕ spăimântațĭ.
7 Că se cuvine toate acestea să fie; ci
încă nu va fi atuncĭ sfîrșitul. 8 Că se
va scula neam preste neam, și împĕrăție
preste împĕrăție; și vor fi foamețĭ și ciu-
me, și cutremure pre alocurea, ci aces-
tea toate vor fi începătură a durerilor.
9 Atuncĭ vĕ vor da pre voĭ în neca-
zurĭ, și vĕ vor omorî pre voĭ; și vețĭ
fi urîțĭ de toate neamurile pentru nu-

mele meŭ. 10 Şi atuncĭ se vor sminti
mulţĭ, şi se vor vinde unul pre altul
şi vor urî unul pre altul. 11 Şi mulţi
profeţĭ mincinoşĭ se vor scula, şi vor înşe-
la pre mulţĭ. 12 Şi pentru îmmulţirea fără-
de-legiĭ, va rĕci dragostea a multora.
13 Iar cel ce va răbda până în sfîr-
şit, acela se va mântuĭ. 14 Şi se va
predica această evangelie a împĕ-
răţieĭ întru toată lumea, întru mărtu-
rie la toate neamurile; şi atuncĭ va
veni sfîrşitul. 15 Deci când veţi vedea
urăciunea pustiireĭ, care s'a ḑis prin
Daniil profetul, stând în locul cel sânt
(cela ce citeşte să înţeleagă); 16 Atun-
cĭ ceĭ din Iudea să fugă la munţĭ. 17 Şi
cel ce va fi pre casă, să nu se pogoare să
iea ceva din casa sa. 18 Şi cel ce va fi
în câmp, să nu se întoarcă înapoĭ să-şi
ia haina sa. 19 Iar vaĭ celor ce vor a-
vea în pântece, şi celor ce vor apleca în
ḑilele acelea. 20 Ci rugaţi-vĕ, ca să nu
fie fuga voastră iarna, nicĭ sâmbăta.
21 Că va fi atuncĭ necazŭ mare, ca-
re nu a fost din începutul lumii
până acum, nicĭ va fi. 22 Şi de

nu s'ar fi scurtat dilele acelea, nu
s'ar fi mântuitŭ tot corpul; ci pen-
tru ceĭ aleşĭ se vor scurta dilele
acelea. 23 Atuncĭ de va dice voî
cine-va: iată aicĭ este Christos, séŭ a-
colo; să nu credețĭ. 24 Că se vor scula
Christoşĭ mincinoşĭ, şi profețĭ mincinoşĭ,
şi vor da semne marĭ şi minunĭ, cât să
amăgiască de va fi cu putință şi pre ceĭ
aleşĭ. 25 Iată maĭ 'nainte am spus voî.
26 Decĭ de vor dice voî: iată în pustie es-
te, să nu eşițĭ; iată în cămărĭ, să nu
credețĭ.
27 Că precum ese fulgerul dela răsă-
riturĭ, şi se arată până la apusurĭ, aşa
va fi şi venirea Fiiuluĭ omuluĭ. 28 Că
unde va fi corpul cel mort, acolo se
vor aduna vulturiĭ. 29 Insă îndată
după necazulŭ acelor dile, soarele
se va întuneca, şi luna nu îşĭ va da
lumina sa, şi stelele vor cădea din ceriŭ,
şi puterile ceriurilor se vorŭ clăti.
30 Şi atuncĭ se va arăta semnul fiiuluĭ
omuluĭ pre ceriŭ, şi atuncĭ vor plânge
toate seminţiile pământuluĭ, şi vor vedea
pre fiiul omuluĭ viind pre noriĭ ceriuluĭ

cu putere şi cu mărire multă. 31 Şi va
trimite pre îngerii seĭ, cu glas mare de
trâmbiţă, şi vor aduna pre ceĭ aleşi ai
luĭ din cele patru vênturĭ, de la margi-
nile ceriurilor, până lă marginile lor.
32 Iar de la smochin vĕ învĕţaţi pildă:
când mlădiţa luĭ este moale şi înfrun-
zeşte, ştiţĭ că aproape este vara. 33 Aşa
şi voĭ, când veţĭ vedea acestea toate, să
ştiţĭ că aproape este lîngă uşĭ.
34 Amin grăiesc voî: Nu va trece nea-
mul acesta, pănă când toate acestea vor
fi. 35 Ceriul şi pămêntul vor trece, iar
cuvintele mele nu vor trece.
36 Iar de ḑiua aceea şi ora, nimenĭ nu
ştie, nicĭ îngeriĭ din ceriurĭ, fără numaĭ
Tatăl meŭ singur. 37 Că precum a fost
în ḑilele luĭ Noe, aşa va fi şi venirea fiiuluĭ
omuluĭ. 38 Şi precum era în ḑilele cele
maĭ 'nainte de potop, mânca şi bea, se
însura şi se mărita, până în ḑiua întru
care a intrat Noe în corabie; 39 Şi n'a
ştiut, până când a venit potopul şi a luat
pre toţĭ; aşa va fi şi venirea fiiuluĭ omu-
luĭ. 40 Atuncĭ doĭ vor fi în câmp, unul
se va lua, şi altul se va lăsa. 41 Doĕ

măcinând la moară, una se va lua, şi
alta se va lăsa.
44 Decĭ priveghiaţĭ, că nu ştiţĭ în care
oră domnul vostru va veni. 43 Iar aceas-
ta să ştiţĭ, că de ar şti stĕpânul caseĭ
în care oră va venĭ furul, ar priveghia,
şi n'ar lăsa să-ĭ sape casa luĭ. 44 Pen-
tru aceasta şi voĭ fiţĭ gata, că în ora ca-
re nu gândiţĭ, fiiul omuluĭ va veni.
45 Oare cine este sluga cea credincioasă
şi înţeleaptă, pre care l-a pus domnul
seŭ preste slugile sale, ca să le dea lor hrană
la vreme? 46 Fericită este sluga acea
pre carele viind domnul seŭ îl va afla
făcênd aşa. 47 Amin grăiesc voî: că
preste toate averile sale îl va pune pre el.
48 Iar de va ḑice acea slugă rea întru
inima sa: zăboveşte domnul meŭ a veni.
49 Şi va începe a bate pre soţiile sale
şi a mânca şi a bea cu beţiviĭ. 50 Veni-
va domnul slugiĭ aceia, în ḑiua întru
care nu aşteaptă, şi în ora întru care
nu ştie. 51 Şi îĭ va tăia pre el în doĕ,
şi partea luĭ cu făţarniciĭ o va pune; a-
colo va fi plângerea şi scrîşnirea din-
ţilor.

———

CAP. XXV.

Pentru cele ḑece fecioare; pentru cel ce a luat talanţiĭ; pentru venirea luĭ Christos la judecată.

1 Atuncĭ se va asemĕna împĕrăţia ce-
riurilor cu ḑece fecioare, care luându-şĭ
candelile sale, aŭ eşit întru întimpinarea
Mireluĭ. 2 Şi cincĭ dintre ele eraŭ înţe-
lepte; iar cincĭ nebune. 3 Cele nebune
luându-şĭ candelile sale, n'a luat cu sine
unt-de-lemn. 4 Iar cele înţelepte aŭ
luat unt-de-lemn în vasele sale, cu can-
delile sale. 5 Şi zăbovind Mirele, aŭ
dormitat toate, şi aŭ a dormit. 6 Iar la
mieḑul nopţiĭ s'a făcut strigare: Iată mi-
rele vine, eşiţĭ întru întimpinarea luĭ.
7 Atuncĭ s'aŭ sculat toate fecioarele ace-
lea, şi 'şĭ-aŭ împodobit candelile sale. 8 Iar
cele nebune aŭ ḑis celor înţelepte: da-
ţi-ne noĭ din untul-de-lemn al vostru, că
se sting candelile noastre. 9 Si aŭ rĕs-
puns cele înţelepte, ḑicênd: nu cumva
nu ne va ajunge noĭ şi voĭ? ci maĭ bine
mergeţĭ la ceĭ ce vînd şi vĕ cumpĕraţĭ
voĭ. 10 Iar mergênd ele să cumpere, ve-

nit-a Mirele; şi cele ce eraŭ gata aŭ în-
trat cu el la nuntă, şi s'a închis uşa 11 Iar
maĭ pre urmă aŭ venit şi cele-lalte fe-
cioare, ḑicênd: Doamne, Doamne, de-
schide noî. 12 Iar el rĕspunḑênd, a ḑis:
Amin ḑic voî, nu vĕ ştiŭ pre voĭ. 13 Drept
aceea priveghiaţĭ, că nu ştiţĭ ḑiua, nicĭ
ora întru carele fiiul omuluĭ va veni.
14 Că în ce chip un om mergênd de-
parte a chiemat slugile sale, şi le-a dat
lor avuţia sa. 15 Şi unuĭa i-a dat cincĭ ta-
lanţĭ; iar altuia doĭ; iar altuia unu, fieşte
căruia dupe puterea luĭ; şi s'a dus în-
dată. 16 Decĭ mergênd cel ce luase cin-
cĭ talanţĭ, a lucrat cu dênşiĭ, şi a făcut
alţĭ cincĭ talanţĭ. 17 Aşişderea şi cel cu
doĭ, a dobândit şi acesta alţĭ doĭ. 18 Iar
cel ce luase unul, ducêndu-se a săpat
în pămênt şi a ascuns argintul domnu-
luĭ seŭ. 19 Iar după multă vreme, a ve-
nit domnul slugilor acelora, şi a făcut
socoteală cu dênşiĭ. 20 Şi viind cel ce
a luat cincĭ talanţĭ, a adus alţĭ cincĭ ta-
lanţĭ ḑicênd: Doamne, cincĭ talanţĭ mĭ-aĭ
dat mie; iată alţĭ cincĭ talanţĭ am do-
bândit cu eĭ. 21 Ḑis-a luĭ domnul seŭ:

bine slugă bună şi credincioasă, preste
puţine aĭ fost credincios, preste multe
te voiŭ pune; întră întru bucuria dom-
nuluĭ teŭ. 22 Şi viind şi cel ce a luat doĭ
talanţĭ, a ḑis: Doamne, doĭ talanţĭ mi-aĭ
dat mie; iată alţĭ doĭ talanţĭ am dobân-
dit cu eĭ. 23 Ḑis-a luĭ domnul seŭ;
bine slugă bună şi credincioasă preste
puţine aĭ fost credincios preste multe
te voiŭ pune; întră întru bucuria dom-
nuluĭ teŭ. 24 Şi viind şi cel ce a luat un
talant, a ḑis: doamne, te-am ştiut că eştĭ
om aspru, secerĭ unde n'aĭ semănat, şi
adunĭ de unde n'aĭ răsipit. 25 Şi temên-
du-mĕ m'am dus de am ascuns talantul
teŭ în pămênt; iată, aĭ al teŭ. 26 Şi rĕ-
spunḑênd domnuĭ seŭ, i-a ḑis luĭ: slugă
vicleană şi leneşă, aĭ ştiut că secer
unde n'am semănat, şi adun de unde
n'am rîsipit. 27 Pentru aceasta dar se cu-
venia ţie să fi dar argintul meŭ schimbăto-
rilor, şi viind eŭ, aşĭ fi luat al meŭ cu do-
bândă. 28 Luaţĭ dar de la el talantul, şi îl
daţĭ celuĭ ce are ḑece talanţĭ. (Că tot
celuĭ ce are i se va da şi îĭ va prisosi.
29 Iar de la cel ce n'are, şi cea ce i-se pa-

re că are i-se va lua de la dênsul). 30 Şi
pre sluga cea netrebnică, aruncaţi-l întru
întunericul cel maĭ din-afară; acolo va
fi plângerea şi scrîşnirea dinţilor.
31 Iar când va veni fiiul omuluĭ întru
mărirea sa, şi toţĭ sânţiĭ îngerĭ cu dênsul,
atuncĭ va şedea pre scaunul măririreĭ sale.
32 Şi se vor aduna înaintea luĭ tote lim-
bile; şi îĭ va despărţĭ pre dênşiĭ unul
de altul, precum desparte păstorul oile
din ezĭ. 33Şi va pune oile de-a-dreapta
luĭ; iar eḑiĭ de-a-stânga. 34Atuncĭ va
ḑice împĕratul celor de-a-dreapta luĭ: ve-
niţĭ bine-cuvêntaţiĭ părinteluĭ meŭ, mo-
şteniţĭ împĕrăţia care este gătită voî
de la întemeerea lumeĭ. 35Că am flă-
mênḑit, şi mĭ-aţĭ dat de am mâncat; am
însetat, şi mĭ-aţĭ dat de am bĕut; stre-
in am fost şi m'aţĭ primit. 36Gol, şi m'aţĭ
îmbrăcat; bolnav am fost şi m'aţĭ cerce-
tat; în temniţă am fost, şı aţĭ venit la
mine. 37Atuncĭ vor rĕspunde luĭ drep-
ţiĭ ḑicênd: Doamne, când te-am vĕḑut
flămând, şi te-am hrănit? Séŭ însetat,
şi ţi-am dat de aĭ bĕut? 38Séŭ când te-
am vĕḑut strein, şi te-am primit? Séŭ

gol, şi te-am îmbrăcat; 39Séŭ când te-am
vĕḑut bolnav, séŭ în temniţă, şi am
venit la tine? 40 Şi rĕspunḑênd împĕ-
ratul, va ḑice lor: Amin ḑic voî, întru
cât aţĭ făcut unuia dintru aceştĭ fraţi aĭ
meĭ prea micĭ, mie aţĭ făcut. 41 Atuncĭ
va ḑice şi celor de-a stênga luĭ: Duceţi-vĕ
dela mine blestemaţilor în focul cel
vecĭnic, carele este gătit diavoluluĭ, şi
îngerilor luĭ. 42 Că am flămânḑit, şi nu
mĭ-aţĭ dat să mănânc; am însetat, şi nu
mĭ-aţĭ dat să beau. 43 Strein am fost, şi
nu m'aţĭ primit; gol, şi nu m'aţĭ înbră-
cat; bolnav, şi în temniţă, şi nu m'aţĭ cer-
cetat pre mine. 44 Atuncĭ vor rĕspunde
şi eĭ ḑicênd: Doamne, când te-am vĕḑut
flămând, séŭ însetat, séŭ strein, séŭ gol,
séŭ bolnav, séŭ în temniţă, şi n'am slu-
jit ţie? 45 Atuncĭ va rĕspunde lor, ḑi-
cênd: Amin grăesc voî: Intru cât n'aţĭ
făcut unuia dintru aceştĭ prea micĭ, nicĭ
mie n'aţĭ făcut. 46 Şi vor merge aceştia
în munca vecĭnică; iar drepţiĭ în viaţă
vecĭnică.

CAP. XXVI.

Pentru paştele legeĭ; pentru ceea ce a uns pre Domnul cu mir; pentru cele ce a ḑis Iuda de mir; pentru vinderea luĭ Christos; pentru cina cea de taĭnă; pentru rugăciunea luĭ Christos, şi pentru prinderea luĭ; pentru ducerea luĭ Christos la Caiafa; pentru lepădarea luĭ Petru

1 Şi a fost când a sĕvârşit Iisus toate
cuvintele acestea, a ḑis învĕţăceilor sĕĭ.
2 Ştiţi că după doĕ ḑile paştele vor fi,
şi fiiul omuluĭ se va da să se rĕstigniască.
3 Atuncĭ s'aŭ adunat arhiereiĭ şi căr-
turariĭ şi bĕtrâniĭ poporuluĭ, în curtea ar-
hiereuluĭ ce se numia Caiafa. 4 Şi sfat aŭ
făcut să prinḑă pe Iisus cu vicleşug şi
să-l omoare. 5 Şi ḑicea: nu în ḑiua praz-
niculuĭ, ca să nu se facă turburare întru
popor.
6 Iar fiind Iisus în Vitania, în casa luĭ
Simon leprosul. 7 Venit-a la dênsul o
femee avênd un alabastru cu mir de
mult preţ, şi l-a turnat pre capul luĭ, şe-
ḑênd el. 8 Iar învĕţăceiĭ vĕḑênd le-a

părut rĕŭ, ḑicênd: pentru ce se făcu a-
ceastă pagubă? 9 Că se putea vinde acest
mir drept mult, şi să se dea săracilor.
10 Iar Iisus ştiind, a ḑis lor: Pentru ce daţĭ
supĕrare femeeĭ? Că bun lucru a făcut cu
mine. 11 Că pre săracĭ pururea îĭ aveţĭ
cu voĭ; Iar pre mine nu mĕ aveţĭ pu-
rurea. 12 Că vĕrsând aceasta mirul a-
cesta pre corpul meŭ, spre îngroparea
mea a făcut. 13 Amin grăesc voî:
Orĭ unde se va predica evanghelia
aceasta în toată lumea, ḑice-se-va şi ce
a făcut aceasta, întru pomenirea eĭ.
14 Atuncĭ unul din ceĭ doĭ-spre-ḑece, ca-
rele se numia Iuda Iscarioteanul, mer-
gênd la arhiereĭ, a ḑis lor: ce îmĭ veţĭ
da mie, şi eŭ îl voiŭ da pre el voî;
15 Iar eĭ i-aŭ pus luĭ treĭ-ḑecĭ de arginţĭ.
16 Şi de atuncĭ căuta vreme cu prilej ca
să-l dea pre el.

17 Iar în ḑiua cea dintâĭ a azimilor,
aŭ venit învĕţăceiĭ la Iisus, ḑicênd luĭ: un-
de voeştĭ să gătim ţie să mănâncĭ paşte-
le? 18 Iar el a ḑis lor: Mergeţĭ în oraş la oa-
recine, şi ḑiceţĭ luĭ: învĕţătorul ḑice, vre-
mea mea aproape este, la tine voiŭ să fac

paştele cu învěţăceiĭ meĭ. 19 Şi aŭ făcut în-
věţăceĭ precum le-a poruncit lor Iisus:
şi aŭ gătit paştele. 20 Iar făcêndu-se
seară, a şeḑut cu ceĭ doĭ-spre-ḑece în-
věţăceĭ aĭ seĭ.
21 Şi mâncând eĭ, a ḑis: Amin grăesc
voî, că unul din voĭ va să mĕ vînḑă.
22 Iar eĭ întristându-se foarte, aŭ început
a ḑice luĭ fieşte-care dintr'ênşiĭ: nu
cumva eŭ sînt, Doame? 23 Iar el rĕspun-
ḑênd a ḑis: Cela ce a întins cu mine
mâna în blid, acela va să mĕ vênḑă,
24 Ci fiul omuluĭ va merge precum este
scris pentru el; dar vaĭ omuluĭ aceluia
prin carele fiul omuluí se vinde; maĭ
bine ar fi fost luĭ, de nu s'ar fi născut o-
mul acela. 25 Şi rĕspunḑênd Iuda cel
ce l-a vêndut pre el a ḑis: nu cumva
sînt eŭ învĕţătorule? Ḑis-a luĭ: tu ḑi-
seşĭ. 26 Deci mâncând eĭ, luând Iisus
pânea, şi bine-cuvêntând a frânt, şi a
dat învĕţăceilor, şi a ḑis: Luaţĭ mâncaţĭ
acesta este corpul meu. 27 Şi luând pa-
harul, şi mulţămind, a dat lor, ḑicênd:
28 Beţĭ dintru acesta toţĭ, că acesta este
sângele meŭ al legeĭ ceĭ nouĕ, carele

pentru mulţĭ se varsă spre ertarea pĕ-
catelor. 29 Că ḑic voî, că nu voiŭ maĭ
bea de acum dintru această roadă a
viţiĭ, până în ḑiua acea, când o voiŭ bea
pre aceasta cu voĭ nouĕ întru împĕrăţia
Tatăluĭ meŭ. 30 Şi dând laudă, a eşit
în muntele Maslinilor. 31 Atuncĭ a ḑis
lor Iisus: Toţĭ voĭ vĕ veţĭ sminti întru
mine în noaptea aceasta. Că scris este:
Bate-voiŭ păstoriul, şi se vor rîsipi oile
turmeĭ. 32 Iar după ce voiŭ învia, voiŭ
merge maĭ 'nainte de voĭ în Galilea.
33 Şi rĕspunḑênd Petru, a ḑis luĭ: deşi
toţĭ se vor sminti întru tine; iar eŭ nicĭ
odată nu mĕ voiŭ sminti. 34 Ḑis-a Iisus
luĭ: Amin ḑic ţie, că întru această noa-
pte maĭ'nainte de a cânta cocoşul, de
treĭ orĭ te veĭ lepăda de mine. 35 Ḑis-a
Petru luĭ: de mi s'ar întêmpla şi a muri
împreună cu tine, nu mĕ voiŭ lepăda de
tine. Aşijderea încă şi toţĭ învĕţăceiĭ aŭ
ḑis. 36 Atuncĭ a venit împreună cu dên-
şiĭ Iisus în satul ce se numeşte Ghetsi-
mani; şi a ḑis învĕţăceilor: Şedeţĭ aicĭ
până voiŭ merge să mĕ rog acolo. 37 Şi
luând pre Petru şi pre ceĭ doĭ fiĭ aĭ luĭ

Zevedeiŭ, a început a se întrista, şi a se
mâhni. 38 Atuncĭ a ḑis lor Iisus: întris-
tat este sufletul meŭ până la moarte.
39 Rămîneţĭ aicĭ, şi priveghiaţĭ împreună
cu mine. Şi mergênd puţin maĭ nainte,
a căḑut pre faţa sa rugându-se şi ḑicênd:
Părintele meŭ, de este cu putinţă, treacă
de la mine paharul acesta; însă nu pre-
cum voesc eŭ, ci precum tu.
40 Şi a venit către învĕţăceĭ si i-a a-
flat pre dênşiĭ dormind, şi a ḑis luĭ Pe-
tru: Aşa n'aţĭ putut o oră a priveghia cu
mine. 41 Priveghiaţĭ şi vĕ rugaţĭ să nu
intraţĭ în ispită; că Duhul este osârdui-
tor; iar corpul neputincios. 42 Iarăşĭ a
doa oară mergênd s'a rugat, ḑicênd:
Părintele meŭ, de nu poate trece acest
pahar de la mine, ca să nu-l beaŭ pre
el, fie voea ta. 43 Şi viind, ĭ-a aflat pre
dênşiĭ iarăşĭ dormind, că era ochiĭ lor în-
greuiaţĭ. 44 Şi lăsându-ĭ pre eĭ, mergênd
iarăşi s'a rugat a trea oară, acelaşĭ cu-
vînt ḑicênd. 45 Atuncĭ a venit la învĕţăceiĭ
seĭ, şi le-a ḑis lor: Dormiţĭ de acum şi
vĕ odihniţĭ; iată s'a apropiat ora şi fiiul
omuluĭ se va da în mânile pĕcătoşilor;

46 Sculaţi-vě să mergem; iată, s'a apro-
piat cela ce m'a vêndut. 47 Şi încă el gră-
ind, iată Iuda unul din ceĭ doĭ-spre-ḑece
a venit, şi împreună cu el popor mult,
cu săbiĭ şi cu fuştĭ, trimişĭ de arhiereĭ şi
de bětrâniĭ poporuluĭ. 48 Iar cela ce 'l vên-
du-se pre el, le-a dat lor semn, ḑicênd:
pre carele voiŭ săruta, acela este, prin-
deţi-l pre el. 49 Şi îndatăşĭ apropiinduse
de Iisus, a ḑis: bucurăte învěţătorule!
Şi l-a sărutat pre el. 50 Iar Iisus a ḑis luĭ:
Prietene, pentru ce aĭ venit? Atuncĭ a-
propiinduse eĭ aŭ pus mânile pe Iisus și
l-a prins pre el. 51 Şi iată unul din ceĭ
ce eraŭ cu Iisus întinḑêndu-șĭ mâna 'șĭ-
a scos sabia sa; și lovind pre sluga
arhiereuluĭ, i-a tăiat urechia luĭ. 52 Atun-
cĭ a ḑis Iisus luĭ: întoarce sabia ta în
locul eĭ; că toţi ceĭ ce scot sabie de
sabie vor murĭ. 53 Aŭ ţi se-pare, că
nu pot a ruga acum pre tatăl meŭ, şi să-
mĭ pue mie înainte maĭ mult de cât do-
ě-spre-ḑece legheoane de îngerĭ. 54 Dar
cum se vor umplea scripturile, care ḑic
că aşa se cade să fie? 55 Intr'aceiaşĭ oră a
ḑis Iisus popoarelor: Ca la un tâlhar aţĭ

eşit cu săbiĭ şi cu fuştĭ să mĕ prindeţĭ
pre mine? în toate ḑilele la voĭ şedeam,
învĕţând în biserică, şi nu m'aţĭ prins
pre mine. 56 Insă acestea toate s'aŭ fă-
cut, ca să se pliniască scripturile profe-
ţilor; atuncĭ învĕţăceiĭ toţĭ lăsându-l pre
el, aŭ fugit.
57 Iar eĭ prinḑênd pre Iisus l-aŭ dus la
Caiafa arhiereul, unde cărturariĭ şi bĕtrâ-
niĭ eraŭ adunaţĭ. 58 Iar Petru mergea
după el de departe, până la curtea ar-
hiereuluĭ; Şi întrând în lăuntru şedea cu
slugile, să vaḑă sfîrşitul. 59 Iar arhiereiĭ
şi bĕtrâniĭ, şi tot sfatul, căuta mărturie
mincinoasă asupra luĭ Iisus, ca să-l o-
moare pre el. 60 Şi n'a aflat; şi multe măr-
turiĭ mincinoase viind de faţă, n'aŭ aflat;
iar maĭ pe urmă viind doĕ mărturiĭ
mincinoase, aŭ ḑis. 61 Acesta a ḑis:
pot să stric biserica luĭ Dumneḑeŭ,
şi în treĭ ḑile să o zidesc pre dênsa. 62 Şi
sculându se arhiereul, a ḑis luĭ: nimica
nu rĕspunḑĭ? Ce aceştia mărturisesc a-
supra ta? 63 Iar Iisus tăcea; şi rĕspun-
ḑênd arhiereul, a ḑis luĭ: juru-te pre
Dumneḑeul cel viŭ ca să spui noî, de

eştĭ tu Christos fiul luĭ Dumnedeŭ. 64 Di-
s-a Iisus luĭ: tu aĭ dis; însă dic voî: De a-
cum veţĭ vedea pre fiiul omuluĭ şedênd
de a dreapta putereĭ, şi viind pre norii ce-
riuluĭ. 65 Atuncĭ arhiereul şi-a rupt haĭ-
nele sale dicênd: că a hulit; ce ne maĭ
trebuesc alte mărturiĭ? Iată acum aţĭ a-
udit hula luĭ. 66 Ce vĕ pare voî? Iar eĭ
rĕspundênd, aŭ dis: vinovat este morţeĭ.
67 Atuncĭ aŭ scuipat în obrazul luĭ, şi cu
pumniĭ l-aŭ bătut; iar alţiĭ îĭ da palme,
dicênd: 68 Profeţeşte noî Christoase, cine
este cel ce te-a lovit? 69 Iar Petru şe-
dea afară în curte; şi a venit la el o ser-
vă dicênd: şi tu eraĭ cu Iisus Galileanul.
70 Iar el s'a lepădat înaintea tuturor, di-
cênd: nu ştiu ce dicĭ. 71 Şi eşind el la
poartă, l-a vĕdut pre el alta, şi a dis
celor de acolo: şi acesta era cu Iisus
Nazarineanul. 72 Şi iarăşĭ s'a lepădat
cu jurămênt: că nu ştiŭ pre omul a-
cesta. 73 Iar preste puţin, apropiindu-se
ceĭ ce sta, aŭ dis luĭ Petru: adevĕrat
şi tu dintr'ênşiĭ eştĭ, că şi graiul teŭ a-
rătat te face pre tine. 74 Atuncĭ a înce-
put a se blestema şi a se jura, că nu ştiŭ

pre omul acesta; şi îndată cocoşu
a cântat. 75 Şi şi-a adus aminte Petru
de cuvêntul luĭ Iisus ce îĭ ḑisese luĭ:
Că maĭ'nainte de a cânta cocoşul, de treĭ
orĭ te veĭ lepăda de mine, şi eşind afară
a plâns cu amar.

CAP. XXVII.

Pentru ducerea luĭ Christos la Ponţiŭ Pilat; pentru Iuda ce s'a căit; pentru judecata, ocara, bătaea, muncile, şi rĕstignirea; pentru cererea corpuluĭ Domnuluĭ să se îngrópe, şi pentru strejariĭ mormêntuluĭ.

1 Iar dacă s'a făcut ḑuă, sfat aŭ
făcut toţĭ arhiereiĭ, şi bĕtrâniĭ poporuluĭ
asupra luĭ Iisus, ca să-l omoare pre el.
2 Şi legându-l pre dênsul, l-aŭ dus şi l-aŭ
dat domnuluĭ Ponţiu Pilat.
3 Atuncĭ vĕḑênd Iuda cel ce l-a vên-
dut pre el, că s'a judecat spre moarte
căindu-se a întors ceĭ treĭ ḑecĭ de argin-
ţĭ farise lor şi bĕtrânilor, ḑicênd: 4 Gre-
şit-am de am vêndut sânge nevinovat.

Iar eĭ ĭ-aŭ ḑis: ce este noî? tu veĭ
vedea. [5] Şi aruncând arginţiĭ în bise-
rică, s'a dus de acolo, şi mergênd s'a
spânzurat. [6] Iar arhierei luând arginţiĭ
aŭ ḑis: nu se cuvine a-ĭ pune pre a-
ceştia în corvana; de vreme ce preţ
de sânge este. [7] Şi sfat făcênd aŭ cum-
pĕrat cu eĭ ţérina olaruluĭ, pentru în-
groparea streinilor. [8] Pentru aceea s'a
numit ţérina aceea, ţérina sângeluĭ, până
în ḑiua de astă-ḑĭ. [9] (Atuncĭ s'a plinit
ceea ce s'a ḑis prin profetul Ieremia
ce ḑice: Si a luat treĭ-ḑecĭ de arginţĭ,
preţul celuĭ preţuit, carele s'a preţuit
de fiiĭ luĭ Israil, [10] Şi ĭ-a dat pre eĭ
pre ţérina olaruluĭ, precum mi-a spus
mie Domnul). [11] Iar Iisus sta înaintea
dregĕtoriuluĭ: şi l-a întrebat pre elŭ
dregĕtoriul, ḑicênd: tu eştĭ împĕratul
Iudeilor? Iar Iisus a ḑis luĭ: Tu ḑicĭ.
[12] Şi când grăia asupra luĭ arhiereiĭ şi bĕ-
trâniĭ nimic nu rĕspundea. [13] Atuncĭ
a ḑis Pilat luĭ: nu auḑĭ câte mărturi-
sesc asupra ta? [14] Şi nu ĭ-a rĕspuns luĭ
la nicĭ un cuvênt, cât se mira dregĕtoriul
foarte. [15] Iar la praznic avea obiceĭŭ

dregĕtoriul să slobodiască poporuluĭ un
vinovat, pre carele vrea eĭ. 16 Şi avea
atuncĭ un vinovat vestit ce se numia
Varavva. 17 Decĭ adunându-se eĭ a dis
lor Pilat: Pre care voiţĭ să vĕ slo-
bozesc voî? Pre Varavva, séŭ pre
Iisus ce se dice Christos? 18 Că ştia
că pentru pizmă l-aŭ dat pre elŭ.
19 Şi şedênd el pre scaunŭ la ju-
decată, a trimis la dênsul femeea luĭ
dicênd: nimic ţie şi dreptuluĭ aces-
tuia, că multe am pătimit astă-dĭ în
vis pentru dênsul. 20 Iar arhiereiĭ şi bĕ-
trâniĭ aŭ plecat pre popor ca să ceară
pre Varavva, iar pre Iisus să-l piardă.
21 Şi rĕspundênd dregĕtoriul a dis lor:
pre carele voiţĭ dintr'amêndoĭ să vĕ slo-
bodesc voî? Iar eĭ a dis: pre Varavva.
22 Dis-a lor Pilat: dar ce voĭ face luĭ Ii-
sus ce se dice Christos? Dis-aŭ luĭ toţĭ:
să se rĕstigniască. 23 Iar drĕgĕtoriul a
dis: dar ce rĕŭ a făcut? Iar eĭ maĭ vêr-
tos striga, dicênd: să se rĕstigniască.
24 Decĭ vĕdênd Pilat că nimic nu foloseşte,
ci maĭ multă gâlceavă se face, luând
apă, şi-a spălat mânile înaintea popo-

rului, dicênd: nevinovat sînt de sân-
gele dreptului acestuia; voi veţi ve-
dea. 25 Şi rĕspundênd tot poporul, a dis:
sângele lui asupra noastră şi asupra
feciorilor noştri. 26 Atunci le-a slobo-
dit lor pre Varavva; iar pre Iisus bătên-
du-l l-a dat să se rĕstigniască.
27 Atunci ostaşii dregĕtoriului, ducênd
pre Iisus în divan, adunat-aŭ la dênsul
toată mulţimea ostaşilor, 28 Şi dezbrăcân-
du-l pre el, l-aŭ îmbrăcat cu hlamidă ro-
şie. 29 Şi împletind cunună de spini, aŭ
pus în capul lui, şi trestie în dreapta lui,
şi îngenunchind înaintea lui, îşi bătea
joc de el, dicênd: Bucurăte Impĕratul
Iudeilor! 30 Şi scuipând asupra lui, aŭ
luat trestia, şi îl bătea pre el preste cap.
31 Şi dacă l-aŭ batjocorit pre dênsul, aŭ
dezbrăcat de pre el hlamida, şi l-aŭ îm-
brăcat în hainele sale, şi l-aŭ dus pre
dênsul să-l rĕstigniască. 32 Iar eşind a-
fară, aŭ aflat pre un om Cirinean anume
Simon, pre acesta l aŭ silit sa ducă cru-
cea lui.
33 Şi viind la locul ce se numeşte Gol-
gota, carele se dice locul căpăţinei, 34 I-aŭ

dat luĭ să bea oţet amestecat cu fiere;
şi gustând, nu vrea să bea. 35 Iar după
ce l-aŭ rĕstignit pre el, aŭ împărţit haĭ-
nele luĭ, puind sorţĭ; ca să se plinia
scă cea ce s'a ḑis de profetul: Împăr-
ţit-aŭ hainele mele lor, şi pentru cămaşa
mea aŭ aruncat sorţĭ. 36 Şi şedênd îl pă-
zia pre el acolo. 37 Şi aŭ pus deasupra
capuluĭ luĭ vina luĭ scrisă: **Acesta este
Iisus Împĕratul Iudeilor.** 38 Atuncĭ aŭ
rĕstignit împreună cu dênsul doĭ tâlharĭ:
unul de-a-dreapta şi altul de-a-stânga
39 Iar ceĭ ce trecea îl hulia pre dênsul
clătind cu capetele sale, şi ḑicênd:
40 Cela ce stricĭ biserica, şi în treĭ ḑile
o zideştĭ, mântueşte-te pre tine însuţĭ;
de eştĭ fiiul luĭ Dumneḑeŭ, pogoară-te-
de pre cruce. 41 Aşijderea încă şi ar-
hiereiĭ batjocorindu-l, împreună cu căr-
turariĭ şi cu bĕtrâniĭ, şi cu fariseĭ, ḑicea:
42 Pre alţiĭ a mântuit, iar pre sine nu poa-
te să se mântuiască; de este împĕratul
luĭ Israil, pogoare-se acum de pre cruce
şi să credem într'ênsul. 43 Nădăjduia spre
Dumneḑeŭ; izbăvească-l acum pre dên-
sul, de îl voeşte pre el, Că a ḑis:

că fiul luĭ Dumneḑeŭ sînt. 44 Aseme-
nea şi tâlharii ceĭ ce era împună cu el
rĕstigniţĭ, îl ocăria pre el. 45 Iar dela
a şésea oră, întuneric s'a făcut pres-
te tot pămêntul, până la a noŭa oră.
46 Iar în ora a noŭa a strigat Iisus cu glas
mare, ḑicênd: Ili, Ili, Lima Savahthani:
adecă: Dumnezeul meŭ, Dumnezeul meŭ
căcĭ m'aĭ lăsat. 47 Iar oare-cariĭ din ceĭ
ce sta acolo auḑind, ḑicea: că pre Ilie
strigă acesta. 48 Și îndată alergând unul
dintr'ênşiĭ, şi luând un burete, l-a um-
plut de oţet, şi puindu-l într'o trestie, l-a
adăpat pre el. 49 Iar ceĭ-lalţĭ ḑicea: lasă
să vedem, aŭ veni-va Ilie ca să-l mân-
tuiască pre el? 50 Iar Iisus iarăşĭ stri-
gênd cu glas mare, şi-a dat Duhul. 51 Si
iată catapeteasma bisericeĭ s'a rupt
în doĕ, de sus până jos; şi pămêntul
s'a cutremurat, și pietrile s'aŭ despi-
cat. 52 Si mormênturile s'aŭ deschis;
şi multe corpurĭ ale sânților ce ador-
mise, s'aŭ sculat. 53 Şi eşind din mor-
mênturĭ, după învierea luĭ, a venit în
sânta cetate şi s'aŭ arătat multora. 54 Iar
sutaşul, şi ceĭ ce era împreună cu el

păzind pre Iisus, vĕḑênd cutremurul şi
cele ce s'aŭ făcut, s'aŭ înfricoşat foarte
ḑicênd: adevĕrat fiĭu al luĭ Dumneḑeŭ
a fost acesta.
55 Şi era acolo şi femeĭ multe de de-
parte privind, care mersese după Ii-
sus din Galilea, slujind luĭ. 56 Intre care
era Maria Magdalina, şi Maria muma
luĭ Iacov, şi a luĭ Iosi, şi muma fiilor
luĭ Zevedeĭ.
57 Iar făcêndu-se seară, a venit un
om bogat din Arimatea, numele luĭ
Iosif, carele și el fusăse învĕţăcel al luĭ Ii-
sus. 58 Acesta viind la Pilat, a cerut cor-
pul luĭ Iisus. 59 Atuncĭ Pilat a porun-
cit să se dea corpul; şi luând Iosif cor-
pul, l-aŭ înfăşurat în giulgiŭ curat.
60 Şi l-a pus pre el într'un mormênt noŭ al
seŭ, pre carele îl săpase în piatră, şi
prăvălind o piatră mare pre uşa mor-
mêntuluĭ, s'a dus. 61 Şi era acolo Ma-
ria Magdalina, şi cea-laltă Marie, şe-
ḑênd în preajma mormêntuluĭ.
62 Iar a doua ḑi, carea este după Vi-
nerĭ, s'aŭ adunat arhiereiĭ, şi fariseiĭ la
Pilat, ḑicênd. 63 Doamne, adusu-ne-am

aminte că înşelătoriul acela a dis, încă find viŭ: dupa trei dile mě voiŭ
scula. 64 Decí porunceşte să se întărească mormêntul pană a treia di; ca
nu cumva viind învěţaceiĭ luĭ noaptea, să-l fure pre el; şi să dică poporuluĭ
că s'a sculat din morţĭ; şi va fi rătăcirea cea de apoĭ maĭ rea de cât cea dintâĭ.
65 Dis-a lor Pilat: aveţĭ custodie; mergeţĭ de întăriţĭ cum ştiţĭ. 66 Iar ei
mergênd, au întărit mormêntul, pecetluind piatra, împreună cu custodia.

CAP. XXVIII.

Pentru învierea Domnuluĭ; pentru cercetarea femeilor la mormênt; pentru strejariĭ mormêntuluĭ ce aŭ fost marturĭ aĭ înviereĭ; pentru arătarea luĭ Christos apostolilor şi femeilor, în Galilea.

1 Iar Sâmbătă târziu, întru ceea ce lumina spre una din Sâmbete, aŭ venit Maria Magdalina şi ceea-laltă Marie, să vadă mormêntul.
2 Şi iată cutremur

mare s'a făcut; Că îngerul Domnului
pogorîndu-se din ceriu, şi viind a prăvă-
lit piatra de pre uşă şi şedea dea-
supra eĭ. 3 Şi era vederea luĭ ca fulge-
rul, şi îmbrăcămintea luĭ albă ca zăpada.
4 Şi de frica luĭ s'aŭ cutremurat ceĭ ce
păzia, şi s'aŭ făcut ca nişte morţĭ. 5 Iar
îngerul rĕspundênd, a ḑis femeilor: Nu vĕ
temeţĭ voĭ; că ştiu că pre Iisus cel rĕstig-
nit căutaţĭ. 6 Nu este aicea: că s'a scu-
lat precum a ḑis; veniţĭ de vedeţĭ locul
unde a zăcut Domnul. 7 Şi degrab
mergênd, spuneţĭ învĕţăceilor luĭ că
s'a sculat din morţĭ, şi iată va merge
maĭ 'nainte de voĭ în Galilea; acolo
veţĭ vedea pre dênsul; iată am spus
voĭ. 8 Şi eşind degrab de la mormênt,
cu frică şi cu bucurie mare, aŭ aler-
gat să vestiască învĕţăceilor luĭ. 9 Şi
când mergea ele să spue învĕţăceilor
luĭ, iată Iisus le a întimpinat pre dên-
sele, ḑicênd: Bucuraţi-vĕ; iar ele apro-
piindu-se, aŭ cuprins picioarele luĭ, şi
s'aŭ închinat luĭ. 10 Atuncĭ a ḑis lor
Iisus: nu vĕ temeţĭ; mergeţĭ şi vestiţĭ
fraţilor meĭ, ca să meargă în Ga-
lilea, şi acolo mĕ vor vedea. 11 Iar mer-

gênd ele, iată uniĭ din strejarĭ viind
în cetate, aŭ vestit arhiereilor toate ce-
le ce s'aŭ făcut. 12 Şi adunându-se îm-
preună cu bĕtrâniĭ, şi sfat făcênd, ar-
ginţĭ mulţĭ aŭ dat ostașilor, ḑicênd:
13 Ḑiceţĭ, că învĕţăceiĭ luĭ noaptea viind
l-aŭ furat pre el dormind noĭ. 14 Şi
de se va auḑi aceasta la dregĕtoriul,
noĭ îl vom potoli pre el, și pre voĭ fără
de grijă vĕ vom face. 15 Iar eĭ luând
arginţiĭ, aŭ făcut cum i-aŭ învĕțat.
Şi s'a vestit cuvêntul acesta între Iu-
deĭ, până astă-ḑĭ.

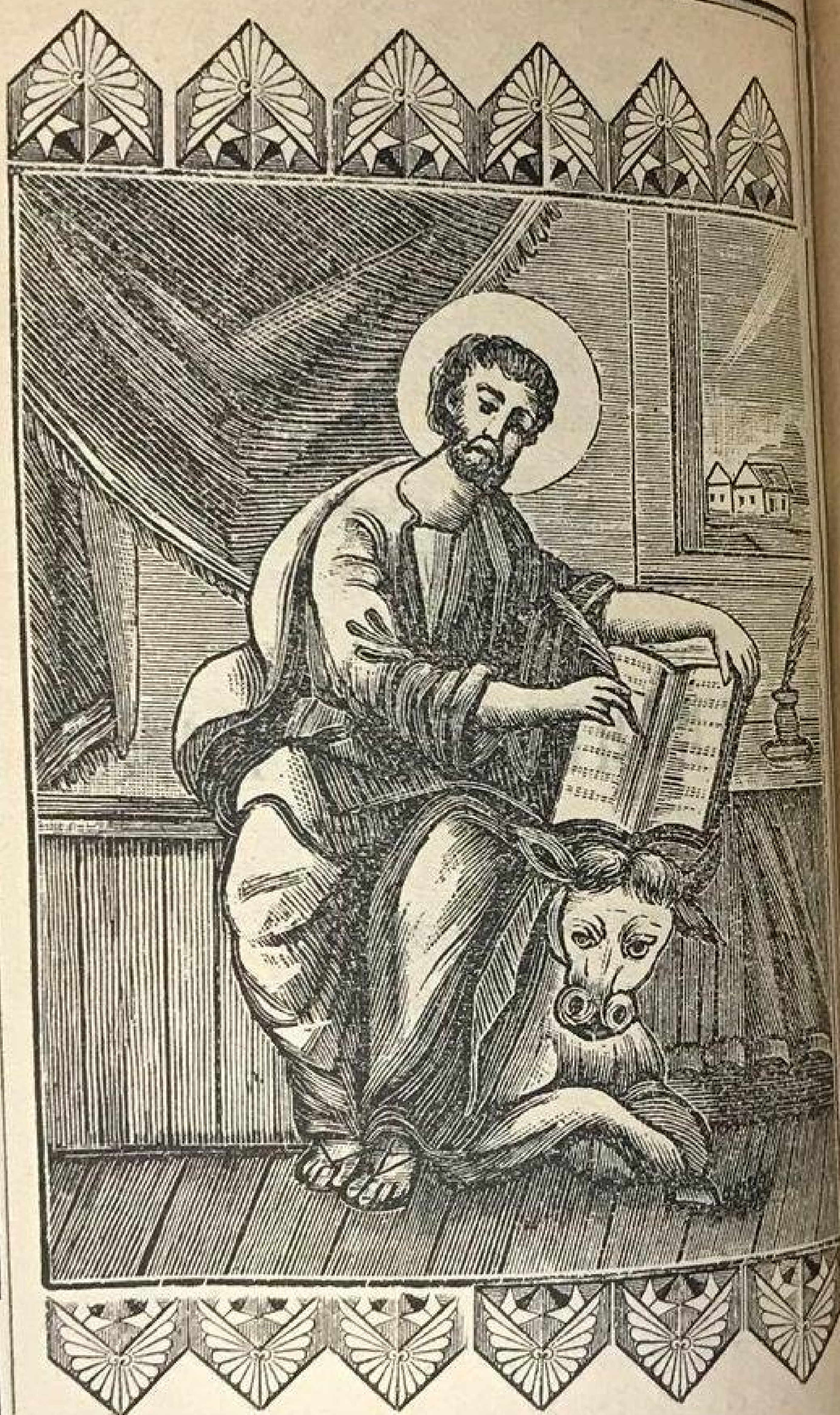
16 Iar ceĭ un-spre-ḑece învĕţăceĭ aŭ
mers în Galilea, în muntele unde le-a
poruncit lor Iisus. 17 Şi vĕḑêndu-l pre el
s'aŭ închinat luĭ; Iar uniĭ s'aŭ îndoit. 18 Şi
apropiindu-se Iisus le-a grăit lor, ḑicênd:
Datu-mi-s'a toată stĕpânirea, în ceriŭ şi
pre pământ. 19 Drept aceea mergênd,
învĕţaţĭ toate neamurile, botezându-ĭ
pre eĭ în numele Tatăluĭ, și al Fiuluĭ,
și al sântuluĭ Duh. 20 Invĕţându-ĭ pre
dênșiĭ să păziască toate câte am porun-
cit voĭ. Și iată, eŭ cu voĭ sînt în toate
ḑilele, până în sfîrşitul veaculuĭ.

AMIN

EVANGHELISTUL MARCU

SANTA EVANGHELIE

CEA DE LA

MARCU

CAP. I.

Pentru Ioan când a botezat pre Domnul în Iordan; pentru chemarea luĭ Petru şi aluĭ Andreĭ, şi a filor luĭ Zevedeĭ; pentru cel ce se îndrăcia; pentru soacra luĭ Petru; pentru ceĭ ce s'aŭ vindecat de feliurĭ de boale; pentru leprosul.

---

1 Inceperea Evangheliei a luĭ Iisus
Christos fiiul luĭ Dumneḑeŭ. 2 Precum
s'a scris în profeţĭ: Iată, eŭ trimit pre în-
gerul meŭ înaintea feţiĭ tale, carele va-
găti calea ta înaintea ta. 3 Glasul celuĭ

ce strigă în pustie: gătiţĭ calea Dom-
nuluĭ, drepte faceţĭ cărările luĭ. 4 Era
Ioan Botezând în pustie şi predicând
botezul pocăinţeĭ întru ertarea pĕcatelor.
5 Si mergea la dênsul toată laturea Iu-
deeĭ, şi Ierusalimnenii, şi se boteza în
rîul Iordanuluĭ dela dênsul, mărturi-
sindu-şĭ pĕcatele sale. 6 Si era Ioan
îmbrăcat cu perĭ de cămilă, şi brâŭ de
curea împrejurul mijloculuĭ luĭ, şi mânca
acride şi miere sĕlbatică. 7 Si predica
ḑicênd: vine după mine cel maĭ ta-
re de cât mine, căruia nu sînt vred-
nic plecându-mĕ să-ĭ desleg cureaŭa
încălţămintelor luĭ. 8 Eŭ adică v'am
botezat pre voĭ cu apă; iar acela vĕ
va boteza pre voĭ cu Duh sânt.

9 Si a fost în ḑilele acelea, a venit. Ii-
sus din Nazaretul Galileeĭ, şi s'a botezat
de la Ioan în Iordan. 10 Si îndată-şĭ
eşind din apă, a vĕḑut ceriurile des-
chise, şi Duhul ca un porumb pogorên-
du-se preste dênsul. 11 Si glas a fost
din ceriurĭ: Tu eştĭ fiiul meŭ cel iubit
întru carele am bine-voit.

12 Si îndată l-a scos pre dênsul Du-
hul în pustie. 13 Si era acolo în pustie
patru-ḑecĭ de ḑile, ispitindu-se de sa-
tana; şi era cu fiarĕle; şi îngeriĭ slu-
jia luĭ. 14 Si după ce s'a prins Ioan,
a venit Iisus în Galilea, predicând e-
vanghelia împĕrăţieĭ luĭ Dumneḑeŭ. 15 Si
ḑicênd: Că s'a plinit vremea, şi s'a a-
propiat împĕrăţia luĭ Dumneḑeŭ, pocă-
iţivĕ, şi credeţĭ în evanghelie.
16 Si umblând pre lângă marea Gali-
leeĭ, a vĕḑut pre Simon, şi pre Andreĭ
fratele luĭ, aruncând mreja în mare;
(că eraŭ pescarĭ). 17 Si le-a ḑis lor Iisus:
Veniţĭ după mine, şi vĕ voiŭ face pre voĭ a
fi vênătorĭ de oamenĭ. 18 Si îndatăşĭ
lăsându-şĭ mrejile aŭ mers după dênsul.
19 Si de acolo mergênd maĭ 'nainte puţin,
aŭ vĕḑut pre Iacobŭ al luĭ Zevedeiŭ,
şi pre Ioan, fratele luĭ, dregêndu-şĭ şi eĭ
mrejile în corabie. 20 Si îndată-şĭ i-a che-
mat pre dênşiĭ; şi lăsând pre tatăl lor Ze-
vedei, în corabie împreună cu năĭmiţiĭ, s'aŭ
dus după dênsul. 21 Si a întrat în Caper-
naum, şi îndată Sâmbăta intrând în Sina-

gogă, învĕţa. 22 Si se spăimânta toţi de
învĕţătura luĭ, că era învĕţându-ĭ pre
eĭ ca cela ce are putere; iar nu ca căr-
turariĭ.
23 Si era în Sinagoga lor un om cu
Duh necurat, şi a strigat grăind. 24 La-
să, ce este noî şi ţie Iisuse Nazarinea-
nule? Aĭ venit să ne pierḑĭ pre noĭ? Te
ştiŭ pre tine cine eşĭ: sântul luĭ Dum-
neḑeŭ. 25 Iar Iisus l-a certat pre el, gră-
ind: Tacĭ și eşí dintr'ênsul. 26 Si l-a scu-
turat pre el duhul cel necurat, și
strigând cu glas mare, a eșit dintr'-
ênsul. 27 Si s'a spăimêntat toţi, cât
se întreba între sine grăind: Ce este
acesta? Ce este această învĕţătură nouĕ?
Că cu stĕpânire porunceşte și duhurilor
celor necurate, şi îl ascultă pre dênsul.
28 Si a eșit îndată vestea luĭ în toată la-
turea Galileeĭ.
29 Si îndată eşind din Sinagogă, a
venit în casa luĭ Simon și a luĭ Andreĭ,
cu Iacov şi cu Ioan. 30 Iar soacra luĭ
Simon zăcea aprinsă de frigurĭ; şi îndată
a spus luĭ pentru dênsa? 31 Si viind o a
rădicat pre ea, apucându-o de mână,

și o aŭ lăsat pre dênsa frigurile îndată,
şi slujia lor. 32 Iar făcênduse seară,
când apunea Soarele, aducea la dênsul
pre toţĭ bolnaviĭ, si îndrăciţiĭ. 33 Si toa-
tă cetatea era adunată la ușă. 34 Si a
vindecat pre mulţĭ cariĭ pătimia rĕŭ
de multe feliurĭ de boale, şi mulţĭ
dracĭ a gonit, şi nu lăsa să grăiască
draciĭ, că știa că el este Christos.
35 Si a doŭa ḑi foarte de noapte scu-
lânduse a eșit, și s'a dus în loc pus-
tiiŭ, și acolo se ruga. 36 Si a mers după
el Simon, și ceĭ ce era cu el. 37 Si gă-
sindu-l pre dênsul, i-a ḑis luĭ: că toţĭ
te caută. 38 Si a grăit lor: Să mer-
gem în oraşele și în satele ce sînt maĭ
aproape, ca să predic și acolo; că spre
aceasta am venit. 39 Si predica în adu-
nările lor, în toată Galilea, și draciĭ sco-
tea. 40 Si a venit la dênsul un lepros,
rugându-l pre el, și îngenunchind îna-
intea luĭ, și ḑicênd luĭ: că de veĭ vrea
poţĭ să mĕ curăţeştĭ pre mine. 41 Iar
luĭ Iisus făcêndu-i-se milă, a tins mâna sa
şi s'a atins de el și i-a ḑis luĭ: Voesc, cură-
ţeștete. 42 Si ḑicênd el, îndată s'a depărtat

dela dênsul lepra, şi s'a curăţit. 43Si răsti-
du-se cătră dênsul numaĭ de cât l-a
slobodit pre el. 44 Si i-a dis luĭ: Vedĭ
nimĕnuĭ nimic să nu spuĭ; ci mergĭ de
te arată Preotuluĭ, și du pentru cură-
ţenia ta, cele ce a poruncit Moisi, în-
tru mărturie lor. 45Iar el eşind a început a
predica multe, şi a vesti cuvêntul, cât nu
maĭ putea el de faţă să între în cetate, ci
era afară în locurĭ pustiĭ, şi venia la el de
pretutindinea.

CAP. II.

*Pentru slăbănogul ce se purta de pa-
tru; pentru Iisus când a mâncat cu va-
meşiĭ; pentru învĕţăceĭ când smulgea spi-
ce Sâmbăta.*

1 Si aŭ întrat iarăşĭ în Capernaum
după câte-va dile; şi s'a audit că este
în casă. 2 Si îndată s'aŭ adunat mul-
ţĭ cât nu maĭ putea încăpea nicĭ pre lângă
uşă. Si grăia lor cuvêntul. 3 Si a ve-
nit la el aducênd un slăbănog, carele

se purta de patru. 4 Si neputênd eĭ
a se apropia de el pentru popor, a
descoperit casa unde era, și spărgênd
aŭ pogorît patul în carele zăcea slă-
bănogul. 5 Iar Iisus vĕḑênd credința
lor, a ḑis slăbănoguluĭ: Fiiule, iartă-ți-se
ție pĕcatele tale. 6 Si era acolo uniĭ
din cărturarĭ șeḑênd, şi cugetând întru
inimile sale. 7 Ce acesta aşa grăește
hule? Cine poate a erta pĕcatele, fără
numaĭ unul Dumneḑeŭ? 8 Si îndată cu-
noscênd Iisus cu Duhul seŭ, că așa
cugeta aceia întru sine, le-a ḑis lor:
Ce cugetaţĭ acestea întru inimile voas-
tre? 9 Ce este maĭ lesne, a ḑice slăbănogu-
luĭ: Iartă-ţi-se ţie pĕcatele, séŭ a ḑice:
scoală, și îţĭ rădică patul teŭ, şi umblă?
10 Ci ca să știțĭ că putere are fiiul omu-
luĭ pre pămênt a erta pĕcatele; (a ḑis
slăbănoguluĭ.) 11 Ție ḑic: Scoală, și
ițĭ rădică patul teŭ, și mergĭ la casa
ta. 12 Și s'a sculat îndată, și rădicân-
du-șĭ patul, a eșit înaintea tuturor, cât
se spăimânta toțĭ, și lăuda pre Dum-
neḑeŭ, ḑicênd: că niciĭ odată nu am vĕ-
ḑut așa.

13 Și a eșit iarăși la mare, și toată
mulțimea venia la el, și îĭ învěța pre
dênșiĭ. 14 Și trecênd a vědut pre Levi
al luĭ Alfeŭ șeḑênd la vamă, și'i-a ḑis
luĭ: Vino după mine; și sculându-se
a mers după dênsul. 15 Și a fost când
a șeḑut în casa luĭ, și mulțĭ vameșĭ și
pěcătoșĭ, ședea împreună cu Iisus, și
cu învěțăceiĭ luĭ; că era mulțĭ, și mer-
gea după el. 16 Iar cărturariĭ și fari-
seiĭ vĕḑêndu-l pre el că mănâncă cu va-
meşiĭ și cu pěcătoșiĭ, aŭ ḑis învěțăcei-
lor luĭ: ce este că cu vameșiĭ și cu pě-
cătoșiĭ mănâncă și bea? 17 Și auḑind
Iisus, a ḑis lor: N'aŭ trebuință ceĭ să-
nětoșĭ de doctor, ci ceĭ bolnavĭ, că nu
am venit să chiem pre ceĭ drepțĭ, ci pre
ceĭ pěcătoșĭ la pocăință.
18 Și era învěțăceiĭ luĭ Ioan, şi aĭ fa-
riseilor cari postiaŭ. Și aŭ venit și aŭ
ḑis luĭ: pentru ce învěțăceiĭ luĭ Ioan
și aĭ fariseilor postesc; iar învěțăceiĭ teĭ
nu postesc? 19 Și a ḑis lor Iisus: Aŭ
doară pot fiiĭ nunțeĭ să postiască până
când este mirele cu dênșiĭ? Câtă vre-
me aŭ pre Mirele cu eĭ, nu pot să pos-

tiască. [20] Iar vor veni dile, când se va
lua de la dênșiĭ Mirele, și atuncĭ vor
posti întru acele dile. [21] Şi nimene
nu coase petic de pânză nouĕ la haină
veche; iar de nu, îșĭ ia plinirea luĭ cel
noŭ de la cea veche, și maĭ rea spăr-
tură se face. [22] Şi nimene nu pune
vin noŭ în foĭ vechĭ; iar de nu, sparge
vinul cel noŭ foiĭ, și vinul se varsă, şi
foiĭ pier; ci vinul noŭ în foĭ noĭ se cuvine
să se pună.
[23] Şi a fost când mergea el Sâmbăta
prin semănăturĭ, și a început învĕţă-
ceiĭ luĭ a face cale smulgênd spicele.
[24] Iar fariseiĭ aŭ dis luĭ: vedĭ ce fac
Sâmbăta, ce nu se cuvine? [25] Iar el a
dis lor: Aŭ nicĭ o dată n'aţĭ cetit ce a
făcut David, când a avut lipsă, și a
flămândit el și ceĭ ce era cu dênsul?
[26] Cum a întrat în casa luĭ Dumnedeŭ,
în vremea luĭ Aviatar arhiereuluĭ,
și pânile punereĭ înainte le-a mâncat,
care nu se cădea să le mănânce, fără nu-
maĭ preoţilor, şi a dat și celor ce era
împreună cu el. [27] Şi a dis lor: Sâm-
băta pentru om s'a făcut; iar nu omul

pentru Sâmbătă. 28 Drept acea domn
este fiiul omuluĭ și al Sâmbeteĭ.

CAP. III

Pentru cel ce avea mâna uscată; pentru alegerea Apostolilor; pentru mumă și fraţĭ.

1 Și a întrat iarășĭ în Sinagoga; și
era acolo un om avênd mâna uscată.
2 Și îl pândia pre dênsul de îl va vindeca pre el Sâmbăta, ca să-l vinuiască pre
el. 3 Și a ḑis omuluĭ celuĭ ce avea
mâna uscată: rădică-te în mijloc. 4 Și
a ḑis lor: Se cuvine Sâmbăta a face
bine, séŭ a face rĕŭ? Suflet a mântui,
séŭ a pierde? Iar eĭ tăcea. 4 Si căutând spre eĭ cu mânie, întristându-se
pentru împetrirea inimiĭ lor, a ḑis omuluĭ: Intinde-ţĭ mâna ta, și o a întins
și a venit mâna luĭ la starea cea dintâĭ sănĕtoasă ca și ceealaltă.
6 Si eșind fariseiĭ, îndată aŭ făcut sfat
cu Irodianiĭ improtiva luĭ, ca să-l piar-

ḑă pre dênsul. [7] Iar Iisus s'a dus cu
învĕţăceiĭ seĭ către mare, şi după dên-
sul aŭ mers mulţime multă din Galilea,
şi din Iudea. [8] Si din Ierusalim, şi
din Idumea, şi din ceea parte de Iordan
şi ceĭ d'împrejurul Tiruluĭ şi al Sido-
nuluĭ, mulţime multă, auḑind câte fă-
cea, au venit cătră dênsul. [9] Si a ḑis
învĕţăcelor seĭ, ca să stea corăbioara
aproape de el pentru popor ca să nu-l
împresoare pre el. [10] Că pre mulţĭ a
vindecat cât năvălia spre el, ca să se
atingă de dênsul câţĭ aveaŭ chinurĭ. [11] Si
duhurile cele necurate când îl vedea pre
el, cădea înaintea luĭ şi striga, grăind:
că tu eştĭ fiiul luĭ Dumneḑeŭ. [11] Si
mult îĭ certa pre dênşiĭ ca să nu-l facă
arătat pre el.

[13] Si s'a suit la munte, şi a chiemat
pre cariĭ a vrut el însuşĭ, şi a venit la
dênsul. [14] Si a făcut doĭ-spre-ḑece
ca să fie cu el, şi să-ĭ trimiţă pre dên-
şiĭ să predice. [15] Si să aĭbă putere a
vindeca boalele, şi a goni draciĭ. [16] Si
a pus luĭ Simon numele Petru. [17] Si
pre Iacob al luĭ Zevedeĭ, şi pre Ioan

fratele luĭ Iacob. (Si le-a pus lor nu-
mele Voanerghes, adică fiiĭ tunetuluĭ.)
18 Si pre Andreĭ, și pre Filip, și pre Var-
tolomeĭ, şi pre Mateĭ, şi pre Toma
și pre Iacov al luĭ Alfeŭ, şi pre Tadeŭ
și pre Simon Cananitul. 19 Si pre Iuda
Iscarioteanul, carele l-a și vêndut pre
el.

20 Si a venit în casă. Si iarăşĭ s'a a-
dunat poporul cât nu putea eĭ nicĭ pâ-
ne să mănânce. 21 Si auḑind ceĭ ce e-
ra despre dênsul, aŭ eşit să-l apuce
pre el, că grăia, că nu 'şĭ este în fire.
22 Si cărturariĭ ceĭ ce se pogorîse
din Ierusalim, ḑicea, cum că Veelzevul
are, și cum că cu domnul dracilor scoa-
te draciĭ. 23 Si chiemându-ĭ pre dên-
şiĭ, în pilde grăia lor: cum poate sata-
na să scoaţă pre satana? 24 Si dacă îm-
pĕrăţia se va împĕrechia între sine, nu
poate să stea împĕrăţia aceea. 25 Si da-
că casa se va împerechia între sine, nu
poate să stea casa acea. 26Și daca satana
s'a sculat însușĭ asupra sa, și s'a înpĕ-
rechiat, nu poate să stea, ci are sfîr-
şit. 27 Nimene nu poate să jefuiască

vasele celuĭ tare, întrând în casa luĭ,
de nu va lega întâĭ pre cel tare; și a-
tuncĭ va jefui casa luĭ.
28 Amin grăesc voî, că toate pěcatele
se vor erta fiilor oamenilor, și hulele
orĭ câte vor huli. 29 Iar cine va huli
împrotiva sântuluĭ Duh, n'are ertare
în veac, ci este vinovat judecățeĭ de ve-
cĭ. 30 (Pentru că ḑicea: duh necurat
are.) 31 Decĭ aŭ venit frațiĭ și muma
luĭ, și stând afară, aŭ trimis la el, chie-
mându-l pre dênsul. 32 Și ședea po-
porul împrejurul luĭ, și aŭ ḑis luĭ: Iată
muma ta și frațiĭ teĭ, și surorile tale
afară, te caută pre tine. 33 Și a rěs-
puns lor, grăind: Cine este muma mea
și frațiĭ meĭ? 34 Și căutând la ceĭ
ce ședea împrejurul luĭ, a ḑis: Iată
muma mea și frațiĭ meĭ. 35 Că orĭ ci-
ne va face voia luĭ Dumneḑeŭ, acela
fratele meŭ, şi sora mea, și muma mea
este.

CAP. IV.

Pentru pilda seminţeĭ; pentru certarea vêntuluĭ şi a măreĭ.

1 Și iarășĭ a început a învĕţa lângă
mare; și s'a adunat la dênsul popor
mult, cât a întrat el în corabie, și a șe-
ḍut pre mare; și tot poporul sta pre
uscat lângă mare. 2 Și îĭ învĕța pre
dênșiĭ în pilde mult; și grăia lor întru
învĕţătura sa, 3 Ascultațĭ: Iată, a e-
șit semănătoriul să sémene. 4 Si a fost
când semăna, una adecă a căḍut lângă
cale, și a venit paserile și o aŭ mâncat
pre dênsa; 5 Iar alta a căḍut pre pie-
trișĭ, unde n'avea pămênt mult şi în-
dată a rĕsărit, pentru că n'avea pămênt
adênc. 6 Decĭ rĕsărind soarele s'a pălit, și
pentru că n'avea rădăcină s'a uscat. 7 Iar
alta a căḍut în spinĭ; și s'a înălțat spiniĭ,
și o aŭ înecat, și n'a dat rod. 8 Iar alta
a căḍut în pămênt bun, şi a dat roadă
înălţându-se și crescênd; și aŭ adus u-
na treĭ-ḍecĭ, iar alta șése-ḍecĭ, iar al-
ta, o sută. 9 Și ḍicea lor: Cela ce are
urechĭ de auḍit, auḍă.

10 Iar când a fost deosebi, l-aŭ între-
bat pre el de pildă ceĭ ce era lângă el
împreună cu ceĭ doi-spre-ḑece. 11 Și
le-a ḑis lor: Voĭ s'a dat a ști taĭna Im-
pĕrăției luĭ Dumneḑeŭ; iar celor de a-
fară toate în pilde sînt lor. 12 Ca pri-
vind să priviască, și să nu vaḑă; Și a
uḑind să auḑă, și să nu înțeleagă; ca
nu cumva să se întórcă și să se ierte lor
pĕcatele. 13 Și le-a ḑis lor: Aŭ nu știțĭ
pilda aceasta? Și cum vețĭ înțelege toate
pildele? 14 Semănătoriul seamănă cuvên-
tul. 15 Și aceștia sînt ceĭ de lângă cale,
unde se seamănă cuvêntul; și când îl
aud îndată vine satana, și ĭa cuvêntul
carele este semănat întru inimile lor.
16 Și aceștia sînt așijderea ceĭ ce se
seamănă pe petrișĭ, cariĭ când aud
cuvêntul, îndată cu bucurie îl pri-
mesc pre el. 17 Şi nu aŭ rădăcină în-
tru sineșĭ, ci sînt pănă la o vreme;
după acea făcêndu-se necaz, séŭ goană
pentru cuvênt, îndată se smintesc. 18 Și
aceștia sînt ceĭ ce se seamănă în spi-
ni, cariĭ aud cuvêntul; 19 Dar grijile
veaculuĭ acestuia, şi înșelăciunea bo-

gățieĭ, și pofta celoralalte întrând, în-
neacă cuvêntul, şi se face neroditoriŭ.
20 Și aceștia sînt ceĭ semănațĭ în pămênt
bun, cari aud cuvêntul, și îl primesc,
și aduc roadă, unul treĭ-ḑecĭ, iar al-
tul șese-ḑecĭ, iar altul o sută. 21 Si
ḑicea lor: Aŭ doară făclia vine ca să
se pună supt obroc, séŭ supt pat? Aŭ
nu ca să se pună în sfeșnic? 22 Că nu
este ceva tăinuit, care să nu se vădea-
scă; nicĭ a fost ascuns, ci ca să vie
întru, arătare. 23 De are cineva u-
rechĭ de auḑĭt auḑă.
24 Și ḑicea lor: Vedețĭ de auḑițĭ; cu
ce mĕsură mĕsurațĭ, se va mĕsura voî
și se va adăoga voî celor ce auḑițĭ.
25 Că cel ce are, i-se va da luĭ; iar cel
ce n'are, şi ce are, i-se va lua dela dên-
sul. 26 Si ḑicea: Așa este și împĕrăția luĭ
Dumneḑeŭ, în ce chip este dacă arun-
că omul sĕmânța în pămênt. 27 Si doarme
și se scoală noaptea şi ḑiŭa, și sĕmânța
rĕsare și crește cum nu știe el. 28 Că
pămêntul din sine rodește, întâî iarbă,
apoĭ spic, după acea deplin grîŭ în
spic. 29 Iar când se coace rodul, îndată

trimite secerea, că a sosit secerișul.
30 Si dicea: Cuĭ vom asemăna împĕră-
ția luĭ Dumnedeŭ, séŭ cu ce pildă o
vom potrivi pre ea? 31 Ca grăunțul
de muștar, carele când se seamănă
în pământ, este maĭ mic de cât toate
semințele pământuluĭ. 32 Şi dacă se
seamănă, crește, și se face maĭ mare
de cât toate buruenile, și face ramurĭ
marĭ cât sub umbra luĭ pot să locu-
iască paserile ceriuluĭ. 33 Si cu pilde
ca acestea multe grăia lor cuvêntul,
precum putea a audi. 34 Iar fără de
pilde nu grăia lor, iar deosebĭ învĕță-
ceilor seĭ le deslega toate.
35 Si a dis lor, în diŭa acea, făcên-
du-se seară: să trecem de ceea parte.
36 Si lăsând el poporul l-a luat pre dên-
sul așa precum era în corabie; și era
și alte corăbiĭ cu dênsul. 37 Si s'a fă-
cut vifor mare de vênt; iar valurile
intra în corabie, cât maĭ se umplea ea.
38 Si el era la cârmă dormind pre că-
pătâĭ; și l-aŭ deșteptat pre el, și i-aŭ
dis luĭ: Invĕțătorule, aŭ nu-țĭ este
grijă că perim? 39 Si sculându-se a

certat vêntul, și a dis mărei: tacĭ, în-
cetează; și a stătut vêntul, și s'a făcut
liniște mare. 40 Si a dis lor: Ce sîn-
tețĭ aşa fricoșĭ? Cum nu avețĭ credin-
ță? 41 Si s'aŭ înfricoșat cu frică mare
și grăia unul către altul: oare cine es-
te acesta? Că și vêntul și marea îl as-
cultă pre el.

CAP. V.

Pentru Legheon; pentru fica maĭ-mare-luĭ Sinagogeĭ; pentru ceea ce ĭĭ curgea sânge.

1 Si a venit de ceea parte de mare,
în laturea Gadarenilor. 2 Si eșind el
din corabie, îndată l-a întimpinat pre
el un om din mormênturĭ cu duh ne
curat; 3 Carele avea locuința în mor-
mênturĭ, și nicĭ cu lanțurĭ de fier ni-
menea nu putea să-l lege pre el. 4 Pen-
tru că de multe orĭ fiind legat cu o-
bezĭ şi cu lanțurĭ de fier, se rupea de el
lanțurile, și obezile se sfărâma, şi ni-
menea nu putea să-l domoliască pre
dênsul. 5 Si pururea noaptea şi diua

era prin munţĭ şi prin mormênturĭ stri-
gând, și tăindu-se de petre. 6 Iar vĕ-
ḑênd pre Iisus de departe, a alergat și
i-s'a închinat luĭ. 7 Și strigând cu glas
mare, a ḑis: ce este mie și ţie Iisuse
fiiule al luĭ Dumneḑeŭ celuĭ înalt? Ju-
ru-te pre tine cu Dumneḑeŭ, să nu mĕ
munceştĭ pre mine. 8 Căcĭ grăia luĭ:
Eșĭ duh necurat din om. 9 Și l-a în-
trebat pre el: Cum îţĭ este numele? Si-a
rĕspuns, ḑicênd: Legheon 'mĭ este nu-
nele, că mulţĭ sîntem. 10 Și îl ruga pre el
mult ca să nu-ĭ trimiţă pre dênșiĭ afa-
ră din laturea acea. 11 Și era acolo
lângă munte, o turmă mare de porcĭ
păscênd. 12 Și l-a rugat pre dênsul to-
ţĭ draciĭ, ḑicênd: trimite-ne pre noĭ în
porcĭ să întrăm într'ênșiĭ; şi i-a slo-
boḑit pre eĭ Iisus îndatăși. 13 Și eșind
duhurile cele necurate aŭ întrat în por-
cĭ; și s'a pornit turma de pre ţĕrmurĭ
în mare (şi era ca la doĕ miĭ), şi s'aŭ
înecat în mare. 14 Iar ceĭ ce păștea porciĭ
aŭ fugit, şi aŭ vestit în cetate și în
sate; şi aŭ eșit să vaḑĕ ce este cea ce
s'a făcut. 15 Și aŭ venit cătră Iisus, și

aŭ vĕḑut pre cel ce fusăse îndrăcit, șe-
ḑênd îmbrăcat și întreg la minte, pre
cel ce avusăse legheonul, și s'aŭ spăi-
mêntat. 16 Și povestea lor ceĭ ce vĕ-
ḑuse ce s'a făcut celuĭ îndrăcit, și
pentru porcĭ. 17 Și aŭ început al ruga
pre dênsul, ca să iasă din hotarele lor.
18 Și întrând el în corabie, îl ruga pre
el cela ce fusăse îndrăcit, ca să fie cu
dênsul. 19 Iar Iisus nu l-a lăsat pre el
ci 'i-a ḑis luĭ: Mergĭ în casa ta către aĭ
teĭ, și vestește lor câte ți-a făcut ție
Domnul, și te-a-miluit. 20 Și s'a dus,
și a început a predica în Decapolĭ, câte
a făcut Iisus luĭ, și toțĭ se minuna.
21 Si trecênd Iisus în corabie iarăși
de ceea parte, s'a adunat popor mult la
el, și era lângă mare. 22 Si iată a ve-
nit unul din maĭ-mariĭ Sinagogeĭ, cu
numele Iair. 23 Si vĕḑêndu-l pre dên-
sul, a căḑut la picioarele luĭ. Si îl
rugă pre dênsul mult ḑicênd: Că fiica
mea spre sfîrșit este ; vino, de îțĭ pu-
ne mânile pre dênsa, ca să se mântu-
iască, și să trăiască. 24 Si a mers cu
dênșul,

25 Si după dênsul a mers popor mult
și îl împresura pre el. (Si o femee
oare-care fiind întru curgerea sânge-
luĭ de doĭ-spre-ḑece anĭ; 26 Si multe
pătimind dela mulțĭ doctorĭ, și chel-
tuindu-șĭ toate cele ce avusăse, și ni-
mic folosindu-se, ci maĭ vîrtos spre
maĭ rĕŭ viind. 27 Auḑind pentru Ii-
sus, viind între popor din 'napoĭ s'a atins
de haĭna luĭ. 28 Că ḑicea: că măcar
de hainele luĭ de mĕ voĭ atinge, mĕ voĭ
mântui. 29 Si îndatăși a secat izvorul
sângeluĭ eĭ, și a simțit cu corpul că
s'a vindecat de boală. 30 Si îndatăși
Iisus cunoscênd întru sineșĭ puterea
ce a eșit din el, întorcêndu-se către po-
por a ḑis: Cine s'a atins de haĭnele me-
le? 31 Si aŭ ḑis luĭ învĕțăceiĭ: Veḑí
poporul îmbulzindu-te, și ḑicĭ: cine
s'a atins de mine? 32 Si căuta împre-
jur să vaḑă pre ceea ce a făcut aceasta.
33 Iar femeea înfricoșându-se și tremu-
rând, științd ce s'a făcut eĭ, a venit, și
a căḑut înaintea luí, și i-a spus luĭ
tot adevĕrul. 34 Iar el a ḑis eĭ: Fiică

credința ta te-a mântuit, mergĭ în pace,
și fiĭ sănětoasă de boala ta.)
35 Incă grăind el a venit de la maĭ-mare-
le Sinagogeĭ, dicênd: că fica ta a murit,
ce maĭ superĭ pre învĕțătorul? 36 Iar Ii-
sus îndată ce a audit cuvêntul ce s'a gră-
it, a dis maĭ-mareluĭ Sinagogeĭ: Nu te
teme, crede numaĭ. 37 Si nu a lăsat pre
nicĭ unul să meargă după dênsul, fără
numaĭ pre Petru, și pre Iacov, și pre
Ioan fratele luĭ Iacov. 38 Si a venit
în casa maĭ-mareluĭ Sinagogeĭ, și a vě-
dut turburare, plângênd aceia şi tân-
guindu-se mult. 39 Si întrând, a dis
lor: Ce vě turburațĭ și plângețĭ? Fe-
cioara n'a murit, ci doarme. Si îșĭ rî-
dea de dênsul. 40 Iar el scoțênd afară
pre toțĭ, a luat pre tatăl fecioareĭ și
pre mumă, și pre ceĭ ce era cu el, și
a întrat unde era fecioara zăcênd.
41 Si apucând pre fecioara de mână, i-a
dis eĭ: *Talita cumi*; ce se tâlcueşte: Fe-
cioară (ție dic) scoalăte. 42 Si îndatăși
s'a sculat fecioara, şi umbla; că era de
doĭ-spre-dece anĭ. Si s'a spăimântat cu
spaimă mare. 43 Si le-a poruncit lor

mult ca nimenea să nu ştie aceasta: Si
a ḑis, să-ĭ dea eĭ să mănânce.

CAP. VI.

Pentru rândueala séŭ trimeterea Apostolilor la predicare; pentru Ioan, şi pentru Irod; pentru cele cincĭ pânĭ şi pentru ceĭ doĭ peştĭ; pentru umblarea luĭ Iisus pre mare.

1 Şi a eșit de acolo, și a venit la pa-
tria să; și după dênsul aŭ mers învĕţă-
ceiĭ luĭ. 2 Şi fiind sâmbătă, a început
a învĕţa în Sinagoga, și mulţĭ auḑind,
se mira ḑicênd: De unde 'ĭ sînt acestuĭa
acestea? Şi ce este înţelepciunea ce
i-s'a dat luĭ, că și puterĭ ca acestea prin
mânile luĭ se fac? 3 Aŭ nu este aces-
ta teslariul, feciorul Marieĭ, și fratele
luĭ Iacov, și al lul Iosi, și al luĭ Iuda,
și al luĭ Simon? Și aŭ nu sînt surorile
luĭ aicea la noĭ? Și se smintea întru
el. 4 Şi ḑicea lor Iisus: Că nu este pro-
fet necinstit, fără numaĭ în patria sa,
și între rudeniĭ, și în casa sa. 5 Şi nu

putea acolo nicĭ o putere să facă, fără
numaĭ preste puţinĭ bolnavĭ puindu-şi
mânele i-aŭ vindecat pre eĭ. 6 Şi se
mira pentru necredinţa lor, şi umbla
în satele cele de prinprejur învěţând.
7 Şi a chemat pre ceĭ doĭ-spre-zece,
şi a început a-ĭ trimete pre dênşiĭ câte
doĭ câte doĭ; şi le-a dat lor putere asu-
pra duhurilor celor necurate. 8 Şi le-a
poruncit lor să nu iea nimic pre cale,
fără numaĭ toiag, nicĭ traistă, nicĭ pâ-
ne, nicĭ banĭ la brâŭ. 9 Ci numaĭ în-
călţaţĭ cu sandalĭ, şi să nu se îmbrace
cu doě haĭne. 10 Şi grăia lor: Orĭ unde
veţĭ întra în casă, acolo petreceţĭ, până
ce veţĭ eşi de acolo. 11 Şi orĭ câţĭ nu
vě vor primi pre voĭ, nicĭ vor asculta
pre voĭ, eşind de acolo, scuturaţĭ pra-
ful cel de supt picioarele voastre, întru
mărturie lor; Amin grăesc voĭ: Maĭ
uşor va fi Sodomuluĭ şi Gomoruluĭ în
ḑiŭa judecăţeĭ, de cât cetăţeĭ aceia.
12 Şi eşind, predica ca să se pocăiască.
13 Şi dracĭ mulţĭ scotea; Şi ungea cu unt-
de-lemn pre mulţĭ bolnavĭ şi îĭ tămă-
duia.

14Și a auḑit împěratul Irod (căcĭ arătat se făcuse numele luĭ), și ḑicea: Că
Ioan cel ce boteza s'a sculat din morțĭ
și pentru aceasta lucrează puterile întru el.
15 Alțiĭ ḑicea: că Ilie este; iar
alțiĭ ḑicea: că profet este, séŭ ca unul
din profețí. 16 Și auḑind Irod, a ḑis:
Că acesta este Ioan pre carele eŭ l-am
tăeat. El s'a sculat din morțĭ. 17 Că
Irod acesta trimițênd a prins pre Ioan, și l-a legat pre el în temniță, pentru
Irodiada femeea luĭ Filip frateluĭ
seŭ, căcĭ o luase pre dênsa femee.—
18Că ḑicea Ioan luĭ Irod: Nu ți se cuvine
să aibĭ pre femeea frateluĭ teŭ. 19 Iar
Irodiada pismuia luí, şi vrea să-l omoare, și nu putea. 20 Că Irod se temea
de Ioan, ştiindu-l pre dênsul om drept
și sânt, și îl socotea pre el, și ascultându-l pre dênsul, multe făcea, și cu dragoste îl asculta pre el. 21 Și întêmplându-se o ḑi cu bun prilej, când Irod
făcea ospățul nașteriĭ sale, boerilor seĭ
și căpitanilor, și celor maĭ marĭ aĭ Galileeĭ. 22 Și întrând fata Irodiadeĭ, şi
jucând, și plăcênd luĭ Irod şi celor ce

şedea cu dênsul, a ḍis împěratul feteĭ:
Cere de la mine orĭ ce veĭ vrea, și voĭ
da ție. 23 Si s'a jurat eĭ, că orĭ-ce veĭ
cere de la mine voĭ da ție, până la ju-
mătate de împěrăția mea. 24 Iar ea
eșind, a ḍis mumeĭ sale: Ce voĭ cere? Iar
aceea a ḍis: Capul luĭ Ioan Botezăto-
riuluĭ. 25 Și întrând îndatășĭ cu sîr-
guință la împěratul, a cerut, ḍicênd:
voĭŭ ca să-mĭ daĭ mie acum în tipsie ca-
pul luĭ Ioan Botezătoriul. 26 Și împě-
ratul foarte s'a întristat, dar pentru ju-
rămênturĭ, şi pentru ceĭ ce ședea îm-
preună cu dênsul, n'a vrut să-ĭ lepede
cererea. 27 Și îndată trimițênd împě-
ratul speculator, a poruncit să aducă
capul luĭ. 28 Iar el mergênd i-a tăiat
capul luĭ în temniță, și l-a adus în tip-
sie, și l-a dat pre el feteĭ, şi fata l-a dat
mumeĭ sale. 39 Și auḍind învěțăceiĭ
luĭ, aŭ venit, şi aŭ rădicat corpul luĭ
cel căḍut; și l-aŭ pus pre el în mormânt.
30 Și s'aŭ adunat apostoliĭ la Iisus, și
i-aŭ vestit luĭ toate câte a făcut și câte
a învěțat. 31 Și le-a ḍis lor: Veniți voĭ
înșivě deosebĭ în loc pustiŭ și vě odih-

nițî puțin; că era mulțĭ care venia și
se ducea, și nu avea vreme nicĭ să mă-
nânce. 32 Și s'aŭ dus în loc pustiiŭ sin-
gurĭ cu corabia. 33 Și i-aŭ vědut pre dên-
șiĭ poporul mergênd și i-aŭ cunoscut pre
eĭ mulțĭ, și pedestri din toate cetățile a-
lerga acolo, și maĭ'nainte de cât eĭ aŭ ve-
nit, și s'aŭ adunat la dênsul. 34 Si eșind
Iisus, a vědut popor mult, și i s'a făcut
milă de eĭ; Pentru căcĭ era ca oile ce
nu aŭ păstor; și a început a-ĭ învěța
pre dênșiĭ mult. 35 Și iată vreme mul-
tă fiind, s'aŭ apropiat la dênsul învěță-
ceiĭ luĭ, și i-a dis luĭ: Că locul este
pustiŭ, și iată vremea a trecut multă.
36 Slobodește-ĭ pre dênșiĭ să mearga în
orașele cele din prejur și în sate să-șĭ
cumpere lorușĭ pânĭ; Că nu aŭ ce să
mănânce. 37 Iar el rěspundênd a dis
lor: Dați-le voĭ lor să mănânce. Și aŭ
dis luĭ: mergênd poate să cumpărăm
pânĭ de doě sute de dinarĭ, și să le
dăm lor să mănânce? 38 Iar el a dis
lor: Câte pânĭ avețĭ? mergețĭ și vede-
țĭ; Iar eĭ știind, aŭ dis: cincĭ, și doĭ peștĭ.
39 Și a poruncit lor să-ĭ pue pre toțĭ

mese, mese, pre earbă verde. 40 Și aŭ șeḑut
cete, cete, câte o sută și câte cinci-ḑeci.
41 Și luând cele cinci pâni și doi peşti, că-
utând la cer a bine-cuvêntat, și a frânt
pânile, și le-a dat învĕţăceilor sĕi, ca să le
pue înaintea lor, și pre ceĭ doĭ peşti i-a
împărţit la toţi. 42 Şi aŭ mâncat toţi,
și s'aŭ săturat. 43 Si aŭ luat doě-spre
ḑece coșuri pline de sfărămiturĭ, și din
peştĭ. 44 Si era ceĭ ce mâncase pânile
ca la cincĭ miĭ de bărbaţĭ.
45 Si îndată-șí a silit pre învĕţăceii
seĭ să între în corabie. și să meargă
maĭ 'nainte de ceea parte la Vetsaida,
până ce va slobođi el poporul. 46 Si
după ce i-a slobođit pre eĭ, s'a dus în
munte să se roage. 47 Si făcêndu-se
seară era corabia în mijlocul mărei, și
el singur pre uscat. 48 Si i-aŭ vĕḑut pre
dênșiĭ că se chinuesc vêslind (că era vên-
tul împrotiva lor); iară întru a patra stra-
jă a nopţeĭ, a venit la dênşiĭ umblând
pre mare, şi vrea să treacă pe lângă eĭ.
49 Iar eĭ vĕḑêndu-l pe dênsul umblând
pre mare, li s'aŭ părut că este năluca,
și aŭ strigat. 50 (Că toţĭ l-aŭ vĕḑut pre
el, și s'aŭ turburat), și îndatășĭ a gră-

it cu dênșiĭ, și le-a ḑis lor: Indrăsnițĭ, eŭ
sînt, nu vĕ temețĭ. 51 Si s'a suit la dênșĭ
în corabie; şi a încetat vèntul; și ei foar-
te preste măsură se spăimânta întru
sine, și se minuna. 52 Că nu aŭ price-
put din pânĭ; că era inima lor împe-
trită. 53 Si trecênd aŭ venit în pămên-
tul Ghenisaretuluĭ, şi a stătut la liman.
54 Si eșind eĭ din corabie, îndatăşĭ
l-aŭ cunoscut pre el aceia 55 Si înconju-
rând toată laturea aceea, a început pre
paturĭ a aduce bolnavĭ, unde auḑia că
el este acolo. 56 Si orĭ unde întra în
sate, séŭ în cetățĭ, séŭ în orașe, punea
la ulițe pre ceĭ bolnavĭ, și îl ruga pre
el ca măcar de poalele veşmintelor luĭ
să se atingă; și câțĭ se atingea de el se
mântuĭa.

CAP. VII

Pentru învĕţăceĭ când aŭ mâncat cu mânile nespălate; pentru călcarea porunceĭ luĭ Dumneḑeŭ; pentru obiceiurile oamenilor; pentru femeea cea din Fenicia Sirieĭ cu fata îndrăcită; pentru vindecarea surduluĭ ce grăĭa cu anevoĭe.

1 Şi s'aŭ adunat la dênsul fariseiĭ și

oare carii din cărturari, care venise din
Ierusalim. [2] Si vědênd pre oare care
din învěţăceii luĭ cu mânile ne curate
(adecă ne spălate), mâncând pâne, ĭ-aŭ
prihănit. [3] (Că fariseiĭ și toţi Iudeii,
de nu îșĭ vor spăla mânile până în cot,
nu mănâncă, ţiind așeḑĕmântul bĕtrâ-
nilor. [4] Si din têrg, de nu se va spă-
la, nu mĕnâncă; şi altele multe sînt ca-
re aŭ luat a le ţinea: spălarea paharelor,
și a urcĭoarelor, și a căldărilor și a pa-
turilor).
[5] După aceasta l-aŭ întrebat pre el
fariseiĭ și cărturariĭ: pentru ce învě-
ţăceiĭ tĕĭ nu umblă după așeḑĕmântul
bĕtrânilor, ci cu mânile nespălate mă-
mâncă pâne? [6] Iar el rĕspunḑênd a ḑis
lor: Că bine a profeţit Isaia pentru voi
făţarnicilor; precum este scris: Popo-
rul acesta cu buzele mĕ cinstește; iar
inima luĭ departe stă de la mine. [7] Si
în zadar mĕ cinstesc, învěţând învăţă-
turĭ poruncĭ omenești; [8] Că lăsând porun-
ca luĭ Dumneḑeŭ, ţineţĭ aşeḑĕmântul
bĕtrânilor; spălarea urcĭoarelor și a pa-
harelor, şi altele aseminea ca acestea

multe faceţĭ. 9Si ḑicea lor: Bine, lepădaţĭ
porunca luĭ Dumneḑeŭ, ca să păḑiţĭ aşe-
dĕmântul vostru? 10 Că Moisi a ḑis:
Cinsteşte pre tatăl tĕŭ şi pre muma
ta. Si, cela ce va grăi de rĕŭ pe ta-
tăl sĕŭ, séŭ pre muma sa, cu moarte
să moară. 11Iar voĭ ḑiceţĭ: De va ḑice
omul tătâne-seŭ séŭ mâne-sa: Korvan
(adecă dar) este aceea cu care te-aĭ fi fo-
losit de la mine. 12Si nu 'l maĭ lăsaţĭ pre
dênsul să maĭ facă ceva tătâne-seŭ, séŭ
mâne-sa. 13 Călcând cuvêntul luĭ Du-
mneḑeŭ pentru aşeḑĕmântul vostru ca-
rele aţí dat, şi aseminea ca acestea multe
faceţĭ.
14 Si chiemând la sine pe tot poporul,
a ḑis lor: Ascultaţi-mĕ pre mine toţĭ şi
înţelegeţĭ. 15Nimic nu este din-afară de
om, ce întră într'ênsul, care poate să
spurce pre el; ci cele ce es dintr'ênsul,
acelea sînt care spurcă pre om. 16 De are
cine-va urechĭ de auḑit, auḑă. 17 Si
după ce aŭ întrat în casă trăgênduse de
la popor, l-a întrebat pre el învĕţăceiĭ luĭ
pentru pildă. 18 Si le-a ḑis lor: Aşa de
ne înţelegĕtorĭ sînteţĭ şi voĭ? Aŭ nu

vĕ pricepeţĭ, că tot ce întră în om din
afară, nu poate să'l spurce. 19 Că nu
întră în inima luĭ, ci în pântece şi ese
pe afedron, curăţind toate bucatele.
20Si dicea : Că ceea ce ese din om, aceea
spurcă pre om. 21 Că din lăuntru din ini-
ma oamenilor es gândurile cele rele,
prea-curviile, uciderile; 22 Furtişagu-
rile, asupririle, vicleşugurile, înşelăciu-
nile, învierşunările, ochiul viclean, hu-
la, trufia, nebunia. 23Toate relele aces-
tea es din lăuntru, şi spurcă pre om.
24Si sculându-se de acolo, s'a dus în
hotarele Tiruluĭ şi ale Sidonuluĭ. Si
intrând în casă, vrea să nu ştie nimene
de el, şi nu a putut să se tăĭnuĭască;
25 Că audind o femee pentru dênsul,
a căria fică avea duh necurat, viind
a cădut la picioarele luĭ; 26 (Si era fe-
meea Elină, de neam din Fenicia Siri-
eĭ); Si îl ruga pre el ca să gonĭască dra-
cul din fica eĭ. 27 Iar Iisus a dis eĭ:
Lasă să se sature întâĭ fiiĭ; că nu este
bine a lua pânea fiilor, şi a o arunca
cânilor. 28Iar ea rĕspundênd a dis
luĭ : Adevĕrat Doamne, că şi câniĭ sub

masă mănâncă din sfărămiturile fiilor.
29 Si a dis eĭ: Pentru acest cuvênt
mergĭ; a eșit dracul din fiĭca ta. 30 Si
mergênd la casa sa, a aflat pre dracul
eșit, și pre fiică zăcênd în pat.
31 Si iarășĭ eșind din hotarele Tiruluĭ și
ale Sidonuluĭ, a venit la marea Galileeĭ,
în mijlocul hotarelor Decapolieĭ. 32 Si
aŭ adus la dênsul un surd grăind ane-
voe, și l-aŭ rugat pre dênsul, ca să-șĭ
pue Mâna pre el. 33 Si luându-l pre el
din mulțime deosebĭ, a pus degetele
sale în urechile luĭ; și scuipând s'a a-
tins de limba luĭ. 34 Si căutând la cer,
a suspinat, și a dis luĭ: *Effatha*, ce es-
te deșchidete. 35 Si îndatășĭ s'aŭ des-
chis audurile luĭ, şi s'a dezlegat legă-
tura limbeĭ luĭ, și grăia drept. 36 Si
a poruncit lor, ca să nu spue nimĕnuĭ,
ci pre cât el le poruncĭa lor, eĭ maĭ mult
vestĭa; 37 Si maĭ mult se mira, dicênd:
Toate le-aŭ făcut bine, și pre surdĭ ĭ-a
făcut de aud, şi pre muțĭ de grăesc.

CAP. VIII

Pentru cele şépte pânĭ; pentru ceĭ ce cer semn din cer; pentru aluatul fariseilor; pentru cel orb; pentru întrebarea ce a făcut Iısus în Cesarea luĭ Filip, cine ĭĭ ḑic a fi; pentru certarea luĭ Petru.

1 In ḑilele acelea fiind popor mult
foarte, și ne avênd ce mânca, chie-
mând Iisus pre învĕțăceiĭ seĭ, le-a ḑis
lor: 2 Milă îmĭ este de popor, că iată
treĭ ḑile sînt de când așteaptă lângă
mine, și n'aŭ ce mânca. 3 Si de îĭ voiŭ
slobodi pre dênșiĭ flămânḑĭ la casele
lor, vor slăbi pe cale; Că uniĭ dintr'ên-
şiĭ aŭ venit de departe. 4 Si a rĕspuns
luĭ învĕţăceiĭ luĭ: De unde pre aceştia
va putea cine-va să 'ĭ sature de pâne
aicĭ în pustie? 5 Si a întrebat pre eĭ:
Câte pânĭ avețĭ? Iar eĭ aŭ ḑis: Sépte.
6 Si a poruncit poporuluĭ să șeaḑă pre
pămênt; Si luând pre cele şépte pânĭ,
mulțămind, a frânt, și a dat învĕțăceilor
ca să le pue înainte; Si leaŭ pus înaintea
poporuluĭ. 7 Si avea şi puținĭ peştişorĭ;

Si bine-cuvêntând a ḑis să'ĭ pue şi pre
aceia înaintea lor. 8 Si aŭ mâncat şi
s'aŭ săturat; Si aŭ luat rĕmăşiţe de
sfărămiturĭ, şépte coşniţe. 9 Si era
ceĭ ce mâncase ca patru miĭ; şi i-a slo-
boḑit pre eĭ. 10 Si îndatăşĭ întrând
în corabie cu învĕţăceiĭ seĭ, a venit în
părţile Dalmanutheĭ.
11 Şi aŭ eşit fariseiĭ, şi aŭ început a
se întreba cu dênsul, cerênd de la dên-
sul semn din ceriŭ, ispitindu-l pre el.
12 Şi suspinând cu duhul seŭ, a ḑis:
Pentru ce neamul acesta semn cere?
Amin ḑic voî: Nu se va da neamuluĭ a-
cestuia semn. 13Şi lăsându-ĭ pre dênşiĭ a
întrat iarăşĭ în corabie, şi a trecut de
ceea parte. 14 Şi învĕţăceiĭ luĭ uĭtase
să ĭea pâne, şi maĭ mult de cât o pâne
nu avea cu dênşiĭ în corabie. 15 Şi le-a
poruncit lor, ḑicênd: Căutaţĭ de vĕ pă-
ziţĭ de aluatul fariseilor, şi de aluatul
luĭ Irod. 16 Şi cugeta, unul către al-
tul ḑicênd: Că pâne n'avem. 17 Iar
Iisus cunoscênd a ḑis lor: Drept ce
cugetaţĭ că pâne nu avețĭ? Incă nu
înţelegeţĭ, nicĭ pricepeţĭ? încă împe-

trită aveţĭ inima voastră? 18 Ochĭ a-
vênd, nu vedeţĭ? Şi urechĭ avênd nu
auḍiţĭ? Şi nu vĕ aduceţĭ aminte. 19 Când
am frânt pre cele cincĭ pânĭ la ce-
le cincĭ miĭ, câte coşurĭ pline de sfă-
rămiturĭ aţĭ luat? 20 Ḍis-aŭ luĭ: Doă-
spre-ḍece; Şi când pre cele şépte, la
cele patru miĭ, câte coşniţe pline de sfă-
rămiturĭ aţĭ luat? Iar eĭ aŭ ḍis: Sép-
te. 21 Si le-a ḍis lor: Dar cum încă
nu înţelegeţĭ?.
22 Si a venit în Betsaida; Si ĭ-a a-
dus luĭ un orb, şi l-a rugat pre el ca
să se atingă de dênsul. 23 Si apucând
pre orbul de mână, l-a scos pre el afa-
ră din sat; și scuipând pre ochiĭ luĭ
și puinduşĭ mânele pre el, l-a între-
bat de vede ceva. 24 Si rădicânduși o-
chiĭ, a ḍis: Vĕḍ oameniĭ ca copaciĭ um-
blând, 25 După aceasta iarăşĭ şĭ-a pus
mânele pre ochiĭ luĭ, și l-a făcut de a
vĕḍut; Si s'a îndreptat și a vĕḍut lumi-
nat pre toţĭ. 26 Si l-a trimis pre el la
casa sa, ḍicênd: Nicĭ în sat să întri,
nicĭ să spuĭ cuĭ-va în sat.
27 Si aŭ eșit Iisus, şi învĕţăceiĭ luĭ

în satele Cesariei luĭ Filip; şi pre ca-
le a întrebat pre învĕţăceiĭ seĭ, dicênd
lor: Cine dic oamenii că sînt eŭ? 28 Iar
eĭ aŭ rĕspuns: Ioan Botezătoriul; și
alții, Ilie; iar alții, unul din profeți.
29 Și el le-a dis lor: Dar voĭ cine diceți
că sînt eŭ? Și rĕspundênd Petru, a dis
luĭ: Tu ești Christosul.
30 Și ĭ-a oprit pre eĭ, ca să nu spue
nimĕnuĭ pentru dênsul. 31 Și a înce-
put a-ĭ învĕța pre eĭ, că se cuvine fiiul
omuluĭ multe a pătimi, și a se defăĭma
de bĕtrânĭ, și de archiereĭ, şi de cărtu-
rarĭ, și a se omorî, și după treĭ dile a
învia. 32 Și de față cuvêntul acesta
grăia. Și apucându-l pre el Petru, a
început a-ĭ sta luĭ împrotivă. 33 Iar
el întorcêndu-se și căutând spre în-
vĕțăceiĭ seĭ, a certat pre Petru, di-
cênd: Mergĭ după mine satano. Că nu
cugeţĭ cele ce sînt ale luĭ Dumnedeŭ,
ci cele ce sînt ale oamenilor.
34 Și chemând la sine pre popor îm-
preună cu învĕțăceiĭ seĭ, a dis lor: Ce-
la ce voiește să vie după mine, să se le-
pede de sine, și să-şĭ ĭea crucea sa, şi să-

'mĭ urmeze mie. 35 Că cine va vrea
să-șĭ mântuĭască sufletul seŭ, pĭerde-l-
va pre el. Iar cine 'şĭ va pĭerde su-
fletul seŭ pentru mine şi pentru evan-
ghelie, acela 'l va mântui pre el. 36 Că
ce va folosi omuluĭ, de ar dobândi lu-
mea toată, şi îşĭ va perde sufletul seŭ.
37 Séŭ ce va da omul schimb pentru
sufletul seŭ?. 38 Că cine se va ru-
șina de mine, și de cuvintele mele, în-
tru acest neam prea-curvar şi pĕcătos,
şi fiiul omuluĭ se va ruşina de el, când
va veni întru mărirea Tatăluĭ seŭ cu
sânţiĭ îngerĭ.

CAP. IX.

Pentru shimbarea la faţă a luĭ Iisus; pentru cel lunatic; pentru învĕţăceĭ când să prigonea între sine, cine ar fi maĭ mare; pentru ferirea de scandal.

1 Și le ḑicea lor: Amin grăesc voî că
sînt uniì din ceĭ ce staŭ aicĭ, cariĭ nu
vor gusta mórte, pănă când vor vedea Im-

pĕrăția luĭ Dumneḑeŭ viind întru putere.
2 Și după șése ḑile, a luat Iisus pre
Petru, și pre Iacob și pre Ioan; Si ī-a
suit pre dênșĭ în munte înalt deosebi
singurĭ, și s'a shimbat la fața înaintea
lor. 3 Si hainele luĭ era strălucind, al-
be fórte ca zăpada, în ce chip 'nălbitoriĭ
pre pământ nu póte să 'nălbiască. 4 Si
s'a arătat lor Ilie împreună cu Moisi; şi
grăia cu Iisus. 5 Si rĕspunḑênd Petru
a ḑis luĭ Iisus: Invĕţătorule, bine este
noî a fi aicĭ; şi să facem treĭ colibĭ:
Ţie una, și luĭ Moisi una, și luĭ Ilie una.
6 Că nu știa ce grăĭa, că era înfrico-
șațĭ. 7 Si s'a făcut nor umbrindu-ĭ pre
eĭ; şi a venit glas din nor grăind: Aces-
ta este fiiul meŭ cel íubit, pre acesta a-
scultațĭ. 8 Si de năprasnă căutând eĭ
împrejur, pre nimenea nu aŭ maı vĕḑut,
ci numaĭ pre Iisus împreună cu dênşiĭ.
9 Iar pogorînduse eĭ din munte, le-a
poruncit lor ca nimĕnui să nu spună cele
ce aŭ vĕḑut, fără numaı când fiiul omu-
luĭ va învia din morțĭ.
10 Si aŭ ținut cuvêntul între sine
întrebându se: Ce este aceea a învia

din morţĭ. 11 Si l-a întrebat pre el, ḑi-
cênd: Căcĭ ḑic cărturariĭ, că Ilie să
vine să vie maĭ 'nainte. 12 Iar el rĕs-
punḑênd, a ḑis lor: Ilie viind maĭ 'nainte
va aşeḑa toate; Si cum este scris de fiiul
omuluĭ, ca să pătimiască multe, şi să fie
defăĭmat. 13 Ci ḑic voĭ că şi Ilie a ve-
nit, și aŭ făcut luĭ câte aŭ vrut, cum este
scris de el. 14 Si viind la învĕțăceĭ a
vĕḑut mult popor împrejurul lor și cărtu-
rari întrebându-se cu dênșiĭ. 15 Si în-
dată tot poporul vĕḑêndu-l pre el s'aŭ
spăĭmântat; și alergând s'aŭ închinat
luĭ. 16 Si a întrebat pre cărturarĭ,
ce vĕ întrebaţĭ între voĭ?
17 Si rĕspunḑênd unul din popor, a ḑis:
învĕţătorule, am adus pre fiiul meŭ la tine
avênd duh mut. 18 Si orĭ unde îl apu-
că pre el îl sdrobeşte, și face spume,
și scrâșnește cu dinţiĭ sei, și se usucă,
şi am ḑis învĕţăceilor tĕĭ să-l scoață,
şi n' aŭ putut. 19 Iar el rĕspunḑênd,
a ḑis luĭ: O neam necredincĭos! Până
când voĭŭ fi cu voĭ? Până când voĭŭ su-
feri pre voĭ? aduceți-l pre el la mine.
20 Si l-a adus pre el la dênsul. Si vĕḑên-

dul pre dênsul îndată duhul l-a scutu-
rat pre el; și cădênd la pămênt
se tăvălia spumênd. 21 Si a în-
trebat pre tatăl luĭ: Câtă vreme este
de când i s'a făcut luĭ aceasta? Iar el a
ḍis: din copilărie. 22 Si de multe orĭ
pre el și în foc l-a aruncat şi în apă,
ca să-l piarḍă ; ci de poțĭ ceva, aju-
tă-ne noî, fiindu-țĭ milă de noĭ. 23 Iar
Iisus ĭ-a ḍis luĭ: De poțĭ crede, toate sînt
cu putință credinciosuluĭ. 24 Și înda-
tă strigând cu lacrîmĭ tatăl copiluluĭ,
a grăit : Creḍ Doamne, ajută ne-
credințeĭ mele. 25 Iar vĕḍênd Iisus,
că năvălește poporul, a poruncit duhu-
luĭ celuĭ necurat, ḍicênd luĭ: Duh mut
și surd, eŭ ție îțĭ poruncesc, eșĭ dintr'ên-
sul și de acum să nu maĭ întri în el.
26 Si strigând, și mult scuturându-l
pre el, a eșit ; Și s'a facut ca un mort,
că mulțĭ ḍicea că a murit. 27 Iar Iisus
apucându-l pre el de mână, l-a rădicat,
și s'a sculat. 28 Si intrând el în casă,
învĕțăceiĭ luĭ l-a întrebat pre dênsul
deosebĭ: Pentru ce noĭ nu am putut
să-l scoatem pre el? 29 Iar el a ḍis lor:

Acest neam cu nimic nu poate eși,
fără numai cu rugăciune și cu post.
30 Si de acolo eșind, mergea prin Ga-
lileea, și nu vrea ca să-l știe cineva. 31 Că
învěța pre învěțăceiĭ seĭ, și dicea lor.
Că fiiul omuluĭ se va da în mânele oa-
menilor, și'l vor omorî pre el; și după
ce îl vor omorî, a treia ḍi va învia.
32 Iar eĭ nu înțelegeaŭ cuvêntul, și se
temea să'l întrebe pre el.
33 Si a venit în Capernaum; și fiind
în casă, í-aŭ întrebat pre dênșiĭ: De ce
vě prigoniațĭ pre cale? 34 Iar eĭ aŭ tăcut;
că se pricise pre cale unul cu altul, ci-
ne ar fi maĭ mare. 35 Si șeḍênd a chie-
mat pre ceĭ doĭ-spre-ḍece, și le-a ḍis lor:
Cela ce va să fie întâĭŭ, să fie maĭ pre
urmă de toțĭ, și tuturor slugă. 36 Si lu-
ând un prunc, l-a pus pre el în mijlo-
cul lor; Si luându-l în brațe, a ḍis lor.
37 Orĭ cine va primi pre unul dintru
aceștĭ prunci întru numele meŭ, pre
mine mě primește; Si orĭ cine primeș-
te pre mine, nu primește pre mine, ci
pre cel ce m'a trimis pre mine.
38 Si a rěspuns Ioan luĭ, ḍicênd: În-

vĕțătorule, am vĕḑut pre oare-cine în-
tru Numele tĕu scoțênd dracii, carele
nu vine după noi; și l-am oprit pre el,
căci nu vine după noi.
39 Iar Iisus a
ḑis: nu-l opriți pre el; că nimenea nu
este, carele va face putere întru nume-
le meŭ, și să poată lesne a mĕ grăi de
rĕŭ.
40 Ca cel ce nu este împrotiva
noastră, pentru noi este.
41 Că ori-ci-
ne va adăpa pre voi cu un pahar de a-
pă întru numele meŭ, căci ai lui Chri-
stos sînteți, amin grăesc voî: Nu'și va
perde plata sa.
42 Si ori cine va sminti pre unul din-
tre acești mici carii cred în mine, mai bi-
ne ar fi lui de'și-ar lega o peatră de móră
împrejurul grumazului seŭ, și să se a-
runce în mare.
43 Și de te smintește pre
tine mâna ta, tae-o pre ea; că mai bi-
ne îți este ție, ciung să întri în viață,
de cât doĕ mâni avênd să întri în
Gheena, în focul nestins.
44 Unde vier-
mele nu moare, și focul nu se stinge.
45 Si de te smintește pre tine piciorul
tĕŭ, tae-l pre el; că mai bine îți este
ție să întri în viață șchiop, de cât doĕ

picĭoare avênd, să fiĭ aruncat în Gee-
na, în focul ne stins. 46 Unde vĭerme-
le lor nu moare, și focul nu se stinge.
47 Si de te sminteşte pre tine ochiul
tĕŭ, scoate-l pre el. Că maĭ bine îţĭ este
ţie cu un ochĭŭ să întri întru împĕră-
ţia luĭ Dumneḑeŭ, de cât doĭ ochĭ avênd
să fiĭ aruncat în Gheena foculuĭ. 48 Un-
de vĭermele lor nu moare, şi focul nu
se stinge. 49 Că fieşte cine cu foc se
va săra; și toată jertfa cu sare se va
săra. 50 Bună este sarea; Iar de va fi
sarea nesărată, cu ce o veţĭ îndulci pre
aceasta? Aveţĭ întru voĭ sare, și pace
aveţĭ între voĭ.

CAP. X

Pentru ceĭ ce aŭ întrebat pre Iisus de, să cade bărbatuluĭ să'şĭ lase femeia; pentru punerea mânilor luĭ Iisus pre copiĭ; pentru bogatul ce a întrebat pre Iisus ce bine va face; pentru suirea luĭ Iisus în Ierusalim spre patimă; pentru fiiĭ luĭ Zevedeĭ; pentru Vartimeŭ orbul.

1 Si de acolo sculându-se, a venit în
hotărele Iudeeĭ, de ceea parte de Iordan,

și iarăși s'a adunat popor la dênsul;
și precum îĭ era obiceĭul, iarși îĭ în-
vĕța pre eĭ.
2 Și apropiindu-se fariseiĭ l-a între-
bat pre el: Oare să cade bărbatuluĭ să-
'șĭ lase fĕmeea, ispitindu-l pre el. 3 Iar
el rĕspundênd, a dis lor: Ce a porun-
cit voî Moisi? 4 Iar eĭ aŭ dis: Moisi a
dat voe, să-ĭ scrie carte de despărțire,
și să o lase. 5 Și rĕspundênd Iisus, a
dis lor: După învêrtoșarea inimeĭ voas-
tre a scris voî porunca aceasta. 6 Iar
din începutul zidireĭ, bărbat și femee
'ĭ-aŭ făcut pre eĭ Dumnedeŭ. 7 Pentru
aceasta va lăsa omul pre tatăl seŭ și pre
muma sa, și se va lipi de femeea sa. 8 Și
vor fi amândoĭ un corp. Pentru aceea
nu maĭ sînt doĭ, ci un corp. 9 Decĭ ce a
împreunat Dumnedeŭ, omul să nu des-
parță. 10 Si în casă iarăși l-a întrebat
pre el învĕțăceiĭ luĭ de aceasta. Si
a dis lor:
11 Orĭ cine îșĭ va lăsa femeea sa, și
va lua alta, prea-curvește cu dên-
sa. 12 Si femeea de îșĭ va lăsa bărbatul și
se va mărita după altul, prea-curvește.
13 Si aducea la dênsul prunciĭ ca să

se atingă de eĭ ; iar învĕţăceii certa
pre ceĭ ce îĭ aducea. 14 Iar vĕdênd Ii-
sus nu ’ĭ-a părut bine, şi a ḑis lor: Lă-
saţĭ prunciĭ să vie la mine, și nu-ĭ o-
prițĭ pre eĭ : Că a unora ca acestora es-
te împĕrăţia luĭ Dumneḑeŭ. 15 Că a-
min ḑic voî: Orĭ cine nu va primi îm-
pĕrăţia luĭ Dumneḑeŭ ca pruncul, nu
va întra întru ea. 16 Si luându-ĭ în bra-
ţe, ’şi-a pus mânile peste eĭ, şi ’ĭ-a bi-
ne-cuvêntat pre dênşiĭ.
17 Si eşind el în cale, alergând oare-ci-
ne și îngenunchind înaintea luĭ, îl în-
treba el, ḑicênd: Învĕţătorule bune! ce
voiŭ face ca să moștenesc viaţa vecinică?
18 Iar Iisus a ḑis luĭ: Ce ’mĭ ḑicĭ bun
nimenea nu este bun, fără numaĭ unul
Dumneḑeŭ. 19 Poruncile ştiĭ: Să nu cur-
veștĭ, să nu ucidĭ, să nu furĭ, să nu fiĭ
mărturie mincinoasă, să nu răpeștĭ, cin-
steşte pre tatăl tĕŭ și pre muma ta.
20 Iar el rĕspunḑênd, a ḑis luĭ: În-
vĕţătorule, toate acestea le-am păzit
din tinereţile mele. 21 Iar Iisus cău-
tând spre el, l-a iubit pre dênsul, şi
’ĭ-a ḑis luĭ: Incă una îţĭ lipsește: Mergĭ

vindețĭ câte aĭ, şi le dă săracilor, și veĭ
avea comoară în cer; și luând crucea vi-
no, urmează mie. 22 Iar el întristându-se
de cuvêntul acesta, s'a dus mâhnit; pen-
tru că avea avuţiĭ multe. 23 Si căutând
Iisus, a ḑis învĕţăceilor sĕĭ : Cât de
anevoe vor întra întru împĕrăţia luĭ
Dumneḑeŭ ceĭ ce aŭ avuţiĭ ! 24 Iar
învĕţăceiĭ se spăĭmânta de cuvinte-
le luĭ; Iar Iisus iarășĭ rĕspunḑênd,
le-a ḑis lor: Fiilor, cât de anevoe este
să între întru împĕrăţiea luĭ Dumne-
ḑeŭ ceĭ ce se nădĕjduesc întru avuţiĭ !
25 Maĭ lesne este a trece cămila prin
urechile aculuĭ, de cât bogatul a întra
întru împĕrăţia luĭ Dumneḑeŭ. 26 Iar eĭ
maĭ mult se îngrozĭa, ḑicênd unul cătră
altul : Si cine poate să se mântuĭască ?
27 Si căutând Iisus la dênşiĭ, a ḑis :
La oamenĭ este cu neputinţă, dar nu la
Dumneḑeŭ. Că la Dumneḑeŭ toate sînt
cu putinţă. 28 Si a început Petru a ḑice
luĭ: Iată noĭ am lăsat toate, și am urmat
ţie. 29 Si rĕspunḑênd Iisus a ḑis : Amin
grăesc voĭ: nimenea nu este carele şĭ-a lă-
sat casă, séŭ fraţĭ, séŭ surorĭ, séŭ tată ;

séŭ mumă, séŭ femee, séŭ feciorĭ, séŭ
holde, pentru mine şi pentru Evanghelie,
30 Si să nu iea însutite acum în vre-
mea aceasta, case şi fraţĭ şi surori şi
tată şi mumă şi feciorĭ şi holde cu go-
nirĭ şi în veacul cel viitor viaţa vecini-
că. 31 Si mulţĭ dintâĭ vor fi pre urmă,
şi de pre urmă, întâĭ. 32 Si era pre
cale suindu-se în Ierusalim; şi mergea
Iisus înaintea lor; iar eĭ se spăĭmân-
ta; şi mergênd după dênsul, le era
frică.

33 Si luând iarăşĭ pre ceĭ doĭ-spre-ḑe-
ce a început a le spune lor cele ce era
să i-se întâmple luĭ; că iată ne suim
în Ierusalim, şi fiiul omuluĭ se va da
archiereilor, şi cărturarilor; şi-l vor
judeca pre el spre moarte, şi-l vor da
pre el neamurilor. 34 Si îl vor batjo-
cori pre el, şi îl vor bate pre el, şi îl
vor scuĭpa, şi-l vor omorî pre el, şi a
treia ḑi va învia. 35 Si a venit la el
Iacov şi Ioan fiiĭ luĭ Zevedeĭ, ḑicênd:
Învĕţătorule, voim ca cea ce vom cere
să ne facĭ noî. 36 Iar el a ḑis lor: Ce vo-
iţĭ să vĕ fac voî? 37 Iar eĭ a ḑis luĭ: Dă-

ne noî, ca să şedem, unul de a dreapta
ta, şi altul de a stânga ta, întru mărirea
ta. 38 Iar Iisus a ḑis lor: Nu ştiţĭ ce
cerețĭ; puteţĭ să beţĭ paharul carele
eŭ beaŭ? și cu botezul cu carele eŭ
mě botez, să vě botezaţĭ? 39 Iar
eĭ aŭ ḑis luĭ: Putem. Iar Iisus a ḑis
lor: Paharul, pre carele eŭ beaŭ, cu
adevěrat îl veţĭ bea; și cu botezul, cu
carele eŭ mě botez, vě veţĭ boteza.
40 Iar a şedea de a dreapta mea,
și de a stânga mea nu este al meŭ
a-lŭ da, ci celor ce s'a gătit. 41 Si
auḑind ceĭ ḑece, aŭ început a se
mânia pre Iacob si pre Ioan. 42 Iar Ii-
sus chiemându-ĭ pre dênșiĭ la sine le-a
ḑis lor: Stiţĭ că ceĭ ce li se pare că sînt
începětorĭ aĭ neamurilor, le stěpânesc
pre ele; şi ceĭ maĭ marĭ aí lor le dom-
nesc pre dênsele. 43 Iar întru voĭ nu va
fi aşa; ci carele va vrea să fie maĭ ma-
re între voĭ, să fie voî slugă. 44 Si ca-
rele va vrea să fie între voĭ întâĭŭ, să fie
tuturor slugă. 45 Pentru că şi fiiul omuluĭ
nu a venit ca să-ĭ slujĭască luí; ci ca

să slujĭască el, și să'șĭ dea sufletul seŭ
rĕscumpărare pentru mulțĭ.
46 Si a venit în Ierihon; şi eşind el
din Ierihon şi învĕțăceiĭ luĭ și popor
mult, Vartimeĭ orbul, fiiul luĭ Timeĭ,
şedea lângă cale cerşind. 47 Si au-
ḑind că Iisus Nazarineanul este, a în-
ceput a striga, şi a ḑice: Iisuse fiiul
luĭ David, miluește-mĕ. 48 Si îl cer-
ta pe dênsul mulțĭ ca să tacă; iar el cu
mult maĭ vîrtos striga: Fiiul luĭ David
miluește-mĕ. 49 Si stând Iisus, a ḑis să-l
chĭeme pre el; şi aŭ chĭemat pre orbul,
ḑicêndu-ĭ luĭ: Îndrăznesce, scoală-te,
că te chĭamă. 50 Iar el lepădându-şi
haĭna sa, s'a sculat şi a venit la Iisus.
51 Si rĕspunḑênd Iisus, ĭ-a ḑis luĭ: Ce
voeștĭ să-țĭ fac ție? ĭar orbul ĭ-a ḑis luĭ:
Învĕțătorule, ca să vĕḑ. 52 Iar Iisus
ĭ-a ḑis luĭ: Mergĭ, credința ta te-a
mântuit. Si îndatășĭ a vĕḑut, și a mers
după Iisus în cale.

CAP. XI.

Pentru mânzul asineĭ; pentru smochinul cel uscat; pentru zarafiĭ ce s'aŭ scos din biserică; pentru nădejdea cea întru Dumnedeŭ; pentru ne pomenirea de rĕŭ şi pentru ertarea greşalelor; pentru arhiereiĭ şi bĕtrâniĭ ce aŭ întrebat pre Domnul de puterea luĭ.

1 Şi când s'a apropiat de Ierusalim, în
Vitsfaghi și Vitania cătră muntele
maslinilor, a trimis doĭ din învĕţăceiiĭ
seĭ. 2 Si a dis lor: Mergeţĭ în satul care-
le este înaintea voastră, și îndatăși
intrând într'ênsul, veţĭ afla un mânz
legat, pre carele nimenĭ din oame-
nĭ nu aŭ ședut; deslegându-l pre
el, să-l aduceţĭ. 3 Si de va dice voî
cineva; de ce faceţĭ aceasta, să dice-
ţĭ: că Domnuluĭ trebuește; și numaĭ de
cât îl va trimite pre el aicĭ. 4 Si aŭ
mers, și aŭ aflat mânzul legat lângă
ușă afară la respântie; şi l-a desle-
gat pre el. 5 Iar oare-cariiĭ din ceĭ ce

sta a colo aŭ ḑis lor: Ce faceţĭ de desle-
gaţĭ mânzul? 6 Iar eĭ aŭ ḑis lor precum
le poruncise Iisus; şi ĭ-aŭ lăsat pre eĭ.
7 Si aŭ adus mânzul la Iisus, şi'şĭ-a
pus pre el hainele sale; şi a şeḑut pre
dênsul. 8 Si mulţĭ aşternea vestmin-
tele sale pre cale; iar alţiĭ tăea stâl-
părĭ din copacĭ şi le aşternea pre cale.
9 Si ceĭ ce mergea înainte, şi ceĭ
ce venĭa pre urmă, striga, ḑicênd: O-
sana bine este cuvêntat cel ce vine
întru numele Domnuluĭ. 10 Bine este
cuvêntată Împĕrăţia care vine întru
numele Domnuluĭ, a părinteluĭ nostru
David; Osana întru ceĭ de sus.

11 Si a întrat Iisus în Ierusalim şi
în Biserică, şi după ce a vĕḑut toate,
fiind vremea în diseară a eşit la Vi-
thania cu ceĭ doĭ-spre-ḑece. 12 Iar
a doŭa ḑi eşind eĭ din Vitania, aŭ
flămânḑit. 13 Si vĕḑênd un smochin
de departe avênd frunze, a venit ca
doară va afla ce-va într'ênsul; şi viind
la el, nimic n'a aflat fără numaĭ frun-
ze; că încă nu era vremea smochinelor.
14 Şi rĕspunḑênd Iisus, a ḑis luĭ: De

acum înainte nimenea să nu maĭ mă-
nânce rod din tine în veac. Si audia
învĕţăceiĭ luĭ. 15 Şi a venit în Ierusalim,
si întrând Iisus în Biserică, a în-
ceput a scoate pre ceĭ ce vindea şi
cumpĕra în Biserică; si mesele schim-
bătorilor de banĭ, şi scaunele celor
ce vindeaŭ porumbĭ le-a rĕsturnat 16 Si
nu lăsa să poarte cine-va vas prin Bi-
serică. 17 Si învĕţa, dicênd lor: Aŭ nu
este scris: că casa mea, casă de rugă-
ciune se va chiema întru toate neamu-
rile; iar voĭ o aţĭ făcut peşteră tâlha-
rilor. 18 Si aŭ audit cărturariĭ şi ar-
hiereiĭ, şi căuta în ce chip l-ar fi pierdut
pre el, că se temea de dênsul; căcĭ tot
poporul se mira de învĕţătura luĭ. 19 Si
daca s'a făcut seară, aŭ eşit afară din
cetate. 20 Si a doŭa-di trecênd, aŭ vĕ-
dut smochinul uscat din rădăcină. 21 Si
aducêndu-sĭ aminte Petru, ĭ-a dis luĭ:
Învĕţătorule, vedĭ smochinul pre carele
l-aĭ blestemat, s'a uscat. 22 Si rĕspun-
dênd Iisus, a dis lor: 23 Avețĭ credinţa
luĭ Dumnedeŭ.

Că amin dic voĭ: că cela ce ar dice mun-

teluĭ acestuia: Râdică-te, si te aruncă
în mare, si nu se va îndoi întru inima
sa, ci va crede, că ce va ḑice va fi; fiva
luĭ ori ce va ḑice. 24 Pentru aceasta ḑic
voî: Toate câte cerețĭ rugându-vě să cre-
dețĭ că vețĭ lua, și va fi voî. 25 Și când stațĭ
de vě rugațĭ, ertațĭ orĭ ce avețĭ asupra
cui-va; ca și Tatăl vostru cel din cerurĭ
să erte voî greșealele voastre. 26 Iar dacă
voĭ nu vețĭ erta, nicĭ Tatăl vostru cel
din cerurĭ, nu va erta voî greșalele
voastre.

27 Si a venit iarășĭ în Ierusalim; și um-
blând el prin Biserică, a venit la dên-
sul arhiereiĭ și cărturariĭ și bětrâniĭ
28 Si aŭ ḑis luĭ: Cu ce putere facĭ aces-
tea? Si cine țĭ-a dat ție puterea aceasta,
ca să facĭ acestea? 29 Iar Iisus rěspun-
ḑênd, a ḑis lor: Întreba-voĭ și eŭ pre
voĭ un cuvênt, și să-mĭ rěspundețĭ mie
şi voiŭ spune și eu voî cu ce putere fac
acestea. 30 Botezul luĭ Ioan din Cer a
fost, séŭ de la oamenĭ? Rěspunde-ți-mĭ
mie. 31 Si eĭ cugeta întru sineşĭ, ḑicênd:
de vom ḑice: din cer; Va ḑice Pentru
ce dar nu ațĭ creḑut luĭ. 32 Iar de vom

dice: de la oamenĭ; să temea de popor, că
toțĭ avea pre Ioan că cu adevĕrat pro-
feta fost. 33Si rĕspundênd a dis luĭ Iisus:
Nu știm. Si Iisus rĕspundênd, a dis lor:
Nicĭ eŭ nu voiŭ spune voî, cu ce putere
fac acestea.

CAP. XII.

Pentru pilda vieĭ ce o a dat lucrătorilor; pentru ceĭ ce aŭ întrebat pre Domnul de dajdie; pentru saduceiĭ ce tăgăduesc învierea; pentru cărturariul ştiitorŭ de lege; pentru întrebarea Domnuluĭ al cuĭ fiiŭ dic cărturariĭ că este el; pentru păzirea de cărturariĭ ceĭ făţarnicĭ; pentru vĕduva cea ce a pus doĭ filerĭ.

Şi a început în pilde a grăi lor: Un
om a sădit o vie, şi o a îngrădit împre-
jur cu gard, şi a săpat într'ênsa teasc,
şi a zidit turn si o a dat pre ea lu-
crătorilor, si s'a dus departe. 2 Si la
vreme, a trimis o slugă la lucrătorĭ, ca
să ia de la lucrătorĭ din rodul vieĭ. 3Iar
eĭ apucându-l pre dênsul, l-aŭ bătut,

și l=aŭ trimis deșert. 4 Și iarăși a tri-
mis către dênșiĭ pre altă slugă, și pre
aceia bătêndu l cu petre, l=aŭ spart
capul, și l=aŭ trimis ocărît. 5 Și iarăși
a trimis pre altul, și pre acela l=aŭ omo-
rît, și pre alțĭ mulțĭ, pre uniĭ bătêndu-ĭ,
pre alțiĭ omorîndu=ĭ. 6 Deci avênd încă
un fiiu iubit al seŭ, l=a trimis și pre
acela maĭ pre urmă la eĭ, ḑicênd: Că se
vor rușina de fiiul meŭ. 7 Iar lucrăto-
riĭ aceia aŭ ḑis între sine: Că acesta
este moștenitorul, veniți să=l ucidem
pre el, și va fi moșia a nostră. 8 Și
apucându=l pre el l=a omorît, și l=a scos
afară din vie. 9 Ce dar va face stăpânul
vieĭ? Veni=va, și va perde pre lucră-
toriĭ aceia, și via o va da altora. 10 Aŭ
niciĭ scriptura acesta nu ațĭ cetit? Pea-
tra care nu o aŭ băgat în seamă ziditō-
riĭ, acesta s'a făcut în capul unghiu-
luĭ. 11 De la Domnul s'a făcut aces-
ta, și este minunată întru ochiĭ noștri.
12 Și=l căuta să=l prindă pre el, și se
temea de popor; căcĭ aŭ cunoscut
că împrotiva lor a ḑis pilda; și lăsân-
du=l pre el, s'aŭ dus.

13 Şi a trimis către dênsul, pre unii
din fariseĭ şi din Irodianĭ, ca să-l vê-
neze pre el în cuvênt. 14 Iar eĭ viind
aŭ dis luĭ: Învĕţătorule, ştim că adevĕ-
rat eştĭ, şi nu'ţĭ este ţie grijă de nime-
nea; că nu cauţĭ în faţa oamenilor, ci
întru adevĕr calea luĭ Dumnedeŭ învețĭ;
se cade a da dajdie Cesaruluĭ, sêŭ nu? Să
dăm, sêŭ să nu dăm? 15 Iar el ştiind fă-
ţărnicia lor, a dis lor: Ce mĕ ispitiţĭ? A-
duceţi-mĭ un dinar să-l vĕd. 16 Iar eĭ
l'aŭ adus. Şi a dis lor: al cuĭ este chipul
acesta, şi scriptura cea de pre el? Şi eĭ
l'aŭ dis luĭ: ale Cesaruluĭ. 17 Şi rĕs-
pundênd Iisus a dis lor: Daţĭ înapoĭ pre
cele ce sînt ale Cesaruluĭ, Cesaruluĭ;
şi pre cele ce sînt ale luĭ Dumnedeŭ, luĭ
Dumnedeŭ. Şi s'aŭ mirat de dênsul.
18 Şi aŭ venit la dênsul saduceiĭ, cariĭ
dic că nu este înviere; şi l-aŭ întrebat
pre el dicênd, 19 Învĕţătoriule, Moisi a
scris noĭ, că de va muri fratele cuiva,
şi va rĕmânea femeea, şi feciorĭ nu va
lăsa, să ia fratele luĭ pre femeea luĭ, şi
să rădice sĕmênţa frateluĭ sĕŭ. 20 Deci
şapte fraţĭ aŭ fost, şi cel dintâiŭ a luat fe-

mee şi murind, nu a lăsat sĕmânţă. 21 Şi
al doilea o a luat pre dênsa, şi a murit
şi nicĭ acela nu a lăsat sĕmênţă; şi al
treilea aşijderea. 22 Şi o a luat pre dên-
sa câte şépte, şi nu a lăsat sĕmênţă. Iar
maĭ pre urmă de toţĭ a murit şi femeea.
23 Decĭ la înviere, când vor învia, a că-
ruia dintr'ênşiĭ va fi femeea; căcĭ câte
şépte o aŭ avut pre ea femee. 24 Şi rĕs-
punḑênd Iisus, a ḑis lor: Aŭ nu pentru
aceasta vĕ rĕtáciţĭ, neştiind scripturile,
nicĭ puterea luĭ Dumneḑeŭ? 25 Că du-
pă ce din morţĭ vor învia, nicĭ se vor
însura, nicĭ se vor mărita; ci vor fi ca
îngeriĭ în ceriŭ. 26 Iar pentru morţĭ, că
se vor scula, aŭ n'aţĭ cetit în cartea luĭ
Moisi, la rug, cum ĭ-a grăit Dumneḑeŭ luĭ
ḑicênd: Eu sînt Dumneḑeul luĭ Avraam
şi Dumneḑeul luĭ Isaac, şi Dumneḑeul
luĭ Iacov. 27 Nu este Dumneḑeŭ al mor-
ţilor, ci Dumneḑeŭ al viilor; decĭ voĭ
mult vĕ rĕtăciţĭ.

28 Şi apropiindu-se unul din cărtu-
rarĭ, carele îĭ auḑise pre dênşiĭ prigo-
nindu-se cu Iisus, vĕḑênd că bine le-a
rĕspuns lor, l-aŭ întrebat pre el: Care

poruncă este maĭ întâĭ de toate? 29 Iar
Iisus a rĕspuns luĭ; că maĭ întâĭ de
toate poruncile este: Audĭ Israile, Do-
mnul Dumnedeul nostru, Domnul unul
este. 30 Si să iubeştĭ pre Domnul Dum-
nedeul teŭ, din toată inima ta, şi din
tot sufletul teŭ, şi din tot cugetul teŭ şi
din toată tăria ta; aceasta este porunca
cea dintâi. 31 Iar a doŭa aseminea sceştia:
Să iubeştĭ pre aproapele teŭ, ca însuţĭ
pre tine. Maĭ mare de cât acestea altă
poruncă nu este. 32 Si a dis luĭ cărtura-
rul: Bine învĕţătorule, adevĕrat aĭ dis, că
unul este Dumnedeŭ, şi nu este altul a-
fară de dênsul. 33 Si a-l iubi pre el din
toată inima, şi din tot cugetul, şi din
toată tăria; Si a iubi pre aproapele
ca pre sine, maĭ mult este de cât toa-
te prinoasele şi jertfele. 34 Iar Iisus
vĕdênd că cu înţelepciune a rĕspuns
'i-a dis luĭ; nu eştĭ departe de împĕră-
ţia luĭ Dumnedeŭ. Si nimenea maĭ mult
nu îndrăznia să-l întrebe pre el. 35 Si
rĕspundênd Iisus a dis, învĕţând în
Biserică: Cum dic cărturariĭ că Chris-
tos este fiiul luĭ David? 36 Că însuşĭ

David a ḑis cu Duhul sânt: Dis-a Dom-
nul Domnuluĭ meŭ: Sedĭ de-a-dreap-
ta mea, până ce voiŭ pune pre vrăjma-
şiĭ teĭ aşternut picioarelor tale. 37 De
însuşĭ David îl numeşte pre el Domn,
Si de unde este fiiŭ al luĭ? şi po-
porul cel mult asculta pre el cu dul-
ceaţă.
38 Si grăĭa lor întru învěţătura sa:
Păziţi-vě de cărturarĭ cariĭ voesc a um-
bla în podoabe, şi iubesc închinăciu-
nile prin târgurĭ. 39 Si scaunele cele
maĭ de sus în Sinagogurĭ, şi şederi
cele maĭ întâĭ la ospeţe. 40 Cariĭ mă-
nâncă casele věduvelor, şi cu pricină
îndelung să roagă; aceştiea vor lua maĭ
grea osândă. 41 Si şeḑênd Iisus în pre-
ma Gazofilakieĭ, privia cum aruncă po-
porul banĭ în Gazofilakie. Si mulţĭ bo-
gaţĭ arunca multe. 42 Si viind o vě-
duvă săracă, a aruncat doĭ filerĭ,
este un codrant. 43 Si chiemând p
învěţăceiĭ seĭ, li-a ḑis lor: Amin
voĕ: Că această věduvă săracă, a arun
maĭ mult de cât toţĭ ceĭ ce aŭ arun
cat în Gazofilakie. 44 Că toţĭ din pr

sosința lor aŭ aruncat; iar aceasta din
lipsa sa, toate câte a avut, a arun-
cat, toată avuţia sa.

CAP. XIII.

Pentru sfîrşitul lumeĭ; pentru ḑiŭa şi ora aceea, cum că nimenea nu ştie.

1 Şi eşind el din biserică, a ḑis luĭ
unul din învěţăceiĭ luĭ: Invěţătorule,
vedĭ ce felŭ de petre, şi ce felŭ de
zidirĭ. 2 Şi rěspunḑênd Iisus a ḑis luĭ:
Vedĭ aceste zidirĭ marĭ? nu va remânea
aicea piatră pre piatră, care să nu se
risipĭască. 3 Şi şeḑênd el pre muntele
maslinilor împrejma bisericeĭ, l-a în-
trebat pre dênsul deosebĭ Petru şi Ia-
cov, şi Ioan, şi Andreĭ. 4 Spune noî
când vor fi acestea; și ce este sem-
nul, când acestea toate vor a se să-
vêrşi; 5 Iar Iisus rěspunḑênd lor, a
început a ḑice: Căutaţĭ ca să nu vě în-
şéle pre voĭ cineva. 6 Că mulţĭ vor

veni întru numele meŭ ḑicênd: Că eŭ
sînt: şi pre mulţĭ vor înşela. 7 Iar
când veţĭ auḑĭ rĕsboae, şi veşti de rĕs-
boae, să nu vĕ spăĭmântaţĭ; că se cuvine
să fie acestea, ci încă nu va fi sfîrşitul.
8 Că se va scula neam preste neam, şi
împĕrăţie preste împĕrăţie, şi vor fi cu-
tremure pre alocurea, şi vor fi foameţi,
şi turburărĭ, începăturĭ ale durerilor
acestea.
9 Decĭ păziţi-vĕ pre voĭ înşivă; că vĕ
vor da pre voĭ în soboare, şi în adunărĭ
veţĭ fi bătuţĭ, şi înaintea domnilor, şi
a împĕraţilor veţĭ sta pentru mine, spre
mărturie lor. 10 Şi în toate neamurile
să cuvine maĭ întâĭ să se predice evan-
ghelia. 11 Iar când vĕ vor duce pre voĭ
dându-vĕ, să nu vĕ grijiţĭ maĭ'nainte ce
veţĭ grăi, nicĭ să cugetaţĭ; ci ceea ce se
va da voĭ întru acea oră, aceea să gră-
iţĭ. Că nu veţĭ fi voĭ ceĭ ce veţĭ grăĭ; ci
Duhul Sânt. 12 Si va da frate pre fra-
te spre moarte; şi tată pre fiiŭ; şi se
vor scula fiiĭ asupra părinţilor, şi îĭ vor
omorî pre eĭ. 13 Şi veţĭ fi urîţĭ de toţĭ
pentru numele meŭ. Iar cela ce va ră-

bda până în sfîrşit, acela se va mântuĭ.
14 Iar când vețĭ vedea urâciunea pus-
tiireĭ, care s'a ḑis de Daniil profetul,
stând unde nu se cuvine; (cela ce citeşte
să înțeleagă), atuncea ceĭ ce vor fi în
Iudea, să fugă la munțĭ. 15 Şi cela ce
va fi pre casă, să nu se pogoare în casă,
nicĭ să între să ĭa ceva din casa sa.
16 Şi cela ce va fi în câmp, să nu se în-
toarcă înapoĭ să-şĭ ĭa haĭna sa. 17 Iar
vaĭ celor ce vor avea în pântece, şi ce-
lor ce vor apleca în ḑilele acelea. 18 Ci
rugați-vĕ ca să nu fie fuga voastră ĭarna.
19 Că va fi în ḑilele acelea necaz ca a-
cela carele nu a fost din începutul zĭ-
dirii, care a zidit Dumneḑeŭ, până a-
cum, şi nicĭ va maĭ fi. 20 Şi de nu Dum-
neḑeŭ ar scurta ḑilele acelea, nu s'ar
mântuĭ tot corpul, ci pentru ceĭ aleşĭ
pre cariĭ ĭ-a ales, va scurta ḑilele a-
celea. 21 Atuncĭ de va ḑice voî cineva:
Iată aicea Hristos, séŭ, iată acolo; să
nu credețĭ. 22 Că se vor scula Chris-
toşĭ mincinoşĭ, şi profețĭ mincinoşĭ; şi
vor da semne şi minunĭ, ca să înşele,
de va fi cu putință, şi pre ceĭ aleşĭ.

23 Iar voĭ vĕ păziţĭ; că iată maĭ'nainte
am spus voî toate.
24 Ci în ḑilele acelea după necazul
acela, soarele se va întuneca. 25 Şi lu-
na nu 'şĭ va da lumina sa, şi stelele
cerıuluĭ vor cădea, şi puterile cele din
ceriurĭ se vor clăti. 26 Și atuncea vor
vedea pre fiiul omuluĭ viind pre nori
cu putere şi cu mărire multă. 27 Si a-
tuncĭ va trimite pre îngeriĭ seĭ; şi va
aduna pre ceĭ aleşĭ aĭ seĭ din cele patru
vênturĭ, dela marginea pămêntuluĭ,
până la marginea ceriuluĭ. 28 Iar dela
smochin vĕ învĕțați pildă; când mlă-
dița luĭ este moale, şi înfrunḑeşte, ştiți
că aproape este vara. 29 Aşa şi voĭ
când vețĭ vedea acestea făcêndu-se, să
ştiţĭ că aproape este lângă uşĭ. 30 A-
min grăesc voî, că nu va trece neamul
acesta, pănă când toate aceştea vor fi.
31 Ceriul şi pămêntul vor trece; iar
cuvintele mele nu vor trece. 32 Iar de
ḑiŭa aceea şi ora nimenea nu ştie,
nicĭ îngeriĭ cariĭ sînt în ceriŭ, nicĭ fiiul,
fără numaĭ Tatăl. 33 Păziți-vĕ, prive-
ghiaţĭ și vĕ rugaţĭ; că nu ştițĭ când

va fi vremea acea 34 Ca un om ce să du-
ce departe, lăsându-şĭ casa sa, şi dând
slugilor sale putere, şi fieşte căruia
lucrul luĭşi portariuluĭ porunceşte ca să
privegheze. 35 Privegheaţĭ dar, (că nu
ştiţĭ când va venĭ domnul caseĭ, seara
séŭ la miedul nopţiĭ, séŭ la cântatul
cocoşilor, séŭ diminéţa.) 36 Nu cumva
viind fără de veste, să vĕ afle pre voĭ
dormind. 37 Iar cele ce voî dic, tutu-
ror dic, privegheaţĭ.

CAP. XIV.

Pentru ceea ce a uns pre Domnul cu mir, şi pentru cele ce a dis lor Iuda pentru mir; pentru Paştele cele de taĭnă; pentru vinderea luĭ Christos; pentru rugăciunea şi prinderea luĭ, şi pentru ducerea la arhiereul; pentru mărturiile cele mincinóse şi pentru ocările ce aŭ făcut luĭ Iisus înaintea arhiereuluĭ; pentru lepădarea luĭ Petru; pentru vinele ce s'aŭ pus Domnuluĭ de la arhiereŭ.

1 Şi era Paştele şi azimile după doĕ

ḑile; și căuta arhiereiĭ și cărturariĭ
cum pre el cu vicleșug prinḑêndu-l
să-l omoare. Şi ḑicea: nu în praznic ca
sĕ nu fie turburare întru popor.
3 Și fiind el în Vitania, în casa luĭ Si-
mon leprosul, și șeḑênd el, a venit o fe-
mee avênd un alabastru cu mir de nard
de credinţă de mult preț, şi sfărâmând
alabastrul, l-a turnat pre capul luĭ.
4 Și era uniĭ de le părea rĕŭ întru sine
şi ḑicea: Pentru ce se făcu această pa-
gubă a miruluĭ? 5 Că se putea vinde a-
cesta, maĭ mult de cât treĭ sute de di-
narĭ, și să se dea săracilor, și să rĕstea
asupra eĭ. 6 Iar Iisus a ḑis: Lăsaţi-o
pre dênsa; Pentru ce îĭ faceţĭ eĭ su-
părare? Că bun lucru a făcut cu mine.
7 Pentru că pre săracĭ pururea îĭ aveţĭ
cu voĭ, şi când veţĭ vrea, puteţĭ a face
lor bine; iar pre mine nu mĕ aveţĭ pu-
rurea 8 Aceasta ce a putut, a făcut.
Maĭ'nainte a apucat de a uns corpul
meŭ spre îngropare. 9 Amin grăesc
voĭ: Orĭ unde se va predica evanghe-
lia aceasta în toată lumea, se va povesti
și ce a făcut ea, spre pomenirea eĭ.

10 Și Iuda Iscarioteanul, unul din
ceĭ doĭ-pre-ḑece, a mers la arhiereĭ ca
să-l vênḑă pre el lor. 11 Iar eĭ auḑind
s'aŭ bucurat și ĭ-a făgăduit luĭ să-ĭ
dea banĭ; și căuta cum în vreme cu
prilej l-ar da pre el lor. 12 Iar în ḑiŭa
cea dintâĭ a azimelor, când jertfia paş-
tele, a ḑis către dênsul învĕţăceiĭ luĭ:
Unde voeștĭ să mergem să gătim ca să
mănâncĭ Paștile? 13 Și a trimis doĭ din
învĕţăcei seĭ, și le-a ḑis lor: Mergeţĭ
în cetate, și va întimpina pre voĭ un
om ducênd un vas de lut cu apă; mer-
geţĭ după dênsul. 14 Și ori unde va
întra ḑiceţĭ stĕpânuluĭ caseĭ: că învĕ-
ţătoriul ḑice: Unde este sălașul, întru
carele să mănânc Paştile cu învĕţăceiĭ
meĭ? 15 Și el va arăta voî un foișor
mare aşternut gata; acolo gătiţĭ noî.
16 Și aŭ eșit învĕţăcei luĭ, şi aŭ venit în
cetate, și aŭ aflat precum le ḑisese lor;
și a gătit Paștile. 17 Și făcêndu-se
seară, a venit cu ceĭ doĭ-spre-ḑece.
18 Și șeḑênd eĭ, şi mâncând a ḑis Iisus:
Amin ḑic voĭ; că unul din voĭ va să mĕ
vênḑă; cel ce mănâncă cu mine. 19 Iar

eĭ aŭ început a se întrista, și a dice luĭ
unul câte uunl: nu cumva sînt eu?
și altul: nu cumva sînt eu? 20 Iar
el rĕspundênd a dis lor: Unul din doĭ-
spre-dece carele întinge cu mine în
blid. 21 Cĭ fiiul omuluĭ va merge, pre-
cum este scris pentru dênsul; dar vaĭ
omuluĭ aceluĭa, prin carele Fiiul o-
muluĭ se vinde; maĭ bine ar fi fost luĭ
de nu s'ar fi născut omul acela. 22 Și
mâncând eĭ, a luat Iisus pâne și bine-
cuvêntândo a frânt, și a dat lor, și a dis:
Luațĭ mâncațĭ acesta este corpul meŭ.
23 Și luând paharul mulțămind a dat
lor; și aŭ bĕut dintr'ênsul toțĭ. 24 Și
a dis lor: Acesta este sângele meŭ al
legeĭ ceĭ noŭĕ carele pentru mulțĭ se
varsă. 25 Amin dic voî, Că de acum
nu voĭ maĭ bea din roada vițeĭ, până în
diŭa aceea, când o voĭ bea pre ea noŭĕ
întru împĕrăția luĭ Dumnedeŭ. 26 Și
dând laudă, a eșit în muntele Maslini-
lor. 27 Și a dis lor Iisus: Că toțĭ vĕ vețĭ
sminti întru mine în noaptea aceasta
că scris este: Bate-voĭ păstoriul, și se
vor răsipi oile. 28 Dar după ce voiŭ

învia, voiŭ merge maĭ'nainte de voĭ în
Galileea. 29 Iar Petru a ḑis luĭ: de și
toți se vor sminti, iar eu nu. 30 Și a ḑis
Iisus luĭ: Amin ḑic ție: Că tu astăḑĭ
în noaptea aceasta, maĭ 'nainte de a
cânta cocoșul de doĕ orí, te veĭ le-
păda de mine de treĭ orĭ. 31 Iar el cu
mult maí vîrtos ḑicea: de mi s'ar în-
têmpla a muri cu tine, nu mĕ voĭ le-
păda de tine; asemenea încă și toțĭ ḑi-
cea. 32 Și a venit în satul al căruĭ nu-
me este Ghetsimani, și a ḑis învĕțăcei-
lor seĭ: Ședețĭ aicea până mĕ voĭ ruga.
33 Și a luat pre Petru, și pre Iacov, și
pre Ioan cu sine, și a început a se spăĭ-
mânta, și a se mâhni. 34 Și a ḑis lor:
Intristat este sufletul meŭ până la moar-
te; rĕmânețĭ aicea, și privegheațĭ. 35 Și
mergênd puțin maĭ'nainte, a căḑut pre
pământ; și se ruga că de este cu putin-
ță, să treacă de la dênsul acea oră. 36 Și
ḑicea: Avva părinte, toate sînt cu pu-
tință ție, trecĭ de la mine paharul a
cesta; dar însă nu ceea ce voesc eŭ, ci
ceea ce tu. 37 Și a venit și ĭ-a găsit
pre eĭ dormind, și a ḑis luĭ Petru: Si-

mone, dormĭ? Nu putușĭ o oră să pri-
veghezĭ? 38 Priveghĭațĭ și vĕ rugațĭ
ca să nu întrațĭ în ispită; că duhul
este osîrduitoriŭ; iar corpul neputin-
cĭos. 39 Și iarășĭ mergênd s'a rugat,
acelașĭ cuvênt ḑicênd. 40 Și întorcên-
du-se ĭ-a aflat pre dênșiĭ iarășĭ dor-
mind, (că era ochiĭ lor îngreuĭațĭ) și
nu știa ce vor rĕspunde luĭ. 41 Și a
venit a treĭa oară și a ḑis lor: Dormițĭ
de acum, și vĕ odihnițĭ; destul este,
a venit ora; iată se dă fiiul omuluĭ
în mânile pĕcătoșilor. 42 Sculați-vĕ să
mergem; iată cel ce m'a vêndut, s'a a-
propiat.

43 Și numaĭ de cât încă grăind el a
venit Iuda, unul din ceĭ doĭ-spre-ḑece,
şi cu el popor mult, cu săbiĭ, și cu fuștĭ,
de la arhiereĭ, şi cărturarĭ, si bĕ-
trânĭ. 44 Şi dedese cel ce îl vênduse
pre el semn lor, ḑicênd: pre carele voiŭ
săruta, acela este; prindeți-l pre el, și-
îl ducețĭ cu pază. 45 Şi viind, îndată
s'a apropiat de el, și ĭ-a ḑis luĭ: învĕ-
țătorule, învĕțătorule; și l-a sărutat
pre el. 46 Iar eĭ și-aŭ pus mânile pre el,

şi l-a prins. 47 Iar unul oare-care din
ceĭ ce sta lângă el, scoţênd sabia, a lo-
vit pre sluga arhiereuluĭ, şi ĭ-a tăiat
urechea luĭ. 48 Şi rĕspundênd Iisus,
a dis lor: Ca la un tâlhar aţĭ eşit cu
săbiĭ şi cu fuştĭ să mĕ prindeţĭ? 49 In
toate dilele am fost la voĭ în biserică
învĕţând, şi nu m'aţĭ prins; ci ca să se
pliniască scripturile. 50 Şi lăsându-l
pre el toţĭ, aŭ fugit. 51 Iar un tênăr
oare carele mergea după el, înbră-
cat cu giulgiŭ pre corpul gol, şi l-a
prins pre el tineriĭ. 52 Iar el lăsând
giulgiul gol, a fugit de la eĭ. 53 Şi aŭ
dus pre Iisus la arhiereŭ; şi s'aŭ adunat
la dênsul toţĭ arhiereiĭ, şi bĕtrâniĭ, şi
cărturariĭ. 54 Iar Petru de departe
mergea după el, pănă în lăuntru în
curtea arhiereuluĭ. 55 Şi şedea îm-
preună cu slugile şi să încălzia la foc.
56 Iar arhiereiĭ şi tot sfatul căuta îm-
protiva luĭ Iisus mărturie, ca să-l o-
moare, şi nu afla; că mulţĭ mărturisia
minciunĭ asupra luĭ, şi nu era asemenea
mărturiile. 57 Şi uniĭ sculându-se, aŭ
mărturisit minciună asupra luĭ, gră-

ind. 58 Că noĭ l-am audit pre el, di-
cênd: Că eŭ voiŭ strica această bise-
rică făcută de mânĭ, și în treĭ dile
alta nefăcută de mânĭ voiŭ zidi. 59 Și
nicĭ așa nu era asemenea mărturia lor.
60 Și sculându-se arhiereul în mijloc,
a întrebat pre Iisus, dicênd: Nimic nu
rĕspundĭ ce aceştia mărturisesc asupra
ta? 61 Iar el tăcea; și nimic nu rĕs-
pundea. Iarăși l-a întrebat pre el ar-
hiereul, și ĭ-a dis luĭ: aŭ tu eștĭ Chris-
tosul fiiul celuĭ bine-cuvêntat? 62 Iar
Iisus a dis: Eŭ sînt; și vețĭ vedea pre
fiiul omuluĭ ședênd de-a-dreapta puteriĭ
și viind pre noriĭ ceriuluĭ. 63 Iar arhie-
reul rupêndu-șĭ haĭnele sale, a dis: ce
ni maĭ trebuesc noĭ alte mărturiĭ? Ațĭ
audit hula, ce vise pare voĭ? 64 Iar
eĭ toțĭ l-aŭ judecat pre el că este vi
novat morțiĭ. 65 Și aŭ început uniĭ
al scuĭpa pre el, și a-ĭ acoperi fața
luĭ, și a-l bate cu pumnul, și a dice luĭ
profețeşte, şi slugile îl bătea pre el cu
palme preste obraz. 66 Și fiind Petru
jos în curte, a venit una din sluj ni-
cile arhiereuluĭ. 67 Și vĕdênd pre Pe-

tru încălzindu-se căutând la el a dis.
68 Și tu eraĭ cu Iisus Nazarineanul.
69 Iar el s'a lepădat, dicênd: Nu știu,
nicĭ pricep ce grăeștĭ tu. Și a eșit afa-
ră înaintea curțiĭ; și a cântat cocoșul.
70 Iar slujnica vědêndu-l pre el iarășĭ,
a început a dice celor ce sta acolo:
că acesta dintredênșiĭ este; iar el iarșĭ
s'a lepădat. 71 Şi preste puţin iarăşĭ
ceĭ ce sta acolo aŭ dis luĭ Petru: ade-
vĕrat dintredênșiĭ eştĭ, că Galilean eştĭ,
şi graiul teŭ seamănă. 72 Iar el a în-
ceput a se blestema și a se jura, că
nu știŭ pre omul acesta carele diceţĭ.
73 Și a doŭa oară a cântat cocoșul, și
și-a adus aminte Petru de cuvêntul
carele a dis Iisus luĭ: Că maĭ'nainte de ce
va cânta cocoşul de doŭĕ orĭ, te veĭ lepă-
da de mine de treĭ orĭ; şi a început a
plânge.

CAP. XV.

Pentru ce a pătimit Christos în vremea luĭ Pilat; pentru judecata, bătaea şi rĕstignirea luĭ Christos; pentru cererea trupuluĭ Domnuluĭ, şi pentru îngroparea luĭ.

1 Şi îndatăşĭ dimineaţa sfat făcênd
arhiereiĭ cu bĕtrâniĭ şi cu cărturariĭ,
şi toată adunarea, legând pre Iisus l-aŭ
dus, şi l-aŭ dat luĭ Pilat.
2 Şi l-a întrebat pre el Pilat: tu eştĭ
împĕratul Iudeilor? Iar el rĕspundênd
a dis luĭ: Tu dicĭ. 3 Şi multe grăia a-
supra luĭ arhiereiĭ. 4 Iar Pilat iarăşĭ
l-a întrebat pre el, dicênd: Nimic nu
rĕspundĭ? Vedĭ câte mărturisesc asu-
pra ta. 5 Iar Iisus maĭ mult nimic nu
a rĕspuns, cât se mira Pilat. 6 Iar la
praznic le slobodia lor câte un vinovat
pre carele cerea eĭ. 7 Şi era unul ce-l
numia Varavva, cu soţiile luĭ prins,
cariĭ în zarvă ucidere făcuse. 8 Şi stri-
gând poporul a început a cere, precum
pururea le făcea lor. 9 Iar Pilat le-a
rĕspuns lor dicênd: Voiţĭ să slobodesc

voî pre Impĕratul Iudeilor? 10 (Că
știa ca pentru pizmă l-aŭ dat pre el
arhiereiĭ.) 11 Iar arhiereiĭ aŭ îndem-
nat pre popor, ca maĭ vîrtos pre Va-
ravva să le slobodĭască lor. 12 Iar Pi-
lat rĕspundênd iarăşĭ le-a dis lor: Dar
ce voițĭ să fac acestuĭa pre carele îl
dicețĭ împĕratul Iudeilor? 13 Iar eĭ
iarășĭ aŭ strigat: rĕstignește-l pre el.
14 Iar Pilat le-a dis lor: dar ce rĕŭ a
făcut? Iar eĭ maĭ vîrtos striga: rĕs-
tignește-l pre el. 15 Iar Pilat vrênd
să facă pre voea poporuluĭ, le-a slobo-
dit lor pre Varavva; și pre Iisus bă-
têndu-l l-a dat să se rĕstignĭască.
16 Iar ostaşiĭ aŭ adus pre el înlăuntru
curțiĭ, ce este divan, şi aŭ adunat toată
oastea. 17 Şi l-aŭ îmbrăcat pre el în por-
firă, și împletind cunună de spinĭ, ĭ-aŭ
pus luĭ. 18 Şi aŭ început a se închina
luĭ, dicênd: Bucurăte împĕratul Iudeilor.
19 Şi îĭ bătea preste cap cu trestia, şi îl
scuĭpa pre el, şi puindu-se în genunchĭ
se închina luĭ. 20 Şi după ce l-aŭ bat-
jocorit pre el, aŭ desbrăcat de pre el por-
fira, şi l-aŭ îmbrăcat în haĭnele sale, şi

l-aŭ dus pre el să-l rĕstignĭască. 21 Și
aŭ silit pre oare-carele Simon Chirinean,
ce trecea viind din ţérină, tatăl luĭ Ale-
xandru şi al luĭ Rufu, ca să ducă cru-
cea luĭ.
22 Și l-aŭ adus pre el la locul Golgotha;
carele se tălmăceşte locul căpăţineĭ.
23 Şi ĭ-aŭ dat luĭ să bea vin amestecat
cu smirnă; iar el nu a luat. 24 Şi rĕs-
tignindu-l pre el, aŭ împărţit haĭnele luĭ,
aruncând sorţĭ pre dênsele, cine le va
lua. 25 Şi era ora a treĭa, şi l-aŭ rĕstig-
nit pre el. 26 Și era scrisoarea pricineĭ
luĭ scrisă: **Impĕratul Iudeilor.** 27 Și
împreună cu dênsul aŭ rĕstignit doĭ tâl-
harĭ: unul de-a dreapta, şi altul de-a-stân-
ga luĭ. 28 Și s'a împlinit scriptura care
ḑice: Şi cu ceĭ fără de lege s'a socotit.
29 Şi ceĭ ce trecea îl hulĭa pre el, clătind
cu capetele sale, şi ḑicênd: Ua, cel ce
strici biserica, şi în treĭ ḑile o zideştĭ.
30 Mântueşte-te pre sineţĭ, şi te pogoară
de pre cruce. 31 Asemenea încă şi archiereiĭ
bătênduşĭ joc ḑicea unul către altul îm-
preună cu cărturariĭ: pre alţiĭ a mântu-
it; iar pre sine nu poate să se mântuĭas-

că. 32 Christos împĕratul luĭ Israil pogoa-
ră-se acum de pre cruce, ca să vedem şi
să credem intr'ênsul. Şi ceĭ ce era îm-
preună cu el rĕstigniţĭ îl ocărîaŭ pre el.
33 Iar când a fost ora a şésea, întuneric
s'a făcut preste tot pămêntul, pănă la a
noŭa oră. 34 Iar în ora a noŭa a strigat
Iisus cu glas mare ḑicênd: Eloi, Eloi,
lima savahthani. Ce este tâlcuindu-se:
Dumneḑeul meŭ, Dumneḑeul meŭ, pen-
tru ce m-aĭ lăsat? 35 Iar uniĭ din ceĭ ce
staŭ acolo auḑind, ḑicea; Iată, pre Ilie
strigă. 36 Si alergând unul, şi umplênd
un burete cu oţet, și puindu-l într'o tres-
tie, îl adăpa pre el, ḑicênd: Lăsaţĭ, să
vedem, aŭ veni-va Ilie să-l pogoare pre
el. 37 Iar Iisus sloboḑind glas mare, 'și-a
dat duhul. 38 Şi catapeteazma bisericeĭ
s'a rupt în doĕ, de sus pănă jos. 39 Şi
vĕḑênd sutaşul cel ce sta înprejma luĭ,
că aşa strigând 'şi-a dat duhul, a ḑis:
cu adevĕrat omul acesta fiiŭ al luĭ Dum-
neḑeŭ a fost. 40 Şi era şi femeĭ de de-
parte privind; între care era: Maria Mag-
dalina, şi Maria muma luĭ Iacov celuĭ
mic, şi al luĭ Iosi, și Salomi; 41 Care și
când era în Galileĭa, mergeaŭ după el

şi slujia luĭ; şi altele multe, care se sui-
se cu el în Ierusalim. 42 Şi iată seară
făcênduse, (de vreme ce era vinerĭ, ca-
re este maĭ 'nainte de Sâmbătă), 43 A
venit Iosif din Arematеea, sfetnic cu
bun chipŭ, carele şi acela era aştep-
tând împĕrăţia luĭ Dumneḑeŭ, și îndrăz-
nind a întrat la Pilat, și a cerut corpul
luĭ Iisus. 44 Iar pilat s'a mirat, de a mu-
rit aşa curênd; Şi chemând pre sutaşul,
l'a întrebat pre dênsul de a murit de
mult. 45 Şi înţelegênd de la sutaşul, a dăruit
luĭ Iosif corpul. 46 Şi aceasta cumpĕrând
giulgiŭ, și pogorându-l pre el, l-a înfăşu-
rat cu giulgiul, şi l-a pus în mormânt,
carele era săpat în peatră; și a prăvălit
o paetră pre ușa mormântuluĭ. 47 Iar
Maria Magdalina, şi Maria a luĭ Iosi, pri-
via unde îl pun.

CAP. XVI.

Pentru învierea luĭ Christos; cărora după înviere s'a arătat Domnul; cum a poruncit Apostolilor predicarea evan-gheliei.

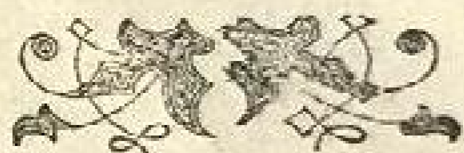
1 Şi dacă a trecut sâmbăta, Maria Mag-
dalina, şi Maria luı Iacov, şi Salomi, aŭ

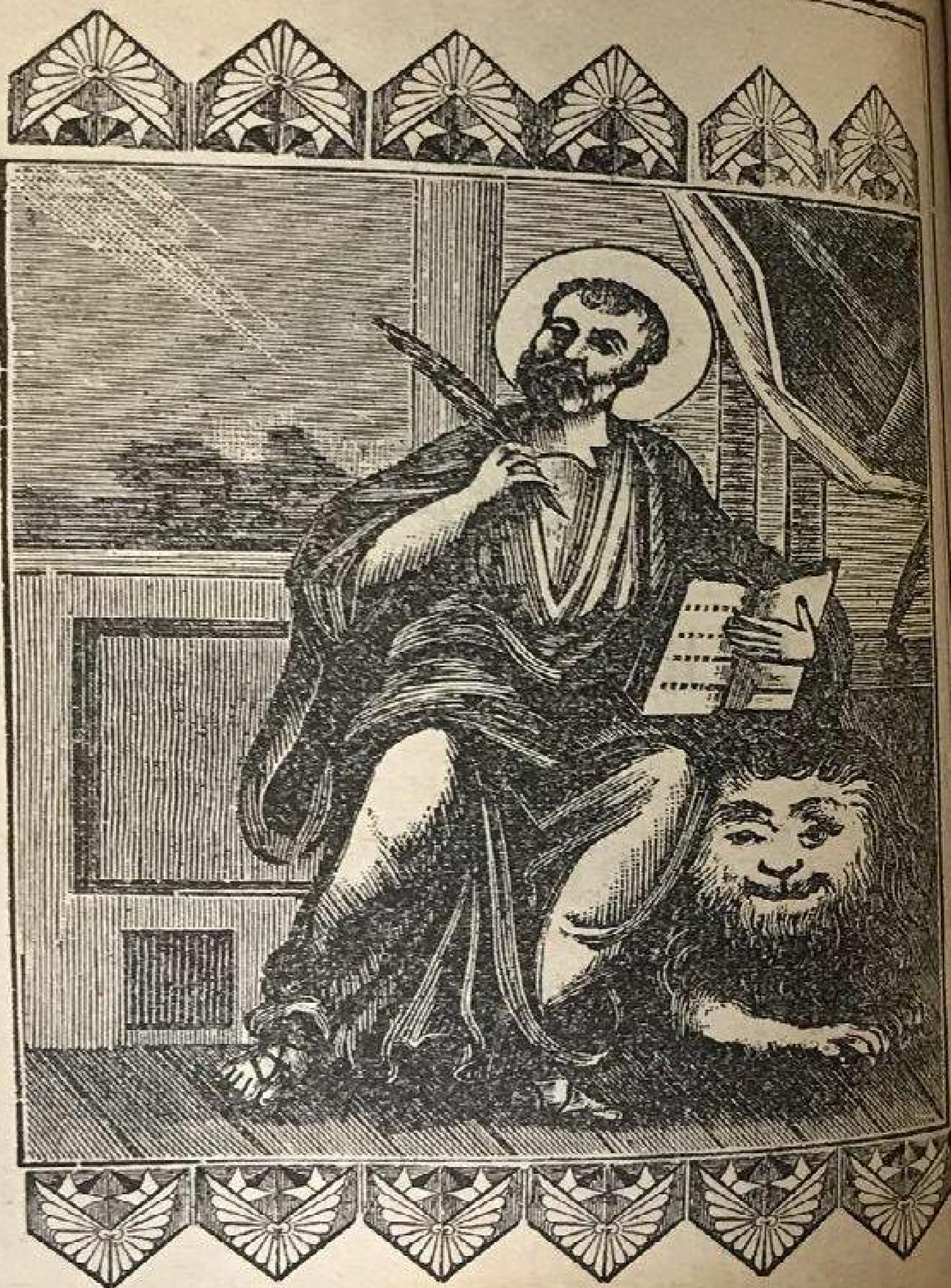
cumpĕrat miresme ca să meargă să-l
ungă pre el. 2 Şi foarte de dimineaţă
întru una din sâmbete, aŭ venit la mor-
mênt, rĕsărind soarele. 3 Şi ḑicea una
către alta: Cine va prăvăli noî peatra
depe uşa mormântuluĭ? 4 Si căutând a
vĕḑut peatra prăvàlită, că era mare foar-
te. 5 Şi întrând în mormânt, a vĕḑut
pre un tênăr şeḑênd de a dreapta, îmbră-
cat în veşmênt alb, şi s'aŭ spăĭmântat.
6 Iar el a ḑis lor: Nu vĕ spăĭmântaţĭ;
pre Iisus căutaţĭ Nazarineanul cel rĕs-
tignit? S'a sculat, nu este aicea; Iată lo-
cul unde l-aŭ pus pre el. 7 Ci mergeţĭ,
de spuneţĭ învĕţăceilor luĭ şi luĭ Petru,
că va merge maĭ 'nainte de voĭ în Gali-
leea: Acolo îl veţĭ vedea pre el, precum
a ḑis voî. 8 Şi eşind aŭ fugit de la mor-
mânt; Că era cuprinse de cutremur şi
de spaĭmă; şi nimănuĭ nimic nu a spus,
că se temea.
9 Iar după ce a înviat Iisus, diminea-
ţa în ḑiŭa cea dintâĭ a sâmbeteĭ, s'a ară-
tat Marieĭ Magdalineĭ dintru care sco-
sese şépte dracĭ. 10 Aceea mergênd, a
vestit celor ce fusese cu ea, care plân-
gea şi se tânguia. 11 Şi aceea auḑind că

este viŭ, și a fost vĕḑut de dênsa, nu a
creḑut. 12 Iar după aceea la doĭ din-
tr'ênșiĭ, mergênd eĭ, s'a arătat într'alt
chip, care mergea la o ţérină. 13 Şi a-
ceĭa mergênd aŭ spus celora-lalţĭ, şi nicĭ
pre aceĭa nu ĭ-aŭ creḑut. 14 Iar după
aceea şeḑênd eĭ ceĭ un-spre-ḑece, li s'a
arătat; Şi a imputat necredinţeĭ lor, şi
împetrireĭ inimeĭ; căcĭ celor ce l-aŭ vĕ-
ḑut pre el că a înviat, n'aŭ creḑut. 15Şi
a ḑis lor: Mergeţĭ în toată lumea, şi pre-
dicaţĭ evanghelia la toată zidirea. 16Ce-
la ce va crede și se va boteza, se va mân-
tui; ĭar cela ce nu va crede, se va osîn-
di. 17 Si semne celor ce vor crede,
acestea vor urma; Intru numele meŭ
dracĭ vor scoate; în limbĭ noŭă vor grăi.
18 Serpĭ vor lua; și de vor bea ceva de
moarte, nu-ĭ va vătăma pre eĭ; pre bol-
navĭ mânile îșĭ vor pune, şi bine le va
fi. 19 Decĭ Domnul după ce a grăit cu
dênșiĭ, s'a înălţat la ceriŭ; și a șeḑut de
a dreapta luĭ Dumneḑeŭ. 20Iar eĭ eșind,
aŭ predicat pretutindenea, Domnul îm-
preună lucrând, şi cuvêntul adeverindu-l
prin semnele ce urma.

EVANGHELISTUL LUCA

SANTA EVANGHELIE

CEA DE LA

L U C A

CAP. I.

Pentru părinţiĭ luĭ Ioan Botezătoriu-luĭ, şi pentru naşterea luĭ; pentru închinăciunea îngeruluĭ către Maria; pentru închinăciunea Marieĭ către Elisavet; pentru deslegarea limbeĭ luĭ Zaharia şi pentru profeţia luĭ.

1 De vreme ce mulţĭ s'aŭ apucat a
alcătui povestire pentru lucrurile cele
ce aŭ fos adeverite întru noĭ. 2 Pre-
cum a dat noî ceĭ ce dintru început aŭ
fost singurĭ vĕdĕtorĭ şi slujitorĭ Cu-

ventuluĭ. 3 Părutu-mi-s'a și mie urmând toate dintăĭ cu deamăruntul, pre rând a scrie ție, puternice Teofile. 4 Ca
să cunoștĭ întărirea cuvintelor de care
te-aĭ învĕțat.
5 Fost-a în ḑilele luĭ Irod împĕratu-
luĭ Iudeeĭ, un preot oare carele anume
Zaharia, din rîndul preoțieĭ luĭ Avia;
și femeea luĭ din fetele luĭ Aaron, și
numele eĭ Elisaveta. 6 Și eraŭ drepți
Amêndoĭ înaintea luĭ Dumneḑeŭ, um-
blând întru toate poruncile și îndrep-
tările Domnuluĭ fără prihană. 7 Și
n'avea eĭ fecĭorĭ, pentru că Elisaveta
era stearpă, și amêndoĭ eraŭ bĕtrânĭ în
ḑilele lor. 8 Și a fost când a slujit el
în rândul sĕptĕmâneĭ sale înaintea luĭ
Dumneḑeŭ. 9 Dupre obiceĭul preoțieĭ
i s'a întêmplat a tămâĭa întrând în
biserica Domnuluĭ. 10 Și toată mulți-
mea poporuluĭ era rugându-se afară în
vremea tămâereĭ. 11 Și i s'a arătat
luĭ îngerul Domnuluĭ, stând de a dreap-
ta altaruluĭ tămâereĭ. 12 Și s'a spăi-
mântat Zaharia vĕḑênd, și frică a că-
ḑut preste dênsul. 13 Iar îngerul

dis către dênsul: Nu te teme Zaharie,
că s'a audit rugăciunea ta; şi femeea
ta Elisaveta, va naşte ţie fiiŭ, şi veĭ
chema numele luĭ Ioan. 14 Şi va fi ţie
bucurie şi veselie, şi mulţĭ de naşterea
luĭ se vor bucura. 15 Că va fi mare înain-
tea Domnuluĭ, şi vin şi sikeră nu va
bea; şi se va umplea de Duh sânt în-
că din pântecele mumeĭ sale. 16 Si pre
mulţĭ din fiiĭ luĭ Israel va întoarce la
Domnul Dumnedeul lor. 17 Si el va
veni înaintea luĭ cu Duhul şi cu pute-
rea luĭ Ilie, ca să întoarcă inimile pă-
rinţilor spre fiĭ, şi pre ceĭ neascultă-
torĭ întru înţelepcĭunea drepţilor, să
gătiască Domnuluĭ popor maĭ 'nainte
gătit. 18 Si a dis Zaharia către înger:
Din ce voiŭ cunoaşte aceasta? Că eŭ sînt
bětrân, şi femeea mea trecută în di-
lele sale. 19 Si rĕspundênd îngerul a
dis luĭ: Eŭ sînt Gavriil cela ce staŭ în-
naintea luĭ Dumnedeŭ, şi sînt trimis
a grăi către tine, şi a vesti ţie aceasta.
20 Si ĭată veĭ fi tăcênd, şi neputênd a
grăi, până în diŭa aceea ce vor fi aces-
tea; pentru că n'aĭ credut cuvintelor

mele, care se vor împlini la vremea lor.
21 Si aştepta poporul pre Zaharia, și
se mira că zăbovĭa el în biserică. 22 Și
eşind nu putea să grăĭască lor, și aŭ cu-
noscut eĭ că vedere a vĕḍut în biserică.
Si le făcea semn cu mâna, și a rĕmas
mut. 23 Si a fost dacă s'a împlinit ḍi-
lele slujbeĭ luĭ, s'a dus la casa sa.
24 Iar după ḍilele acelea, a îngrecat
Elisaveta femeea luĭ; și s'a tăinuit pre
sine în cincĭ lunĭ, ḍicênd: 25 Că așa a
făcut mie Domnul, în ḍilele în care a
socotit să ĭea ocara mea dintre oamenĭ.
26 Iar în luna a șésea, trimis a fost în-
gerul Gavriil, dela Dumneḍeŭ în ceta-
tea Galileeĭ, căria numele era Nazaret,
27 La o fecĭoară logodită cu bărbat, că-
ruĭa numele Iosif, din casa luĭ David;
și numele fecĭoareĭ Maria. 28 Si în-
trând îngerul la dênsa, a ḍis: Bucu-
ră-te ceea ce ești plină de dar, Domnul
este cu tine; bine-cuvêntată eştĭ tu
între femeĭ. 29 Iar ea vĕḍênd s'a spăi-
mântat de cuvêntul luĭ; și cugeta în
ce chip va fi închinarea aceasta. 30 Și
a ḍis eĭ îngerul: Nu te teme Marie;

că aĭ aflat har la Dumnedeŭ. 31 Si ĭa-
tă veĭ zămisli în pântece, şi veĭ naşte
fiŭ, şi veĭ chema numele luĭ **Iisus.**
32 Acesta va fi mare, şi fiiul celuĭ de sus
se va chema, și-ĭ va da luĭ Domnul
Dumnedeŭ scaunul luĭ David tatăluĭ luĭ.
33 Si va împĕrăți preste casa luĭ Iacov
în vecĭ, şi împĕrățieĭ luĭ nu va fi sfîr-
şit. 34 Si a dis Maria cătră înger: Cum
va fi aceasta, de vreme ce de bărbat nu
ştiŭ? 35 Si rĕspundênd îngerul, a dis
eĭ: Duhul sânt se va pogorî preste tine,
şi puterea celuĭ de sus te va umbri;
pentru aceasta și sântul ce se va naș-
te din tine se va chema Fiiul luĭ Dum-
nedeŭ. 36 Si ĭată Elisaveta rudenia ta,
şi aceea a zămislit fiŭ la bĕtrânețile eĭ;
şi a şésea lună este eĭ aceasta, ceea ce
se chema stearpă. 37 Că la Dumnedeŭ
nicĭ un cuvênt nu este cu neputință.
38 Si a dis Maria: Iată serva Domnuluĭ,
fie mie dupre cuvêntul teŭ; şi s'a dus
de la dênsa îngerul.
39 Si sculându-se Maria în dilele ace-
lea, mers-a la munte cu degrab în ce-
tatea Iudeeĭ. 40 Si a întrat în casa Za-

harieĭ, și s'a închinat Elisaveteĭ. 41 Și
a fost când a audit Elisaveta închinăciu-
nea Marieĭ, săltat-a pruncul în pânte-
cele eĭ, și s'a umplut de Duh sânt Eli-
saveta. 42 Si a strigat cu glas mare, și
a ḑis: Bine-cuvêntată eştĭ tu întru fe-
femeĭ și bine-cuvêntat este rodul pân-
teceluĭ teŭ. 43 Si de unde mie aceasta,
ca să vie muma Domnuluĭ meŭ la mine.
44 Că ĭată cum fu glasul închinăreĭ tale
întru urechile mele, săltat-a pruncul
cu bucurie în pântecele meŭ. 45 Și
fericită este ceea ce a credut, că va fi
sĕvêrşire celor ḑise eĭ de la Domnul.
46 Si a ḑis Maria: 47 Măreşte suflete al
meŭ pre Domnul, și s'a bucurat Duhul
meŭ de Dumneḑeŭ Mântuitoriul meŭ.
48 Că a căutat spre smerenia serveĭ sa-
le; că ĭată de acum mĕ vor fericĭ toa-
te neamurile. 49 Că mĭ-a făcut mie
mărire cel puternic, și sânt numele luĭ.
50 Si mila luĭ în neam și neam spre ceĭ
ce se tem de el. 51 Făcut-a tărie cu
braţul seŭ, răsipit-a pre ceĭ mândri cu
cugetul inimeĭ lor. 52 Pogorît-a pre
ceĭ puternicĭ de pre scaune, și a înăl-

ţat pre ceĭ smeriţĭ. 53 Pre ceĭ flămânḑĭ
i-a umplut de bunătăţĭ, şi pre ceĭ bo-
gaţĭ i-a scos afară deşerţĭ. 54 Luat-a
pre Israil sluga sa, (ca să pomenĭască
mila. 55 Precum a grăit către părin-
ţi noştri, luĭ Avraam şi seminţieĭ luĭ),
până în veac. 56 Si a rĕmas Maria
împreună cu dênsa ca la treĭ lunĭ, şi s'a
întors la casa sa. 57 Iar Elisaveteĭ i
s'a împlinit vremea să nască; şi a năs-
cut fiiŭ. 58 Si aŭ auḑit ceĭ ce lăcuĭaŭ îm-
prejur, şi rudeniile eĭ, că a mărit Dom-
nul mila sa cu dênsa; şi se bucuraŭ îm-
preună cu dênsa. 59 Si a fost în ḑiua
a opta, a venit să tae împrejur pruncul,
şi-l chemaŭ pre numele tatăluĭ luĭ Za-
haria. 60 Si rĕspunḑênd muma luĭ, a
ḑis: Nu; ci se va chema Ioan. 61 Si aŭ
ḑis către dênsa: Că nimenea nu este în-
tru rudenia ta, carele să se cheme cu
numele acesta. 62 Şi aŭ făcut semn ta-
tăluĭ luĭ, cum ar vrea să-l cheme pre
dênsul? 63 Si cerênd el panachida, a
scris ḑicênd: Ioan va fi numele luĭ; şi
s'aŭ mirat toţĭ. 64 Si i s'a deşchis gura
luĭ îndată, şi limba luĭ; şi grăĭa lăudând

pre Dumneḍeŭ. 65 Si s'a făcut frică
preste toțĭ ceĭ ce locuĭaŭ împrejurul
lor şi întru toată laturea de prin
munțiĭ Iudeeĭ s'aŭ vestit toate cu-
vintele acestea. 66 Si aŭ pus toțĭ ceĭ
ce auḍiaŭ în inima lor, ḍicênd: Oare ce
va să fie pruncul acesta? Si mâna Dom-
nuluĭ era cu dênsul. 67 Si Zaharia
tatăl luĭ s'a umplut de Duh sânt, şi a
profețit, ḍicênd : 98 Bine este cu-
vêntat Domnul Dumneḍeul luĭ Isra-
el, că a cercetat și a făcut rĕscum-
părare poporuluĭ seŭ. 69 Si a ră-
dicat corn de mântuire noî în casa
luĭ David slugeĭ sale. 70 Precum a gră-
it prin gura sânților celor din veac pro-
fețĭ aĭ luĭ. 71 Mântuire de vrăjmașiĭ
noștri, şi din mâna tuturor celor ce ne
urăsc pre noĭ. 72 Să facă milă cu pă-
rințiĭ noștri, şi să-șĭ aducă aminte de
legătura luĭ cea sântă. 78 De jurămên-
tul carele s'a jurat către Avraam pă-
rintele nostru să ne dea noî. 74 Fără de
frică, din mânile vrăjmașilor noștri
mântuindu-ne. 75 Să-ĭ slujim luĭ întru
sânțenie şi întru dreptate înaintea

76 Și
luĭ în toate ḍilele vieţeĭ noastre.
tu pruncule, profetŭ celuĭ prea înalt
te veĭ chema, că veĭ merge înaintea fe-
ţeĭ Domnuluĭ, să găteştĭ căile luĭ.
77 Ca să daĭ cunoştinţa mântuireĭ po-
poruluĭ luĭ, întru ertarea pĕcatelor
lor. 78 Pentru milostivirea mileĭ Dum-
neḍeuluĭ nostru, care ne-a cercetat pre
noĭ Rĕsăritul din înălţime. 79 Ca să
lumineze celor ce şed întru întunerec
şi în umbra morţeĭ, să îndrepteze picioa-
rele noastre în calea păceĭ. 80 Iar prun-
cul creştea, şi se întăria cu Duhul; Si
a fost în pustie pănă în ḍiŭa arătăreĭ
luĭ cătră Israel.

CAP. II.

Pentru scrierea lumeĭ; pentru naşterea luĭ Iisus din Maria; pentru păstorĭ; pentru Simeon; pentru Ana profetiţa; pentru Iisus când s'a aflat în mijlocul dascălilor.

1 Și a fost în ḍilele acele, eşit-a po-
runcă de la Cesarul August să se scrie

toată lumea. 2(Această scrisoare ântêiŭ
s'a făcut, domnind în Siria Cirineŭ)
3 Și mergeaŭ toțĭ să se înscrie, fieș-
carele în cetatea sa. 4 Și s'a suit și
Iosif din Galileea, din cetatea Nazaret,
la Iudeea, în cetatea luĭ David, care se
cheamă Vitleem, (pentru că era el din
casa şi din seminția luĭ David). 5 Să se
scrie cu Maria cea logodită luĭ femee,
fiind grea. 6Şi a fost când eraŭ eĭ acolo,
s'a împlinit ḑilele ca să nască ea. 7 Și
a născut pre fiiul seŭ cel ântêiŭ născut,
și l-a înfășat pre dênsul, și l-a culcat
în esle; pentru că n'aveaŭ eĭ loc la
gazdă. 8 Şi păstorĭ eraŭ întru aceeași
lature petrecênd, şi păzind străjĭ noaptea
împrejurul turmelor. 9 Si ĭată îngerul
Domnuluĭ a stătut înaintea lor, și mări-
rea Domnuluĭ a strělucit împrejurul lor;
şi s'aŭ înfricoșat cu frică mare. 10 Si
le-a ḑis lor îngerul: Nu vě temețĭ; că
ĭată vestesc voĭ bucurie mare, care va
fi la tot poporul. 11 Că s'a născut voĭ
astă-ḑĭ Mântuitoriu, carele este Chris-
tos Domnul, în cetatea luĭ David. 12 Si
acesta va fi voĭ semn; afla-vețĭ un

prunc înfășat, culcat în esle. 13 Si
îndatăși s'a făcut împreună cu îngerul
mulțime de oaste cerească, lăudând
pre Dumnedeŭ, și dicênd : 14 Mărire
întru ceĭ de sus luĭ Dumnedeŭ, și pre
pământ pace, întru oamenĭ bună voire.
15 Si a fost dacă s'aŭ dus dela dênșiĭ
îngeriĭ la ceriŭ, și oameniĭ păstorĭ aŭ
dis uniĭ cătră alțiĭ: Să mergem până
în Vitleem, și să vedem cuvêntul a-
cesta ce s'a făcut, carele Domnul
a arătat noî. 16 Si aŭ venit degrab,
și aŭ aflat pre Maria, și pre Iosif, și
pruncul culcat în esle. 17 Si vĕdênd
aŭ spus pentru cuvêntul ce se gră-
ise lor de pruncul acesta. 18 Si toțĭ
ceĭ ce aŭ audit s'aŭ mirat de cele
ce s'aŭ dis de păstorĭ cătră dênșiĭ.
19 Iar Maria păzia toate cuvintele a-
celea, puindu-le întru inima sa.
20 Si s'aŭ întors păstoriĭ mărind și
lăudând pre Dumnedeŭ, de toate cele
ce aŭ audit și aŭ vĕdut, precum s'a
dis cătră dênșiĭ. 21 Si când s'aŭ îm-
plinit opt dile, ca să-l tae pre el îm-
prejur, s'a chĭemat numele luĭ Iisus

carele s'a numit de înger, maĭ 'naiute
de a se zămisli el în pântece.
22 Si când s'aŭ împlinit ḑilele curățireĭ
lor, dupre legea luĭ Moisi, l-aŭ suit
pre el în Ierusalim, că să-l pue în-
naintea Domnuluĭ, (precum este scris în
legea Domnuluĭ. 23 Că toată partea băr-
băteascā, ce deşchide pântecele, sânt luĭ
Dumneḑeŭ se va chĭema.) 24 Si ca să dea
jertfă, dupre ceea ce s'a ḑis în legea
Domnuluĭ, o părechе de turturele, séŭ
doĭ puĭ de porumb.
25 Si ĭată era un om în Ierusalim,
anume Simeon ; și omul acela era
drept și temĕtor de Dumneḑeŭ, aștep-
tând mângâerea luĭ Israil; și Duhul
sânt era preste dênsul. 26 Si era luĭ
făgăduit dela Duhul sânt, să nu vaḑă
moartea, până ce va vedea pre Chris-
tosul Domnuluĭ. 27 Si a venit cu
duhul în biserică; și când aŭ adus
înlăuntru părinţiĭ pre Iisus pruncul,
ca să facă eĭ dupre obiceiul legeĭ pen-
tru el. 28 Si acela l-a luat pre dên-
sul în braţele sale, şi a bine-cuvên-
tat pre Dumneḑeŭ, și a ḑis: 29 Acum

slobodește pre robul teŭ, Stĕpâne, du-
pre cuvêntul teŭ, cu pace. 30 Că vĕ-
dură ochiĭ meĭ mântuirea ta. 31 Care
aĭ gătit înaintea fețeĭ tuturor popó-
relor. 32 Lumină spre descoperirea nea-
murilor şi mărire poporuluĭ teŭ Is-
rael. 33 Si era Iosif și muma luĭ
mirându-se de cele ce se grăia pentru
dênsul. 34 Si ĭ-aŭ bine-cuvêntat pre
dênşiĭ Simeon. şi a dis cătrá Maria
muma luĭ: Iată acesta este pus spre
căderea şi scularea a multora întru Is-
rael, și spre semnul căruia i-se va dice
împrotivă. 35 (Si prin însuşĭ sufletul
teŭ va trece sabie,) ca să se desco-
pere dela multe inimĭ cugetele. 36 Si
era Anna profetița, fata luĭ Fanuil,
din neamul luĭ Asir; aceasta îmbĕtrâ-
nise în dile multe, care trăise cu băr-
batul seŭ şépte anĭ, din fecĭoria sa.
37 Si aceasta a fost vĕduvă ca la opt
decĭ și patru de anĭ, carea nu se de-
părta de la biserică cu posturĭ și cu
rugăcĭunĭ, slujind diŭa și noaptea.
38 Si aceea întru acea oră viind, se
mărturisia Domnuluĭ, și grăia pentru

dênsul tuturor celor ce aștepta mân-
tuire în Ierusalim. 39 Si după ce aŭ
sĕvêrşit eĭ toate dupre legea Domnu-
luĭ, s'aŭ întors în Galilea, în cetatea
lor Nazaret. 40 Iar pruncul creștea
și se întăria cu duhul, umplându-se
de înțelepciune; și darul luĭ Dumne-
ḑeŭ era preste dênsul. 41 Si se du-
ceaŭ părinții luĭ în fieşte care an în
Ierusalim, la praznicul Paștilor. 42 Și
când a fost de doĭ-spre-ḑece anĭ, su-
indu-se eĭ în Ierusalim, dupre obi-
ceiul praznicului. 43 Si sfîrșind ḑi-
lele, când s'aŭ întors eĭ, a rĕmas Ii-
sus pruncul în Ierusalim, şi n'aŭ
ştiut Iosif şi muma luĭ. 44 Si soco-
tind că este el cu alte soțiĭ, aŭ venit
cale de o ḑi şi l-aŭ căutat pre el prin
rudeniĭ şi prin cunoscuțĭ. 45 Si nea-
flându-l, s'aŭ întors în Ierusalim cău-
tându-l pre el. 46 Si a fost după treĭ
ḑile l-aŭ aflat în Biserică, şeḑênd în
mijlocul dascălilor, ascultându-ĭ şi în-
trebându-ĭ pre eĭ. 47 Si se minunaŭ toțĭ
ceĭ ce -l auḑiaŭ pre dênsul, de pri-
ceperea şi rĕspunsurile luĭ. 48 Si vă-

dêndu-l pre el, s'aŭ spăimêntat, și a
dis către el muma luĭ: Fiiule, căcĭ aĭ fa-
cut noî așa? Iată tatăl teŭ și eŭ dorindu-
te te căutam. 49 Si a dis către dênșiĭ: Ce
este că mĕ căutațĭ? Aŭ n'ațĭ știut că
întru cele ce sînt ale Tatăluĭ meŭ,
se cade mie să fiŭ? 50 Si eĭ n'aŭ în-
țeles graiul carele a grăit lor. 51 Și
s'aŭ pogorît împreună cu dênșiĭ și aŭ
venit în Nazaret, şi era supuindu-se lor.
Şi muma luĭ păzia toate graiurile a-
cestea în inima sa. 52 Și Iisus sporia
cu înțelepciunea şi cu vêrsta, şi cu
darul la Dumnedeŭ şi la oamenĭ.

CAP. III.

Pentru predica luĭ Ioan; pentru ceĭ ce aŭ întrebat pre Ioan; pentru Irod şi pentru închiderea luĭ Ioan; pentru botezul Mântuitoruluĭ; pentru povestirea neamuluĭ luĭ Christos.

1 Iar în anul al cincĭ-spre-decelea al
împĕrățieĭ luĭ Tiberie Cesarul, domnind

Ponţiu Pilat în Iudea; şi Irod stĕpâ-
nind a patra parte din Galilea; iar
Filip fratele luĭ stĕpânind a patra parte
pre Iturea şi pre laturea Trahonieĭ; şi Li-
sanie a patra parte stĕpânind pre Avilinia.
2 In ḑilele arhiereilor Aneĭ şi Caiafeĭ,
fost-a cuvêntul Domnuluĭ cătră Ioan fiiul
Zahariei în pustie. 3 Şi a venit în toată
laturea Iordanuluĭ, predicând botezul po-
căinţeĭ întru ertarea pĕcatelor. 4 Pre-
cum este scris în cartea cuvintelor I-
saieĭ profetuluĭ, carele ḑice: Glasul celuĭ
ce strigă în pustie, gătiţĭ calea Dom-
nuluĭ, drepte faceţĭ cărările luĭ. 5 Toată
valea se va umplea, şi tot muntele şi
măgura se va smeri; şi vor fi cele
strâmbe drepte, şi cele colţuroase căĭ
netede. 6 Şi va vedea tot corpul mân-
tuirea luĭ Dumneḑeŭ. 7 Deci ḑicea po-
poarĕlor celor ce mergeaŭ să se boteze
de la el: Puĭ de năpârcĭ, cine v'a a-
rătat voĭ ca să fugiţĭ de mânia ceea
ce va să fie? 8 Faceţĭ dar rodurĭ vred-
nice de pocăinţă; şi nu începeţĭ a ḑice
întru voĭ: Tată avem pre Avraam; că
ḑic voĭ: că poate Dumneḑeŭ şi din

petrele acestea să rădice fiĭ luĭ Avra-
am. 9 Că ĭată şi securea la rădăcina
pomilor zace; decĭ tot pomul carele nu
face roadă bună se tae şi în foc se
aruncă. 10 Si-l întreba pre el popoa-
rele ḑicênd: dar ce vom face? 11 Si
rĕspunḑênd ḑicea lor: Cel ce are doĕ
haine, să dea una celuĭ ce nu are, şi cel
ce are bucate, asemenea să facă. 12 Si
aŭ venit şi vameşiĭ să se boteze dela
dênsul, şi a ḑis cătră el: 13 Invĕţăto-
rule, ce vom face? Iar el a ḑis cătră
dênşiĭ: Nimic maĭ mult de cât este
rînduit voî, să nu faceţĭ. 14 Şi-l în-
trebaŭ şi ostaşiĭ, ḑicênd: şi noĭ ce vom face?
Şi a ḑis cătră dênşiĭ: Pre nimenea să nu
asupriţĭ, nicĭ să clevetiţĭ; şi să vĕ îndes-
tulaţĭ cu lefile voastre. 15 Iar aşteptând
poporul, şi cugetând toţĭ întru inimile
sale de Ioan, ca nu cumva el să fie Chris-
tos, 16 Rĕspuns-a Ioan tuturor, ḑicênd:
Eŭ cu apă vĕ botez pre voĭ; ĭar vine cel
maĭ tare de cât mine, căruĭa nu sînt
vrednic a-ĭ dezlega cureaua încălţămin-
telor luĭ; acesta va boteza pe voĭ cu Duh
sânt şi cu foc. 17 A căruia lopată este

în mâna luĭ, şi va curăţi aria sa, şi va a-
duna grâul în jitnița sa; ĭar plevele le
va arde cu focul nestins. [18] Multe
încă şi altele bine-vestea poporuluĭ
mângâindu-l.
[19] Iar Irod cel a patra parte stĕ-
pânitoriŭ, mustrat fiind de el pentru
Irodiada femeea frateluĭ seŭ, şi pen-
tru toate relele care aŭ făcut Irod.
[20] A adaos şi aceasta preste toate, și a
închis pre Ioan în temniță. [21] Și a fost
dacă s'a botezat tot poporul, şi Iisus bote-
zându-se și rugându-se, s'a deschis ceriul.
[22] Si s'a pogorît Duhul sânt cu chip trupesc,
ca un porumb preste dênsul; şi glas
din ceriŭ s'a făcut, ḑicênd: Tu eştĭ Fiiul
meŭ cel iubit, întru tine am bine-voit.
[23] Si acest Iisus era ca de treĭ-ḑecĭ
anĭ începênd, fiind (precum se soco-
tia) fiiul luĭ Iosif, al luĭ Ili. [24] Al luĭ
Matat, al luĭ Levi, al luĭ Melhi, al luĭ Io-
nà, al luĭ Iosif. [25] Al luĭ Matatia, al luĭ
Amos, al luĭ Naum, al luĭ Esli, al luĭ Naa-
ghe. [26] Al luĭ Maat, al luĭ Matatia, al
luĭ Semei, al luĭ Iosif, al luĭ Iuda. [27] Al luĭ
Iona, al luĭ Risa, al luĭ Zorovavel, al luĭ

Salatiil, al luĭ Neri. 28 Al luĭ Melhi,
al luĭ Addi, al luĭ Cosam, al luĭ El-
modam, al luĭ Ir. 29 Al luĭ Iosi, al
luĭ Eliezer, al luĭ Iorim, al luĭ Mattat, al
luĭ Levi. 30 Al luĭ Simeon, al luĭ Iuda,
al luĭ Iosif, al luĭ Ionam, al luĭ Elia-
chim. 31 Al luĭ Melea, al luĭ Mainan,
al luĭ Matatta, al luĭ Natan, al luĭ Da-
vid. 32 Al luĭ Iese, al luĭ Ovid, al luĭ
Booz, al luĭ Salmon, al luĭ Naason.
33 Al luĭ Aminadav, al luĭ Aram, al
luĭ Esrom, al luĭ Fares, al luĭ Iuda.
34 Al luĭ Iacov, al luĭ Isaac, al luĭ A-
vraam, al luĭ Tara, al luĭ Nahor.
35 Al luĭ Saruh, al luĭ Ragav, al luĭ
Falec, al luĭ Ever, al luĭ Sala. 36 Al
luĭ Kainan, al luĭ Arfaxad, al luĭ Sim,
al luĭ Noe, al luĭ Lameh. 37 Al luĭ
Matusala, al luĭ Enoh, al luĭ Iared,
al luĭ Maleleil, al luĭ Kainan. 38 Al
luĭ Enos, al luĭ Sit, al luĭ Adam, al
luĭ Dumneḑeŭ.

CAP. IV.

Pentru poștirea și ispitirea Mântuito-
rului; pentru cartea Isaiei ce i s'a dat
lui; pentru Iisus când s'a adus de Iude
în munte, și a trecut prin mijlocul lor;
pentru cel ce avea duh de drac necurat;
pentru soacra lui Petru; pentru cei ce
s'aŭ vindecat de feluri de boale.

Iar Iisus plin de Duhul sânt s'a
întors de la Iordan, și s'a dus de Du-
hul în pustie. 2 Patru-ḑeci de ḑile ispi-
tindu-se de diavolul, și n'a mâncat
nimic în ḑilele acelea; și sfîrșindu-se
ele, maĭ pre urmă a flămânḑit. 3 Si a
ḑis luĭ diavolul: De eștĭ Fiiul luĭ Dum-
neḑeŭ, ḑi petreĭ aceștia ca să se facă pâ-
ne. 4 Si a rĕspuns Iisus către el, ḑi-
cênd: Scris este, că nu numaĭ cu pâne va
trăi omul, ci cu tot cuvêntul luĭ Dumne-
ḑeŭ. 5 Si suindu-l pre el diavolul în-
tru un munte inalt, i-a arătat luĭ toate
împĕrățiile lumeĭ într'o clipeală de vre-
me. 6 Si ĭ-a ḑis luĭ diavolul: Ție voiŭ

da stĕpânirea aceasta toată şi mărirea
lor; (Că mie este dată, și orĭ-căruia vo-
iesc o dau pre ea). 7 Decĭ tu de te veĭ
închina înaintea mea, va fi a ta toată.
8 Si rĕspunḑênd Iĭsus a ḑis luĭ: Mergĭ
înapoea mea satano; că scris este: Dom-
nuluĭ Dumneḑeuluĭ teŭ să te închinĭ,
şi luĭ unuia să-ĭ slujeştĭ. 9 Si l-a dus
pre el în Ierusalim, şi l-a pus pre dên-
sul pre aripa Bisericeĭ, și ĭ-a ḑis luĭ:
De eștĭ Fiiul luĭ Dumneḑeŭ, aruncă-te
pre sine-țĭ de aicea jos. 10 Că scris es-
te, că îngerilor seĭ va porunci pentru
tine, ca să te păziască, 11 Si pre mânĭ
te vor râdica, ca să nu-țĭ împedecĭ de
peatră piciorul teŭ. 12 Si rĕspunḑênd
Iisus a ḑis luĭ: Că s'a ḑis: să nu ispi-
teștĭ pre Domnul Dumneḑeul teŭ. 13 Si
sfîrşind diavolul toată ispita, a fugit
de la dênsul pănă la o vreme. 14 Si s'a
întors Iisus întru puterea Duhuluĭ în
Galilea; și vestea a eșit de el în toată
laturea aceea. 15 Si el învĕța în sinago-
gele lor, mărindu-se de toțĭ.
16 Si a venit în Nazaret, unde era cres-
cut, şi a întrat dupre obiceiul seŭ în

ḍiŭa Sâmbeteĭ în sinagogă, și s'a sculat
să cetiască, 17 Si i s'a dat luĭ cartea I-
saieĭ profetuluĭ, şi deșchiḍênd cartea,
a aflat locul unde era scris: 18 Duhul
Domnuluĭ preste mine, pentru care m'a
uns, a bine vesti sĕracilor m'a trimis, a
tămădui pe ceĭ sdrobițĭ la inimă, a pre-
dica robilor ertare și orbilor vedere,
a slobodi pre ceĭ sfărâmațĭ întru ușu-
rare, 19 A predica anul Domnuluĭ pri-
mit. 20 Si închiḍênd cartea o a dat
slugeĭ şi a șeḍut; şi ochiĭ tuturor din
sinagogă eraŭ privind spre el. 21 Si a
început a ḍice cătră dênșiĭ: Că astă-ḍi
s'a împlinit Scriptura acésta întru ure-
chile voastre. 22 Si toțĭ îl mărturisiaŭ
pre el, și se miraŭ de cuvintele daruluĭ
care eșiaŭ din gura luĭ, şi ḍiceaŭ: Aŭ
nu este acesta feciorul luĭ Iosif? 23 Si a
ḍis cătră eĭ: Cu adevĕrat vețĭ ḍice mie pil-
da aceasta: Doctorule, vindecă-te pre
sine-țĭ; câte am auḍit că s'aŭ făcut în
Capernaum, fă și aicea în patria ta. 24 Si
a ḍis: Amin grăesc voĭ: Că nicĭ un pro-
fet nu este primit în patria sa. 25 Si
întru adevĕr grăesc voĭ: Multe vĕduve

eraŭ în ḑilele luĭ Ilie întru Israel, când
s'a încuiat ceriul treĭ anĭ şi şése lunĭ,
cât s'a făcut foamete mare preste tot pă-
mêntul. 26 Si cătră nicĭ una dintr'a-
celea n'a fost trimis Ilie, fără numaĭ la
Sarepta Sidonuluĭ, la o femee vĕduvă.
27 Si mulțĭ leproșĭ eraŭ în ḑilele luĭ
Eliseiŭ profetul întru Israil; şi nicĭ unul
dintr'ênșiĭ nu s'a curățit, fără numaĭ
Neeman Sirianul. 28 Si s'aŭ umplut
toțĭ de mânie în sinagogă, auḑind aces-
tea. 29 Și sculându-se l-aŭ scos pre el afa-
ră din cetate; şi l-aŭ adus pre el până în
sprînceana munteluĭ, pe carele era zi-
dită cetatea lor, ca să-l arunce jos. 30 Iar
el trecênd prin mijlocul lor s'a dus.
31 Și s'a pogorît în Capernaum, în ce-
tatea Galileeĭ, şi era învĕțându-ĭ pre eĭ
Sâmbăta. 32 Și se spăĭmântaŭ de în-
vĕțătura luĭ, că cu stĕpânire era cuvên-
tul luĭ. 33 Și în sinagogă era un om,
carele avea duh de drac necurat, şi a
strigat cu glas mare, grăind: 34 Lasă, ce
este noĭ și ție Iisuse Nazarineanule?
Aĭ venit să ne perḑĭ pre noĭ? Te ştiŭ
pre tine cine eştĭ, Sântul luĭ Dumneḑeŭ.

35 Si l-a certat pre el Iisus grăind:
Tacĭ şi eşĭ dintr'ênsul. Si aruncându-l
pre el dracul în mijloc, a eșit dintr'ên-
sul, nimic vătămându-l pre el. 36 Si
s'a făcut spaĭmă preste toțĭ, și se între-
baŭ între sine, dicênd: Ce este cuvên-
tul acesta? Că cu stěpânire și cu putere
poruncește duhurilor celor necurate,
și esŭ.
37 Si se ducea vestea de el în tot locul
de prin prejur. 38 Si sculându-se din
sinagogă, a întrat în casa luĭ Simon;
ĭar soacra luĭ Simon era cuprinsă de fri-
gurĭ marĭ, și l-a rugat pre el pentru dên-
sa. 39 Si stând lângă ea, a certat fri-
gurile, și o a lăsat pre dênsa. Si înda-
tă sculându-se slujia lor. 40 Si apunînd
soarele, toțĭ câțĭ aveaŭ bolnavĭ cu multe
felurĭ de boale, ĭ-aŭ adus pre eĭ către
dênsul; ĭar el pre fieşte care punênd mâ-
nile, ĭ-a tămăduit pre eĭ. 41 Si eșiaŭ și
dracĭ din mulțĭ, strigând şi grăind: Că
tu eştĭ Iisus Fiiul luĭ Dumnedeŭ. Si cer-
tându-ĭ nu-ĭ lăsa pre dênşiĭ să grăĭas-
că, căcĭ îl știaŭ că el este Christos. 42 Iar
făcêndu-se diuă, eșind s'a dus în loc

pustiŭ; si poporul căuta pre dênsul,
şi a venit pănă la dênsul, şi -l ţinea pre
el, ca să nu se ducă de la dênşiĭ. 43 Iar
el a ḑis cătră eĭ: Că se cade mie să ves-
tesc şi altor cetăţĭ împĕrăţia luĭ Dum-
neḑeŭ, că spre aceasta sunt trimis. 44 Şi
era predicând în sinagogele Galileeĭ

CAP. V.

Pentru vênarea peştilor; pentru leprosul; pentru slăbănogul ce l-aŭ adus pe pat; pentru Levi vameşul; pentru Iisus când a mâncat împreună cu vameşiĭ; pentru ce învĕţăceiĭ luĭ Ioan postesc, ĭar aĭ luĭ Christos nu.

1 Şi a fost când îl îmbulzĭa pre el po-
porul, ca să auḑă cuvêntul luĭ Dumne-
ḑeŭ, şi el sta lângă marea Ghenisaretu-
luĭ. 2 Si a vĕḑut doĕ corăbiĭ stând
lângă mare; ĭar pescariĭ eşind dintr'ên-
sele spălaŭ mrejile. 3 Şi întrând în-

tr'o corabie, care era a luĭ Simon, l-a
rugat pre el să o depărteze puțin de la
pământ; şi şeḍênd învĕța pre popor din
corabie. 4 Iar dacă a încetat a grăi,
a ḍis către Simon: Depărteaz-o la adânc,
și aruncațĭ mrejile voastre spre vênare.
5 Şi rĕspunḍênd Simon, a ḍis luĭ: În-
vĕțătorule, toată noaptea ostenindu-ne,
nimic n'am prins; dar dupre cuvêntul
teŭ voiŭ arunca mreja. 6 Şi aceasta
făcênd, a prins mulțime multă de peştĭ,
şi se rupea mreja lor. 7 Şi a făcut semn
soților seĭ, cariĭ eraŭ în altă corabie, ca
să vie și să le ajute lor, şi aŭ venit, și
aŭ umplut amêndoĕ corăbiile, cât se
afundaŭ ele. 8 Iar Simon Petru vĕḍênd,
a căḍut la genunchele luĭ Iisus, grăind:
Eşĭ de la mine, că om pĕcătos sînt, Doam-
ne. 9 Că-l cuprinsese pre el spaimă,
și pre toțĭ ceĭ ce eraŭ cu dênsul, pentru
vênarea peştilor care-ĭ prinsese. 10 Așij-
derea şi pre Iacob, şi pre Ioan, feciorii
luĭ Zevedeiŭ, cariĭ eraŭ soțiĭ luĭ Simon.
Si a ḍis Iisus către Simon: Nu te teme;
de acum veĭ vêna oamenĭ. 11 Si sco-

țênd corăbiile la pămênt, lăsând toate,
aŭ mers după dênsul.
12 Şi a fost când era el într'una din
cetățĭ, şi ĭată un om era plin de lepră,
și vĕḑênd pre Iisus, a căḑut pe fața sa
și s'a rugat luĭ, grăind: Doamne, de veĭ
vrea, poțĭ să mĕ curățeștĭ. 13 Şi tin-
ḑênd mâna, s'a atins de dênsul, ḑicênd:
Voĭesc, curățeşte-te; şi îndată lepra s'a
dus de la dênsul. 14 Şi el a poruncit
luĭ nimĕnuĭ să nu spună; ci mergĭ
de te arată pre sine-țĭ Preotuluĭ, și du
pentru curățenia ta, precum a poruncit
Moisi, întru mărturie lor. 15 Iar cu-
vêntul maĭ mult străbătea pentru dên-
sul. Şi se aduna popor mult ca să audă
și să se tămăduĭască de la dênsul de
boalele sale. 16 Iar el se ducea în pus-
tie și se ruga.
17 Şi a fost într'una din ḑile şi el era
învĕțând, și şedeaŭ fariseiĭ și învĕțăto-
riĭ legiĭ, cariĭ venise din toate satele Ga-
lileeĭ şi ale Iudeeĭ și ale Ierusalimuluĭ;
și puterea Domnuluĭ era spre a-ĭ tămă-
duĭ pre eĭ. 18 Şi ĭată oari-cari bărbațĭ
purtând în pat pre un om, carele era

slăbănog, şi căuta să-lŭ ducă pre el
în lăuntru, și să-lŭ pue înaintea luĭ.
19 Şi neaflând pre unde să-l ducă pen-
tru popor, suindu-se de-asupra acope-
remêntuluĭ, printre cărămiḑĭ l-a slobo-
ḑit pre dênsul cu patul în mijloc înain-
tea luĭ Iisus. 20 Și vĕḑênd credința lor,
a ḑis luĭ: Omule, értă-ți-se ție pĕcate-
le tale. 21 Şi a început a cugeta căr-
turariĭ şi fariseiĭ, grăind: Cine este a-
cesta ce grăeşte hule? Cine poate să er-
te pĕcatele, fără numaĭ unul Dumne-
ḑeŭ? 22 Iar cunoscênd Iisus gânduri-
le lor, rĕspunḑênd a ḑis către dênșiĭ:
Ce gândițĭ întru inimile voastre? 23 Ce
este maĭ lesne a ḑice: értă-ți-se ție pĕ-
catele tale, séŭ a ḑice: scoală și umblă?
24 Ci ca să știțĭ că putere are Fiiul omu-
luĭ pre pămênt a erta pĕcatele, (a ḑis
slăbănoguluĭ:) ție grăesc: Scoală, și lu-
ând patul teŭ mergĭ la casa ta. 25 Şi
îndatăși sculându-se înaintea lor, a luat
patul pre carele zăcea, şi s'a dus la ca-
sa sa mărind pre Dumneḑeŭ. 26 Şi spai-
mă a cuprins pre toțĭ, şi măriaŭ pre Dum-

neḑeŭ; şi s'aŭ umplut de frică, grăind: că
am vĕḑut lucrurĭ minunate astăḑĭ.
27 Şi după acestea a eşit şi a vĕḑut pe
un vameş anume Levi, şeḑênd la vamă,
şi ĭ-a ḑis luĭ: Vino după mine. 28 Şi lă-
sând toate s'a sculat şi a mers după dên-
sul. 29 Şi a făcut luĭ ospăţ mare Levi
în casa sa. Si era popor mult de vameşĭ
şi de alţiĭ, cariĭ şedeaŭ cu eĭ. 30 Si câr-
tiaŭ cărturariĭ lor şi fariseiĭ către învĕ-
ţăceiĭ luĭ grăind: Pentru ce cu vameşiĭ
şi cu pĕcătoşiĭ mâncaţĭ şi beţĭ? 31 Si
rĕspunḑênd Iisus, a ḑis catră eĭ: N'aŭ
trebuinţă de doctor ceĭ sănĕtoşĭ; ci ceĭ
bolnavĭ. 32 N'am venit ca să chĭem
pre ceĭ drepţĭ, ci pre ceĭ pĕcătoşĭ la po-
căinţă.
33 Iar eĭ aŭ ḑis către el: Pentru ce
învĕţăceiĭ luĭ Ioan postesc adese orĭ şi
rugăcĭunĭ fac, aşijderea şi aĭ fariseilor;
ĭar aĭ tĕĭ mănâncă şi beaŭ? 34 Iar el
a ḑis către dênşiĭ: Aŭ dóră puteţĭ pre
fiiĭ nunţiĭ să-ĭ faceţĭ să postĭască, până
când este mirele cu dênşiĭ? 35 Iar vor
veni ḑile când se va lua mirele dela
dênşiĭ, şi atuncea vor posti întru acele

ḑile. 36 Si grăia şi pildă către dênşiĭ: că
nimenea nu pune petic de haină nouĕ
la haĭnă veche; ĭar de nu, şi pre cea nouĕ
o rupe, și la cea veche nu se potriveşte
peticul cel ce este dela cea nouĕ. 37 Şi
nimenea nu pune vin nou în foĭ vechĭ
ĭar de nu, va sparge vinul cel noŭ pre
foĭ şi el se va vărsa, şi foile vor peri 38 Ci
vinul noŭ se cade să-l pue în foĭ noĭ,
şi amândoĕ se vor ţinea. 39 Si nimenea
carele bea de cel vechiŭ, voeşte îndată de
cel noŭ, că ḑice: că cel vechiŭ maĭ bun
este.

CAP. VI

Pentru învĕţăceiĭ luĭ Christos, când rupeaŭ spice Sâmbăta; pentru cel ce avea mâna uscată; pentru alegerea apostolilor; pentru fericirĭ; pentru a iubi pre vrăjmaşĭ; pentru a nu ne prici cu aproapele; pentru că nu se cuvine a judeca pre aproapele; pentru ceĭ ce-şĭ zidesc casa pre temelie bună.

1 Şi a fost întru o Sâmbătă a doua
după cea dintâĭ, trecea el prin semănăturĭ, şi smulgeaŭ învĕţăceiĭ luĭ spice şi

mâncaŭ, frecându-le cu mânile. 2 Iar
oare carii din fariseĭ le-a ḑis lor: Ce
faceţĭ care nu se cade să faceţĭ Sâm-
băta? 3 Si rĕspunḑênd Iisus, a ḑis că-
tră dênşiĭ: Nicĭ acestea n'aţĭ cetit ce
a făcut David, când a flămânḑit el, şi
ceĭ ce eraŭ cu dênsul? 4 Cum a întrat
în casa luĭ Dumneḑeŭ, şi a luat pânile
punereĭ înainte, şi a mâncat, şi a dat şi
celor ce era cu eĭ, care nu se că-
dea să le mănânce, fără numaĭ pre-
oţiĭ. 5 Si ḑicea lor: Că Domn este
Fiiul omuluĭ şi al Sâmbeteĭ. 6 Si a
fost şi în altă Sâmbătă a intrat el în
sinagogă şi învĕţa, şi era acolo un om
şi mâna luĭ cea dreaptă era uscată.
7 Si-l pândiaŭ pre el cărturariĭ şi fari-
seiĭ, de-l va vindeca Sâmbăta, ca să a-
fle vină asupra luĭ. 8 Iar el ştia gân-
durile lor şi a ḑis omuluĭ celuĭ ce a-
vea mâna uscată: Scoală-te şi stăĭ în
mijloc; ĭar el sculându-se a stătut.
9 Decĭ a ḑis Iisus către dênşiĭ: Intre-
ba voiŭ pre voĭ: Ce se cade Sâmbăta bine
a face, saŭ rĕŭ a face? suflet a mân-
tui saŭ a pĭerde? 10 Si căutând spre

toţĭ aceştĭa, a ḑis luĭ: Intinde-ţĭ mâna
ta; ĭar el a făcut aşa; și a venit mâ-
na luĭ la starea cea dintâĭ sănĕtoasă,
ca şi ceea-laltă. 11 Iar eĭ s'aŭ umplut
de nebunie, si vorbiaŭ unul cu altul, ce
ar fi făcut luĭ Iisus.
12 Si a fost în ḑilele acestea, a eșit la
munte să se roage, şi toată noaptea a pe-
trecut întru rugăciunea luĭ Dumneḑeŭ.
13 Si când s'a făcut ḑiuă, a chĭemat pre
învĕţăceiĭ seĭ, şi alegênd dintru dênșiĭ
doĭ-spre-ḑece, (pre cariĭ şi apostolĭ ĭ-a
numit). 14 Pre Simon, pre carele l-a și
numit Petru, şi pre Andreĭ fratele luĭ,
pre Iacob și pre Ioan, pre Filip şi pre
Bartolomeiŭ. 15 Pre Mateiŭ şi pre To-
ma, pre Iacob al luĭ Alfeŭ și pre Si-
mon ce se chĭamă Zilotul. 16 Pre Iuda
al luĭ Iacov, şi pre Iuda Iscarioteanul
carele s'a făcut și vênḑĕtoriŭ.
17 Si pogorêndu-se cu dênșiĭ, aŭ stătut
în loc șes, și mulțimea învĕţăceilor luĭ,
şi mulţime-multă de popor, din toată
Iudea și din Ierusalim, şi de pre lângă
marea Tiruluĭ şi a Sidonuluĭ, cariĭ ve-
nise să-l asculte pre el, și să se tăma-

duĭască de neputinţele sale. 18 Si ceĭ
ce se chinuiaŭ de duhurĭ necurate, şi
se vindecaŭ. 19 Si tot poporul căuta să se
atingă de el că putere eșia din el şi
vindeca pre toţĭ.
20 Si el rădicându-şĭ ochiĭ seĭ spre în-
văţăceiĭ luĭ ḑicea: Fericiţĭ sînteţĭ sĕra-
cilor; că a voastră este împĕrăţia luĭ
Dumneḑeŭ. 21 Fericiţĭ sînteţĭ cariĭ flă-
mânḑiţĭ acum, că vĕ veţĭ sătura. Feri-
ciţĭ sînteţĭ cariĭ plângeţĭ acum, că veţĭ
rîde. 22 Fericiţĭ veţĭ fi când vĕ vor urî
pre voĭ oameniĭ, şi când vĕ vor des-
părţi pre voĭ, şi vĕ vor ocărî, şi vor scoate
numele vostru ca un rĕŭ pentru Fiiul
omuluĭ. 23 Bucuraţi-vĕ întru acea ḑi și săl-
taţi; că ĭată plata voastră multă este în ce-
riurĭ. Că într'acest chip făceaŭ profeţilor
părinţiĭ lor.
24 Insă vaĭ voî bogaţilor, că vĕ luaţĭ
mângâerea voastră. 25 Vaĭ voî celor
ce sînteţĭ sătulĭ acum, că veţĭ flămânḑi
Vaĭ voî celor ce rîdeţĭ acum, că veţĭ plîn-
ge şi vĕ veţĭ tângui. 26 Vaĭ voî când
vĕ vor ḑice bine toţĭ oameniĭ; că în-
tru acest chip făceaŭ profeţilor celor min-
cinoşĭ părinţiĭ lor. 27 Ci voî grăĭesc ce

lor ce audițĭ: Iubițĭ pre vrăjmașiĭ voș-
trĭ; facețĭ bine celor ce vĕ urăsc pre
voĭ. 28 Bine-cuvêntațĭ pre ceĭ ce vĕ
blestemă pre voĭ; şi vĕ rugațĭ pen-
tru ceĭ ce vĕ fac voî necaz. 29 Celuĭ
ce te bate pre tine preste o față a o-
brazuluĭ, întoarce-ĭ luĭ şi ceea-laltă; şi
celuĭ ce-țĭ ĭea haĭna, nu-ĭ oprĭ luĭ şi
cămașa. 30 Si tot celuĭa ce cere dela tine,
dă-ĭ; şi dela cela ce-țĭ ĭea ale tale nu ce-
re înapoĭ.
31 Si precum voițĭ ca să vĕ facă voî
oameniĭ, şi voĭ facețĭ lor aşijderea. 32 Si
de iubițĭ pre ceĭ ce vĕ iubesc pre voĭ,
ce dar este voî? Că şi pĕcătoşiĭ iubesc
pre ceĭ ce-ĭ iubesc pre dênşiĭ. 33 Si
de facețĭ bine celor ce vĕ fac voî bine,
ce dar este voî? Că şi pĕcătoşiĭ aceeaşi
fac. 34 Si de dațĭ împrumut, dela ca-
riĭ nădĕjduițĭ a lua, ce dar este voî? Că
şi pĕcătoşiĭ pĕcătoşilor daŭ împrumut,
ca să ĭea întocmaĭ. 35 Ci iubițĭ pre vrăj-
mașiĭ voştri, şi facețĭ bine, şi dațĭ îm-
prumut, nimic nădĕjduind; şi va fi pla-
ta voastră multă, şi vețĭ fi fiĭ aĭ celuĭ prea

înalt; că el este bun spre ceĭ nemulţĕ-
mitorĭ şi rĕĭ. 36 Decĭ fiţĭ milostivĭ,
precum şi Tatăl vostru este milostiv.
37 Si nu judecaţĭ, şi nu vĕ veţĭ judeca;
nu osândiţĭ, şi nu vĕ veţĭ osândi; ertaţĭ,
şi vi se va erta. 38 Daţĭ şi vi se va da voî:
mĕsură bună, îndesată şi clătită, şi
pre deasupra vĕrsându-se vor da în
sînul vostru. Că cu aceeaşĭ mĕsură, cu ca-
re veţĭ mĕsura va măsura voî. 39 Si le-a ḑis
lor şi pildă: Aŭ doară poate orb pre orb să
povăţuĭască? Aŭ nu amândoĭ vor cădea în
groapă? 40 Nu este învĕţăcel maĭ pre sus
de dascălul seŭ; ĭar tot cel desĕvârşit va fi
ca dascălul seŭ. 41 Si ce veḑi ştercul,
cel ce este în ochĭul fratelui tĕŭ; ĭar bâr-
na care este în ochiul tĕŭ nu o simţĭ?
42 Séŭ cum poţĭ ḑice fratelui tĕŭ: frate,
lasă să scoţ ştercul carele este în ochĭul
tĕŭ, însuţĭ nevĕḑênd bârna care este în
ochiul tĕŭ? Făţarnice, scoate întâĭ bârna
din ochĭul tĕŭ, şi atuncĭ veĭ vedea să
scoţĭ ştercul carele este în ochĭul frate-
luĭ tĕŭ. 43 Că nu este pom bun, carele
face roadă rea, nicĭ pom rĕŭ, carele face
roadă bună. 44 Că tot pomul din roada

sa se cunoaşte; că nu adună smochine
din mărăcinĭ, nicĭ din rug culeg strugurĭ. 45
Omul cel bun din vistieria cea bună a ini-
meĭ sale scoate cele bune, şi omul cel rĕŭ
din vistieria cea rea a inimeĭ sale scoate cele
rele; că din prisosinţa inimeĭ grăieşte
gura luĭ.
46 Şi ce mĕ chĭemaţĭ, Doamne, Doamne,
și nu faceţĭ cele ce vĕ ḑic? Tot cela ce
vine cătră mine, şi aude cuvintele mele
şi le face pre ele, voiŭ arăta voî cuĭ este
asemenea. 47 Asemenea este omuluĭ ce
îşĭ zideşte casă, carele a săpat și a
adâncat şi a pus temelia pre peatră; și
vêrsare de ape făcêndu-se a lovit rîul în
casa aceea şi nu o a putut clăti pre ea; căcĭ
era întemeĭată pre peatră. 48 Iar cela ce a
auḑit şi n'a făcut, asemenea este omuluĭ ca-
re şĭ-a zidit casa pre pămênt fără de te-
melie, în care a lovit rîul, şi îndată a că-
ḑut, şi s'a făcut sfărâmareaa caseĭ aceea
mare.

CAP. VII.

Pentru sutaşul; pentru fiiul văduveĭ; pentru ceĭ trimişĭ de Ioan; pentru asemănarea fariseilor şi a legiuitorilor cu copiiĭ ce se jucaŭ în târg; pentru femeea ceea ce a uns pre Domnul cu mir.

[1] Si după ce a sfârşit toate cuvintele
sale întru auḑul poporuluĭ, a întrat în Ca-
pernaum. [2] Iar sluga unuĭ sutaş fiind bol-
navă vrea să moară, care era la dênsul de
cinste. [3] Si auḑind de Iisus, a trimis la dên-
sul bĕtrânĭ aĭ Iudeilor, rugându-l pre el, ca
să vie să mântuĭască sluga luĭ. [4] Iar eĭ viind
către Iisus, îl ruga pre el cu deadinsul, ḑi-
cênd: că este vrednic acela căruia veĭ
da aceasta. [5] Căcĭ iubeşte neamul nostru,
şi sinagoga el o a zidit noĭ. [6] Iar Iisus
mergea cu dênşiĭ, şi nefiind el departe
de casă, a trimis la dênsul sutaşul pri-
etenĭ, grăind luĭ: Doamne, nu te osteni;
că nu sînt vrednic ca să întri supt aco-

peremêntul meŭ. 7 Pentru aceea nicĭ pre
mine nu m'am socotit a fi vrednic
a veni cătră tine; ci ḑi cu cuvêntul, şi se
va tămădui sluga mea. 8 Că şi eŭ sînt
om rânduit supt dregĕtorie, avênd supt
sine-mĭ slujitorĭ, şi ḑic acestuĭa: mergĭ,
şi merge; şi altuĭa: vin-o, şi vine; şi slu-
giĭ mele: fă aceasta, şi face. 9 Iar Iisus
auḑind acestea, s'a minunat de el, şi în-
torcêndu-se a ḑis poporuluĭ carele mer-
gea după dênsul, grăesc voî: Că nicĭ
întru Israel n'am aflat atâta credin-
ţă. 10 Si întorcêndu-se trimişiĭ a casă,
aŭ aflat pre sluga cea bolnavă sănĕ-
tósă.

11 Si a fost după acestea, mergea într'o
cetate ce se chĭema Nain, şi împreună
cu dênsul mergea învĕţăceiĭ luĭ mulţĭ
şi popor mult. 12 Iar dacă s'aŭ apro-
piat cătră poarta cetăţiĭ, ĭată scoteaŭ pre
un mort, fiiul unul născut al mumeĭ sale,
şi aceea era vĕduvă, şi popor mult cu dên-
sa din cetate. 13 Si vĕḑêndu-o pre dênsa
Domnul, i s'a făcut milă de ea, şi a ḑis
eĭ: nu plânge. 14 Si apropiindu-se s'a

atins de pat, (iar ceĭ ce-l duceaŭ aŭ
stătut) şi a dis: Tênĕrule, ţie grăesc,
scoală-te. 15 Si a şedut drept mortul şi
a început a grăi, şi Ĭ-a dat pre el mu-
meĭ luĭ. 16 Si a lua frica pre toţĭ, şi mărĭaŭ
pre Dumnedeŭ grăind: că profet mare
s'a sculat între noĭ; şi cum că a cerce-
tat Dumnedeŭ pre poporul seŭ.
17 Şi a eşit cuvêntul acesta de El în
toată Iudeia şi în toată laturea. 18 Si
aŭ vestit luĭ Ioan învĕţăceiĭ luĭ de
toate acestea. 19 chĭemând Ioan pre
doĭ oare-cariĭ din învĕţăceiĭ seĭ, Ĭ-a tri-
mis către Iisus, dicênd: Tu eştĭ cela ce
vine? Séŭ pre altul să aşteptăm. 20 Si viind
către el bărbaţiĭ aceia aŭ dis: Ioan Bote-
zătorul ne-a trimes pre noĭ către tine, di-
cênd: Tu eştĭ cela ce vine? séŭ pre altul să
aşteptăm? 21 (Si într'acea oră a vindecat
pre mulţĭ de boale, şi de rane, şi de duhurĭ
rele, şi a dat vedere multor orbĭ). 22 Si
rĕspundênd Iisus, a dis lor: Mergeţĭ
şi spuneţĭ luĭ Ioan cele ce aţĭ vĕdut şi aţĭ
audit; că orbiĭ vĕd, şchiopiĭ umblă, leproşi
se curăţesc, surdiĭ aud, morţiĭ se scólă, să-

racilor bine se vesteşte. 23 Si fericit este
cel ce nu se va sminti întru mine. 24 Iar
dacă s'aŭ dus vestitoriĭ luĭ Ioan, aŭ în-
ceput a grăi cătră popor de Ioan: Ce aţĭ
eşit în pustie să vedeţĭ? aŭ trestie clă-
tită de vênt? 25 Dar ce aţĭ eşit să ve-
deţĭ? aŭ om îmbrăcat în haĭne moĭ? Iată
ceĭ ce sînt în haĭne scumpe şi petrec
întru desfătare, în casele împĕrăteştĭ sînt.
26 Dar ce aţĭ eşit să vedeţĭ? aŭ profet?
Adevĕr grăesc voî, şi maĭ mult de cât pro-
fet. 27 Acesta este de carele este scris:
ĭată eŭ trimit îngerul meŭ înaintea fe-
ţiĭ tale, carele va găti calea ta înain-
tea ta. 28 Că ḑic voî: Maĭ mare pro-
fet între ceĭ născuţĭ din femeĭ de cât
Ioan Botezătoriul nimenea nu este; ĭar
cel maĭ mic, întru împĕrăţia luĭ Dum-
neḑeŭ maĭ mare de cât el este. 29 Si
tot poporul auḑind, drept a făcut pre
Dumneḑeŭ, botezându-se cu botezul luĭ
Ioan. 30 Iar fariseiĭ şi legiuitoriĭ aŭ le-
pădat dela sine sfatul luĭ Dumneḑeŭ,
nebotezându-se dela dênsul.

31 Decĭ cu cine voiŭ asemăna pre oa-

menii neamuluĭ acestuia? Si cu cine
sînt asemenea? 32 Asemenea sînt cu
copiĭ ce şed în târg, și strigă uniĭ cătră
alțiĭ, și ḑic: Fluerat-am voî şi n'aţĭ ju-
cat; cântat-am de jale voî şi n'aţĭ plâns.
33 Că a venit Ioan Botezătorul, nicĭ pâ-
ne mâncând, nicĭ vin bênd, și ḑiceţĭ:
drac are. 34 A venit Fiul omuluĭ mân-
când şi bênd, și ḑiceţĭ: ĭată om mâncă-
toriŭ şi bĕutor de vin; prieten vameşi-
lor și pĕcătoşilor. 35 Si s'a îndreptat înţe-
lepciunea dela toţĭ fiiĭ seĭ.
36 Si-l ruga pre el oare-carele din
farisei ca să mănânce, cu el; şi în-
trând în casa fariseuluĭ a seḑut. 37 Si
ĭată o femee din cetate, care era pĕ-
cătoasă, înţelegênd că şade în casa fa-
riseuluĭ, aducênd un alabastru cu mir.
38 Si stând lângă picioarele luĭ dina-
poĭ, plângênd a început a uda picioa-
rele luĭ cu lacrîmĭ, și cu periĭ capuluĭ
le ştergea, şi sĕruta picĭoarele luĭ, şi le
ungea cu mir. 39 Iar vĕḑênd fariseul
carele chĭemase pre el, a ḑis întru sine
grăind: Acesta, de ar fi profet, ar şti
cine şi ce feliŭ de femee este ceea ce
se atinge de el, că este pĕcătoasă. 40 Si

rĕspunḑênd Iisus, a ḑis cătră el: Simone
am oare-ce să-ţĭ ḑic; ĭar el a ḑis: In-
vĕţătorule, ḑi. 41 Doĭ datornicĭ eraŭ oare-
căruia cămătarnic: unul era dator cu cincĭ
sute de dinarĭ; ĭar cela-lalt, cu cincĭ-ḑeci.
42 Si neavênd eĭ cu ce plăti, amândurora
le-a dăruit. Decĭ carele dintr'ênşiĭ, spu-
ne-mĭ, maĭ mult va iubi pre el. 43 Iar
Simon rĕspunḑênd, a ḑis: socotesc că
acela căruia ĭ-a dăruit maĭ mult; iar el a
ḑis luĭ: Drept aĭ judecat. 44 Si întorcên-
du-se cătră femee, a ḑis luĭ Simon: Veḑi
pre această femee? Am întrat în casa
ta; apă pre picioarele mele n'aĭ dat;
ĭar aceasta cu lacrîmĭ 'mĭ-a udat picioa-
rele mele, şi le-a şters cu pĕrul capuluĭ
seŭ. 45 Sĕrutare mie nu 'mĭ-aĭ dat; iar
aceasta de când am întrat, n'a încetat sĕ-
rutându-mĭ picioarele mele. 46 Cu unt-de-
lemn capul meŭ nu l-aĭ uns; ĭar aceasta
cu mir mĭ-a uns picioarele mele. 47 Pen-
tru aceea grăesc ţie: Eartă-se pĕcatele eĭ
cele multe, că a iubit mult; ĭar cuĭ sĕ
eartă puţin, iubeşte maĭ puţin. 48 Si a
ḑis eĭ: Eartă-ţi-se ţie pĕcatele tale. 49 Si a
început ceĭ ce şedeaŭ cu dênsul a grăi

şi pĕcatele? [50] Si a ḑis cătră femee:
Credinţa ta te-a mântuit, mergĭ în pace

CAP. VIII.

Pentru pilda semănătoriuluĭ; pentru muma şi fraţiĭ luĭ Iisus, când voiaŭ să-l vaḑă pre el; pentru certarea apelor şi pentru legheonul; pentru fata maĭ mareluĭ sinagogeĭ; pentru femeea ceea ce-ĭ curgea sânge.

[1] Si a fost după aceasta și el umbla prin cetăţĭ şi prin sate, predicând şi bine-vestind împĕrăţia luĭ Dumneḑeŭ, și ceĭ doĭ-spre-ḑece cu dênsul. [2] Si
nişte femeĭ care eraŭ tămăduite de duhurĭ rele şi de boale: Maria, ce se chiema Magdalina, dintru care eşise şépte
dracĭ. [3] Si Ioana, femeea luĭ Huza, intendentul luĭ Irod, şi Susana şi altele multe, care slujiaŭ luĭ din avuţii-

le sale. [5]Si adunându se popor mult, şi cei
deprin cetăţĭ viind către dênsul, a ḑis prin
pildă:
[5] Eşit-a semĕnătoriul să samene sĕ-
mânţa sa; şi sĕmănând el, una a căḑut
lângă cale şi s'a călcat şi paserile ce-
riuluĭ o a mâncat. [6] Si alta a căḑut pe
peatră, şi, dacă a rĕsărit, s'a uscat, pen-
tru că n'avea umeḑeală. [7] Si alta a
căḑut în mijlocul spinilor, şi crescênd
spiniĭ, o aŭ înecat pre ea. [8] Si alta a căḑut
pre pămênt bun, şi rĕsărind a făcut rod
însutit. Acestea grăind striga: Cela ce
are urechĭ de auḑit auḑă. [9] Si l-a între-
bat pre el învĕţăceiĭ luĭ, ḑicênd: Ce este
pilda aceasta? [10] Iar el a ḑis: Voî este
dat a şti taĭnele împĕrăţieĭ luĭ Dumneḑeŭ,
ĭar celor-lalţĭ în pilde; ca vĕḑênd să nu
vaḑă, şi auḑind să nu înţeleagă. [11] Iar pil-
da este aceasta: Sĕmânţa este cuvêntul
luĭ Dumneḑeŭ. [12] Iar ceĭ de lângă ca-
le sînt ceĭ ce aud; apoĭ vine dia-
volul şi ĭea cuvêntul din inima lor, ca
nu cumva creḑênd să se mântuĭască.
[13] Iar ceĭ de pre peatră sînt cariĭ, când
auḑ, cu bucurie primesc cuvêntul; şi a-
cecştĭ rădăcină n'aŭ, cariĭ până la o

vreme cred, şi în vreme de ispită se lea-
pădă. 14 Iar ceea ce a căḑut în spinĭ,
aceştia sînt cariĭ aŭ auḑit, şi de grijĭ, şi
de bogăţiĭ, şi după dulceţile vieţeĭ aceştia
umblând, se îneacă şi nu sevêrşesc roa-
dă. 15 Iar cea de pre pământ bun,
aceştia sînt cariĭ cu inimă bună şi
curată auḑind cuvêntul îl ţin şi fac roa-
dă întru răbdare. Acestea ḑicênd striga:
Cela ce are urechĭ de auḑit auḑă.
16 Si nimenea aprinḑênd lumina o a-
copere pre dênsa cu vas, séŭ o pune
supt pat, ci o pune în sfeşnic, ca să vaḑă
ceĭ ce întră lumina. 17 Că nu este lucru
de taĭnă, carele să nu se arate, nicĭ lucru
ascuns, carele să nu se cunoască, şi întru
arătare să vie. 18 Decĭ vedeţĭ cum au-
ḑiţĭ; că cela ce are se va da luĭ, şi cela
ce n'are, şi ce i se pare că are se va
lua de la dênsul. 19 Şi a venit către dên-
sul muma luĭ şi fraţiĭ luĭ şi nu puteaŭ să
vorbiască cu dênsul pentru popor. Şi
a spus luĭ, ḑicênd: Muma ta şi fraţiĭ tĕĭ
staŭ afară, vrênd să te vaḑă pre tine.
21 Iar el rĕspunḑênd a ḑis către dênşiĭ:
Muma mea şi fraţiĭ meĭ sînt aceştia, ca-

riĭ aud cuvêntul luĭ Dumneḑeŭ, şi -l fac
pre dênsul.
22 Şi a fost întru una din ḑile, şi el a
întrat în corabie şi învĕţăceiĭ luĭ, şi a ḑis
cătră eĭ: Să trecem de ceea parte de
ĭazer, şi aŭ plecat îndată. 23 Iar mergênd eĭ
cu corabia, a adormit el, şi s'a pogorît
vifor de vênt în ĭazer, şi se umplea şi
se primejduia. 24 Şi apropiindu-se l-aŭ
deşteptat pre dênsul, grăind: Invĕţăto-
rule, învĕţătorule! perim; ĭar el sculân-
du-se a certat vêntul şi valul apeĭ, şi a
încetat şi s'a făcut linişte. 25 Şi a ḑis
cătră eĭ: Unde este credinţa voastră?
Iar eĭ spăĭmântându-se s'aŭ mirat, gră-
ind unul cătră altul: Cine este acesta?
că şi vênturilor şi apeĭ porunceşte, şi-l
ascultă pre dênsul.
26 Si a venit cu corabia în laturea Ga-
darenilor, care este de ceea parte de Ga-
lilea. 27 Si eşind el la uscat, l-a întêm-
pinat pre el un om oare-carele din cetate,
carele avea dracĭ de mulţĭ anĭ; şi în hai-
nă nu se îmbraca, şi în casă nu petrecea,
ci în mormênturĭ. 28 Iar vĕḑênd pre Ii-
sus şi strigând, a căḑut înaintea luĭ, şi

cu glas mare a ḑis: Ce este mie şi ţie Ii-
suse Fiiul luĭ Dumneḑeŭ celuĭ prea înalt?
Rogu-te nu mĕ munci pre mine. 29 (Că
poruncia duhuluĭ celuĭ necurat să easă
din omul acela; că de mulţĭ anĭ îl răpise
pre dênsul, şi se lega cu lanţurĭ de fier
şi cu obezĭ, păzindu-se; şi sfărîmând le-
găturile se gonia de dracul prin pustiĭ.)
30 Si l-a întrebat pre el Iisus grăind:
Cum îţĭ este numele? Iar el a ḑis: leghe-
on; că dracĭ mulţĭ întrase într'ênsul.
31 Si-l rugaŭ pre el, ca să nu porunceascǎ
lor să meargă întru adînc. 32 Si era a-
colo o turmă de porcĭ mulţĭ, ce se păştea
în munte, şi-l rugaŭ pre el, să le dea voe
să între într'ênşiĭ, şi le-a dat lor voie.
33 Si eşind draciĭ din om au întrat în porcĭ;
şi s'a pornit turma de pre ţĕrmurĭ în
iazer, şi s'a înnecat. 34 Iar păstoriĭ vĕ-
ḑênd ceea ce se făcuse, aŭ fugit; şi au spus
în cetate şi prin sate. 35 Si aŭ eşit să
vaḑă ceea ce s'a făcut; şi au venit la Ii
sus, şi aŭ aflat pre omul dintru carele e-
şise draciĭ, îmbrăcat şi întreg la minte
şeḑênd lângă picioarele luĭ Iisus, şi s'aŭ
temut. 36 Si le-aŭ spus lor şi ceĭ ce vĕ-

ḑuse, cum s'a mântuit cel îndrăcit. 37 Și
l-a rugat pre dênsul tot poporul ținu-
tuluĭ Gadarenilor, să se ducă dela dênșiĭ
că eraŭ cuprinșĭ de mare frică; ĭar el în-
trând în corabie s'a întors. 38 Iar băr-
batul dintru carele eșise dracii ruga pre
el ca să fie cu dênsul; ĭar Iisus l-a slo-
boḑit pre el grăind. 39 Intoarce-te în
casa ta și povestește câte ți-a făcut
ție Dumneḑeŭ; și s'a dus, predicând
prin toată cetatea, câte ĭ-a făcut Iisus luĭ.
40 Si a fost când s'a întors Iisus, l-a
primit pre el poporul, că toțĭ îl aștep-
taŭ pre el. 41 Si ĭată a venit un om,
căruia îĭ era numele Iair, și acesta era
maĭ marele sinagogeĭ; și căḑênd la picioa-
rele luĭ Iisus îl rugă pre el, ca să în-
tre în casa luĭ. 42 Că avea o fiică
una născută ca de doĭ-spre-ḑece anĭ, și
aceea murĭa; (ĭar când mergea el îl îm-
presuraŭ popoarele. 43 Si o femee fiind
în curgerea sângeluĭ de doĭ-spre-ḑece
anĭ, care cheltuise la doctorĭ toată a-
vuția sa, și nicĭ de la unul n'a putut
să se vindece. 44 Apropiindu-se dina-
poĭ s'a atins de poala haineĭ luĭ; și în-

îndatăşi a stătut curgerea sângeluĭ eĭ.
45Şi a dis Iisus: Cine este cel ce s'a
atins de mine? Iar lepădându-se toţĭ a
dis Petru şi ceĭ ce eraŭ cu el: Invĕţăto-
rule, popoarele te îmbulzesc, şi te strîm-
torează, şi dicĭ: Cine este cel ce s'a
atins de mine? 46 Iar Iisus a dis: S'a
atins de mine oare-cine; că eŭ am cu-
noscut puterea care a eşit din mine.
47 Iar vĕdênd femeea că nu s'a ascuns,
a venit tremurând şi cădênd înain-
tea luĭ, i-a spus luĭ înaintea a tot
poporul pentru care pricină s'a atins
de el, şi cum că s'a tămăduit îndată.
48 Iar el i-a dis eĭ: Indrănzeşte fiică
credinţa ta te-a mântuit; mergĭ în pace).
49 Incă grăind el, vine oare-carele dela
maĭ marele sinagogeĭ grăind luĭ: că a
murit fiica ta; nu supăra pre învĕţăto-
rul. 50 Iar Iisus audind, a rĕspuns luĭ
grăind: Nu te teme; crede numaĭ şi se
va mântui. 51 Iar intrând în casă, n'a
lăsat nicĭ pre unul să între, fără
numaĭ pre Petru, şi pre Iacob, şi pre
Ioan, şi pre tatăl fecioareĭ, şi pre muma
eĭ. 52 Si plângeaŭ toţĭ şi se tânguiaŭ

de dênsa. Iar el a ḑis: Nu plângeți,
n'a murit, ci doarme. 53 Si își rîdeaŭ
de dênsul, ştiind că a murit. 54 Iar el
scoțênd pre toți afară, şi apucându-o de
mână a strigat grăind: Fecioară, scoa-
lă-te. 55 Si s'a întors duhul eĭ şi a înviat
îndată; şi a poruncit să-ĭ dea să mănân-
ce. 56 Şi s'aŭ spăimêntat părinții eĭ. Iar
el a poruncit lor să nu spue nimăruĭ ceea
ce se făcuse.

CAP. IX

*Pentru trimiterea celor doĭ-spre-ḑece a-
postolĭ la predicare; pentru Irod când
a auḑit de Iisus; pentru cele cincĭ pânĭ
şi doĭ peştĭ; pentru întrebarea Domnuluĭ;
pentru lepădarea de sine şi luarea cru-
ceĭ luĭ Christos; pentru schimbarea la față
a luĭ Christos; pentru cel lunatic; pen-
tru ceĭ ce socotiaŭ între sine cine ar fi mai
mare; pentru cel ce s'a oprit de învĕțăcei
să nu scoată dracĭ; pentru a nu cere pe-
deapsă asupra celor ce nu ĭ-aŭ primit
pre dênşiĭ; pentru cel ce nu i s'a dat
voe să meargă după Iisus.*

1 Si chiemând pre ceĭ doĭ-spre-ḑece

le-a dat lor putere şi stĕpânire preste
toţĭ draciĭ şi a vindeca boalele. 2 Si
i-a trimis pre dênşiĭ sĕ predice îm-
pĕrăţia luĭ Dumneḑeŭ şi sĕ tămădu-
iască pre ceĭ bolnavĭ. 3 Si a ḑis cătră
dênşiĭ: Nimic sĕ nu luaţĭ pre cale, nicĭ
toiag, nicĭ traistă, nicĭ pâne, nicĭ ar-
gint, nicĭ câte doĕ haĭne sĕ aveţĭ.
4 Si orĭ în care casă veţĭ întra, acolo sĕ
petreceţĭ, şi de acolo sĕ eşiţĭ. 5 Si orĭ
câţĭ nu vĕ vor primi pre voĭ, eşind din
cetatea aceea, şi praful de pre picĭoarele
voastre scuturaţĭ întru mărturie asupra
lor. 6 Si eşind umblaŭ prin sate, bine-
vestind, şi tămăduind pretutindenea.
7 Si a auḑit Irod cel a patra parte stĕ-
pânitor toate cele ce se făcea de el,
şi nu să pricepea, pentru că uniĭ ḑiceaŭ,
că Ioan s'a sculat din morţĭ. 8 Iar al-
ţiĭ că Ilie s'a arătat; ĭar alţiĭ, că un pro-
fet din ceĭ de demult a înviat. 9 Si
a ḑis Irod: Pre Ioan eŭ l-am tăiat, dar
acesta cine este, de carele eŭ aud unele
ca acestea? şi căuta sĕ-l vaḑă pre el. 10 Si
întorcêndu-se apostoliĭ, aŭ spus luĭ toate
câte aŭ făcut, şi luându-ĭ pre dênşiĭ s'aŭ

dus deosebĭ în loc pustiŭ lângă ceta-
tea, ce se chiamă Vitsaida. 11 Iar po-
poarele înţelegênd aŭ mers după dênsul,
şi primindu-ĭ pre dênşiĭ, le grăia lor de
mpĕrăţia luĭ Dumneḑeŭ, şi pre ceĭ ce
aveaŭ trebuinţă de tămăduire ĭĭ vindeca.
Iar ḑioa a început a-se pleca.
12 Şi viind ceĭ-doĭ-spre ḑece au ḑis luĭ:
Sloboḑeşte popoarele, ca mergênd în
satele şi în oraşele cele de prin prejur
să găzduĭască, şi să-şĭ afle hrană, că a-
icea sîntem în loc pustiŭ. 13 Şi a ḑis
cătră dênşiĭ: Daţi-le lor voĭ să mănânce;
ĭar eĭ aŭ ḑis: Nu este la noĭ maĭ mult de
cât cincĭ pânĭ şi doĭ peştĭ; fără de cât
să ne ducem noĭ, şi să cumpărăm la to
poporul acesta bucate. 14 (Că era ca
cincĭ-miĭ de bărbaţĭ), şi a ḑis cătră în-
vĕţăceiĭ seĭ: Puneţi-ĭ pre dênşiĭ ce
câte cincĭ-ḑecĭ. 15 Şi aŭ făcut aşa,
ĭ-aŭ aşeḑat pre toţĭ. 16 Decĭ luând ce-
le cincĭ pânĭ şi ceĭ doĭ peştĭ, căutând
ceriŭ, le-a bine-cuvêntat, şi le-a frânt,
le-a dat învĕţăceilor să le pue înaintea
poruluĭ. 17 Şi aŭ mâncat şi s'aŭ sătur

toţĭ. Si aŭ luat ceea ce prisosise lor, doě-
spre-ḑece coşurĭ de sfărîmiturĭ.
18 Si a fost când se ruga el deosebĭ,
era cu dênsul învěţăceiĭ luĭ, şi ĭ-a întrebat
pre dênşiĭ ḑicênd: 19 Cine-mĭ ḑic po-
poarele că sînt? Iar eĭ rěspunḑênd aŭ ḑis:
Ioan botezătoriul; ĭar alţiĭ, Ilie; ĭar alţiĭ
că profet oare-carele din ceĭ de demult
a înviat. 20 Si le-a ḑis lor: Dar voĭ cine
îmĭ ḑicețĭ că sînt? Iar Petru rěspunḑênd
a ḑis: Christosul luĭ Dumneḑeŭ. Ia r
el dojenind pre dênşiĭ le-a poruncit n
měnuĭ să nu spue aceasta, ḑicênd: 22 Că
se cade Fiiuluĭ omuluĭ multe a pătimi
şi a se defăĭma de bătrânĭ şi de arhie-
reĭ şi de cărturarĭ, şia se omorî, și
a treia ḑi a învia.
23 Si grăia cătră toţĭ: Orĭ-cine va voi
să vie după mine, să se lepede de sine
şi să-şĭ ĭea crucea sa în toate ḑilele, şi
să-mĭ urmeze mie. 24 Că cine va voi
să-şĭ mântuĭasca sufletul seŭ perde-l-va
pre el; ĭar cine-şĭ va perde sufletul
seŭ pentru mine, acesta îl va mântui
pre dênsul. 25 Că ce folos este omuluĭ
de va dobândi lumea toată, ĭar pre si-

ne se va perde, saŭ se va păgubi? 26 Că
orĭ-cine se va ruşina de mine şi de
cuvintele mele, de acesta Fiiul omuluĭ se
va ruşina, când va veni întru mărirea
sa şi a Tatăluĭ şi a sânţilor îngerĭ. 27 Si
vĕ grăesc voĭ cu adevĕrat: Sînt uniĭ din
ceĭ ce staŭ aicea, cariĭ nu vor gusta
moarte, pănă cănd vor vedea împĕrăţia
luĭ Dumneḑeŭ.
28 Si a fost după cuvintele acestea ca
la opt ḑile, şi luând pre Petru şi pre
Ioan şi pre Iacob, s'a suit în munte să
se roage. 29 Si s'a făcut când se ruga
el, chipul feţiĭ luĭ altul şi îmbrăcămin-
tea luĭ albă strălucind. 30 Si ĭată doĭ
bărbaţĭ vorbiaŭ cu dênsul, cariĭ eraŭ Moi-
si şi Ilie. 31 Cariĭ arătându-se în mărire
grăia de eşirea luĭ, care vrea să o pli-
nĭască în Ierusalim. 32 Iar Petru şi ceĭ
ce eraŭ cu dênsul eraŭ îngreuĭaţĭ de
somn, şi deşteptându-se aŭ vĕḑut mări-
rea luĭ şi pre ceĭ doĭ bărbaţĭ, stând în-
preună cu dênsul. 33 Si a fost când s'aŭ
despărţit eĭ de la dênsul, a ḑis Petru
cătră Iisus: Invĕţătorule, bine este noĭ
a fi aicea, şi să facem treĭ colibĭ: una ţie,

şi una luĭ Moisi, şi una luĭ Ilie, neştiind
ce grăia. 34 Si acestea grăind el s'a
făcut nor şi ĭ-a umbrit pre dênşiĭ; şi
s'aŭ spăimântat când aŭ întrat eĭ în nor.
Si glas a fost din nor ḑicênd: 35 A-
cesta este Fiiul meŭ cel iubit, pre acesta
să ascultaţĭ. 36 Si după ce a fost glasul
s'a aflat Iisus singur; şi eĭ aŭ tăcut, şi
nimĕnuĭ n'aŭ spus în ḑilele acelea nimic
din cele ce vĕḑuse.
37 Si a fost a doa ḑi pogorîndu-se eĭ
din munte, l-a întimpinat pre el popor
mult. 38 Si ĭată un bărbat din popor
a strigat, grăind: Învĕţătorule, rogu-te,
caută spre fiiul meŭ, că unul născut îmĭ
este mie. 39 Si ĭată duh îl apucă pre el,
şi de năprasnă strigă, şi -l zdrobeşte
pre el cu spumă, şi abia se duce de la el,
sfărămându-l pre el. 40 Si m'am rugat
învĕţăceilor tĕĭ ca să-l scoaţă, şi n'aŭ pu-
tut. 41 Iar Iisus rĕspunḑênd a ḑis: O neam
necredincios și îndărătnic! până când
voiŭ fi cu voĭ și voiŭ suferi pre voĭ? Adu-
mĭ pre fiiul tĕŭ aicĭ. 42 Si încă apropiin-
du-se el, l-a trântit pre el dracul, şi
l-a scuturat; ĭar Iisus a certat pre

duhul cel necurat şi a tămăduit copilul,
şi l-a dat tatăluĭ seŭ. 43 Si se spăimân-
taŭ toţĭ de mărirea luĭ Dumneḑeŭ.
Si mirându-se toţĭ de toate care a
44făcut Iisus, a ḑis către învĕţăceiĭ seĭ:
Puneţĭ voĭ în urechile voastre cuvin-
tele acestea, că Fiiul omuluĭ va să se dea
în mânile oamenilor. 45 Iar eĭ nu înţe-
legeaŭ cuvêntul acesta, şi era acoperit
de către dênşiĭ, ca să nu-l priceapă; şi se
temeaŭ să-l întrebe pre el de cuvêntul
acesta. 46 Si aŭ întrat gând întru dên-
şiĭ: Cine ar fi dintru eĭ maĭ mare. 47 Iar Ii-
sus ştiind gândul inimeĭ lor, luând un
prunc l-a pus pre el lângă sine. 48 Si
a ḑis lor: Orĭ-cine va primi pruncul a-
cesta întru numele meŭ, pre mine mĕ
primeşte; şi orĭ-cine mĕ va primi pre
mine, primeşte pre cela ce m'a trimis pre
mine. Că cela ce este maĭ mic între voĭ
toţĭ, acesta va fi mare.

49 Iar Ioan respunḑênd a ḑis: Învĕ-
ţătorule, am vĕḑut pre oare-carele cu
numele teŭ scoţênd dracĭ, şi l-am o-
prit pre el, că nu umblă pre urma ta
cu noĭ. 50 Si a ḑis către el Iisus: Nu-l

opriţĭ, că cel ce nu este împrotiva noa-
stră pentru noĭ este.
51 Si a fost când s'a împlinit ḑilele
înălţăreĭ luĭ, şi el şĭ-a întărit faţa sa să
meargă în Ierusalim. 52 Si a trimis
vestitorĭ înaintea feţeĭ sale, şi mergênd
aŭ intrat într'un oraş al Samarineni-
lor, ca să-ĭ gătiească luĭ. 53 Si nu l-aŭ
primit pre dênsul, că faţa luĭ era mer-
gênd în Ierusalim. 54 Si veḑênd învě-
ţăceiĭ luĭ, Iacob şi Ioan, aŭ ḑis: Doamne,
voeştĭ să ḑicem să se pogoare foc din
ceriŭ şi să-ĭ mistuĭască pre eĭ, precum
şi Ilie a făcut? 55 Iar Iisus întorcên-
du-seĭ-a certat pre dênşiĭ şi a ḑis: Nu şti-
ţĭ aĭ căruia duh sînteţĭ voĭ. 56 Că Fiiul o-
muluĭ n'a venit să peardă suflete ome-
neştĭ, ci să mântuĭască. Si a mers într'-
alt sat.
57 Şi a fost când mrrgea el pe cale,
a ḑis oare-cine către el: Doamne, voiŭ
să merg după tine orĭ unde veĭ merge.
58 Si a ḑis Iisus luĭ: Vulpile aŭ vizuinĭ
şi paserile ceriuluĭ cuiburĭ; ĭar Fiiul o-
muluĭ n'are unde să-şi plece capul.
59 Si a ḑis cătră altul: Vin-o după mi-

ne; ĭar el a ḑis: Doamne, dă-mĭ voie
întâĭ să merg să îngrop pre tatăl meŭ.
60 Iar Iisus a ḑis luĭ: Lasă morţiĭ să-şi
îngroape pre morţiĭ lor; ĭar tu mergi
de vesteşte împĕrăţia luĭ Dumneḑeŭ.
16 Si a ḑis şi altul: Voiŭ să merg după
tine, Doamne; dar întâĭ dă-mĭ voie să
regulez cele ce sînt în casa mea. 62 Iar
Iisus a ḑis către el: Nimenea puindu-şi
mâna luĭ pre plug şi căutând înapoi,
este îndreptat întru împĕrăţia luĭ Dum-
neḑeŭ.

CAP. X.

Pentru ceĭ şépte-ḑecĭ de apostolĭ, cariĭ ĭ-aŭ arătat Domnul; pentru legĭuitoriul carele a întrebat pre Iisus, ce bine ar face; pentru cel ce a căḑut în tâlharĭ; pentru Marta şi Maria sora eĭ.

1 Iar după acestea a arătat Domnul
pre alţĭ şépte-ḑecĭ, și ĭ-a trimis pre dên-
şiĭ câte doĭ înaintea feţeĭ sale, întru tot
oraşul și locul, unde vrea el să meargă.

2 Şi ḑicea cătră dênşiĭ: Secerişul este
mult, ĭar lucrătoriĭ puţinĭ; decĭ rugaţĭ
pre Domnul secerişuluĭ, ca să scoaţă lu-
crătorĭ la secerişul seŭ. 3 Mergeţĭ, ĭată
eu vĕ trimit pre voĭ, ca mĭeiĭ în mijlo-
cul lupilor. 4 Să nu purtaţĭ pungă, nicĭ
traistă, nicĭ încălţăminte; şi pre nime-
nea să nu întrebaţĭ de sănĕtate în cale.
5 Şi orĭ în care casă veţĭ întra, întâĭ
ḑiceţĭ: Pace caseĭ aceştia. 6 Şi de va fi
acolo fiiul păceĭ, se va odihni preste dên-
sul pacea voastră; ĭar de nu, la voĭ se va
întórce. 7 Şi întru aceeaşĭ casă petre-
ceţĭ, mâncând şi bênd cele dela dênşiĭ;
că vrednic este lucrătorul de plata sa.
Să nu vĕ mutaţĭ din casă în casă. 8 Şi
orĭ în care cetate veţĭ întra şi vĕ vor pri-
mi pre voĭ, mâncaţĭ cele ce se vor pune
înaintea voastră. 9 Şi tămăduiţĭ bolna-
viĭ cariĭ vor fi într'ênsa, şi grăiţĭ lor:
S'a apropiat spre voĭ împĕrăţia luĭ Dum-
neḑeŭ. 10 Ĭar orĭ în care cetate veţĭ în-
tra şi nu vĕ vor primi pre voĭ, eşind la
uliţile eĭ cele late ḑiceţĭ: 11 Şi praful
ce s'a lipit de noĭ din cetatea voastră
îl scuturăm voĭ. Insă aceasta să ştiţĭ, că

s'a apropiat spre voĭ împĕrăţia luĭ Dum-
neḑeŭ. 12 Grăesc voĭ: Că maĭ uşor va
fi Sodomuluĭ în ḑioa aceea de cât cetăţeĭ
aceĭa. 13 Vaĭ ţie Horazine, vaĭ ţie Vit-
saido, că de s'ar fi făcut în Tir şi în Si-
don puterile care s'aŭ făcut întru voĭ,
de mult în sac şi în cenuşe şeḑênd
s'ar fi pocăit. 14 Insă Tiruluĭ şi Sido-
nuluĭ maĭ uşor va fi la judecată de cât
voî. 15 Si tu, Capernaume, carele până la
ceriŭ te-aĭ înălţat, până la ĭad te veĭ pogorî.
16 Cela ce ascultă pre voĭ, pre mine
ascultă; şi cela ce se leapădă de voĭ de
mine se leapădă. Iar cela ce se leapă-
dă de mine, se leapădă de cela ce m'a
trimis pre mine. 17 Si s'aŭ întors ceĭ
şépte-ḑecĭ cu bucurie, ḑicênd: Doamne,
şi draciĭ se pleacă noî întru numele
tĕŭ. 18 Si a ḑis lor: Vĕḑut-am pre sata-
na ca un fulgerŭ din ceriŭ căḑênd. 19 Iată
dau voî stĕpânire să călcaţĭ preste şerpĭ
şi preste scorpiĭ, şi preste toată puterea
vrăjmaşuluĭ; şi nimic pre voĭ nu vĕ va
vătăma. 20 Insă pentru aceasta nu vĕ
bucuraţĭ, căcĭ duhurile se pleacă voĭ; ci vĕ
bucuraţĭ maĭ vîrtos, că numele voastre

s'aŭ scris în ceriurĭ. 21 Intru această oră
s'a bucurat cu duhul Iisus, şi a ḑis:
Mărturisescu-mĕ ţie Părinte,, Doamne
al ceriuluĭ şi al pămêntuluĭ, că aĭ ascuns
acestea de ceĭ înţelepţĭ şi pricepuţĭ şi
le-aĭ descoperit pre ele pruncilor, ade-
vĕrat, Părinte, că aşa a fost buna voinţă
înaintea ta.
22 Şi întorcêndu-se cătră învĕţăceiĭ seĭ a
ḑis: Toate îmĭ sînt date mie de la Tatăl
meŭ, şi nimenea nu ştie cine este Fiiul,
fără numaĭ Tatăl; şi cine este Tatăl, fă-
ră numaĭ Fiiul, şi căruĭa va voi Fiiul să-ĭ
descopere. 23 Şi întorcêndu-se cătră
învĕţăceĭ, deosebĭ a ḑis: Fericiţĭ ochiĭ
carĭ vĕd cele ce voĭ vedeţĭ. 24 Că gră-
esc voî: Că mulţĭ profeţĭ şi împĕraţĭ aŭ
voit să vadă cele ce vedeţĭ voĭ şi nu aŭ
vĕḑut, şi să audă cele ce auḑiţĭ şi n'aŭ
auḑit.
25 Şi ĭată un legiuitor s'a sculat ispi-
tindu-l pre el şi ḑicênd: Invĕţatorule,
ce voiŭ face să moştenesc vieaţa vecĭnică.
26 Iar el a ḑis: In lege ce este scris? Cum
citeştĭ? 27 Iar el rĕspunḑênd a ḑis: Să
iubeştĭ pre Domnul Dumneḑeul tĕŭ din

toată inima ta, și din tot sufletul tĕŭ, și
din toată virtutea ta, și din tot cugetul tĕŭ,
şi pre aproapele tĕŭ ca însuţi pre tine.
28 Si a ḑis luĭ: Drept aĭ rĕspuns; acea-
sta fă şi veĭ fi viŭ. 29 Iar el vrênd să
se îndrepteze pe sine a ḑis cătră Iisus:
şi cine este aproapele meŭ? 30 Iar Ii-
sus rĕspunḑênd a ḑis: Un om oare-carele
se pogora din Ierusalim în Ierihon, și
a căḑut în tâlharĭ, cariĭ desbrăcându-l pre
el şi rănindu-l s'aŭ dus, lăsându-l abia
viŭ. 31 Si dupre întâmplare un preut
se pogora pre calea aceea; și vĕḑêndu-l pre
dênsul, a trecut pre alăturea. 23 Aşijde-
rea şi un levit, fiind la acel loc, viind
și vĕḑêndu-l pre el, a trecut pre ală-
turea. 33 Iar un samarinean mergênd
pre cale a venit la el, şi vĕḑêndu-l i-s'a
făcut milă. 34 Si apropiindu-se a legat
ranele luĭ, turnând unt-de-lemn şi vin;
și puindu-l pre dobitocul seŭ l-a dus la o
casă de oaspeţĭ, şi a purtat grijă de el. 5 Si
a doua ḑi eşind și scoţênd doĭ dinarĭ
a dat gazdeĭ, şi a ḑis luĭ: Poartă grijă
de dênsul, şi orĭ-ce veĭ maĭ cheltui eŭ
când mĕ voiŭ întoarce voiŭ da ţie. 36 Decĭ

carele dintru aceĭ treĭ ţi-se pare a fi
de aproape celuĭ ce căḑuse în tâlharĭ?
37 Iar el a ḑis: Cela ce a făcut milă cu
dênsul. Iar Iisus a ḑis luĭ: Mergĭ de fă şi
tu asemenea.
38 Şi a fost când se duceaŭ eĭ şi el a
intrat într'un sat; ĭar o femee, numele
eĭ Marta, l-a primit pre el în casa sa.
39 Şi aceea avea o soră, ce se chema Maria,
care şeḑênd lângă picioarele luĭ Ii-
sus asculta cuvintele luĭ. 40 Iar Marta
se silia spre multă slujbă, şi stând a
ḑis: Doamne, aŭ nu socoteştĭ că soru-
mea singură m-a lăsat să slujesc? Ci
ḑi eĭ ca să-mĭ ajute. 41 Şi respunḑênd
Iisus a ḑis eĭ: Marto, Marto, te grijeştĭ
şi spre multe te sileştĭ, Ci un lucru
trebueşte. 42 Iar Maria partea cea bu-
nă şĭ-a ales, care nu se va lua dela
dênsa.

———

CAP. XI.

Pentru rugăciune; pentru aceea, că cel ce va cere va lua; pentru cel ce avea drac mut; pentru femeea ceea ce a rădicat glas din popor; pentru ceĭ ce cereaŭ semn din ceriŭ; pentru fariseul cel ce a chiemat pre Iisus; pentru ticăloşirea legiuitorilor.

1 Și a fost când era el la un loc rugându-se, după ce a încetat, a ḑis unul din învĕţăceiĭ luĭ cătră dênsul: Doamne, învaţa-ne pre noĭ să ne rugăm, precum şi Ioan a învĕţat pre învĕţăceiĭ seĭ.
2 Si le-a ḑis lor: Când vĕ rugaţĭ ḑiceţi: Tatăl nostru, carele eştĭ în ceriurĭ, sânţéscă-se numele teŭ; vie împĕrăţia ta; fie voia ta, precum în ceriŭ şi pre pământ. 3 Pânea noastră cea spre fiinţă,
dă-ne-o noĭ în toate ḑilele. 4 Si ne
eartă noĭ pĕcatele noastre, că şi noĭ
ertăm tuturor celor ce ne sînt datorĭ
noĭ, și nu ne duce pre noĭ întru ispită,
ci ne izbăveşte de cel viclean. 5 Si a
ḑis cătră eĭ: Cine dintru voĭ are prieteni şi va merge cătră dênsul la mie-

ḑul nopţeĭ, şi va ḑice luĭ: Prietene, dă-
mĭ împrumut treĭ pânĭ, 6 Că a venit
din cale un prieten la mine, şi n'am ce
pune înaintea luĭ. 7 Şi acela rĕspun-
ḑênd din lăuntru va ḑice: Nu-mĭ face
osteneală; acum uşa s'a încuiat şi copiiĭ
meĭ sunt în aşternut cu mine; nu pot
să mĕ scol să-ţĭ daŭ ţie. 8 Grăesc voî,
măcar de n'ar da luĭ sculându-se, pen-
tru căcĭ este luĭ prieten, dar pentru
obrăsnicia luĭ sculându-se, va da luĭ
câte-ĭ trebue.

9 Şi eŭ ḑic voî: Cereţĭ şi se va da voî;
căutaţĭ şi veţi afla; bateţĭ şi se va
deşchide voî. 10 Că tot cela ce cere
va lua; şi cela ce caută va afla; şi ce-
luĭ ce bate i-se va deşchide. 11 Şi la
carele tată dintru voĭ, de va cere fiiul
pâne, aŭ doară peatră îĭ va da luĭ?
saŭ peşte, aŭ doară în loc de peşte, şer-
pĭ îĭ va da luĭ? 12 Saŭ de va cere oŭ,
aŭ îĭ va da luĭ scorpie? 13 Decĭ dacă
voĭ fiind rĕĭ ştiţĭ să daţĭ darurĭ bune
filor voştri, cu cât maĭ vêrtos Tatăl cel
din ceriŭ va da Duh sânt celor ce cer
de la dênsul,

14 Și era scoțênd un drac, și acela
era mut, și a fost după ce a eşit dra-
cul, a grăit mutul, şi s'a mirat popoa-
rĕle. 15 Iar oare-carii dintr'ênşiĭ ḑiceaŭ:
Că cu Beelzebul, domnul dracilor, scoa-
te draciĭ. 16 Iar alțiĭ ispitindu-l cereaŭ
de la dênsul semn din ceriŭ. 17 Iar el
ştiind gândurile lor a ḑis lor: Toată îm-
pĕrăția ce s'a împĕrecheat între sine se
pustieşte; și casă preste casă cade. 18 Decĭ
și satana dacă s'a împĕrecheat între sine,
cum va sta împĕrăția luĭ? Că ḑiceți cum
că cu Beelzebul scot eŭ draciĭ. 19 Iar
dacă eŭ cu Beelzebul scot draciĭ,
fecioriĭ voștri cu cine scot? Pentru a-
cesta eĭ vor fi voĭ judecătorĭ. 20 Iar dacă
eŭ cu degetul luĭ Dumneḑeŭ scot draciĭ,
ĭată a ajuns la voĭ împĕrăția luĭ Dum-
neḑeŭ. 21 Când cel tare într'armat fi-
ind păzește curtea sa, în pace sunt ave-
rile luĭ. 22 Iar când va veni cel maĭ
tare de cât dênsul şi-l va birui pre el,
ĭea toate armele luĭ, întru care se nă-
dăjduĭa şi împărțeşte prăḑile luĭ.
23 Cela ce nu este cu mine, împrotiva mea
este; și cela ce nu adună cu mine risipeşte.

24 Când duhul cel necurat va eşi din om
umblă prin locurí fără apă, căutându-
şi odihnă, și neaflând dice: Mě voiŭ
întoarce în casa mea, de unde am eşit. 25 Şi
viind o află măturată şi împodobită.
26 Atuncí merge şi iea alte șépte duhurí
maí rele de cât sine, și intrând locuesc
acolo; și se fac cele de pre urmă ale o-
muluí aceluía maí rele de cât cele din-
teí. 27 Și a fost când dicea el acestea,
rădicând o femee glas din popor a dis
luí: Fericit este pântecele care te-a pur-
tat, și țîțele care aí supt. 28 Iar el a
dis: Adevěrat, fericițí ceí ce ascultă cu-
vêntulŭ luí Dumnedeŭ şi-lŭ păzescŭ
pre el.
29 Iar adunându-se popoarele, a în-
ceput a dice: Neamul acesta viclean
este, semn cere şi semn nu se va da
luí, fără numaí semnul luí Iona pro-
fetuluí. 30 Că precum a fost Iona semn
Ninevitenilor, aşa va fi şi Fiiul omuluí
la neamul acesta. 31 Impěrăteasa de la
austru se va scula la judecată cu băr-
bații neamuluí acestuía, și-í va osîndi
pre eí; că aŭ venit de la marginile pă-

mêntuluĭ, să audă înțelepcĭunea luĭ So-
lomon, şi ĭată maĭ mult de cât Solomon
aicea. 32 Bărbații de la Ninevea se vor
scula la judecată cu neamul acesta și-l
vor osândi pre el, căcĭ eĭ s'aŭ pocăit
pentru predicarea luĭ Iona; și ĭată maĭ
maĭ mult de cât Iona aicea. 33 Nime-
nea aprinḑênd lumina o pune întru as-
cuns, nicĭ subt obroc, ci în sfeșnic, ca
ceĭ ce întră să vadă lumină.
34 Lumina trupuluĭ este ochiul; decĭ
când va fi ochiul tĕŭ curat, tot trupul
tĕŭ va fi luminat; ĭar când va fi rĕŭ
şi trupul tĕŭ întunecat va fi. 35 Drept
aceea socoteşte, ca lumina care este în-
tru tine să nu fie întunerec. 36 Decĭ
dacă trupul tĕŭ va fi tot luminat, ne-
avênd vre-o parte întunecată, va fi lu-
minat tot; ca şi când lumina cu stră-
lucirea te luminează. 37 Iar când grăĭa,
îl ruga pre dênsul un fariseŭ, ca să prân-
zĭască la el; şi intrând a şeḑut. 38 Iar
fariseul vĕḑênd s'a mirat, că nu s'a spă-
lat întâĭ maĭ 'nainte de prânz. 39 Iar
Domnul a ḑis către dênsul: Acum voĭ
fariseiĭ partea cea din afară a paharu-

luĭ şi a bliduluĭ curăţiţĭ; ĭar cea din
lăuntrul vostru este plină de răpire şi
de vicleşug. 40 Nebunilor, aŭ nu cela
ce a făcut cea din afară, a făcut şi cea
din lăuntru? 41 Însă cele ce sunt la
voĭ daţi-le milostenie; şi ĭată toate vor
fi voî curate.
42 Şi vaĭ voî fariseilor, că zăciuiţĭ iz-
ma şi ruta şi toate verdeţurile, și tre-
ceţĭ judecata și dragostea luĭ Dumne-
deŭ; acestea se cădea ale face, şi ace-
lea a nu le lăsa. 43 Vaĭ voî fariseilor,
că iubiţĭ scaunele cele maĭ sus în sina-
goge și închinăciunile prin târgurĭ.
44 Vaĭ voî cărturarilor şi Fariseilor
făţarnicĭ, că sînteţĭ ca mormênturile
cele ce nu se věd, și oamenii ce umblă
deasupra lor nu le ştiŭ. 45 Şi rĕspun-
ḑênd unul din legiuitorĭ a ḑis luĭ: În-
věţătorule, acestea ḑicênd, și pre noĭ
ne ocărăştĭ. 46 Iar el a ḑis: Şi voî le-
giuitorilor vaĭ, că însărcinaţĭ pre oa-
menĭ cu sarcinĭ, care nu se pot lesne
purta, ĭar voĭ nicĭ cu un deget al vostru
nu vě atingeţĭ de sarcinĭ.
47 Vaĭ voî, că zidiţĭ mormênturile

profeţilor, şi părinţiĭ voştri ī-aŭ ucis
pre eĭ. 48 Decĭ mărturisiţĭ că împreună
voiţĭ lucrurile părinţilor voştri, că a-
ceia ī-aŭ ucis pre eĭ, ĭar voĭ zidiţĭ mor-
mênturile lor. 49 Pentru aceasta şi înţe-
lepciunea luĭ Dumneḍeŭ a ḍis: Trimi-
te-voiŭ către eĭ profeţĭ şi apostolĭ, şi
dintr'ênşiĭ vor ucide şi vor goni. 50 Ca
să se ceară sângele tuturor profeţilor,
ce s'a vĕrsat din începutul lumeĭ, de
la neamul acesta. 51 Dela sângele luĭ
Abel pănă la sângele Zahariеĭ, carele
a perit între altariŭ şi între biserică.
Adevĕrat ḍic voî, se va cere de la nea-
mul acesta. 52 Vaĭ voî, legiuitorilor, că
aţĭ luat cheia cunoştinţeĭ; voĭ nu
aţĭ intrat, şi pre ceĭ ce vrea să intre
ī-aţĭ oprit. 53 Si ḍicênd el acestea către
eĭ, a început cărturariĭ şi fariseiĭ tare
a se mănia pre dênsul, şi a sta luĭ îm-
potrivă de multe. 54 Pândindu-l pre el şi
căutând ca să vâneze ceva din gura luĭ,
ca să-l vinuĭască pre el.

CAP. XII.

Pentru aluatul fariseilor; pentru a nu ne teme de ceĭ ce omoară trupul; pentru hula cea împrotiva duhuluĭ; pentru cel ce voia să împărţească Iisus moştenirea; pentru bogatul căruia ĭ-a rodit ţarina; pentru a defăima cele pămênteştĭ; pentru a fugi de iubirea de argint; pentru sluga ceea ce privighiază; pentru a nu ne prici cu vecinul.

1 Si adunându-se mulţimĭ de popoare, cât se călcaŭ uniĭ pe alţiĭ, a început a ḑice învĕţăceilor seĭ: Maĭîntâĭ păziţi-vĕ de aluatul fariseilor, carele este făţăria.
2 Că nimic nu este acoperit, care nu se va descoperi, și ascuns, care nu se va cunóşte. 3 Pentru aceia câte aţĭ ḑis la întuneric, la lumină se vor auḑi, şi ce aţĭ grăit la ureche în cămărĭ, se va predica deasupra caselor. 4 Decĭ grăesc voĭ, prietenilor meĭ: Nu vĕ temeţĭ de ceĭ ce ucid corpul, şi dupre aceia

nu pot nimic mai mult să facă.
5 Ci voiŭ arata voî de cine să vĕ temețĭ: să vă temețĭ de cela ce are putere, după ce l-a ucis să-l arunce în gheena. Adevĕr grăesc voî, de acela să vĕ temețĭ
6 Aŭ nu se vênd cincĭ pasĕrĭ în doĭ filerĭ? şi nicĭ una dintr'ênsele nu este uitată înaintea luĭ Dumneḍeŭ. Ci şi periĭ capuluĭ vostru sînt toțĭ numĕrațĭ.
7 Decĭ nu vĕ temețĭ, că voĭ sînteţĭ cu mult maĭ bunĭ de cât pasĕrile.

8 Şi ḍic voî: Tot cel ce va mărturisi întru mine înaintea oamenilor, şi Fiiul omuluĭ va mărturisi întru dênsul înaintea îngerilor luĭ Dumneḍeŭ.
9 Iar cela ce se va lepăda de mine înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea îngerilor luĭ Dumneḍeŭ
10 Si tot cela ce va ḍice cuvênt împotriva Fiiuluĭ omuluĭ se va erta luĭ; iar celuĭ ce va huli împotriva Duhuluĭ Sânt nu se va erta
11 Iar când vĕ vor duce pre voĭ la soboare şi la dregătorĭ, și la stepânĭ, nu vĕ grijițĭ, cum și ce vețĭ rĕspunde, séŭ ce vețĭ ḍice.
12 Că Duhul Sânt vĕ

va învěța pre voĭ întru acea oră cele ce
se cade a dice.
13 Și a dis luĭ oare-carele din popor:
Învěţătorule, di fratelui meŭ, să îm-
parţă cu mine moştenirea. 14 Iar el a
dis luĭ: Omule, cine m'a pus pre mine
judecător, séŭ împărţitoriŭ preste voĭ?
15 Și a dis către eĭ: Vedeţi şi vě feriţi
de lăcomie, că nu întru a prisosi cuĭ-
va din avuţiile sale este vieaţa luĭ.
16 Și a dis pildă, către dênşiĭ grăind:
Unuĭ om bogat ĭ-a rodit ţarina. 17 Şi
cugeta întru sine dicênd: Ce voiŭ face
că n'am unde aduna rodurile mele?
18 Și a dis: Aceasta voiŭ face: strica-voiŭ
jitniţele mele şi maĭ marĭ le voiŭ zidi;
şi voiŭ strînge acolo toate rodurile me-
le şi bunătăţile mele. 19 Și voiŭ dice
sufletuluĭ meŭ: Suflete, aĭ multe bună-
tăţĭ strînse spre mulţĭ anĭ; odihneşte-te,
mănâncă, bea, veseleşte-te. 20 Iar Dum-
nedeŭ ĭ-a dis luĭ: Nebune, într'această
noapte sufletul tĕŭ vor să-l ceară de la
tine; dar cele ce aĭ gătit, cuĭ vor fi?
21 Aşa este cela ce strînge luişĭ comoa-
ră, ĭar nu în Dumnedeŭ se îmbogăteşte.

22 Și a ḑis cătră învĕţăceiĭ seĭ: Pentru
aceasta ḑic voî: Nu vĕ grijiţĭ cu sufle-
tul vostru, ce veţĭ mânca; nicĭ cu cor-
pul, în ce vĕ veţi îmbrăca. 23 Sufletul
este maĭ mare de cât hrana, şi corpul
de cât haina. 24 Căutaţi la corbĭ,
că nu seamănă, nicĭ seceră, cariĭ n'aŭ
cămărĭ, nicĭ jitniţe, și Dumneḑeŭ îĭ hră-
neşte pre eĭ; cu cât maĭ mult voĭ sîn-
teţi maĭ bunĭ de cât paserile? 25 Și ci-
ne din voĭ grijindu-se poate să adaogă
statuluĭ seŭ un cot? 26 Decĭ daca nu
puteţĭ nicĭ ce este maĭ mic a face, ce vĕ
maĭ grijiţĭ de cele-lalte ? 27 Socotiţi
criniĭ, cum cresc, nu se ostenesc, nicĭ
torc; şi grăesc voî: că nicĭ Solomon
întru toată mărirea sa nu s'a îmbrăcat
ca unul dintr'aceștia. 28 Şi de vreme
ce earba, care este astăḑĭ în câmp, şi
mâne în cuptor se aruncă, Dumneḑeŭ
aşa o îmbracă; cu cât maĭ vêrtos pre
voĭ, puţin credincioşilor ? 29 Și voĭ să
nu căutaţi, ce veţĭ mânca séŭ ce veţi
bea, și nu vĕ încălţaţĭ. 30 Că toate aces-
tea păgâniĭ lumiĭ aceștia le caută; ĭar
Părintele vostru ştie că vĕ trebuesca ce este

31 Insă căutaţi împĕrăţia luĭ Dumneḑeu,
şi aceste toate se vor adaoge voî.
32 Nu te teme turmă mică; că bine
a voit Tatăl vostru să vĕ dea voî îm-
pĕrăţia. 33 Vindeţi avuţiile vóstre şi
daţi milostenie. Faceţi-vĕ voî pungi,
care nu se învechesc, comoară neîn-
puţinată în ceriurĭ; unde furul nu se a-
propie, nicĭ molia o strică. 34 Că unde
este comoara voastră, acolo va fi şi ini-
ma voastră. 35 Să fie mijloacele voa-
stre încinse şi făcliile aprinse. 36 Şi
voĭ asemenea, cu oamenii cariĭ aşteaptă
pre domnul lor, când se va întoarce dela
nunţĭ, ca viind şi bătênd, îndată să-ĭ deş-
chiḑă luĭ. 37 Fericite slugile acele, pre
care, viind Domnul, le va afla priveghind.
Amin ḑic voî, că se va încinge şi -ĭ va
pune pre dênşiĭ să şaḑă, şi viind va slu-
ji lor. 38 Şi de va veni la a doua streajă,
şi la a treia streajă de va veni şi -ĭ va
afla aşa, fericite sînt slugile acelea.
39 Iar aceasta să ştiţĭ, că de ar şti stĕ-
rânul caseĭ, în care oră va veni fu-
rul, ar priveghia şi n'ar lăsa să-ĭ sape
casa luĭ. 40 Decĭ şi voĭ fiţĭ gata; că în

ora care nu gândițĭ Fiiul omuluĭ va
veni. 41 Și a dis Petru luĭ: Doamne,
către noĭ dicĭ pilda aceasta, séŭ și că-
tre toțĭ? Și a dis Domnul: 42 Oare cine
este iconomul cel credincios și înțelept,
pre carele îl va pune Domnul preste slu-
gile sale, ca să le dea la vreme mĕsura de
grîŭ? 43 Fericită este sluga aceea, pre
carea viind domnul luĭ, o va afla făcĕnd
așa. 44 Adevĕrat grăesc voĭ: că o va pune
pre dênsa preste toate avuțiile sale.
45 Iar de va dice sluga aceea întru ini-
ma sa: zăbovește domnul meŭ a veni,
și va începe a bate pre slugĭ și pre
slujnice, și a mânca și a bea, și a se
îmbăta. 46 Veni-va Domnul slugiĭ aceia
în diua întru care nu gândește, și în
ora întru care nu știe, și-l va tăia
pre el în două, și partea luĭ cu necre-
dincioșiĭ o va pune. 47 Iar sluga aceea
ce a știut voia Domnuluĭ seŭ și n'a
gătit, nicĭ a făcut dupre voia luĭ, se va
bate mult. 48 Iar cela ce n'a știut
și a făcut cele vrednice de bătăĭ, se va
bate puțin. Și tot căruia s'a dat mult,
mult se va cere de la el. Și căruia i s'a în-

credințat mult, maĭ mult vor cere de
la el. 49 Foc am venit să arunc pre pă-
mênt; și ce voesc dacă acum s'a a-
prins? 50 Cu botez am a mĕ boteza,
și cum mĕ strîmtorez, până ce se va sfêr-
și? 51 Aŭ vi se pare că am venit să daŭ
pace pre pămênt? Nu, ḑic voî, ci îm-
părțire. 52 Că vor fi de acum cincĭ în-
tr'o casă împă rțițĭ : treĭ împrotiva a
doĭ și doĭ împrotiva a treĭ. 53 Se va
împărți tatăl împrotiva feciorului și
feciorul împrotiva tatăluĭ; muma îm-
protiva feteĭ și fata împrotiva mumeĭ;
soacra împrotiva noru-seĭ şi nora îm-
protiva soacră-seĭ. 54 Și ḑicea şi popoa-
relor: Când vedețĭ norul ridicându-se
dela apus, numaĭ-de-cât ḑicețĭ, că ploae
mare vine; și este așa. 55 Și când au-
strul suflând ḑicețĭ: că zăduf va să fie;
şi este. 56 Fățarnicilor, fața ceriuluĭ şi
a pămêntuluĭ ştițĭ a cerca; dar vre-
mea aceasta cum nu o cercațĭ? 57 Căcĭ
nu judecațĭ şi întru voĭ ce este drept?
58 Și când mergĭ cu pârîșul teŭ la
domnul, pre cale silește-te să te iz-
băveștĭ de el; ca nu cum-va să te tra-

gă la judecător, și judecătorul te va
da temnicerului, şi temnicerul te va a-
runca în temniță. 59 Dic ție: Nu veĭ e-
şi de acolo, până nu veĭ plăti și file-
rul cel maĭ de pe urmă.

CAP. XIII.

Pentru Galileanĭ şi pentru ceĭ din Si loam; pentru smochinul cel ce nu făcea roadă; pentru ceea ce avea duhul neputinţeĭ ; pentru grăunţul de muştar pildă, și pentru aluat; pentru cel ce a întrebat de sînt puţinĭ ceĭ ce se mântuesc; pentru uşa cea strîmtă, şi pentru ceĭ ce vor bate în uşe şi nu le vor deşchide; pentru ceĭ ce aŭ spus luĭ Iisus de Irod.

1 Și aŭ venit oare-carii într'acea vre-
me, spuindu-ĭ luĭ de Galileanĭ, al că-
rora sânge Pilat l-a amestecat cu jer-
tfele lor. 2 Și rĕspundênd Iisus a dis
lor: Aŭ vi-se pare că Galileanii aceș-
tiea maĭ pĕcătoşĭ de cât toţĭ Galileanii
aŭ fost, căcĭ aŭ pătimit acestea? 3 Nu,

ci ḑic voî: că de nu vĕ veţî pocăi, toţî
aşa veţî peri. 4 Séŭ aceĭ opt-spre-ḑe-
ce, preste cariĭ a căḑut turnul în Silo-
am şi ĭ-a omorît, vi-se pare că aceş-
tiea maĭ greşiţî aŭ fost decât toţî oame-
niĭ, cariĭ lăcuĭaŭ în Ierusalim? 5 Nu,
ci ḑic voî: Că de nu vĕ veţî pocăi, toţî
aşa veţî peri. 6 Şi ḑicea pilda aceasta:
Oare-cine avea un smochin în via luĭ
sădit, şi a venit căutând roadă întru el
şi n'a aflat. 7 Şi a ḑis către vieriŭ:
Iată treĭ anî sînt, de când viŭ căutând
roadă în smochinul acesta şi nu aflu;
taĭe-l pre el, pentru ce şi pămêntul îm-
presoară în zadar? 8 Iar el rĕspun-
ḑênd ḑice luĭ: Doamne, lasă-l pre el
şi într'acest an, până îl voiŭ săpa îm-
prejur şi voiŭ pune gunoiŭ. 9 Şi de va
face roadă; ĭar de nu, îl veĭ tăĭa în a-
nul cel viitoriŭ.
10 Şi era învĕţând întru una din si-
nagoge Sâmbăta. 11 Şi ĭată o femee
era, care avea duhul neputinţeĭ de opt-
spre-ḑece anî, şi era gârbovă, şi nu pu-
tea să se ridice în sus nicĭ cum. 12 Iar
Iisus vĕḑênd-o pre dênsa o a chĭemat

și a dis eĭ: Femee, eştĭ scăpată de boa-
la ta. 13 Și s'a pus pre dênsa mânile,
și îndată s'a îndreptat, și măria pre
Dumneḍeŭ. 14 Iar maĭ marele sina-
gogeĭ mâniindu-se, căcĭ o vindecase Ii-
sus Sâmbăta, rĕspunḍênd ḍicea popo-
ruluĭ: șease ḍile sînt întru care se ca-
de a lucra; decĭ într'acestea viind vĕ
vindecațĭ, ĭar nu în ḍiua Sâmbeteĭ.
15 Iar Domnul a rĕspuns luĭ și a ḍis:
Fățarnice, fieşte-carele din voĭ Sâmbă-
ta aŭ nu-șĭ desleagă boul sĕŭ, seŭ asinul
de la ĭesle, şi-l duce de-l adapă? 16 Dar
aceasta, fiică a luĭ Avraam fiind, pre
care o a legat satana, ĭată de opt-spre-
ḍece anĭ, aŭ nu se cădea a se deslega
din legătura aceasta în ḍiua Sâmbeteĭ?
17 Şi acestea ḍicênd el, se rușinaŭ toțĭ
ceĭ ce staŭ împrotiva luĭ; şi tot popo-
rul se bucura de toate cele mărite ce
se faceaŭ de dênsul.

18 Și ḍicea: Cuĭ este asemenea îm-
pĕrăţia luĭ Dumneḍeŭ, şi cu ce o voiŭ a-
semăna pre dênsa? 19 Asemenea este
grăunțuluĭ de muştariŭ, pre care luân-
du-l omul l-a aruncat în grădina sa,

și a crescut, și s'aŭ făcut copaciŭ mare, și
pasĕrile ceriuluĭ s'aŭ sălăşluit în ramu-
rile luĭ. 20 Iarăși a ḑis: Cu ce voiŭ a-
semăna împĕrăția luĭ Dumneḑeŭ? 21 A-
semenea este aluatuluĭ, pre care luân-
du-l femeea l-a ascuns în treĭ mĕsurĭ
de făină, până s'a dospit toată. 22 Și
umbla prin orașe și prin sate învĕțând,
și cale făcênd spre Ierusalim. 23 Şi ĭ-a
ḑis oare-cine luĭ: Doamne, aŭ puținĭ
sînt ceĭ ce se mântuĭesc? Iar el a ḑis
lor: 24 Nevoiți-vĕ a întra prin ușa cea
strîmtă. Că mulţĭ, (ḑic voî), vor cău-
ta să intre și nu vor putea. 25 Decĭ
după ce se va scula stĕpânul caseĭ, şi
va încuĭa uşa, și vețĭ începe a sta afa-
ră şi a bate în ușă, ḑicênd: Doamne,
Doamne, deşchide noî, şi rĕspunḑênd
va ḑice voî: Nu vĕ ştiŭ pre voĭ de un-
de sînteţĭ. 26 Atuncĭ vețĭ începe a
ḑice: Am mâncat înaintea ta și am bĕ-
ut, și în ulițile noastre aĭ învĕțat. 27 Şi
va ḑice: Ḑic voî, nu vĕ ştiŭ pre voĭ de
unde sînteţĭ; depărtaţi-vĕ de la mine
toţĭ lucrătoriĭ nedreptăţeĭ. 28 Acolo
va fi plângerea și scrîşnirea dinţilor;

când vețĭ vedea pre Avraam și pre Isaac,
și pre Iacob, și pe toțĭ profețiĭ întru
împĕrățĭa luĭ Dumneḑeŭ, ĭar pre voĭ
scoşĭ afară. 29 Si vor veni de la rĕsă-
rit şi de la apus, şi de la meaḑă-noapte
și de la ameaḑă-ḑi, şi vor şedea întru
împĕrățĭa luĭ Dumneḑeŭ. 30 Si iată
sînt pre urmá cariĭ vor fi întâĭ, și sînt
întâĭ cariĭ vor fi pre urmă.
31 În ḑiŭa aceea s'aŭ apropiat oare-
cariĭ din fariseĭ ḑicênd luĭ: Eșĭ și te
du de aicea, că Irod va să te omoare. 32 Si
a ḑis lor: Mergênd spunețĭ vulpeĭ aceș-
tia: Iată scoț draciĭ şi fac vindecărĭ
astă-ḑĭ și mâne, şi a treĭa ḑi mĕ voiŭ
sfêrşi. 33 Însă mi se cade astă-ḑĭ şi
mâne şi în cea-laltă ḑi a merge, că
nu este cu putință să peară profet
afară din Ierusalim. 34 Ierusali-
me, Ierusalime, cel ce omorĭ profețiĭ,
și ucidĭ cu petre pe ceĭ trimiși la tine; de
câte orĭ am vrut să adun pre fiĭ teĭ, cum
adună găina puiĭ seĭ supt aripĭ, şi nu
ațĭ voit. 35 Iată să lasă voî casa voa-
stră pustie; și amin grăesc voî: că nu
mĕ vețĭ vedea de acum până va veni,

când veţĭ dice: Bine este cuvêntat cel ce
vine întru numele Domnuluĭ.

CAP. XIV.

Pentru cel bolnav de idropică; pentru a nu iubi şederile maĭ sus; pentru a chĭema pre sĕracĭ maĭ vêrtos la cină de cât pre prietenĭ; pentru ceĭ chĭemaţĭ la cină; pentru aceea, adecă cine este învĕţăcelul cel adevĕrat al luĭ Christos; pentru zidirea turnuluĭ pildă, şi pentru împĕratul cela ce vra să se bată cu altul.

1 Şi a fost când a intrat el în casa
oare-căruĭa din boerii fariseilor Sâm-
bata, ca să mănânce pâne, şi aceĭa îl
pândiaŭ pre el.
2 Si ĭată un om bol-
nav de idropică era înaintea luĭ.
3 Si
rĕspundênd Iisus a dis către fariseĭ
şi către legiuitorĭ grăind: Oare este
slobod Sâmbăta a vindeca?
4 Iar eĭ aŭ
tăcut; şi apucându-l l-a vindecat pre el
şi l-a slobodit.
5 Si rĕspundênd către

eĭ a ḑis: Căruĭa dintru voĭ, asinul séŭ bo-
ul de va cădea în puț, aŭ nu îndată îl
va scoate pre el în ḑiŭa Sâmbeteĭ? 6 Şi
n'aŭ putut rĕspunde luĭ la aceste. 7 Şi
ḑicea către ceĭ chĭemațĭ pildă, luând a-
minte cum îşĭ alegeaŭ şederile maĭ sus,
ḑicênd către dênşiĭ: 8 Când te veĭ chie-
ma de cine-va la nuntă, nu şedea în
locul cel maĭ de sus, ca nu cum-va să fie
chĭemat de dênsul altul maĭ cinstit de
cât tine. 9 Şi viind cela ce şi pre tine
şi pre acela a chĭemat va ḑice ție: Dă
locul acestuĭa. Si atuncĭ veĭ începe cu
rușine locul cel maĭ de jos a-l ţinea. 10 Ci
când te veĭ chĭema, mergênd şeḑĭ la
locul cel maĭ de jos; ca când va veni cel
ce te-a chĭemat să-țĭ ḑică ție: Prietene,
sue-te maĭ sus; atuncĭ îțĭ va fi ţie cin-
ste înaintea celor ce vor şedea împreu-
nă cu tine. 11 Că tot cel ce se înal-
ţă se va smeri, şi cel ce se smereşte se
va înălţa.

12 Si ḑicea şi celuĭ ce-l chĭemase pre
el: Când facĭ prânz, séŭ cină, nu chĭema
prieteniĭ tĕĭ, nicĭ frațiĭ tĕĭ, nicĭ rudele
tale, nicĭ veciniĭ bogațĭ; ca nu când-va

să te chĭeme şi eĭ pre tine, şi să ţi se facă
ţie resplătire. 13 Ci când facĭ ospăţ chĭa-
mă sĕracĭĭ şi neputincioşiĭ, şchiopiĭ şi
orbiĭ. 14 Şi fericit veĭ fi, cácĭ nu pot
să-ţĭ întoarcă; că ţi se va întoarce ţie
întru învierea drepţilor. 15 Şi audind
acestea unul din ceĭ ce şedea cu el a
dis: Fericit este cel ce va prânzi întru
împĕrăţia luĭ Dumnedeŭ.
16 Iar el a dis luĭ: Un om oare-carele
a făcut cină mare şi a chĭemat pre mulţĭ.
17 Şi a trimis pe sluga sa în ora cineĭ,
să dică celor chĭemaţĭ: Veniţĭ, că ĭată toa-
te sînt gata. 18 Şi aŭ început toţĭ dim-
preună a se lepăda. Cel dintăĭŭ a dis
luĭ: Ţérină am cumpărat, şi am nevoe
să ĭes şi să o vĕd; rogu-te să mĕ erţĭ.
19 Şi altul a dis: Pĕrechĭ de boĭ am cum-
pĕrat cincĭ, şi merg să-ĭ ispitesc; rogu-
te să mĕ erţĭ. 20 Şi altul a dis: Femee
mĭ-am luat, şi pentru aceasta nu pociŭ
veni. 21 Şi întorcêndu-se sluga aceea,
a spus Domnuluĭ seŭ acestea. Atuncĭ
mâniindu-se stĕpânul caseĭ a dis slugiĭ
sale: Eşĭ curând la uliţile şi rĕspîntiile

cetăţiĭ, şi sĕraciĭ, şi betegiĭ, şi şchiopiĭ, şi
orbiĭ. adu-ĭ aicea. 22 Şi a ḍis sluga:
Doamne, s'a făcut cum aĭ poruncit, şi
încă maĭ este loc. 23 Şi a ḍis Domnul
către slugă: Eşi la drumurĭ şi la gar-
durĭ, şi-ĭ sileşte să între, ca să se um-
ple casa mea. 24 Că ḍic voî: Că nicĭ
unul din bărbaţiĭ aceia ce eraŭ chie-
maţĭ nu va gusta cina mea.

25 Şi mergea cu dênsul popoare multe,
şi întorcêndu-se le-a ḍis lor: 26 Orĭ-ci-
ne vine cătră mine, şi nu uraşte pre tatăl
sĕŭ, şi pre mumă, şi pre femee, şi pre
feciorĭ, şi pre fraţĭ şi pre surorĭ, încă
şi pre sufletul seŭ, nu poate fi învĕţăcel
al meŭ. 27 Si cel ce nu-şi poartă crucea
sa, şi vine după mine, nu póte fi învĕţăcel
al meŭ. 28 Că cine dintru voĭ vrênd să
zidiască turn, aŭ nu întâî şeḍênd îşi so-
coteşte chieltueala, de are cele spre sĕ-
vêrşire? 29 Ca nu când-va puind el te-
melia şi neputênd sevêrşi, toţĭ ceĭ cel
vor vedea să înceapă a-l batjocori ḍi-
cênd: 30 Că acest om a început a zidi
şi n'a putut sevêrşi. 31 Séŭ care împĕ-
rat, mergênd să se loviască cu alt îm-

pĕrat la rezboiŭ, aŭ nu şeḑênd întâĭ,
se sfătueşte de va putea cu ḑece miĭ
să se întâmpine cu cela ce vine asupra
luĭ cu doué-ḑecĭ de miĭ? 32 Iar de nu,
încă fiind el departe, trimițênd solie
se roagă de pace. 33 Decĭ aşa fieşte-care-
le dintru voĭ, carele nu se leapădă de
toate avuțiile sale, nu poate fi învĕ-
țăcel al meŭ. 34 Bună este sarea; iar
dacă sarea se va împuţi, cu ce se va în-
dulci? 35 Nicĭ în pămênt, nicĭ în gunoiŭ
nu este de treabă; afară o leapădă
pre ea. Cela ce are urechĭ de auḑit auḑă.

CAP. XV.

Pentru o sută de oĭ pildă; şi pentru ḑece drahme; pentru fiiul cel ce s'a dus într'o ţéră departe.

1 Și era apropiindu-se de dênsul toți
vameșiĭ și pĕcătoșiĭ, ca să-l asculte pre
el. 2 Și cârtiaŭ fariseiĭ și cărturariĭ
ḑicênd: Că acesta pre pĕcătoşĭ pri-
meşte şi mănâncă cu dênşiĭ. 3 Și a ḑis

către eĭ pilda aceasta grăind: 4 Care
om dintru voĭ, avênd o sută de oĭ, şi
perḑênd una dintru ele, aŭ nu lasă
pre cele nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ în pustie,
şi merge după cea perdută, până când
o află pre ea? 5 Si aflându-o o pune pre
umerile sale bucurându-se. 6 Şi viind
la casa sa chĭamă prietenii şi vecinii
ḑicênd lor: Bucuraţi-vĕ cu mine, că am
găsit oaia mea cea perdută. 7 Ḑic voĭ:
că aşa va fi bucurie în ceriŭ de un
pĕcătos ce se pocăeşte, decât de nouĕ-
ḑecĭ şi nouĕ de drepţĭ, cărora nu le tre-
bueşte pocăinţă. 8 Séŭ care femee, a-
vênd ḑece drahme, de perde o drahmă,
aŭ nu aprinde făclia şi mătură casa,
şi caută cu deadinsul, până o află. 9 Şi
aflându-o chĭamă prietenele şi vecinele
ḑicênd: Bucuraţi-vĕ cu mine, că am
găsit drahma care o am perdut. 10 Aşa
ḑic voĭ: Bucurie se face înaintea înge-
rilor luĭ Dumneḑeŭ pentru un pĕcătos
ce se pocăeşte.
11 Şi a ḑis: Un om avea doĭ feciori.
12 Si a ḑis cel maĭ tênĕr din eĭ tatăluĭ seŭ:
Tată, dă-mĭ partea ce mi se cade de avuţie;

și le-a împărțit lor avuția. 13 Și nu du-
pă multe ḑile, adunând toate feciorul
cel maĭ têněr, s'a dus întru-o țéră de-
parte, și acolo a răsipit toată avuția sa,
vieţuind întru desmerdărĭ. 14 Şi chel-
tuind el toate, s'a facut foamete mare în-
tr'acea ţéră, şi el a început a se lipsi.
15 Şi mergênd s'a lipit de unul din lo-
cuitoriĭ ţěreĭ aceia; şi l-a trimis pre el
la ţérinile sale să pască porciĭ. 16 Şi
doria să-şĭ sature pântecele sěŭ de roş-
covele ce mâncaŭ porciĭ; şi nimenea
nu-ĭ da luĭ. 17 Iar viind întru sine a
ḑis: Câţĭ argaţĭ aĭ tatăluĭ meŭ sînt în-
destulaţĭ de pâne; ĭar eŭ peiŭ de foame.
18 Scula-mě-voiŭ şi mě voiŭ duce la tatăl
meŭ, şi voiŭ ḑice luĭ: 19 Tată, greşit-am
la ceriŭ și înaintea ta; şi nu maĭ sînt
vrednic a mě chĭema fiiul těŭ; fă-mě ca
pre unul din argaţiĭ teĭ. 20 Și sculân-
du-se a venit la tatăl seŭ. Iar el încă
departe fiind, l-a věḑut pre dênsul tatăl
luĭ, şi i s'a făcut milă, şi alergând a
căḑut pre grumaziĭ luĭ şi l-a sěrutat
pre el. 21 Și a ḑis luĭ feciorul: Tată,
greşit-am la ceriŭ și înaintea ta; şi nu

maĭ sînt vrednic a mĕ numi fiiul teŭ.
22 Și a ḑis tatăl cătră slugile sale: Adu-
ceți haina cea dintăĭ și-l îmbrăcați
pre el, și dați inel în mâna luĭ, și în-
călţăminte în picioarele luĭ. 23 Şi adu-
cênd vițelul cel hrănit îl junghiați; și
mâncând să ne veselim. 24 Că fiiul meŭ
acesta mort era și a înviat, și perdut
era și s'a aflat. Şi a început a se veseli.
25 Iar feciorul luĭ cel maĭ mare era la
țérină; şi dacă a venit, şi s'a apropiat
de casă, a auḑit cântece şi jocurĭ. 26 Şi
chĭemând pre unul din slugĭ l-a întrebat,
ce sînt acestea? 27 Iar el a ḑis: Că
fratele teŭ a venit, și a junghiat tatăl tĕŭ
vițelul cel hrănit, pentru că sănătos pre
el l-a primit. 28 Şi s'a mâniat, şi nu vrea să
între; ĭar tatăl luĭ eşind îl ruga pre
el. 29 Iar el rĕspunḑênd a ḑis tatăluĭ
seŭ: Iată, atâțea anĭ slujesc ție, și nicĭ
odată porunca ta n'am călcat, şi mie
nicĭ odată nu mi-aĭ dat măcar un ed, ca
să mĕ veselesc cu prieteniĭ meĭ. 30 Iar
când veni fiiul tĕŭ acesta, carele a mân-
cat avuția ta cu desfrânatele, junghiașĭ
luĭ vițelul cel hrănit. 31 Iar el a ḑis

luĭ: Fiiule, tu în toată vremea eştĭ cu mi-
ne şi toate ale mele ale tale sînt. 32 Ci
se cădea a ne veseli şi a ne bucura, căcĭ
fratele tĕŭ acesta mort era şi a înviat,
şi perdut era şi s'a aflat.

CAP. XVI.

*Pentru iconomul cel nedrept; pentru
că nimenea nu poate sluji la doĭ domnĭ; pen-
tru că nicĭ o cirtă din lege nu va trece; pen-
tru a nu-şĭ lăsa omul femeea; pentru boga-
tul şi pentru Lazăr.*

1 Şi ḑicea şi către învĕţăceiĭ seĭ: Era
un om bogat, carele avea un iconom;
şi acesta a fost pârît la el, că răsipeşte
avuţiile luĭ. 2 Şi chĭemând pre el ĭ-a
ḑis luĭ: Ce aud aceasta de tine? Dă
seama de iconomia ta, că nu veĭ putea
maĭ mult a fi iconom. 3 Iar iconomul a ḑis
întru sine: Ce voiŭ face, că domnul meŭ
ĭea iconomia de la mine? A săpa nu pociŭ,
a cere îmĭ este ruşine. 4 Ştiŭ ce voiŭ
face, că dacă mĕ voiŭ schimba din ico-

nomie, să mĕ primiască în casele lor.
5 Şi chĭemând câte unul pre fieşte care-
le din datornicicĭ domnuluĭ seŭ a ḑis
celuĭ dintâĭ: Cu cât eștĭ dator domnu-
luĭ meŭ? 6 Iar el a ḑis: Cu o sută de mĕsurĭ
de unt-de-lemn. Şi a ḑis luĭ: Ia-ţĭ zapisul
tĕŭ, şi şeḑĭ curênd de scrie cincĭ-ḑecĭ.
7 Iar după aceea a ḑis altuĭa: Dar tu cu
cât eştĭ dator? Iar el a ḑis: Cu o sută de
mĕsurĭ de grîŭ. Și a ḑis luĭ: Ia-ţĭ zapisul
tĕŭ .și scrie opt-ḑecĭ. 8 Şi a làudat dom-
nul pre iconomul nedreptăţeĭ, că în-
ţelepţeşte a făcut; că fiiĭ veaculuĭ aces-
tuĭa maĭ înţelepţĭ sînt de cât fiiĭ luminiĭ
întru neamul lor. 9 Şi eŭ ḑic voĭ: Face-
ţi-vĕ voĭ prietenĭ din mamona nedrep-
tăţeĭ, că dacă veţĭ fi lipsiţĭ, să vĕ primias-
că pre voĭ în corturile cele vecĭnice.
10 Cel ce este credincios întru puţin,
şi întru mult credincios este; și cel ce
este nedrept întru puţin, şi întru mult ne-
drept este. 11 Decĭ dacă întru cel ne-
drept mamona n'aţĭ fost credincioşĭ, pre
cel adevĕrat cine-l va încredinţa voĭ? 12 Şi
dacă întru cel strein n'aţĭ fost credincioşĭ,
pre cel ce este al vostru cine-l va da voĭ?

13 Nicĭ o slugă nu poate la doĭ domnĭ să
slujiască; pentru că séŭ pe unul va urî
şi pe altul va iubi, séŭ de unul se va
ţinea, şi de altul nu va griji; nu puteţĭ
sluji luĭ Dumneḑeŭ şi luĭ mamona. 14 Şi
auḑiaŭ acestea toate fariseiĭ, cariĭ eraŭ
iubitorĭ de argint, şi-l batjocoriaŭ pre
el. 15 Şi le-a ḑis lor: Voĭ sînteţĭ ceĭ ce
vĕ faceţĭ pre voĭ drepţĭ înaintea oameni-
lor; ĭar Dumneḑeŭ ştie inimele voastre;
că ce este întru oamenĭ înălţat, urîciune
este înaintea luĭ Dumneḑeŭ. 16 Legea
şi profeţiĭ până la Ioan, de atuncea îm-
pĕrăţia luĭ Dumneḑeŭ bine se vesteşte;
şi fieşte-carele spre aceea se sileşte. 17 Iar
maĭ lesne este ceriul şi pămêntul să trea-
că, de cât din lege o cirtă să caḑă. 18 Tot
cela ce-şi lasă femeea sa şi ĭea alta, prea-
curveşte; şi tot cela ce ĭea lăsată de băr-
bat, prea-curveşte.
19 Şi era un om oare-carele bogat,
şi se îmbrăca în porfiră şi în vison, vese-
lindu-se în toate ḑilele luminat. 20 Şi
era un sĕrac oare-carele anume Lazăr, ca-
re zăcea înaintea uşiĭ luĭ, plin de bube. 21 Şi
poftia să se sature din sfărămîturile care

cădeaŭ din masa bogatuluĭ; ci şi cânii
viind lingeaŭ bubele luĭ. 22 Şi a fost că
a murit sĕracul, şi s'a dus de îngeri în
sînul luĭ Avraam; şi a murit şi bogatul
şi s'a îngropat. 23 Şi în iad, rîdicându-şi
ochiĭ seĭ, fiind în muncĭ, vede pre Avra-
am de departe şi pre Lazăr în sînurile
luĭ. 24 Şi el strigând a ḑis: părinte Avra-
ame, milueşte-mĕ, şi trimite pre Lazăr,
să-şĭ întingă vîrful degetuluĭ luĭ în apă,
şi să-mĭ recoriască limba mea; că mĕ
chinuesc în văpaia aceasta. 25 Iar Avra-
am a ḑis: Fiiule, adu-ţĭ aminte, că aĭ luat
înapoĭ tu cele bune ale tale în vieaţa
ta, şi Lazăr aşijderea cele rele; iar
acum acesta se mângăe, iar tu te chinu-
eştĭ. 26 Şi preste toate acestea, între
noĭ şi între voĭ prăpastie mare s'a întă-
rit, ca ceĭ ce vor vrea să treacă de aicea
către voĭ să nu poată; nicĭ ceĭ de acolo
la noĭ să treacă. 27 Şi a ḑis: Rogu-te
dar, părinte, ca să-l trimiţĭ pre dênsul
în casa tatăluĭ meŭ. 28 Că am cincĭ
fraţĭ, să le mărturisiască lor, ca să nu vie
şi eĭ la acest loc de muncă. 29 Şi ĭ-a ḑis
Avraam luĭ: Aŭ pre Moisi şi pre pro-

fețĭ, să-ĭ asculte pre dênșiĭ.
30 Iar el
a ḑis: Nu, părinte Avraame, ci de va
merge cine-va din morțĭ la dênșiĭ, se vor
pocăi.
31 Și ĭ-a ḑis luĭ: Dacă nu ascul-
tă pre Moisi și pre profeți, măcar de
ar și înviа cine-va din morțĭ nu vor crede.

CAP. XVII.

Pentru sminteală; pentru a erta greşalele aproapeluĭ; pentru credinţa cea întru Dumnedeŭ; pentru ceĭ dece leproşĭ; pentru Iisus când s'a întrebat când va veni împĕrăţia luĭ Dumnedeŭ, şi cum că neştiută va fi venirea luĭ Christos.

1 Şi a dis către învĕţăceĭ: Cu neputinţă este să nu vie smintelele; dar vaĭ!
aceluĭa prin carele vin. 2 Maĭ de folos
ĭ-ar fi luĭ, de şĭ-ar lega o peatră de moară de grumaziĭ luĭ, şi să se arunce în mare, de cât să smintiască pre unul dintre aceştĭ maĭ micĭ.
3 Luaţĭ aminte de sine-vĕ; de va greşi ţie fratele tĕŭ, ceartă-l pre el; şi de se
va pocăi, eartă-ĭ luĭ. 4 Şi măcar de şeapte orĭ în di de va greşi ţie, şi de şeapte orĭ se va întoarce la tine dicênd: căes-
cu-mĕ, eartă-ĭ luĭ. 5 Si a dis apostoliĭ
Domnuluĭ: adaoge-ne noĭ credinţă. 6 Iar
Domnul a dis: De aţĭ avea credinţă, ca un grăunte de muştar, aţĭ dice duduluĭ

acestuia: desrădăcinează-te şi te sădeşte în
mare, şi v'ar fi ascultat pre voi. 7 Si
cine dintru voi avênd slugă arând, séŭ
păstorind, carea viind aceea din câmp,
va ḑice îndatăşi: treci de şeḑi? 8 Ci aŭ
nu-i-va ḑice eĭ: Găteşte-mĭ ce voiŭ cina?
Si încingându-te slujeşte-mĭ, până voiŭ
mânca şi voiŭ bea şi dupre aceia veĭ
mânca şi veĭ bea tu? 9 Aŭ doară va
mulţămi slugiĭ aceea, căcĭ aŭ făcut ce-
le ce i s'a poruncit luĭ? Nu, mi se pare.
10 Aşa şi voĭ, când veţĭ face toate cele
ce vi s'aŭ poruncit voî, ḑiceţĭ: că slugĭ
netrebnice sîntem; căcĭ ce am fost
datorĭ a face am făcut.
11 Si a fost când mergea el în Ieru-
salim, a trecut prin mijlocul Samarieĭ
şi a Galileeĭ. 12 Şi intrând el într'un
sat, l-a întimpinat pre el ḑece bărbaţĭ
leproşĭ, cariĭ aŭ stătut de departe.
13 Si aceia aŭ ridicat glas ḑicênd: Iisuse
Invĕţătorule, miluieşte-ne pre noĭ. 14 Si
vĕḑêndu-ĭ le-a ḑis lor: Mergeţĭ şi vĕ
arătaţĭ preuţilor; şi aŭ fost când mer-
geaŭ eĭ, s'aŭ curăţit. 15 Iar unul din-
tre dênşiĭ vĕḑênd că s'a vindecat, s'a
întors cu glas mare mărind pre Dum-

nedeŭ. 16 Si a cădut cu faţa la picióre le
luĭ mulţĕmind luĭ; şi acela era Sama-
rinean. 17 Iar Iisus rĕspundênd a dis:
Aŭ nu dece s'aŭ curăţit? Dar ceĭ nouĕ
unde sînt? 18 Nu s'aŭ aflat să se în-
toarcă, să dea mărire luĭ Dumnedeŭ,
fără numaĭ acesta ce este de alt neam?
19 Si a dis luĭ: Scoală-te şi mergĭ; credin-
ţa ta te-a mântuit. 20 Si întrebat fiind
de fariseĭ: Când va veni împĕraţia luĭ
Dumnedeŭ? A rĕspuns lor şi a dis:
Nu va veni împĕrăţia luĭ Dumnedeŭ ve-
dênd cu ochiĭ 21 Nicĭ vor dice: Iată aicea,
séŭ iată acolo; că iată împĕrăţia luĭ
Dumnedeŭ în lăuntrul vostru este. 22 Şi
a dis către învĕţăceĭ: Vor veni dile,
când veţĭ pofti să vedeţĭ una din dilele
Fiiuluĭ omuluĭ, şi nu veţĭ vedea. 23 Si
vor dice voĭ: Iată aicea, séŭ iată acolo,
să nu mergeţĭ, nicĭ să urmaţĭ. 24 Că pre-
cum fulgerul carele fulgeră din partea
cea de supt ceriŭ, preste partea cea de
supt ceriŭ luminează; aşa va fi şi Fiiul
omuluĭ în diua sa. 25 Iar întâĭ i se ca-
de luĭ multe a pătimi şi a fi lepădat
de neamul acesta.

26 Şi precum a fost în ḑilele luĭ Noe,
aşa va fi şi în ḑilele Fiiuluĭ omuluĭ.
27 Mânca, bea, se însura, se mărita,
până la ḑiua în care a intrat Noe în
corabie, şi a venit potopul şi a pierdut
pre toţĭ. 28 Aşijdera şi precum a fost
în ḑilele luĭ Lot: mânca, bea, cumpĕra,
vindea, sădia, zidia. 59 Iar în care ḑi
a eşit Lot din Sodoma, a ploat foc şi
peatră pucioasă din ceriŭ, şi a pierdut
pre toţĭ. 30 Intr' acest chip va fi în
ḑiua în care Fiiul omuluĭ se va arăta.
31 Intr' acea ḑi cela ce va fi deasupra
caseĭ, şi vasele luĭ în casă, să nu sĕ
pogoare să le ĭea pre ele; şi cela ce va
fi în câmp, asemenea să nu se întoarcă
înapoĭ. 32 Aduceţi-vĕ aminte de femeea
luĭ Lot. 33 Cine va căuta sufletul seŭ
să-l mântuiască, pierde-l-va pre el; şi
cine îl va pierde îl va învia pre el.
34 Ḑic voĭ: Intr' această noapte vor
fi doĭ într'un pat: unul se va lua şi
altul se va lasa. 35 Douĕ vor măcina
împreună: una se va lua şi alta se va
lăsa. 36 Doĭ vor fi în câmp: unul se va
lua şi altul se va lăsa. 37 Şi rĕspunḑênd
a ḑis: unde Doamne? Iar el a ḑis lor.

Unde va fi corpul, acolo se vor aduna și vulturiĭ.

CAP. XVIII.

Pentru a ne ruga în toată vremea; pentru judecătorul nedreptăţeĭ; pentru fariseul şi vameşul; pentru pruncĭ că a lor este împĕrăţia luĭ Dumneḑeŭ; pentru cel ce a întrebat pe Iisus ce bine va face; pentru că anevoe va intra bogatul întru împĕrăţia ceriuluĭ; pentru întrebarea luĭ Petru, ce bine le va fi, căcĭ a lăsat toate; pentru mergerea luĭ Iisus în Ierusalim spre rĕstignire; pentru orbul ce l-a vindecat intrând în Ierihon.

1 Si ḑicea lor și pildă: Că se cade eĭ în
toată vremea a se ruga şi a nu se le-
nevi, ḑicênd: 2 Un judecător oare-
carele era într' o cetate, carele de
Dumneḑeŭ nu se temea şi de om nu se
ruşina. 3 Era și o vĕduvă în cetatea
aceea, şi venia la dênsul ḑicênd:

Izbăvește-mĕ de pîrîşul meŭ. 4 Și nu
vrea în multă vreme. Iar după ace-
ea a ḑis întru sine: de şi de Dumne-
ḑeŭ nu mĕ tem și de om nu mĕ ru-
șinez, 5 Dar pentru căcĭ îmĭ face su-
părare vĕduva aceasta, o voiŭ izbăvi
pre ea; ca nu până în sfêrşit venind să mĕ
supere. 6 Și a dis Domnul: Auḑiţĭ ce
grăeşte judecătorul nedreptăţeĭ? 7 Dar
Dumneḑeŭ aŭ nu va face izbăvire aleși-
lor seĭ, cariĭ strigă către dênsul ḑiŭa
și noaptea, de şi îndelung îĭ rabdă pre
dênșiĭ? 8 Ḑic voĭ: Că va face izbăvirea
lor curînd. Insă cînd va veni Fiiul omu-
luĭ, oare va afla credinţa pe pămênt? 9 Și a
ḑis şi către oare-cariĭ, ce se nădăjduiaŭ
întru sine, cum că sînt drepţĭ şi defaĭ-
maŭ pre ceĭalalţĭ, pilda aceasta:
10 Doĭ oamenĭ s'aŭ suit în biserică
să se roage: unul fariseŭ și altul va-
meş. 11 Fariseul stând, așa se ruga
întru sine: Dumneḑeule, mulţĕmescu-ţĭ
că nu sînt ca ceĭalalţĭ oamenĭ, răpitorĭ
nedrepţĭ, prea-curvarĭ, séŭ ca și acest
vameş. 12 Postesc de douĕ orĭ în sĕp-

tĕmână, daŭ zecieuealǎ din toate câte
câștig. 13 Iar vameșul de departe stând
nu vrea nicĭ ochiĭ seĭ la ceriŭ să-șĭ rîdi-
ce, ci-șĭ bătea pieptul seŭ ḑicênd: Dum-
neḑeule, milostiv fiĭ mie pĕcătosuluĭ.
14 Ḑic voĭ: S'a pogorît acesta maĭ în-
dreptat la casa sa de cât acela; că tot
cel ce se înalță pre sine se va smeri; iar
cel ce se smerește pre sine se va înălța.
15 Și aducea la el și pruncii, ca să se
atingă de eĭ; iar învĕțăceiĭ vĕḑênd
ĭ-aŭ certat pre dênșiĭ. 16 Iar Iisus, chie-
mându-ĭ la sine pre eĭ, a ḑis: Lăsați
pruncii să vină la mine și nu-ĭ opriți
pre eĭ; că a unora ca acestora este îm-
pĕrăția luĭ Dumneḑeŭ. 17 Amin ḑic voĭ:
Orĭ-cine nu va primi împĕrăția luĭ Dum-
neḑeŭ ca pruncul, nu va întra într'ênsa.
18 Si l-a întrebat pre el un boer ḑi-
cênd: Invĕțătorule bune ce voiŭ face
să moștenesc vieața vecĭnică? 19 Iar
Iisus a ḑis luĭ: De ce-mĭ ḑicĭ bun? Ni-
menea nu este bun, fără numaĭ Unul
Dumneḑeŭ. 20 Poruncile știĭ: Să nu
curveștĭ, să nu ucidĭ, să nu furĭ, să nu
fiĭ mărturie mincinoasă; cinstește pre

tatăl teŭ și pre muma ta. 21 Iar el a ḑis:
Acestea toate le-am păzit din tinereţe-
le mele. 22 Iar Iisus auḑind acestea, i-a
ḑis lui; Incă una îţĭ lipsește: toate câ-
te aĭ vinde-le, și le împarte sĕracilor,
și veĭ avea comoară în ceriŭ; şi vino
urmează mie. 23 Iar el auḑind acestea
s'a întristat, că era bogat foarte. 24 Şi
vĕḑendu-l Iisus, că s'a întristat, a ḑis: Cât
de anevoe vor întra întru împĕrăţia
luĭ Dumneḑeŭ ceĭ ce aŭ avuţiĭ. 25 Că
maĭ lesne este cămila prin urechile acu-
luĭ a trece de cât bogatul întru împĕră-
ţia luĭ Dumneḑeŭ a intra. 26 Iar ceĭ ce aŭ a-
uḑit acestea aŭ ḑis: Și cine poate să se
mîntuiască?. 27 Iar el a ḑis: Cele ce
nu sînt cu putinţă la oamenĭ, sînt cu
putinţă la Dumneḑeŭ. 28 Şi a ḑis Pe-
tru: Iată noĭ am lăsat toate şi am ur-
mat ţie. 29 Iar el a ḑis lor: Amin gră-
esc voĭ: Că nimenea nu este carele şĭ-a
lăsat casa, séŭ părinţĭ, séŭ fraţĭ, séŭ fe-
mee, séŭ feciorĭ, pentru împĕrăţia luĭ
Dumneḑeŭ, 30 Carele să nu iea cu mult
maĭ mult în vremea aceasta, și în vea-
cul cel viitoriŭ vieaţă vecĭnică.

[31] Și luând pre ceĭ doĭ-spre-ḑece a
ḑis cătră eĭ: Iată ne suim în Ierusalim,
şi se vor împlini toate cele scrise prin
profeţĭ pentru Fiiul omuluĭ. [32] Că se
va da neamurilor, şi se va batjocori,
şi se va ocărî, și se va scuipi. [33] Și
bătêndu-l îl vor omorî pre el; şi a treia
ḑi va învia. [34] Iar eĭ nimic dintru a-
cestea n'aŭ înţeles şi era cuvêntul aces-
ta ascuns de la eĭ, și nu cunoșteaŭ cele
ce se grăiaŭ.

[35] Şi a fost când s'a apropit el de
Ierihon, un orb şedea lângă cale cer-
şind. [36] Și auḑind poporul trecênd, a
întrebat: ce este aceasta? [37] Şi i-a ḑis
luĭ: Că Iisus Nazareneanul trece. [38] Şi
a strigat ḑicênd: Iisuse, fiiul luĭ David,
miluește-mĕ. [39] Iar ceĭ ce mergeaŭ îna-
inte certaŭ pre el să tacă; ĭar el cu
mult maĭ vêrtos striga: Fiiul luĭ David
miluește-mĕ. [40] Și stând Iisus a porun-
cit să-l aducă pre el la sine, iar apro-
piindu-se de dênsul, l-a întrebat ḑicênd:
[41] Ce voeştĭ să-ţi fac? Iar el a ḑis: Doam-
ne, să vĕḑ. [42] Și Iisus i-a ḑis luĭ: Veḑi;
credinţa ta te-a mântuit. [43] Și îndată

a vĕḍut, şi a mers după el, mărind pre
Dumneḍeŭ; şi tot poporul vĕḍênd a dat
laudă luĭ Dumneḍeŭ.

CAP. XIX

Pentru Zacheiŭ; pentru cel ce s'a dus să-şĭ ĭea luĭ-şĭ împĕrăţie; pentru cele ḍece slugĭ care aŭ luat mnale, pentru mânz şi pentru asină; pentru plângerea luĭ Iisus de Ierusalim; pentru ceĭ ce s'aŭ scos din biserică, cariĭ vindeaŭ şi cumpăraŭ; pentru archiereiĭ şi cărturariĭ, cariĭ aŭ întrebat pre Domnul cu ce putere face acestea.

[1] Si intrând trecea prin Ierihon. [2] Si
iată un om anume Zacheŭ; şi acesta
era maĭ mare vameşilor şi era bogat.
[3] Şi căuta să vadă pre Iisus cine este,
şi nu putea de popor, că era mic de
stat. [4] Si alergând înainte s'a suit
într'un dud, ca să-l vadă pre el; că

pre acolo vrea să treacă. 5 Si dacă a
venit la locul acela, căutând Iisus l-a
vĕḑut pre dênsul, şi a ḑis cătră dênsul:
Zachee, grăbeşte de te pogoară; că as-
tă-ḑi în casa ta mi se cade să fiŭ. 6 Si
grăbindu-se s'a pogorît, şi l-a priimit
pre dênsul bucurându-se. 7 Si vĕḑênd
toţĭ tânjiaŭ ḑicênd: că la un om pĕcă-
tos a intrat să găzduiască. 8 Iar Zac-
heŭ stând a ḑis cătră Domnul: Iată
jumĕtate din avuţia mea, Doamne, o
daŭ sĕracilor, şi de am năpăstuit pre
cineva cu ceva, întorc împătrit. 9 Si
a ḑis catră el Iisus: Că astă-ḑi s'a fă-
cut mântuire caseĭ aceştia, pentru că şi
acesta fiiŭ al luĭ Avraam este. 10 Că a
venit Fiiul omuluĭ să caute şi să mân-
tuiască pre cel perdut. 11 Si ascul-
tând eĭ acestea, adăogând a ḑis pildă;
pentru că era el aproape de Ierusalim,
şi li se părea lor, cum că îndata va să
se arate împĕrăţia luĭ Dumneḑeŭ. Decĭ
a ḑis:
12 Un om oare-carele de bun neam
s'a dus într'o ţéră departe, să-şĭ iea luĭ
împĕrăţie, şi să se întoarcă. 13 Si chie-

mând ḑece slugĭ ale sale, le-a dat lor
ḑece mnas, şi a ḑis cătră eĭ: Neguţăto-
rițĭ până voiŭ veni. 14 Iar cetăţeniĭ luĭ
îl urîaŭ pre el și aŭ trimes solie după
el ḑicênd: Nu voim pre acesta să împă-
rățiască preste noĭ. 15 Şi a fost când
s'a întors el luând împérăția, a ḑis să
se chieme la dênsul slugile acelea că-
rora dedese argintul; ca să știe cine
ce a neguțătorit. 16 Şi a venit cel din-
tâiŭ ḑicênd: Doamne, mnaua ta a a-
gonisit ḑece mnas. 17 Şi a ḑis luĭ: Bine,
slugă bună, că întru puțin aĭ fost cre-
dincios, să aĭ putere preste ḑece cetăţĭ.
18 Si a venit cel al doilea ḑicênd: Doam-
ne, mnaua ta a făcut cincĭ mnas.
19 Si a ḑis și acestuia: Si tu fiĭ preste
cincĭ cetățĭ. 20 Si altul a venit ḑicênd:
Doamne, iată mnaua ta, care o am ţi-
nut legată în mahramă. 21 Că m'am
temut de tine, că om aspru eştĭ; ĭaĭ
ce n'aĭ pus şi secerĭ ce n'aĭ semă-
nat. 22 Si ĭ-a ḑis: Din gura ta te
voiŭ judeca, slugă vicleană; aĭ ştiut
că eŭ om aspru sînt, luând ce n'am pus
și secerând ce n'am semănat. 23 Dar

pentru ce n'aĭ dat argintul meŭ schim-
bătorilor, și viind eŭ l-așĭ fi cerut cu
dobândă. 24 Si celor ce sta înainte le-a
ḑis: Luaţĭ de la el mnaua și o daţi ce-
luĭ ce are ḑece mnas. 25 Si a ḑis luĭ:
Doamne, acela are ḑece mnas. 26 Că ḑic
voî: Că tot celuĭ ce are i se va da; iar de la
cela ce n'are, și ce are se va lua dela
el. 27 Însă pre vrăjmașiĭ meĭ, aceĭ ca-
riĭ n'aŭ voit să împĕrăţesc preste dên-
șiĭ, aduceţi-ĭ încoace, și-ĭ tăĭaţi înaintea
mea. 28 Si ḑicênd acestea, mergea îna-
inte, suindu-se în Ierusalim.
29 Si a fost când s'a apropiat de Vit-
sfaghi și Vitania, către muntele ce se
chiamă al Maslinilor, a trimis doĭ din
învĕţăceiĭ seĭ ḑicênd: 30 Mergeţĭ în sa-
tul carele este înaintea voastră, întru ca-
rele intrând, veţĭ găsi un mânz legat,
pre carele nimenea din oamenĭ nicĭ-o-
dată n'a șeḑut; deslegaţi-l pre el și-l
aduceţĭ. 31 Si de va întreba cine-va
pre voĭ: Pentru ce deslegaţĭ? Așa să
ḑiceţĭ luĭ: Că Domnuluĭ trebuește. 32 Si
mergênd trimișiĭ, aŭ aflat cum ḑisese
lor. 33 Si deslegând eĭ mânzul, aŭ ḑis

stăpânii luĭ cătră eĭ: Ce deslegațĭ mân-
zul? 34 Iar eĭ aŭ ḑis: Că Domnuluĭ tre-
bueşte. 35 Si l-aŭ adus pre el la Iisus,
şi aruncându-șĭ vestmintele sale pre
mânz, aŭ pus pre Iisus deasupra. 36 Si
mergênd el, așterneaŭ vestmintele lor
pre cale.
37 Si apropiindu-se el la pogorîșul
munteluĭ Maslinilor, a început toată
mulţimea învĕțăceilor, bucurându-se, a
lăuda pre Dumneḑeŭ cu glas mare, pen-
tru toate puterile care vĕḑuse, 38 Ḑicênd:
Bine este cuvêntat Impĕratul cel ce
vine întru numele Domnuluĭ; pace în
ceriŭ şi mărire întru ceĭ de sus. 39 Si
oare-cariĭ fariseĭ din popor aŭ ḑis către
el: Invĕțătorule, ceartă-țĭ învĕțăceiĭ teĭ.
40 Si rĕspunḑênd a ḑis lor: Ḑic voî: Că
de vor tăcea aceștia, petrele vor striga.
41 Si dacă s'a apropiat, vĕḑênd cetatea,
a plâns de dênsa. 42 Ḑicênd: Că de aĭ
fi cunoscut și tu, şi în ḑiua aceasta a
ta, cele ce sînt către pacea ta; ĭar acum
s'a ascuns de către ochiĭ tĕĭ. 43 Că vor
veni ḑile asupra ta, și vor pune vrăș-
mașiĭ tĕĭ șanţ împrejurul teŭ, şi te vor

încungiura, și te vor îmbulḑi de toate
părțile. 44 Si te vor face întocmaĭ cu
pămêntul pre tine, şi pre feciorii teĭ
întru tine, și nu vor lăsa întru tine
peatră pre peatră; pentru că n'aĭ cu-
noscut vremea cercetăreĭ tale.
45 Si întrând în biserică, a început
a scoate pre ceĭ ce vindeaŭ într'ênsa
şi cumpăraŭ, ḑicênd lor: 46 Scris este:
casa mea casă de rugăciune este; ĭar
voĭ o ațĭ făcut peșteră tâlharilor. 47 Si
era învêțând în toate ḑilele în biserică;
ĭar archiereiĭ şi cărturariĭ și bětrânii
poporuluĭ căutaŭ pre el să-l pearḑă.
48 Si nu aflaŭ ce-ĭ vor face. Că tot po-
porul se ţinea de el, ascultându-l pre
dênsul.

CAP. XX.

Pentru vie pildă; pentru ceĭ ce l-aŭ ispitit prin darea de dajde Cesaruluĭ; pentru Saducheiĭ cariĭ tăgăduesc învierea; pentru întrebarea Domnuluĭ către fariseĭ; pentru a se păzi de cărturarĭ.

[1] Și a fost întru una din ḑilele ace-
lea, învĕțând el poporul în biserică şi
bine-vestind, aŭ venit preoțiĭ şi cărtu-
rariĭ cu bĕtrâniĭ. [2] Şi aŭ grăit către
el ḑicênd: Spune noî: Cu ce putere facĭ
acestea? Séŭ cine este carele ţi-a dat
ție puterea aceasta? [3] Iar el rĕspun-
ḑênd a ḑis către eĭ: Intreba-voiŭ şi eŭ
pre voĭ un cuvênt, și să-mĭ spuneți.
[4] Botezul luĭ Ioan din ceriŭ a fost, séŭ
dela ómenĭ? [5] Iar eĭ cugetaŭ întru
sine ḑicênd: Că de vom ḑice din ceriŭ,
va ḑice: Pentru ce dar n'ațĭ creḑut luĭ?
[6] Iar de vom ḑice dela oamenĭ, tot
poporul cu petre ne va ucide; căcĭ
este încredințat că Ioan profet a fost.
[7] Si aŭ rĕspuns Că nu ştiŭ de unde.

8 Si Iisus le-a ḑis lor: Nicĭ eŭ nu vĕ
spuiŭ voĭ cu ce putere fac acestea.
9 Si a început a ḑice către popor pil-
da aceasta: Un om a sădit vie, şi o a dat
lucrătorilor, și s'a dus departe multă
vreme. 10 Si la vreme a trimis către
lucrătorĭ o slugă, ca să-ĭ dea luĭ din
rodul vieĭ; iar lucrătoriĭ bătându-l pre
el, l-a trimis deșert. 11 Si a adaos a
trimite altă slugă; ĭar eĭ și pre acela
bătêndu-l și batjocorindu-l, l-a trimis
deșert. 12 Si a adaos a trimite şi al
treilea; iar eĭ și pre acela rănindu-l,
l-a scos afară. 13 Si a ḑis domnul vieĭ:
ce voiŭ face? Trimite-voiŭ pre fiiul meŭ
cel iubit; doară vĕḑêndu-l pre dênsul
sĕ vor rușina. 14 Iar lucrătoriĭ vĕḑên-
du-l pre el, cugetaŭ întru sine ḑicênd:
Acesta este moștenitorul, veniţi să-l
ucidem pre el, ca să fie a noastră moște-
nirea. 15 Si scoţêndu-l afară din vie,
l-aŭ omorît. Ce va face dar lor domnul
vieĭ? 16 Veni-va și va perde pre
lucrătoriĭ aceştia și via o va da altora.
Iar eĭ auḑind, aŭ ḑis: Să nu fie. 17 Iar
el căutând spre eĭ a ḑis: Ce este dar a-

ceasta ce este scris? Peatra pre care n'aŭ
băgat'o în seamă ziditoriĭ, aceasta s'a
făcut în capul unghiuluĭ. 18 Tot cela
ce va cădea pre acea peatră, se va
sfărîma; iar preste carele va cădea, îl
va spulbera.
19 Si căutaŭ archiereiĭ și cărturariĭ,
ca să-șĭ pue mâinile pre el întru acea
oră și s'aŭ temut de popor; căcĭ înţele-
sese că către dênşiĭ a ḑis pilda acea-
sta. 20 Si pândindu-l aŭ trimis iscoa-
de, cariĭ sĕ prefăceaŭ pre sine a fi
drepţi, să-l prinḑă pre el în cuvênt, ca
să-l dea pre el stĕpânireĭ și putereĭ
dregătoruluĭ. 21 Si l-aŭ întrebat pre
el ḑicênd: Invĕţătorule, știm că drept
grăeştĭ și învețĭ, și nu alegĭ fața, ci
întru adevĕr calea luĭ Dumneḑeŭ în-
vețĭ. 22 Cade-sĕ noĭ a da dajdie Ce-
saruluĭ séŭ nu? Iar el pricepênd vicle-
șugul lor a ḑis către eĭ: Ce mĕ ispitițĭ?
23 Arătaţi-mĭ un dinar, al cuĭ chip şi scrip-
tură pre el are? Iar eĭ rĕspunḑênd, aŭ
ḑis: Ale Cesaruluĭ. 24 Iar el le-a ḑis
lor: Daţĭ înapoĭ dar cele ce sunt ale
Cesaruluĭ, Cesaruluĭ; şi cele ce sînt

ale luĭ Dumneḑeŭ, luĭ Dumneḑeŭ.
26 Şi nu l-aŭ putut prinde pre dênsul în
cuvênt înaintea poporuluĭ, și minu-
nându-se de rĕspunsul luĭ aŭ tăcut.
27 Iar apropindu-se uniĭ din saducheĭ,
cariĭ grăesc împotrivă că nu este
înviere, l-aŭ întrebat pre el ḑicênd:
28 Invĕțătorule, Moisi a scris noĭ: de va
muri fratele cuĭ-va, avênd femeie, și
acesta va muri fără feciorĭ, ca să ĭea
fratele luĭ pre femeia aceea, și să
rădice sĕmânța fratelui seŭ. 29 Decĭ
şapte frațĭ aŭ fost, și cel dintâĭ luând
femeie, a murit fără feceorĭ. 30 Si a
luat al doilea pre femeia aceia, şi acela
a murit fără feceorĭ. 31 Si al treiela
o a luat pre ea; şi așijderea câte şap-
te; și n'aŭ lăsat feceorĭ, și aŭ murit.
32 Iar maĭ apoĭ de toțĭ a murit şi femeia.
33 Decĭ la înviere, a căruia dintrênşiĭ
va fi femeia? Căcĭ câte șeapte o a avut
pre ea femee. 34 Si rĕspunḑênd Ii-
sus, a ḑis lor: Fiiĭ veaculuĭ acestuia
se însoară și sĕ mărită. 35 Iar ceĭ
ce se învrednicesc a dobândi acel veac
și învierea din morțĭ, nicĭ sĕ însoară

nicĭ sĕ mărită. 36 Că nicĭ să moară nu
maĭ pot, ci asemenea cu îngeriĭ sînt,
şi fiĭ luĭ Dumneḑeŭ sînt, fiind fiĭ aĭ
învieriĭ. 37 Iar cum că se vor scula
morţiĭ şi Moisi a arătat la rug, pre-
cum ḑice: Domnul Dumneḑeul luĭ
Avraam, şi Dumneḑeul luĭ Isaac, şi
Dumneḑeul luĭ Iacov. 38 Iar Dumne-
ḑeŭ nu este al morţilor, ci al viilor;
că toţĭ luĭ viază. 39 Si rĕspunḑênd
oare-cariĭ din cărturarĭ aŭ ḑis: In-
vĕţătorule, bine aĭ ḑis. 40 Si nu maĭ
îndrăzneaŭ de-aci să-l maĭ întrebe pre
el nimic. 41 Si aŭ ḑis către dênşiĭ:
Cum ḑic că Christos este fiiul luĭ
David? 42 Şi însuşĭ David ḑice în car-
tea Psalmilor: Ḑis-a Domnul Domnuluĭ
meŭ: şeḑĭ dea drépta mea. 43 Până ce
voiŭ pune pre vrăşmaşiĭ tĕĭ aşternut pi-
cioarelor tale? 44 Decĭ David Domn îl
chiamă pre el; Şi cum fiiu al luĭ este?
45 Şi ascultând tot poporul, a ḑis în-
vĕţăceilor sĕĭ: 46 Păziţi-vĕ de cărturarĭ
cariĭ voesc a umbla în podóbe, şi iubesc
închinăciunile prin târgurĭ şi scaunile
cele maĭ de sus în sinagogurĭ, şi şede-

rile cele maĭ întâiŭ la ospețe. 47 Carii
mănâncă casele vĕduvelor, și cu pricină
îndelung sĕ rógă; aceştia vor lua maĭ
multă osândă.

CAP. XXI.

*Pentru vĕduva ceea ce a pus doĭ filerĭ;
pentru sfîrşit întrebare; pentru robiea
Ierusalimuluĭ, şi cum că Domnul maĭ îna-
inte a spus învĕţăceilor pustiirea luĭ;
pentru semnele venireĭ luĭ.*

1 Şi căutând a vĕḑut pre ceĭ bogațĭ
aruncând darurile sale în gazofilachie.
2 Şi a vĕḑut şi pre o vĕduvă sĕracă, a-
runcând acolo doĭ filerĭ. 3 Și a ḑis:
Adevĕrat ḑic voĭ, că acéstă vĕduvă sĕ-
racă maĭ mult de cât toțĭ a aruncat.
4 Că toțĭ aceștia din prisosința lor aŭ
aruncat la darurile luĭ Dumneḑeŭ; iar
aceasta din lipsa sa, toată avuția sa ca-
rea a avut o a aruncat.
5 Și óre-cariĭ grăind pentru biserică,
că este împodobită cu pietre frumóse

şi cu podóbe, a dis: [6] Acestea care ve-
deţi, vor veni dile întru care nu va rĕ-
mânea peatră pre peatră, carea să nu
se răsipĭască. [7] Şi l-aŭ întrebat pre el
dicênd: Invĕţătorule, dar când vor fi
acestea? Şi ce semn este când vor vrea
să fie acestea?
[8] Iar el a dis: Căutaţĭ să nu vĕ amă-
giţĭ; că mulţĭ vor veni întru numele
meŭ dicênd: Că eŭ sînt; şi vremea s'a
apropiat, ci să nu mergeţĭ după eĭ. [9] Şi
când veţĭ audi rĕzbóe şi rĕsmiriţe, să nu
vĕ spăimântaţĭ, că sĕ cade să fie acestea
întêiŭ, ci nu va fi îndată sfîrşitul. [10] A-
tuncea, dicea lor, se va scula neam pre-
ste neam, şi împĕrăţie preste împĕrăţie.
[11] Şi vor fi cutremurĭ marĭ pre alocurea,
fómeţĭ şi ciume, spaime şi semne marĭ
din ceriŭ vor fi.
[12] Iar maĭ înainte de acestea tóte vor
pune preste voĭ mâinile sale, şi vĕ vor
goni, dându-vĕ la adunărĭ şi în temniţe,
ducêndu-vĕ la împĕraţĭ şi la domnĭ,
pentru numele meŭ. [13] Şi sĕ va întâm-
pla voĭ întru mărturisire. [14] Puneţĭ dar
întru inimile vóstre, să nu gândiţĭ maĭ

înainte ce veţi rĕspunde. 15 Că eŭ vĕ
voiŭ da voî gură şi înţelepciune, căria nu-ĭ
vor putea grăi nicĭ sta împotrivă toţi
cariĭ sĕ vor pune împotrivă voî. 16 Şi
vĕ veţĭ da şi de părinţĭ, şi de rudeniĭ,
şi de prieteni, şi de fraţĭ; şi vor omorî
din voi. 17 Şi veţĭ fi urîţi de toţĭ pen-
tru numele meŭ. 18 Şi pĕr din capul
vostru nu va peri. 19 Intru răbdarea
voastră veţĭ dobândi sufletele voastre.
20 Iar când veţĭ vedea Ierusalimul încun-
giurându-se de ostaşĭ, atuncea să ştiţĭ
că s'a apropiat pustiirea luĭ. 21 Atun-
cea ceĭ ce vor fi în Iudea să fugă la
munţĭ; şi ceĭ ce vor fi în mijlocul eĭ să
se dea în lăturĭ; şi ceĭ ce vor fi prin sate
să nu între într'ênsul. 22 Că ḑilele iz-
bândireĭ sînt acestea, ca să se pliniască
toate cele scrise. 23 Iar vaĭ celor ce vor
avea în pântece, şi celor ce vor apleca
întru acelea ḑile; că va fi nevoe mare
pre pămênt, şi mânie asupra poporuluĭ
acestuia. 24 Şi vor cădea întru ascuţi-
tul sabieĭ, şi se vor duce robĭ în toate
neamurile, şi Ierusalimul va fi călcat
de neamurĭ, până se vor plini vremile

neamurilor. 25 Şi vor fi semne în sóre,
şi în lună, şi în stele; şi pre pământ
mâhnire limbilor cu nedumerire, sunet
făcênd marea şi valurile. 26 Maĭ murind
oamenii de frică, şi de aşteptarea celor
ce vor să vie în lume; că puterile ceriu-
rilor se vor clăti. 27 Şi atuncea vor
vedea pre Fiiul omuluĭ viind pre norĭ cu
putere şi cu mărire multă.
28 Decĭ începênd acestea a se face, rî-
dicaţi-vĕ în sus şi rîdicaţĭ capetele
voastre, că să apropie izbăvirea voastră.
29 Şi le-a ḑis lor pildă: Vedeţĭ smochinul
şi toţĭ copaciĭ, 30 Când înfrunzesc vĕ-
ḑênd, din voĭ înşi-vĕ ştiţĭ că de acum a-
proape va fi vara. 31 Aşa şi voĭ, când
veţĭ vedea acestea făcêndu-se, să ştiţĭ că
aprópe este împĕrăţia luĭ Dumneḑeŭ.
32 Amin ḑic voî, că nu va trece neamul a-
cesta, până când toate acestea vor fi.
33 Ceriul şi pământul vor trece, ĭar cuvin-
tele mele nu vor trece. 34 Ci luaţĭ amin-
te de sine-vĕ, ca să nu se îngreueze ini-
mile vóstre cu saţiul mâncăreĭ, şi cu beţia,
şi cu grijile lumeĭ, şi fără de veste să vie
asupra voastră ḑiua aceea. 35 Căcĭ ca o

cursă va veni preste toțĭ ceĭ ce şed pre
faţa a tot pămêntul. 36 Priveghiațĭ dar
în toată vremea, rugându-vĕ ca să vĕ în-
vredniciţĭ a scăpa de toate cele ce vor să
fie, şi a sta înaintea Fiiuluĭ omuluĭ.
37 Și era ḑiua învĕţând în biserică;
ĭar noaptea eşind petrecea în muntele
ce se chiamă al Maslinelor. 38 Și tot poporul
mâneca la dênsul în biserică, ca să-l as-
culte pre el.

CAP. XXII

Pentru vinderea luĭ Iisus; pentru Paştĭ; pentru ceĭ ce s'aŭ prigonit între sine cine ar fi maĭ mare; pentru cererea satanei; pentru rugăciunea luĭ Christos; pentru prinderea luĭ Iisus şi ducerea luĭ la archiereul; pentru lepădarea luĭ Petru; pentru bătaia luĭ Iisus.

1 Şi se apropia praznicul azimilor, care
se chema Paştile. 2 Şi căutaŭ archiereiĭ
şi cărturariĭ cum l-ar omorî pre el; că se
temeaŭ de popor. 3 Iar satana a intrat în

Iuda, ce se chema Iscarioteanul, care era
din numĕrul celor doĭ-spre-ḑece. 4 Şi
mergênd a grăit cu archiereiĭ şi cu voe-
voḑiĭ, cum l-ar vinde pre el lor. 5 Si s'aŭ
bucurat și s'aŭ tocmit cu dênsul să-ĭ dea
banĭ. 6 Si el s'a făgăduit lor, şi căuta
vreme cu prilej ca să-l vênḑă pre el lor
fără de popor. 7 Si a venit ḑiua azimi-
lor, întru care se cădea să se jertfiască
Paştile. 8 Si a trimis pe Petru şi pre
Ioan, ḑicênd: Mergeţĭ de gătiţĭ noî Pa-
ştile, să mâncăm. 9 Iar eĭ aŭ ḑis luĭ:
Unde voeştĭ să gătim? 10 Iar el a ḑis lor:
Iată intrând voĭ în cetate, va întimpina
pre voĭ un om ducênd un vas de lut
cu apă; mergeţĭ după dênsul în casa un-
de va intra. 11 Si ḑiceţĭ stĕpânuluĭ caseĭ:
Invĕţătorul ḑice ţie: unde este sălaşiul
întru carele să mănânc Paştile cu învĕ-
ţăceiĭ meĭ? 12 Si el vĕ va arăta voî
un foișor mare aşternut; acolo gătiţĭ.
13 Si mergênd eĭ, aŭ aflat precum li ḑisese
lor, şi aŭ gătit Paştile. 14 Si când a ve-
nit ora, aŭ şeḑut, şi ceĭ doĭ-spre-ḑece
Apostolĭ cu el. 15 Si a ḑis lor: Cu poftă
am poftit aceste Paştĭ să le mănânc cu

voí, maĭ înainte de patima mea. 16 Că ḑic
voî: Că de acum nu voiŭ maĭ mânca
dintru aceste, până când se vor umplea
întru împĕrăţia luĭ Dumneḑeŭ. 17 Şi lu-
ând paharul, mulţămind a ḑis: Luaţi ace-
sta şi-l împărţiţĭ voî. 18 Că ḑic voî, că
nu voiŭ maĭ bea din rodul viţeĭ, până când
va veni împĕrăţia luĭ Dumneḑeŭ. 19 Şi lu-
ând pânea, mulţămind a frânt şi a dat
lor ḑicênd: Acesta este trupul meŭ,
carele se dă pentru voĭ; aceasta faceţĭ în-
tru pomenirea mea. 20 Aşişderea şi pa-
harul, după ce a cinat, ḑicênd: Acest
pahar este legea cea nouă întru sângele
meŭ, carele pentru voĭ se varsă. 21 În-
să iată mâna vênḑĕtoruluĭ meŭ cu mine
este la masă. 22 Şi Fiul omuluĭ merge dupre
cum este rânduit; dar vaĭ omuluĭ aceluia
prin carele se vinde. 23 Şi eĭ aŭ început
a se întreba între sine: carele ar fi din-
tru eĭ cela ce va să facă aceasta? 24 Şi s'a
făcut şi prigonire între dênşiĭ, carele din-
tru eĭ s'ar părea a fi maĭ mare. 25 Iar el
le-a ḑis lor: Împĕraţiĭ păgânilor îĭ domnesc
pre eí, şi ceĭ ce stĕpânesc pre eĭ facĕ-
torĭ de bine se chiamă. 26 Iar voĭ nu aşa;

ci cel ce este maĭ mare între voĭ, să fie
ca cel maĭ mic; şi cel ce este începĕtor,
ca cel ce slujeşte. 27 Că cine este maĭ
mare? Cel ce şade, séŭ cel ce slujeşte?
Aŭ nu este cel ce şade? Iar eŭ sînt în
mijlocul vostru ca cel ce slujeşte. 28 Iar
voĭ sînteţĭ cariĭ aţĭ petrecut cu mine în-
tru ispitele mele. 29 Si eŭ vĕ rânduesc
voĭ, precum mĭ-a rânduit mie Tatăl meŭ,
împĕrăţie. 30 Ca să mâncaţĭ, şi să beţĭ
la masa mea, întru împĕrăţia mea, şi să
şedeţĭ pre scaune, judecând cele douĕ-
spre-ḑece seminţiĭ ale luĭ Israil. 31 Şi
a ḑis Domnul: Simone, Simone, iată
satana v'a cerut pre voĭ ca să vĕ cearnă
ca grâul. 32 Iar eŭ m'am rugat pen-
tru tine, ca să nu peară credinţa ta;
şi tu oare-când întorcêndu-te, întăreşte
pre fraţiĭ tĕĭ. 33 Iar el ĭ-a ḑis luĭ: Doam-
ne, cu tine gata sînt şi în temniţă şi
la mórte a merge. 34 Iar el ĭ-a ḑis:
Ḑic ţie, Petre, nu va cânta astăḑĭ coco-
şul, maĭ'nainte pănă ce de treĭ orĭ
te veĭ lepăda, că nu mĕ ştiĭ pre mine.
35 Şi a ḑis lor: Când v'am trimis pre
voĭ fără de pungă, şi fără de traistă, şi

fără de încălțăminte, aŭ avut-ațĭ lipsă
de ceva? Iar eĭ aŭ ḑis: de nimic. 36 Ḑis-a
drept aceia lor: Acum dar cel ce are
pungă să o ĭa, așișderea şi traistă; ĭar
cel ce n'are, să-șĭ vêndă haina sa și
să-şĭ cumpere sabie. 37 Că ḑic voĭ:
că încă aceasta ce este scrisă sĕ cade să
se umple întru mine, care ḑice: și cu
ceĭ fără de lege s'aŭ socotit; pentru că
cele pentru mine sfîrşit aŭ. 38 Iar eĭ aŭ
ḑis: Dómne, iată aicea doue săbiĭ. Si el
a ḑis lor: destul este.
39 Si eşind a mers, dupre obiceiŭ, în
muntele Maslinilor; şi s'aŭ dus după
el și învĕțăceiĭ luĭ. 40 Si sosind la loc,
a ḑis lor: Rugați-vĕ, ca să nu intrați în
ispită. 41 Si el s'a depărtat dela dên-
şiĭ ca de o aruncătură de peatră; și în-
genuchind se ruga, 42 Ḑicênd: Părinte,
de voeștĭ să trécă păharul acesta de la
mine; însă nu voia mea, ci a ta să fie.
43 Si i s'a arătat luĭ înger din ceriŭ, în-
tărindu-l pre el. 44 Si fiind întru ne-
voință, maĭ cu deadinsul se ruga. Si se
făcuse sudórea luĭ ca picăturile de sânge
ce picá pre pămênt. 45 Si sculându-se

de la rugăciune viind către învĕţăceĭ ĭ-a
aflat pre eĭ dormind de întristare. 46 Si
li-a ḑis lor: Ce dormiţĭ? Sculaţi-vĕ şi vĕ
rugaţĭ, ca să nu întraţĭ în ispită. 47 Iar
încă grăind el, iată venia mulţime, şi
cel ce se chiema Iuda, unul din ceĭ doĭ-
spre-ḑece, mergea înaintea lor, şi s'a a-
propiat de Iisus ca să-l sărute pre el.
48 Pentru că acest semn dedese lor, pre
carele voiŭ săruta eŭ, acela este. 49 Iar
Iisus a ḑis luĭ: Iudo, cu sărutare pre
Fiiul omuluĭ vinḑĭ? 50 Si vĕḑênd ceĭ ce
eraŭ pre lângă el cea ce vrea să fie, ĭ-aŭ
ḑis luĭ: Dómne, lovi-l-vom cu sabia? 51 Iar
unul dintr'ênşiĭ a lovit pre sluga arhi-
ereuluĭ, şi ĭ-a tăiat luĭ urechia cea
drépta. 52 Iar Iisus rĕspunḑênd a
ḑis: Lăsaţĭ, pănă aicea, şi atingêndu-se
de urechea luĭ, l-a vindecat pre el. 53 Si
a ḑis Iisus celor ce venise la dênsul,
arhiereilor şi voevoḑilor bisericeĭ şi
bĕtrânilor: Ca la un tâlhar aţĭ eşit cu
săbiĭ şi cu fuştĭ? 54 In tóte ḑilele fiind
eŭ cu voĭ în Biserică, n'aţĭ întins mânile
asupra mea; ci aceasta este ora voa-
stră şi stăpânirea întunericuluĭ. 55 Si

prinḑêndu-l pre el l-a adus şi l-a băgat în
casa arhiereuluĭ. Iar Petru mergea
departe după dênsul. 56 Si făcênd eĭ
foc în mijlocul curţiĭ şi şeḑênd împreu-
nă, a şeḑut şi Petru în mijlocul lor. 57 Si
vĕḑêndu-l pre el o slujnică şeḑênd la foc
şi căutând spre el, a ḑis: Si acesta a fost
cu el. 58 Iar el s'a lepădat de dên-
sul ḑicênd: Femee, nu ştiŭ pre el. 59 Si
după puţin altul vĕḑêndu-l pre el, a
ḑis: Si tu dintru eĭ eştĭ. Iar Petru a ḑis:
Omule, nu sînt. 60 Si trecênd ca o oră,
altul se întăria ḑicênd: Adevĕrat şi ace-
sta cu el a fost, că Galilean este. 61 Iar
Petru a ḑis: Omule, nu ştiŭ ce ḑicĭ. Şi
îndatăşĭ, încă grăind el, a cântat coco-
şul. 62 Şi întorcêndu-se Domnul a cău-
tat spre Petru, şi ş'a adus Petru aminte
de cuvêntul Domnuluĭ, cum îĭ ḑisese
luĭ: că maĭ înainte de ce va cânta coco-
şul de treĭ orĭ te veĭ lepăda de mine.
63 Si eşind afară Petru a plâns cu amar.
64 Iar oameniĭ ceĭ ce ţineaŭ pre Iisus
batjocoriaŭ pre el bătându-l. 65 Si a-
coperindu-l pre el, îl lovea preste obraz
şi-l întreba pre el ḑicênd: Profeţeşte,

cine este cel ce te-a lovit. 66 Și altele
multe, hulind împrotiva luĭ, ḑicea. 67 Și
după ce s'a făcut ḑiuă, s'aŭ adunat bĕtrâ-
niĭ poporuluĭ şi arhiereiĭ și cărturariĭ, și
l-aŭ dus pre el la soborul lor. 68 Ḑicênd:
de eştĭ tu Christosul spune noî. Și le-a ḑis
lor: De voiŭ spune voî, nu veţĭ crede.
69 Şi de vĕ voiŭ întreba, nu-mĭ veţĭ rĕ-
spunde, nicĭ nu mĕ veţĭ slobodi. 70 De
acum va fi Fiiul omuluĭ şeḑênd dea drea-
pta putereĭ luĭ Dumneḑeŭ. 71 Şi a ḑis
toţĭ: Dar tu eştĭ Fiiul luĭ Dumneḑeŭ? Iar
el a ḑis către eĭ: Voĭ ḑiceţĭ că eŭ sînt.
72 Iar eĭ aŭ ḑis: Ce ne maĭ trebueşte în-
că mărturie? Că noĭ singurĭ am auḑit
din gura luĭ.

CAP. XXIII.

Pentru ducerea Mântuitoruluĭ la Pilat; pentru defăimarea luĭ Iisus de către Irod; pentru femeile ce plângeaŭ; pentru rĕstignirea luĭ Christos; pentru tâlharul ce s'a pocăit; pentru îngroparea luĭ Christos.

1 Şi sculându-se toată mulţimea lor,
l-aŭ dus pre el la Pilat. 2 Şi aŭ început
a-l pârî pre el ḑicênd: Pre acesta l-am
aflat răzvrătind neamul şi oprind a da
dajdie Cesaruluĭ, ḑicênd că este el
Christos, împĕrat. 3 Iar Pilat l-a în-
trebat pre el ḑicênd: Tu eştĭ împĕ-
ratul Iudeilor? Iar el rĕspunḑênd a
ḑis luĭ: Tu ḑicĭ. 4 Iar Pilat a ḑis că-
tre arhiereĭ şi către popor: Nicĭ o vi-
nă nu aflu în omul acesta. 5 Iar eĭ se
întăriaŭ ḑicênd: Că întărîtă poporul,
învĕţând preste toată Iudea, începênd
din Galilea până aicĭ. 6 Iar Pilat au-
ḑind de Galilea, a întrebat: Aŭ Galile-
an este omul? 7 Şi înţelegênd că din

ţinutul luĭ Irod este, l-a trimis pre el
la Irod, fiind şi el în Ierusalim în-
tr'acele ḑile. 8 Iar Irod, vĕḑênd pre
Iisus, s'a bucurat foarte, că doria de
multă vreme să-l vaḑă pre el, pentru că
auḑia multe de el, şi nădăjduia să va-
ḑă vre-un semn făcêndu-se de el. 9 Şi
l-a întrebat pre el cu cuvinte multe;
iar el nimic nu ĭ-a rĕspuns luĭ. 10 Şi
staŭ archiereiĭ şi cărturariĭ, cu dea-
dinsul pârîndu-l pre el. 11 Iar Irod
împreună cu ostaşiĭ seĭ batjocorindu-l
şi rîḑêndu-şĭ de el, l-a îmbrăcat într'
un veştmênt luminat, şi l-a trimis ia-
răşĭ la Pilat. 12 Si s'aŭ făcut prietenĭ
Pilat şi Irod într'aceĭaşĭ ḑi unul cu
altul; că maĭ'nainte eraŭ învrăjbiţĭ în-
tre dênşiĭ. 13 Iar Pilat chiemând pre
archiereĭ, şi pre boerĭ, şi pre popor,
14 A ḑis cătră eĭ: Mĭ-aţĭ adus pre omul
acesta, ca pre cela ce răzvrăteşte po-
porul, şi iată eŭ înaintea voastră în-
trebându-l, nicĭ o vină n'am aflat în
omul acesta, de care pârîţĭ pre el. 15 Ci
nicĭ Irod, că v'am trimis pre voĭ la el,
şi iată nicĭ un lucru vrednic de moar-

te este făcut de dênsul. 16 Decĭ cer-
tându-l îl voiŭ slobodi. 17 Și nevoe a-
vea să le slobodĭască lor la praznic un
vinovat. 18 Și a strigat toată mulțimea
dicênd: Ia-l pre acesta, și ne slobodeşte
noĭ pre Varava. 19 Carele era pentru
o zarvă oare-care şi ucidere ce se făcu-
se în cetate, aruncat în temniță. 20 Și
iarășĭ Pilat a grăit către eĭ, vrênd să
slobodĭască pre Iisus. 21 Iar eĭ strigaŭ
dicênd: Rĕstigneşte-l, rĕstigneşte-l pre
el. 22 Iar el a treia oară a dis cătră eĭ:
Dar ce rĕŭ a făcut acesta? Nicĭ o vină
de moarte n'am aflat întru el. Decĭ cer-
tându-l pre el îl voiŭ slobodi. 23 Iar eĭ
staŭ cu glasurĭ marĭ, cerêndu-l pre el să
se rĕstignĭască; şi se întăriaŭ cu glasu-
rile lor şi ale arhiereilor. 24 Decĭ Pi-
lat a judecat să se facă cererea lor.
25 Și a slobodit lor pre cel aruncat în
temniță pentru zarvă şi ucidere, pre
carele îl cereaŭ eĭ, iar pre Iisus l-a dat
dupre voia lor. 26 Și când îl duceaŭ
pre el, prindênd pre un Simon Chiri-
nean, ce venia din ţarină, a pus pre
el crucea ca să o ducă după Iisus.

27 Și mergea după el mulțime multă de
popor și de femeĭ, care plângeaŭ și se tân-
guiaŭ pentru dênsul. 28 Și întorcêndu-
se către ele Iisus, a ḍis: Fiĭcele Ierusali-
muluĭ, nu mĕ plângețĭ pre mine, ci pre
voĭ vĕ plângețĭ, și pre fiiĭ voștriĭ. 29 Că
iată vin ḍile în care vor ḍice: fericite
sunt cele sterpe, și pântecele care n'a
născut, și țîțele care n'aŭ aplecat. 30 A-
tuncĭ vor începe a ḍice munților: Cădețĭ
preste noĭ, și dealurilor: Acoperiți-ne
pre noĭ. 31 Că de fac acestea în lemnul
cel verde, dar în cel uscat ce va fi?
32 Și se aducea împreună cu el și alțĭ
doĭ făcĕtorĭ de rele să se pearḍă. 33 Și
dacă aŭ venit la locul ce se chiamă al Că-
pățîneĭ, acolo l-aŭ rĕstignit pre el, și
pre făcĕtoriĭ de rele, unul de a dreap-
ta și altul de a stânga. 34 Iar Iisus
ḍicea: Părinte, iartă-le lor, că nu știŭ ce
fac. Și împărțind hainele luĭ, aŭ aruncat
sorțĭ. 35 Și sta poporul de privia; și
își bătea joc de dênsul și boeriĭ îm-
preună cu dênșiĭ, ḍicênd: Pre alțiĭ a
mântuit, mântuiască-se și pre sine, de
este acesta Christosul, alesul luĭ Dum-

nedeŭ. 36 Și-și făceaŭ rîs de dênsul
şi ostaşiĭ, apropiindu-se şi oțet adu-
cêndu-ĭ luĭ. 37 Si dicênd: De eştĭ tu
împěratul Iudeilor, mântueşte-te pre ti-
ne însuţĭ. 38 Si era şi scrisoare scrisă
de asupra luĭ cu slove elineștĭ, și
râmleneştĭ, şi ebreeștĭ: **Acesta este
Împěratul Iudeilor.** 39 Iar unul
din tâlhariĭ ceĭ restigniţĭ îl hulia pre
dênsul, dicênd: De eştĭ tu Christosul,
mântueşte-te pre tine şi pre noĭ. 40 Iar
rěspundênd cela-lalt, îl certa pre el
dicênd: Nu te temĭ tu de Dumnedeŭ,
că întru aceeaşĭ osândă eştĭ. 41 Si noi
dupre dreptate; că cele vrednice du-
pre faptele noastre luăm; iar acesta nicĭ
un rěŭ n'a făcut. 42 Si dicea luĭ Ii-
sus: Pomeneşte-mě, Doamne, când veĭ
veni întru împěrăţia ta. 43 Si a dis
Iisus luĭ: Amin dic ţie, astă-dĭ îm-
preună cu mine veĭ fi în raiŭ. 44 Si e-
ra ca la a şeasa oră, şi întuneric s'a
făcut preste tot pămêntul până la a
noua oră. 45 Si s'a întunecat soarele,
şi s'a rumpt catapeteasma bisericeĭ

prin mijloc. 46 Si strigând cu glas
mare Iisus, a ḍis: Părinte, în mâinile
tale îmi încredinţez duhul meŭ. Si
acestea ḍicênd, şi-a dat duhul. 47 Iar
vĕḍênd sutaşul ceea ce sĕ făcuse, a
mărit pre Dumneḍeŭ ḍicênd: Cu
adevĕrat omul acesta drept a fost.
48 Şi tot poporul ce venise împreună la
priveala aceia, vĕḍênd cele ce se făcu-
se, bătêndu-şi pepturile sale se în-
torceaŭ. 49 Şi sta toţi cunoscuţii luĭ de
departe, şi femeile care venise după el
din Galilea, privind acestea. 50 Şi ia-
tă un bărbat anume Iosif, sfetnic fiind,
bărbat bun şi drept. 51 (Acesta nu sĕ
însoţise la sfatul şi fapta lor), din A-
rimatea oraş al Iudeilor, carele şi
el aştepta împĕrăţia luĭ Dumneḍeŭ.
52 Acesta viind la Pilat, a cerut tru-
pul luĭ Iisus. 53 Şi pogorîndu-l pre
el, l-a înfăşurat în giulgiŭ, şi l-a pus
în mormênt ce era săpat în peatră, în-
tru carele nu fusese pus nicĭ odată
nimenea. 54 Si ḍiua era Vinerĭ, şi se
lumina spre Sâmbătă. 55 Si mergênd
după el şi femeile care venise cu dênsul

din Galilea, aŭ vĕḑut mormêntul, și cum
s'a pus trupul luĭ. 56 Și întorcêndu-se
aŭ gătit mirezme și mirurĭ; și Sâmbătă
s'a odihnit dupre poruncă.

CAP. XXIV.

*Pentru femeile cele ce cercetaŭ la mor-
mênt; pentru Petru când a alergat la
mormênt; pentru Cleopa; pentru Iisus
când s'a arătat, și cum a mâncat înaintea
Invĕţăceilor; pentru Inălţarea la ceriŭ.*

1 Iar într'una din Sâmbete la mâne-
care adâncă, aŭ venit la mormênt adu-
cênd mirezmele cele ce gătise, și altele
înpreună cu ele. Și aŭ aflat piatra
rĕsturnată de pre mormênt. 3 Și in-
trând, n'aŭ aflat trupul Domnuluĭ Iisus.
4 Si a fost când sĕ miraŭ ele de aceasta,
și iată doĭ bărbaţĭ aŭ stătut înaintea
lor în veștminte strălucitóre. 5 Și în-
fricoşindu-se ele, și plecându-șĭ feţele

la pământ, aŭ ḑis către dênsele: Ce că-
utaţĭ pre cel viŭ cu ceĭ morţĭ? 6 Nu
este aicea, ci s'a sculat; aduceţi-vĕ a-
minte cum a ḑis voî, încă fiind în Gali-
lea, 7 Ḑicênd: Că trebueşte să se dea
Fiiul omuluĭ în mâinile oamenilor pĕcă-
toşĭ, şi să se răstigniască şi a treia ḑi
să învieze. 8 Si ş'aŭ adus aminte de
cuvintele luĭ. 9 Si întorcênd-se de la
mormênt, aŭ spus acestea toate ce-
lor un-spre-ḑece şi tuturor celor-lalţĭ.
10 Si era Maria Magdalina, şi Ioana, şi
Maria luĭ Iacov, şi cele-lalte împreună
cu dênsele, care ḑiceaŭ către Apostolĭ
acestea. 11 Si s'aŭ părut înaintea lor
ca o minciună cuvintele lor, şi nu le cre-
deaŭ pre dênsele.
12 Iar Petru sculându-se, a alergat la
mormênt, şi plecându-se a vĕḑut giulgiu-
rile singure zăcênd, şi s'a dus de acolo
mirându-se întru sine de cele ce sĕ făcu-
se. 13 Si iată doî dintru eĭ mergeaŭ în-
tru aceiaşĭ ḑi la un sat, carele era depar-
te de Ierusalim, ca la şeaseḑecĭ de stadiĭ,
al căruia nume Emaus. 14 Si aceia

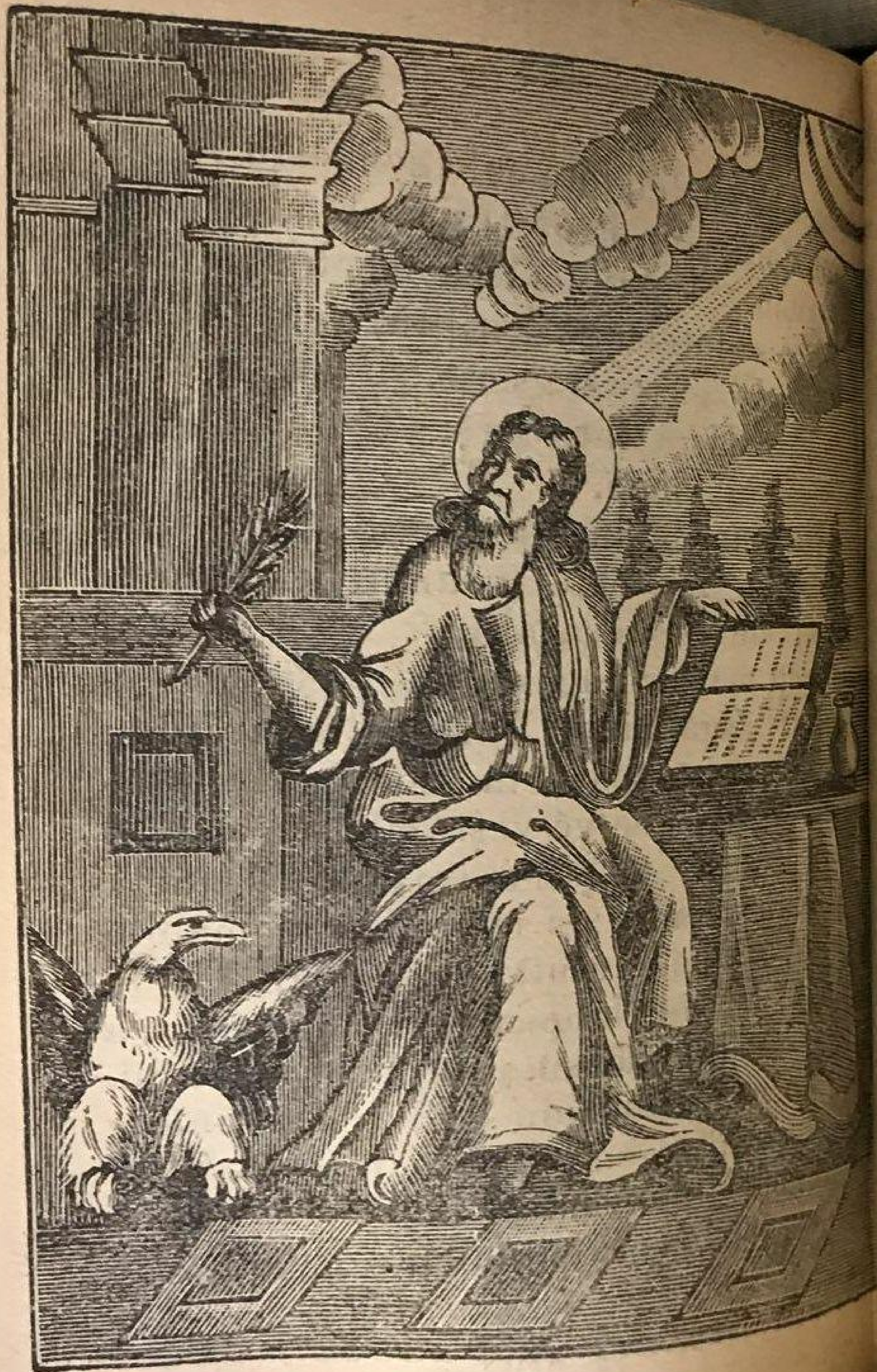
vorbiaŭ între sine de toate cele ce se în-
tâmplase. 15 Si a fost când vorbeaŭ eĭ
și se întrebaŭ, şi însuşĭ Iisus apropindu-
se mergea împreună cu dênșiĭ. 16 Iar
ochiĭ lor se ţineaŭ ca să nu-l cunoască
pre el. 17 Si a ḑis către eĭ: Ce sînt cu-
vintele acestea, de care vĕ întrebaţi în-
tre voĭ mergênd, şi sûnteţi triştĭ?
18 Si rĕspunḑênd unul al căruia nume
era Cleopa, 'ĭ-a ḑis: Tu singur eştĭ ne-
mernic în Ierusalim şi nu știĭ cele ce
s'aŭ făcut întru el în ḑilele acestea?
19 Si a ḑis lor: Care? Iar eĭ aŭ ḑis luĭ:
Cele pentru Iisus Nazarineanul, carele
era bărbat profet, puternic în lucru şi
în cuvênt înaintea luĭ Dumneḑeŭ şi a tot
poporul. 20 Cum l-aŭ dat pre el
arhiereiĭ și boeriĭ noştri spre judecată
de moarte, şi l-aŭ rĕstignit pre dênsul.
21 Iar noĭ nădăjduiam că acela este cel
ce va să izbăvĭască pre Israil, ci cu
toate acestea a treia ḑi este astăḑĭ de
când s'aŭ făcut acestea. 22 Ci și niște
femeĭ dintr'ale noastre ne-aŭ spăimântat
pre noĭ, care aŭ fost la mânecate la mor-
mênt. 23 Si neaflând trupul luĭ, aŭ

venit dicênd, că și vedere de îngerĭ să
fi vědut, cariĭ dic că este el viŭ. 24 Si
s'aŭ dus uniĭ dintre noĭ la mormênt, și
aŭ aflat aşa, precum şi femeile aŭ dis,
iar pre el nu l-aŭ vědut. 25 Si el a dis
către eĭ: O nepricepuților şi zăbavnicĭ
cu inima a crede toate câte aŭ grăit
profeţiĭ. 26 Aŭ nu trebuia a pătimi a-
cestea Christos, şi a întra întru mărirea
sa? 27 Si începênd de la Moisi şi de la
toţĭ profeţiĭ, tâlcuia lor din toate Scrip-
turile cele ce eraŭ pentru el. 28 Si
s'aŭ apropiat de satul la carele mergea,
și el se facea a merge maĭ departe.
29 Si l-aŭ îndemnat pre el dicênd: Rĕmâĭ
cu noĭ, căcĭ către seară este, şi s'a ple-
cat diua; și a întrat se rĕmâe cu dênşiĭ.
30 Si a fost când a şedut el cu eĭ, luând
pâinea a bine-cuvêntat, și frângênd a
dat lor. 31 Si li s'a deşchis lor ochiĭ,
şi l-aŭ cunoscut pre dênsul; şi el s'a fă-
cut nevĕdut de dênşiĭ. 32 Si aŭ dis unul
către altul: Aŭ nu era inima noastră
ardênd întru noĭ, când grăia noĭ pre cale
şi când ne tâlcuia Scripturile? 33 Si
sculându-se întru acea oră, s'aŭ întors în

Ierusalim, şi aŭ aflat adunaţĭ pre ceĭ un-
spre-ḑece, și pre ceĭ ce eraŭ cu dênșiĭ,
34 Cariĭ ḑiceaŭ: că s'a sculat Domnul cu
adevĕrat, şi s'a arătat luĭ Simon. 35 Și
eĭ povesteaŭ cele ce sĕ făcuse pre cale,
şi cum s'a cunoscut de dênşiĭ întru frân-
gerea pâneĭ.
36 Și aceasta grăind eĭ, și însuşĭ Ii-
sus a stătut în mijlocul lor şi a ḑis lor:
Pace voî. 37 Iar eĭ spăimântându-se
și înfricoșându-se, li se părea că vĕd
duh. 38 Și a ḑis lor: Ce sunteți tur-
buraţĭ? Și pentru ce sĕ sue gândurĭ în
inimile voastre? 39 Vedețĭ mânile şi
picioarele mele, că însumĭ eu sînt; Pi-
păiți-mĕ şi vedeţĭ; că duhul carne şi
oase n'are, precum mĕ vedeţĭ pre mine
avênd. 40 Şi acestea ḑicênd, le-a arătat
lor mânele şi picioarele. 41 Și încă
necreḑênd eĭ de bucurie, şi mirându-
se le-a ḑis lor: Avețĭ ceva de mâncare
aicea? 42 Iar eĭ aŭ dat luĭ o parte de
peşte fript, şi dintr'un fagur de miere.
43 Și luând înaintea lor a mâncat. 44 Şi
a ḑis lor: Aceste sînt cuvintele, care am
grăit către voĭ, încă fiind cu voĭ, că tre-

bue a se împlini tóte cele scrise în legea
lui Moisi, și în Profeți şi în Psalmĭ pen-
tru mine. 45 Atuncĭ le-a deschis mintea
lor ca să înțeleagă Șcripturile. 46 Și a
dis lor: Că aşa este scris, şi aşa trebuia
să pătimiască Christos şi a treia ḑi să în-
vieze din morțĭ. 47 Şi să se predice
întru numele luĭ pocăința și ertarea
pěcatelor în toate neamurile, înce-
pênd de la Ierusalim. 48 Iar voí
sunteţĭ mărturiĭ acestora 49 Şi iată eŭ
trimit făgăduința Tatăluĭ meŭ întru
voĭ; iar voĭ şedeţĭ în cetatea Ierusa-
limuluí, până ce vě veţĭ îmbrăca cu pu-
tere de sus. 50 Şi ĭ-a scos pre eĭ afară
până în Vitania; și ridicându-şĭ mânile
sale, ĭ-a bine-cuvêntat pre dênşiĭ. 51 Și
a fost când ĭ-a bine-cuvêntat pre eĭ, s'a
depărtat de la dênșiĭ, şi se înălța la ceriŭ.
52 Iar eĭ închinându-se luĭ, s'aŭ întors
în Ierusalim cu bucurie mare. 53 Şi
era în toată vremea în biserică, lău-
dând şi bine-cuvêntând pre Dumneḑeŭ.

AMIN

SANTA EVANGHELIE

CEA DELA

IOAN

CAP. I.

Pentru mărturisirea luĭ Ioan de Christos; pentru Ioan, când s'a întrebat de este el Christosul; pentru Andreĭ, pentru Filip, şi pentru Natanail când s'aŭ chiemat.

1 La început era Cuvêntul, și Cuvên-
tul era la Dumneḑeŭ, şi Dumneḑeŭ era
Cuvêntul. 2 Acesta era la început la
Dumneḑeŭ. 3 Tóte printr'ênsul s'aŭ
făcut, și fără de dênsul nimic nu s'aŭ
făcut ce s'aŭ făcut. 4 Intru dên-
sul viéță era, şi viéţa era lumina ó-
menilor. 5 Şi lumina întru întuneric
luminéză, şi întunericul pre dênsa nu
o a cuprins. 6 Fost-a om trimis dela

Dumneḍeŭ, numele luĭ Ioan. 7 Acesta
a venit spre mărturie, ca să mărturisé-
scă de lumină, ca toțĭ să créḍă prin el.
8 Nu era acela lumina, ci ca să măr-
turisésca de lumina. 9 Era lumina
cea adevĕrată, care luminéză pre tot o-
mul ce vine în lume. 10 In lume era,
şi lumea printr'ênsul s'a făcut, și lumea
pre dênsul nu l-a cunoscut. 11 Intru
ale sale a venit, și aĭ seĭ pre dênsul nu
l-aŭ primit. 12 Iar câţĭ l-aŭ priimit pre
dênsul, le-aŭ dat lor stăpânire ca să se
facă fiĭ aĭ luĭ Dumneḍeŭ, celor ce cred
întru numele luĭ. 13 Cariĭ nu din sânge,
nicĭ din poftă trupéscă, nicĭ din poftă
bărbătéscă, ci dela Dumneḍeŭ s'aŭ năs-
cut. 14 Si Cuvêntul trup s'a făcut, şi s'a
sălăşluit întru noĭ; (și am vĕḍut slava
luĭ, slavă ca a unuia născut din Tatăl),
plin de dar şi de adevĕr. 15 Ioan măr-
turisia pentru dênsul, și striga grăind:
Acesta era pentru carele am ḍis: Cel
ce după mine vine, maĭ înainte de mine
s'a făcut; că maĭ ântêiŭ de mine a fost.
16 Si din plinirea luĭ noĭ toţĭ am luat,
şi dar pentru dar. 17 Că legea prin

Moisi s'a dat; iar darul și adevěrul
prin Iisus Christos s'aŭ făcut.
18 Pre Dumnedeŭ nimenea nu l-a
vědut nicĭ odinioară: Cel Unul-născut
Fiul, carele este în sînul Tatăluĭ, acela
a spus. 19 Și acésta este mărturia
luĭ Ioan, când aŭ trimis Iudeiĭ din
Ierusalim preoțĭ și levițĭ, ca să-l în-
trebe pre dênsul: Tu cine eștĭ? 20 Şi
a mărturisit și n'a tăgăduit; şi a
mărturisit că nu sînt eŭ Christosul.
21 Și l-aŭ întrebat pre dênsul: Ce dar?
Ilie eștĭ tu? Şi a dis: Nu sînt. Pro-
fetul eștĭ tu? Și a rěspuns: Nu.
22 Decĭ aŭ dis luĭ: Cine eștĭ? ca să dăm
rěspuns celor ce ne-aŭ trimis pre noĭ;
ce dicĭ însuțĭ pentru sinețĭ? 23 A dis:
Eŭ sînt glasul celuĭ ce strigă în pustie:
Îndreptaţĭ calea Domnuluĭ, precum a
dis Isaia Profetul. 24 Şi trimişiĭ eraŭ
dintre farisei. 25 Și l-aŭ întrebat pre dên-
sul și i-aŭ dis luĭ: Pentru ce dar botezĭ?
dacă nu eștĭ tu Christosul; Nicĭ Ilie;
Nicĭ Profetul? 26 Rěspuns-a lor Ioan
grăind: Eŭ botez cu apă; iar în mijlo-
cul vostru stă pre carele voĭ nu-l știţĭ.

27 Acela este cel ce vine după mine,
carele mai înainte de mine s'a făcut;
căruea nu sînt vrednic să-ĭ desleg cu-
reaua încălţĕmintei luĭ. 28 Acestea
s'aŭ făcut în Vitavarà de ceea parte de
Iordan, unde era Ioan botezând.
29 A doua-ḑi vede Ioan pre Iisus viind
către dênsul și ḑice : Iată Mielul luĭ
Dumneḑeŭ, carele rădică pĕcatul lumeĭ.
30 Acesta este pentru carele eŭ am ḑis:
După mine vine Bărbat, carele maĭ
înainte de mine s'a făcut; că maĭ ântêiŭ
de mine a fost. 31 Şi eŭ nu l-am ştiut
pre el, ci ca să se arăte luĭ Israil;
pentru acésta am venit eŭ cu apă
botezând. 32 Şi a mărturisit Ioan ḑicênd:
Că am vĕḑut Duchul, ca un porumb, po-
gorîndu-se din ceriŭ, şi a rĕmas pre-
ste dênsul. 33 Şi eŭ nu l-am știut pre
el; ci cela ce m'a trimis pre mine să
botez cu apă, acela mi-a ḑis mie: Pre-
ste carele veĭ vedea Duchul pogorîndu-
se şi rĕmâind preste dênsul, acesta
este carele botéză cu Duch Sânt. 34 Şi
eŭ am vĕḑut și am mărturisit, că ace-
sta este Fiiul luĭ Dumneḑeŭ.

35 Adoua-ḑi iarăşĭ sta Ioan, şi din
învĕţăceiĭ luĭ doĭ, şi căutând la Iisus
carele umbla, ḑice: 36 Iată Mielul luĭ
Dumneḑeŭ. 37 Şi l-aŭ auḑit pre el ceĭ
doĭ învĕţăceĭ grăind, şi aŭ mers după
Iisus. 38 Iar întorcêndu-se Iisus, şi
vĕḑêndu-ĭ pre eĭ mergênd după el a
ḑis lor: Ce căutaţĭ? Iar eĭ aŭ ḑis luĭ:
Ravvi, (ce sé ḑice tâlcuindu-se: Invĕţă-
toriule), unde locueştĭ? 39 A ḑis lor:
Veniţĭ şi vedeţĭ; aŭ venit şi aŭ vĕḑut
unde locueşte; şi la el aŭ rĕmas în ḑiua
aceia. Şi era ca la a ḑecea óră. 40 Si
era Andreĭ fratele luĭ Simon Petru,
unul din ceĭ doĭ care auḑise de la Ioan,
şi mersese după dênsul. 41 Aŭ aflat
acesta ântâiŭ pre Simon fratele seŭ, şi
ĭ-a ḑis luĭ: Am aflat pre Mesia, (ce se
tâlcueşte Christos). 42 Si l-a adus
pre dênsul către Iisus, şi căutând la el
Iisus a ḑis: Tu eştĭ Simon feciorul
luĭ Ionà; tu te veĭ chiema Chifà ce se
tâlcueşte Petru.

43 Iar a doua-ḑi a vrut Iisus să
mergă în Galileia, şi a aflat pre Filip
şi ĭ-a ḑis luĭ: Vino după mine. 44 Si

era Filip din Bitsaida, din orașul lui
Andreĭ și al luĭ Petru. 45 A aflat
Filip pre Natanail și ḑice luĭ: Pentru
carele a scris Moisi în lege și profeții,
am aflat pre Iisus, Fiiul luĭ Iosif, carele
este din Nazaret. 46 Și a ḑis Natanail
luĭ: Din Nazaret póte fi ceva bun? Ḑice
Filip luĭ: Vino și veḑĭ. 47 A vĕḑut Iisus
pre Natanail viind către dênsul, și a ḑis
pentru dênsul: Iată cu adevĕrat Israi-
litean, întru carele vicleșug nu este.
48 Ḑis-a Natanail luĭ: De unde mĕ cu-
noștĭ? Rĕspuns-a Iisus și ĭ-a ḑis luĭ:
Maĭ înainte până a nu te chiema pre tine
Filip, fiind tu sub smochin te-am vĕḑut.
49 Rĕspuns-a Natanail și ĭ a ḑis luĭ:
Ravvi, tu eștĭ Fiiul luĭ Dumneḑeŭ, tu
eștĭ Impĕratul luĭ Israil. 50 Rĕspuns-a
Iisus și ĭ a ḑis luĭ: Pentru căcĭ am ḑis
ție, că te-am vĕḑut sub smochin creḑĭ?
maĭ marĭ decât acestea veĭ vedea.
51 Și ĭ-a ḑis luĭ: Amin, Amin grăesc
voĭ: De acum vețĭ vedea ceriul des-
chiḑêndu-se și pre îngeriĭ luĭ Dumne-
ḑeŭ suindu-se și pogorîndu-se preste
Fiiul omuluĭ.

CAP. II.

Pentru nunta cea din Cana; pentru ceĭ ce s'aŭ isgonit din biserică; pentru cuvêntul acela: Stricaţĭ biserica acésta.

1 Si a treia ḑi nuntă s'a făcut în Cana
Galileeĭ; şi era Muma luĭ Iisus acolo.
2 Si au fost chiemat şi Iisus și învĕţă-
ceiĭ luĭ la nuntă. 3 Şi sfêrşindu-se vi-
nul, ḑice Muma luĭ Iisus către dênsul:
Vin nu aŭ. 4 Ḑice eĭ Iisus: Ce este
mie şi ţie, femee? Incă n'a venit óra
mea. 5 Ḑice Muma luĭ slugilor: Orĭ
ce va ḑice voĭ faceţĭ. 6 Şi era acolo
şese vase de peatră, puse dupre curăţe-
nia Iudeilor, care lua câte douĕ saŭ treĭ
vedre. 7 Ḑice lor Iisus: Umpleţĭ vase-
le de apă, şi le-aŭ umplut până sus. 8 Si
ḑice lor: Scoateţĭ acum și aduceţĭ nunu-
luĭ; și ĭ-aŭ adus. 9 Şi după ce a gus-
tat nunul apa ce se făcuse vin, (şi nu
ştia de unde este, ĭar slugile care sco-
sese apa ştiaŭ), strigă pre mire nunul

și ḑice luĭ: 10 Tot omul ântâiŭ vinul cel
bun pune, şi dacă se îmbată, atuncea
cel maĭ prost; ear tu aĭ ținut vinul cel
bun până acum. 11 Aceasta a făcut înce-
pĕtură minunilor Iisus în Cana Galileeĭ;
şi ş'a arătat mărirea sa, şi aŭ creḑut întru
el învĕţăceiĭ luĭ.
12 După acésta s'a pogorît în Caper-
naum, el şi Muma luĭ, și frațiĭ luĭ, și în-
vĕţăceiĭ luĭ, şi acolo aŭ şeḑut nu multe
ḑile. 13 Și era aproape Paștile Iudei-
lor, și s'a suit Iisus în Ierusalim. 14 Si
a aflat în biserică pre ceĭ ce vindeaŭ
boĭ și oĭ, şi porumbĭ, și pre schimbătoriĭ
de banĭ şeḑênd. 15 Si făcênd biciŭ de
ştreangurĭ, pre toţĭ i-a scos din biseri-
că, oile şi boiĭ; si schimbătorilor aŭ vĕr-
sat baniĭ, şi mesele le-aŭ rĕsturnat. 16 Si
celor ce vindeaŭ porumbĭ le-a ḑis: Lu-
aţĭ acestea de aicea, şi nu faceţĭ Casa
Tatăluĭ meŭ casă de neguţătorie. 17 Si
ş'aŭ adus aminte învĕţăceiĭ luĭ, că este
scris: Râvna caseĭ tale m'a mâncat pre
mine. 18 Rĕspuns-a Iudeiĭ şi aŭ ḑis
luĭ: Ce semn arăţĭ noî, că facĭ acestea?
19 Rĕspuns-a Iisus și a ḑis lor: Stricaţĭ

biserica acésta, şi în treĭ ḑile o voiŭ
rĕdica. [20] Şi aŭ ḑis Iudeiĭ : în patru-
deci şi şese de anĭ s'a zidit biserica
acésta, şi tu în treĭ ḑile o veĭ rĕdica?
[21] Iar el ḑicea pentru biserica Trupu-
luĭ seŭ. [22] Pentru acésta când s'a
sculat din morţĭ, şĭ-aŭ adus aminte învĕ-
ţăceiĭ luĭ, că acésta ḑicea lor: Şi aŭ
creḑut scriptureĭ şi cuvêntuluĭ carele
ḑisese Iisus. [23] Si când era în Ierusalim, la
praznicul Paştilor, mulţĭ aŭ creḑut întru
numele luĭ, vĕḑênd semnele luĭ cele ce
făcea. [24] Iară însuşĭ Iisus nu se încre-
dinţa pre sine lor, pentru că el ştia pre
toţi. [25] Si nu avea trebuinţă ca cine-
va să mărturiséscă pentru om; că el
ştia ce era în om.

CAP. III.

Pentru Nicodim şi Iisus ; pentru Iisus şi Ioan când botezaŭ ; pentru curăţenie.

[1] Si era un om din fariseĭ, Nicodim
numele luĭ, boer al Iudeilor. [2] Acesta

a venit către Iisus noaptea, şi ĭ-a ḑis
luĭ: Ravvi, știm că de la Dumneḑeŭ aĭ
venit Invĕţător; că nimenea nu poa-
te acestea semne să facă, care tu facĭ,
de nu va fi Dumneḑeŭ cu dênsul. 3 Rĕs-
puns-a Iisus şi ĭ-a ḑis luĭ: Amin, Amin
grăesc ţie: De nu se va naşte cine-va
de sus, nu va putea vedea împĕrăția
luĭ Dumneḑeŭ. 4 Ḑice către el Nicodim:
Cum poate omul să se nască fiind bĕ-
trân? Aŭ doară poate a doua óră să
între în pântecele maiceĭ sale, şi să se
nască? 5 Rĕspuns-a Iisus: Amin, A-
min grăesc ţie: De nu se va naște
cine-va din apă şi din Duch, nu va pu-
tea să intre întru împĕrăţia luĭ Dum-
neḑeŭ. 6 Ce este născut din trup, trup
este; și ce este născut din Duch, Duch
este. 7 Nu te mira căcĭ am ḑis ţie: că
se cade voĭ a vĕ naște de sus. 8 Duchul
unde voește suflă, și glasul luĭ auḑi, dar
nu științ de unde vine şi unde merge; așa
este tot carele este născut din Duchul.
9 Rĕspuns-a Nicodim și ĭ-a ḑis luĭ:
Cum pot să fie acestea? 10 Rĕspuns'a
Iisus și ĭ-a ḑis luĭ: Tu eștĭ Invĕţatorul

lui Israil, şi acestea nu le ştiĭ? 11 Amin
Amin grăesc ţie: Că ce ştim grăim, şi
ce am vĕḑut mărturisim, şi mărturia
noastră nu o primiţĭ. 12 Dacă cele pa-
mênteştĭ am spus voî, şi nu credeţĭ;
cum de voiŭ spune voî cele cereştĭ,
veţĭ crede?
13 Si nimenea nu s'a suit în ceriŭ,
fără numaĭ cel ce s'a pogorît din ceriŭ,
Fiul omuluĭ, carele este în ceriŭ. 14 Si
precum Moisi a înălţat şérpele în pustie,
aşa se cade a se înălţa Fiiul omuluĭ. 15 Ca
tot cel ce crede întru el să nu piară, ci să
aibă viaţă vecĭnică.
16 Că aşa a iubit Dumneḑeŭ lumea,
cât şi pre Fiiul seŭ cel Unul-născut l-a
dat, ca tot cel ce crede întru el să nu
piară, ci să aibă viéţă vecĭnică. 17 Că
nu a trimis Dumneḑeŭ pre Fiiul seŭ în
lume, ca să judece lumea, ci ca să se
mântuĭască lumea prin el. 18 Cela ce crede
întru el nu se judecă; ĭar cela ce nu crede
ĭată este judecat că n'a creḑut întru nu-
mele celuĭ Unuia născut Fiiuluĭ luĭ Dum-
neḑeŭ. 19 Iar acésta este judecata, că lu-

mina a venit în lume, și aŭ iubit oamenii
maĭ mult întunericul decât lumina: că e-
raŭ fapte le lor rele. 20Că tot cela ce face
rele, urăşte lumina; şi nu vine la lumină
ca să nu se vădească lucrurile luĭ. 21Iar
cela ce face adevĕrul vine la lumină,
că să se arate lucrurile luĭ, că întru
Dumnedeŭ sînt lucrate.
22După acestea a venit Iisus, și învĕ-
ţăceiĭ luĭ în pămêntul Iudeeĭ, şi acolo pe-
trecea cu eĭ, şi boteza. 23 Si era şi Ioan bo-
tezând în Enon aproape de Salim; că eraŭ
acolo ape multe, şi veneaŭ şi se botezaŭ.
24 Că încă nu era Ioan închis în temniţă.
25 Si a fost întrebare de învĕţăceiĭ luĭ Ioan
cu Iudeiĭ pentru curăţenie. 26 Si aŭ
venit către Ioan şi i-aŭ dis luĭ: Ravvi, cel
ce era cu tine de ceea parte de Iordan,
pentru carele tu ai mărturisit, ĭată el
botéză, şi toţĭ merg către dênsul. 27 Rĕs-
puns-a Ioan și a dis: Nu poate omul
lua nimic, de nu va fi dat luĭ din ceriŭ.
28 Voĭ înşi-vĕ mărturisiţĭ pentru mine,
că am dis: Nu sînt eŭ Christosul, ci cum
că sînt trimis înaintea aceluia. 29 Ce-
la ce are mireasă, mire este; ĭar prie-

tenul mireluĭ carele stă şi-l ascultă
pre el, cu bucurie se bucură de glasul
Mireluĭ; decĭ acéstă bucurie a mea s'a
umplut. 30 Aceluia se cade a creşte,
iar mie a mĕ micşura. 31 Cel ce vine de
sus deasupra tuturor este; cel ce este
de pre pământ pământesc este, şi de pre
pământ grăeşte; cel ce vine din ceriŭ,
deasupra tuturor este. 32 Si ce a vĕ-
ḑut şi a auḑit aceea mărturiseşte; si
mărturia luĭ nimenea nu o primeşte.
33 Cela ce primeşte mărturia luĭ a
pecetluit că Dumneḑeŭ adevĕrat este.
34 Că pre carele a trimis Dumneḑeŭ,
cuvintele luĭ Dumneḑeŭ grăeşte; că nu
cu mĕsură dă Dumneḑeŭ Duchul. 35 Ta-
tăl iubeşte pre Fiiul, şi tóte le-a dat
în mâna luĭ. 36 Cela ce crede întru
Fiiul are viéţă vecinică; iar cela ce nu
ascultă pre Fiiul, nu va vedea viéţă, ci
mânia luĭ Dumneḑeŭ va rĕmânea pre-
ste el.

CAP. IV.

Pentru Samarineanca; pentru Fiiul omuluĭ celuĭ împĕrătesc.

[1] Decĭ dacă a înțeles Domnul, că aŭ
auḑit fariseiĭ că Iisus maĭ mulți în-
vĕțăceiĭ face și botează decât Ioan.
[2] (Măcar că însușĭ Iisus nu boteza, ci
învĕțăceiĭ luĭ). [3] A lăsat Iudeea și
s'a dus iarășĭ în Galileea. [4] Si trebuia
să treacă el prin Samaria.
[5] Decĭ a venit în cetatea Samarieĭ,
ce se chiamă Sihar, aprópe de locul
carele a dat Iacov luĭ Iosif fiiuluĭ seŭ.
[6] Si era acolo puțul luĭ Iacov, iar Iisus
ostenit fiind de călătorie, ședea așa la
puț; şi era ca la a şesea óră. [7] A
venit o femeie din Samaria să ĭea apă;
ḑis-a eĭ Iisus: Dă-mĭ să beaŭ. [8] Că învĕță-
ceiĭ luĭ se dusese în cetate să cumpere hra-
nă. [9] Decĭ a ḑis luĭ femeia samarinéncă:
Cum tu Iudeŭ fiind, cerĭ dela mine să
beĭ, femee samarineancă fiind eŭ? Că
nu se amestecă Iudeiĭ cu Samarineniĭ.

10 Rĕspuns-a Iisus şi ĭ-a ḑis eĭ: De aĭ fi
ştiut darul luĭ Dumneḑeŭ, şi cine este
cel ce ḑice ţie: dă-mĭ să beaŭ, tu aĭ fi
cerut de la dênsul, şi ţĭ-ar fi dat ţie apă
vie. 11 Ḑis-a luĭ femeia: Dómne, nicĭ
ciutură aĭ, şi puţul este adênc; de unde
dar aĭ apa cea vie? 12 Aŭ doară tu
maĭ mare eştĭ decât Iacov părintele
nostru? carele ne-a dat noî puţul
acesta, şi el însuşĭ dintr'ênsul a bĕut,
şi fiiĭ luĭ, şi dobitócele luĭ? 13 Rĕspuns-a
Iisus şi i-a ḑis eĭ: Tot cel ce va bea din
apa acésta va înseta iaraşĭ. 14 Iar cel ce
va bea din apa care eŭ voiŭ da luĭ nu va
înseta în veac; ci apa care eŭ voiŭ da luĭ
se va face întru dênsul izvor de apă săltă-
tóre întru viéţă vecĭnică. 15 Ḑis-a către
dênsul femeea: Doamne, dă-mĭ acéstă
apă, ca să nu maĭ însetez, nicĭ să maĭ
viŭ aicea să scoţ. 16 Ḑis-a eĭ Iisus:
Mergĭ şi cheamă pre bărbatul tĕŭ, şi
vino aicea. 17 Rĕspuns-a femeea şi
ĭ-a ḑis luĭ: Nu am bărbat. Ḑis-a eĭ Ii-
sus: Bine aĭ ḑis că nu aĭ bărbat. 18 Că
cincĭ bărbaţĭ aĭ avut, şi acum pre carele
aĭ nu-ţĭ este ţie bărbat; acésta adevĕ-
rat aĭ grăit. 19 Ḑis-a luĭ femeea: Doam-

ne, vĕḑ că profet eştĭ tu. 20 Părinţiĭ
noştri în muntele acesta s'aŭ închinat,
şi voĭ ḑiceţĭ, că în Ierusalim este locul
unde se cade a se închina. 21 Ḑis-a eĭ
Iisus: Femee, crede mie că va veni tim-
pul, când nicĭ în muntele acesta nicĭ în
Ierusalim vĕ veţĭ închina Tatăluĭ.
22 Voĭ vĕ închinaţĭ căruia nu ştiţĭ, noĭ
ne închinăm căruia ştim, că mântuirea
din Iudeĭ este. 23 Ci va veni timpul,
şi acum este, când închinătoriĭ ceĭ ade-
vĕraţĭ sĕ vor închina Tatăluĭ cu duchul
şi cu adevĕrul; că Tatăl acest feliŭ caută
să fie ceĭ ce se închină luĭ. 24 Duch este
Dumneḑeŭ, şi ceĭ ce se închină luĭ, cu
duchul şi cu adevĕrul se cade să se în-
chine. 25 Ḑis-a luĭ femeea: ştim că va veni
Mesia, (carele să chiamă Christos), când
va veni acela, va spune noî toate.
26 Ḑis-a eĭ Iisus: Eŭ sînt, cela ce gră-
esc cu tine. 27 Si atuncea aŭ venit învĕ-
ţăceiĭ luĭ şi să miraŭ, că cu femee graia;
însă nimenea nu ĭ-a ḑis: Ce cauţĭ? saŭ
ce grăeştĭ cu dênsa? 28 Iar femeea
a lăsat ciutura sa, şi a mers în ceta-
te şi a ḑis ómenilor: 29 Veniţĭ de ve-

deţî om, carele mĭ-a spus mie toate
câte am făcut; nu cum-va acesta este
Christos? 30 Decĭ aŭ eşit din ceta-
te şi veneaŭ către dênsul. 31 Iar între
acestea îl rugaŭ pre dênsul învĕţăceiĭ
grăind: Ravvi, mănâncă. 32 Iar el a ḑis
lor: Eŭ mâncare am a mânca, care voĭ
nu ştiţĭ. 33 Iar învĕţăceiĭ grăiaŭ între
dênşiĭ: Nu cumva ĭ-a adus luĭ cineva să
mănânce? 34 Ḑis-a lor Iisus: Mânca-
rea mea este ca să fac voia celuĭ ce m'a
trimis pre mine, şi să sĕvêrşesc lucrul
luĭ. 35 Aŭ nu voi ḑiceţĭ, că încă patru
lunĭ sînt, şi secerişul va veni? Iată ḑic
voĭ: Râdicaţĭ ochiĭ, voştri şi vedeţĭ hol
dele că sunt albe, spre seceriş acum. 36 Şi
cela ce seceră plată ĭea, şi adună ródă în
viéţă vecĭnică; ca şi cel ce sémănă, îm-
preună să se bucure şi cel ce seceră.
37 Că întru acésta este cuvêntul adevĕ-
rat că altul este cel ce sémănă, şi altul
cel ce seceră. 38 Eŭ v'am trimis pre
voĭ să seceraţĭ ceea ce voĭ nu v'aţĭ oste-
nit, alţiĭ s'aŭ ostenit şi voĭ aţĭ intrat în-
tru ostenéla lor. 39 Iar din cetatea aceea
mulţĭ din Samarinenĭ aŭ creḑut într'ên-

sul, pentru cuvêntul femeeĭ care mărtu-
risia, că mĭ-a spus mie tóte câte am făcut.
40 Deci după ce aŭ venit la dênsul Sama-
rineniĭ, îl rugaŭ pre el ca să rĕmâe la
dênşiĭ; şi a rĕmas acolo douĕ ḑile. 41 Şi
mult maĭ mulţĭ a creḑut pentru cuvêntul
luĭ. 42 Si femeeĭ ḑicea: că nu maĭ cre-
dem pentru vorba ta; că înşine am au-
ḑit şi ştim, că acesta este cu adevĕrat
Mântuitorul lumeĭ Christos. 43 Iar după
douĕ ḑile a eşit de acolo şi a mers în
Galilea. 44 Că însuşĭ Iisus a mărturisit,
că profet în patria sa cinste nu are.
45 Si când a venit în Galileia, l-aŭ primit
pre dênsul Galileaniĭ; find-că aŭ fost vĕ-
ḑut tóte câte a făcut în Ierusalim la
praznic, că şi eĭ aŭ fost venit la praznic.
46 Si a venit Iisus iarăşĭ în Cana Galileeĭ
unde a făcut apa vin.

Si era un om împĕrătesc, al căruia
fiiŭ era bolnav în Capernaum. 47 Ace-
sta auḑind că Iisus a venit din Iudea
în Galilea, a mers la el şi-l ruga pre
dênsul ca să se pogóre şi să tămăduia-
scă pre fiiul luĭ, că vrea să móră. 48 Iar
Iisus a ḑis către el: De nu veţĭ ve-
dea semne şi minunĭ nu veţĭ crede.

49 Dis-a către el omul cel împărătesc :
Dómne, pogóră-te maĭ înainte pănă a
nu muri fiiul meŭ. 50 Dis-a Iisus luĭ :
Mergĭ, fiiul tĕŭ viŭ este; Si a credut
omul cuvêntuluĭ carele a dis Iisus luĭ, şi
s'a dus. 51 Si iată pogorîndu-se el, slu-
gile luĭ aŭ întâmpinat pre el, şi i-aŭ spus
dicênd : Că fiiul tĕŭ este viŭ. 52 Decĭ
fi întreba pre eĭ de ora întru care ĭ-a
fost maĭ bine. Si ĭ-aŭ dis luĭ: că erĭ în ora
a şeaptea l-a lăsat frigurile. 53 Si a
cunoscut tatăl, că în ora aceia a fost în
carea a dis Iisus luĭ: că fiiul tĕŭ viŭ
este şi a credut el şi casa luĭ tótă.
54 Acesta iarăşĭ al doilea semn a făcut
Iisus, viind din Iudeia în Galileia.

CAP. V.

Pentru cel ce avea treĭ-decĭ şi opt de anĭ în bólă ; pentru Iudeĭ când căutaŭ să o-móre pre Iisus.

1 După acestea era praznicul Iudeilor
şi s'a suit Iisus în Ierusalim. 2 Si este

în Ierusalim scăldătórea oilor, care se
chiamă evreeşte Vitezdà, cincĭ pridvóre
avênd. 3 Intru acelea zăcea mulțime
multă de bolnavĭ, orbĭ, șchiopĭ, uscațĭ,
aşteptând mișcarea apeĭ. 4 Că înger la
vreme se pogora în scăldătóre, şi tur-
burà apa; şi carele intra întâiŭ după
turburarea apeĭ, se făcea sănătos orĭ de
ce bólă era ținut. 5 Decĭ era acolo un
om, treĭ-ḑecĭ şi opt de anĭ avênd în
bólă. 6 Pre acesta vĕḑêndu-l Iisus ză-
cênd, şi cunoscênd că ĭată multă vre-
me avea ĭ-a ḑis luĭ: Voeştĭ să fiĭ sănătos?
7 Rĕspuns-a luĭ bolnavul: Doamne, om
nu am, că dacă se va turbura apa să
mă bage în scăldatóre. Decĭ până când
merg eŭ, altul înaintea mea se pogóră.
8 Ḑis-a Iisus luĭ: Scoală-te ia-țĭ patul
tĕŭ și umblă. 9 Si îndată s'a făcut
sănĕtos omul, şi ș'a luat patul seŭ și
umbla; şi era întru acea ḑi Sâmbătă.
10 Decĭ ḑicea celuĭ vindecat Iudeiĭ:
Sâmbătă este, nu se cade ţie a-țĭ lua pa-
tul. 11 Rĕspuns-a lor: Cela ce m'a fă-
cut sănĕtos, acela mĭ-a ḑis: Ia-țĭ patul tĕŭ
şi umblă. 12 Decĭ l-aŭ întrebat pre el, cine

este omul acela ce ţĭ-a ḑis: ĭa-ţĭ patul
tĕŭ şi umblă? [13] Iar cel vindecat nu
ştia cine este; că Iisus se dedese în la-
turĭ, popor fiind întru acel loc. [24] După
aceia l-a aflat pre el Iisus în biserică
şi ĭ-a ḑis luĭ: Iată că te-aĭ făcut sănĕ-
tos, de acum înainte să nu maĭ greşeştĭ,
ca să nu-ţĭ fie ţie ceva maĭ rĕŭ. [15] A
mers omul acela şi a vestit Iudeilor, că
Iisus este cel ce l-a făcut pre dênsul să-
nĕtos. Si pentru aceia goniaŭ pre Iisus
Iudeiĭ, şi-l căutaŭ pre el să-l omóre, că
aceste făcea Sâmbăta. [17] Iar Iisus a
rĕspuns lor:
Tatăl meŭ până acum lucréză, şi eŭ
lucrez. [18] Decĭ pentru acésta maĭ vêr-
tos căutaŭ Iudeiĭ pre el să-l omóre, că
nu numaĭ deslégă Sâmbăta ci şi Tată
al sĕŭ ḑicea pre Dumneḑeŭ, întocma pre
sine făcêndu-sĕ cu Dumneḑeŭ. [19] Decĭ
a rĕspuns Iisus şi a ḑis lor: Amin,
Amin grăesc voĭ: Nu póte Fiiul să facă
dela sine nimic, de nu va videa pre
Tatăl făcênd: Că cele ce face el, a-
celea şi Fiiul asemenea face. [20] Că Ta-
tăl iubeşte pre Fiiul, şi tóte arată luĭ

care el face, şi maĭ marĭ lucrurĭ de
cât acestea va arăta luĭ, ca voĭ să vě
miraţĭ. 21 Că precum Tatăl scólă pre
morţĭ şi-ĭ înviază, aşa şi Fiiul pre carĭ
vra îĭ înviază. 22 Că Tatăl nu judecă
pre nimenea, ci tótă judecata o a
dat Fiiuluĭ; ca toţĭ să cinstéscă pre
Fiiul, precum cinstesc pre Tatăl. 23 Cel
ce nu cinsteşte pre Fiiul, nu cinste-
şte pre Tatăl carele l-a trimes.

24 Amin, Amin grăesc voĭ: Că cela ce
ascultă cuvintele mele şi crede celuĭ ce
m'a trimis pre mine, are viaţă vecínică
şi la judecată nu va veni, ci s'a mu-
tat din mórte în viaţă. 25 Amin, Amin
grăesc voĭ: Că vine ora şi acum este, când
morţiĭ vor audi glasul Fiiuluĭ luĭ Dumne-
deu şi cariĭ vor audi vor învia. 26 Că
precum Tatăl are viaţă întru sine,
aşa a dat şi Fiiuluĭ viaţă să aibă întru
sine. 27 Şi stăpânire ĭ-a dat luĭ, şi ju-
decată să facă. 28 Căcĭ Fiiŭ al omuluĭ
este, nu vě miraţĭ de acésta. Că vine ora,
întru carea toţĭ ceĭ din mormênturĭ vor
audi glasul luĭ. 29 Şi vor eşi ceĭ ce aŭ făcut
cele bune întru învierea vieţiĭ, iar ceĭ ce

aŭ făcut cele rele întru învierea jude-
căţeĭ. 30 Nu potŭ eŭ să fac dela sine
nimic: Precum auḍ judec; şi judecata
mea dréptă este. Că nu caut voia
mea, ci voia Tatăluĭ celuĭ ce m'a tri-
mis. 31 De mărturisesc eŭ pentru mine,
mărturia mea nu este adevĕrată. 32 Al-
tul este cel ce mărturiseşte pentru mine,
şi ştiŭ că adevĕrată este mărturia care
mărturiseşte pentru mine. 33 Voĭ aţĭ
trimis către Iŏn, şi a mărturisit ade-
vĕrul. 34 Iar eŭ nu dela om ĭaŭ măr-
turia; ci acestea grăesc, ca voĭ să vĕ
mântuiţĭ. 35 Acela era făclie care ar-
dea şi lumina; ĭar voĭ aţĭ voit să vĕ
veselițĭ un timp întru lumina luĭ.
36 Iar eŭ am mărturie maĭ mare de cât
Iŏn, că lucrurile care mi-a dat mie Ta-
tăl ca să le sĕvârşesc pre ele, aceste
lucrurĭ care eŭ fac, mărturisesc pen-
tru mine, că Tatăl m'a trimis. 37 Si
Tatăl cela ce m'a trimis, acela a măr-
turisit pentru mine; nicĭ glasul luĭ
aţĭ auḍit vre-o dată, nicĭ chipul luĭ aţĭ
vĕḍut. 38 Si cuvêntul luĭ nu-l aveţĭ

rĕmăind întru voĭ; că pre carele a trimis el,
acestuia voĭ nu credeţĭ. 39 Cercaţĭ scrip-
turile, că voî vi se pare întru dênsele a
avea viaţă vecĭnică; şi acelea sunt cele
ce mărturisesc pentru mine. 40 Si nu
voiţĭ să veniţĭ cătră mine, ca viaţă să
aveţĭ. 41 Slavă de la ómenĭ nu ĭaŭ.
42 Ci v'am cunoscut pre voĭ, că dragostea
luĭ Dumneḑeŭ nu aveţĭ întru voĭ. 43 Eŭ
am venit întru numele Tatăluĭ meŭ,
şi nu mĕ primiţĭ pre mine; de
va veni altul întru numele seŭ, pre
acela veţĭ primi. 44 Cum puteţĭ voĭ să
credeţĭ, slavă unul de la altul luând, şi
pre slava cea dela singur Dumneḑeŭ nu
o căutaţĭ? 45 Să nu vi sĕ pare că eŭ voiŭ
pârî pre voĭ la Tatăl; este cela ce vĕ
pâraşte pre voĭ, Moisi, spre carele voĭ
aţĭ nădăjduit. 46 Că de aţĭ fi creḑut luĭ
Moisi, aţĭ fi creḑut şi mie, că pentru
mine acela a scris. 47 Iar dacă scrip-
turile aceluia nu credeţĭ, cum cuvinte-
lor mele veţĭ crede?

CAP. VI.

Pentru cele cincĭ pânĭ şi doĭ peştĭ; pentru darea în laturĭ a luĭ Iisus ca să nu-l facă pre el împĕrat; pentru umblarea pre mare; pentru poporul carele mergea după Iisus în vase; pentru popor când cerea semn; pentru pânea care sĕ pogoară din ceriŭ; pentru ceĭ mulţĭ din învĕţăceiĭ cariĭ s'aŭ întors de la Iisus; pentru mărturisirea luĭ Petru de Christos.

1 După acestea s'a dus Iisus de ceea
parte de marea Galileiĭ, care este a
Tiberiadeĭ. 2 Si a mers după dên-
sul popor mult, căcĭ vedea semnele luĭ
care făcea la ceĭ bolnavĭ.
3 Si s'a suit în munte Iisus, şi
acolo a şeḑut cu învĕţăceiĭ seĭ. 4 Si
era aproape Paştile, pranzicul Iudeilor.
5 Decĭ rădicându-şĭ Iisus ochiĭ, şi vĕ-
ḑĕnd, că mult popor vine la dênsul,
ḑice către Filip: De unde vom cumpĕra
pânĭ, ca să mănànce aceştia? 6 (Iar
acésta ḑicea ispitind pre el; că însuşĭ

ştia ce vrea să facă). 7 Rĕspuns-a
Flip luĭ: De două-sute de dinarĭ pânĭ
nu le va ajunge lor, ca fieşte-carele
dintr'ênşiĭ câte puţin să ĭea. 8 Grăit-a
luĭ unul din învĕţăceiĭ luĭ, Andreĭ frate-
le luĭ Simon Petru: 9 Este un copil
aicea, carele are cincĭ pânĭ de orz
şi doĭ peştĭ; ci acestea ce sînt la a-
tâţea? 10 Si a ḑis Iisus: Faceţĭ pre ó-
meni să şeaḑă; şi era earbă multă în-
tru acel loc; decĭ aŭ şeḑut bărbaţiĭ
cu numĕrul ca la cincĭ miĭ. 11 Si a luat
pânile Iisus, şi mulţămind, a împărţit
învĕţăceilor, iar învĕţăceiĭ celor ce
şedeaŭ; aşijderea şi din peştĭ cât aŭ vrut
eĭ. 12 Iar dacă s'aŭ săturat, a ḑis în-
vĕţăceilor seĭ: Adunaţĭ sfărămiturile ce
aŭ prisosit, ca să nu să piarḑă ceva.
13 Decĭ aŭ adunat şi aŭ umplut două-spre-
ḑece coşurĭ de sfărămiturĭ, din cincĭ
pânĭ de orz, care a prisosit celor ce aŭ
mâncat.
14 Iar oameniĭ vĕḑênd semnul, care-
le a făcut Iisus, ḑiceaŭ: Că acesta este
adevĕrat profetul cel ce va să vie în
lume. 15 Decĭ Iisus cunoscênd că vor

să vie, şi să-l apuce pre el ca să-l facă
împěrat s'a dus iarăşi în munte el singur.
16Şi dacă s'a făcut séră, s'aŭ pogorît învě-
ţăceiĭ luĭ la mare. 17Şi intrând în corabie
mergea de ceea parte de mare la Caper-
naum; şi iată întunerec s'a făcut, şi nu
venise către eĭ Iisus. 18 Si marea s'a
ridicat, vênt mare suflând. 19 Decĭ vi-
ind eĭ ca la douĕ-ḑecĭ şi cincĭ saŭ treĭ-
ḑecĭ de stadiĭ, věd pre Iisus umblând
pre mare, şi apropiindu-se de corabie;
şi s'aŭ înfricoşat. 20 Iar el a ḑis lor :
eŭ sînt, nu vě temeţĭ. 21Decĭ vrea să-l ĭea
pre el în corabie ; şi îndatăşĭ corabia a
sosit la pămîntul la carele eĭ mergeaŭ.
22 A doua ḑi poporul carele sta de ceea
parte de mare, vĕḑênd că altă corabie
nu era acolo, fără numaĭ una, întru ca-
re întrase învĕţăceiĭ luĭ, şi cum că Iisus
nu a întrat în corabie împreună cu în-
vĕţăceiĭ seĭ, ci singurĭ învĕţăceiĭ luĭ s'aŭ
dus; 23 (Si alte corăbiĭ aŭ venit de la
Tiberiada, aprópe de locul unde aŭ mân-
cat pânea mulţămind Domnuluĭ). 24Decĭ
daca a vĕḑut poporul, că Iisus nu este
acolo, nicĭ învĕţăceiĭ luĭ, aŭ întrat şi eĭ

în corăbiĭ, şi aŭ mers în Capernaum, că-
utând pre Iisus. 25 Şi aflându-l pre el
de ceea parte de mare, ĭ-aŭ ḑis luĭ: Rav-
vi când aĭ venit aicea? 26 Rěspuns-a
Iisus lor şi a ḑis: : Amin, Amin graĭesc
voî: Mě căutaţĭ pre mine, nu căcĭ aţĭ
věḑut semne, ci căcĭ aţĭ mâncat din pânĭ
şi v'aţĭ săturat.
27 Lucraţĭ nu mâncarea cea peritóre,
ci mâncarea care remâne spre viaţă ve-
cĭnică, care Fiiul omuluĭ va da voî. Că
pre acesta Dumneḑeŭ Tatăl l-a pecetluit.
28 Decĭ aŭ ḑis către dênsul: Ce vom face
ca să lucrăm lucrurile luĭ Dumneḑeŭ?
29 Rěspuns-a Iisus şi a ḑis lor: Acesta
este lucrul luĭ Dumneḑeŭ, ca să credeţĭ
întru carele a trimis acela. 30 Ḑis-a drept
aceea luĭ: Dar ce semn facĭ tu, ca să
vedem şi să credem ţie? Ce lucrezi?
31 Părinţiĭ noştri mannă aŭ mâncat în
pustie, precum este scris: Pâne din ceriŭ
le-a dat lor de a mâncat. 32 Decĭ
le-a ḑis lor Iisus: Amin, Amin ḑic voî:
nu Moisi a dat voî pânea din ceriŭ, ci
Tatăl meŭ dă voî din ceriŭ pânea cea
adevěrată. 33 Pentru că pânea luĭ

Dumnedeŭ este, ceia ce se pogóră din
ceriŭ, şi viaţă dă lumiĭ. 34 Decĭ a dis
către dênsul: Dómne, pururea dă-ne noî
pânea acésta. 35 Si a dis lor Iisus:
Eŭ sunt pânea vieţiĭ, cela ce vine
către mine nu va flămândi, şi cela ce
crede în mine, nu va înseta nicĭ odini-
oară. 36 Ci am dis voî: Că m'aţĭ şi vě-
dut pre mine şi nu credeţĭ. 37 Tot ce
îmĭ dă mie Tatàl, către mine va veni;
Si pre cela ce vine către mine nu-l voiŭ
scóte afară. 38 Că m'am pogorît din
ceriŭ, nu ca să fac voia mea, ci voia ce-
luĭ ce m'a trimis pre mine. 39 Si acésta
este voia Tatăluĭ celuĭ ce m'a trimis pre
mine; ca tot ce mi-a dat mie, să nu
pierd dintr'ênsul, ci să-l înviez pre el
în diua cea de apoĭ.
40 Si acésta este voea celuĭ ce m'a tri-
mis pre mine, ca tot cine vede pre Fiiul
şi crede întru el, să aibă viaţă vecĭnică;
şi eŭ îl voiŭ învia pe el în diua cea de
apoĭ. 41 Decĭ cârtiaŭ Iudeiĭ pentru el,
că a dis: Eŭ sunt pâinea ceea ce s'a po-
gorît din ceriŭ. 42 Si dicea: Aŭ nu
este acesta Iisus fiiul luĭ Iosif, căruia

știm noĭ pre tatăl seŭ şi pre muma sa?
Dar cum dice el, că din ceriŭ m'am po
gorît? 43 Decĭ rĕspuns-a Iisus, şi a dis
lor: Nu cârtițĭ între voĭ. 44 Nimene
nu póte să vie către mine de nu-l va
trage pre el Tatăl cel ce m'a trimis
pre mine, şi eŭ îl voiŭ învia pre el în
diua cea de apoĭ. 45 Este scris în pro-
fețĭ: Şi vor fi toţĭ învĕţaţĭ de Dumne-
deŭ; decĭ tot cela ce aude de la
Tatăl şi sĕ învață, vine către mine.
46 Nu dóră că pre Tatăl l-a vĕdut cine-
va fără numaĭ cela ce este de la Dum-
nedeŭ; acela a vĕdut pre Tatăl. 47 Amin
Amin grăesc voĭ: Cela ce crede întru
mine are viață vecĭnică.
48 Eŭ sunt pâinea vieţiĭ. 49 Părinţiĭ
voștri aŭ mâncat mana în pustie, şi
aŭ murit. 50 Aceasta este pâinea care
se pogóră din ceriŭ, ca să mănânce ci-
neva dintr'ênsa și să nu móră. 51 Eŭ
sunt pâinea cea vie care s'a pogorît
din ceriŭ; de va mânca cineva din pâinea
acésta, va fi viŭ în vecĭ; Si pêinea care
eŭ voiŭ da, trupul meŭ este, pre carele
eŭ îl voiŭ da pentru viața lumeĭ. 52 Decĭ

se priciaŭ între sine Iudeiĭ dicênd :
Cum póte acesta să-şĭ dea noî trupul
seŭ să-l mâncăm ? 53 Si a dis lor
Iisus : Amin, Amin grăesc voî, de nu
vețĭ mânca trupul Fiiuluĭ omuluĭ, şi vețĭ
bea sângele luĭ, nu vețĭ avea viață întru
voĭ. 54 Cela ce mănâncă trupul meŭ,
şi bea sângele meŭ, are viață vecĭnică ;
şi eŭ îl voiŭ învia pre el în diua cea de
apoĭ. 55 Că trupul meŭ adevĕrat este
mâncare, şi sângele meŭ adevĕrat este
bĕutură.
56 Cela ce mănâncă trupul meŭ, şi
bea sângele meŭ, întru mine petrece şi
eŭ întru el. 57 Precum m'a trimis pre
mine Tatăl cel viŭ, şi eŭ viez pentru
Tatăl; şi cela ce mĕ mănâncă pre mine,
şi acela va fi viŭ pentru mine. 58 Acé-
sta este pânea care din ceriŭ s'a pogo-
rît; nu precum a mâncat manna părințiĭ
voştri şi aŭ murit ; cela ce va mânca
pânea acésta va fi viŭ în veac. 59 Ace-
stea a dis în sinagoga, învĕțând în Ca-
pernaum. 60 Deci mulțĭ audind din
învĕțăceiĭ luĭ aŭ dis : Greŭ este cuvên-
tul acesta, cine poate să-l audă pre el ?

61 Iar Iisus ştiind întru sine, că cârtesc
pentru aceasta învăţaceiĭ luĭ, a ḑis lor:
Acésta vĕ sminteşte pre voĭ? 62 Dar
de veţĭ vedea pre Fiiul omuluĭ suindu-
du-se unde era maĭ'nainte? 63 Duchul
este carele face viŭ, trupul nu foloseşte
nimic; graiurile care grăiesc voî Duch
sînt şi viaţă sînt. 64 Ci sunt uniĭ din
voĭ cariĭ nu cred. Că ştia dintru înce-
put Iisus cariĭ sínt ceĭ ce nu cred, şi
carele este cela ce vrea să-l vênḑă pre
el. 65 Si ḑicea: Pentru aceasta am ḑis voî:
Că niminea nu poate să vie la mine
de nu va fi dat luĭ de la Tatăl meŭ.
66 Dintru acésta mulţĭ din învĕţaceiĭ
luĭ s'aŭ întors înapoĭ, şi nu maĭ umblaŭ
cu dênsul. 67 Si a ḑis Iisus celor doĭ-
spre-ḑece: Aŭ doară şi voĭ voiţĭ să
vĕ duceţĭ? 68 Respuns-a Simon Petru
luĭ: Dómne, la cine ne vom duce?
Cuvinte ale vieţiĭ vecínice aĭ. 69 Si
noĭ am creḑut şi am cunoscut, că tu eştĭ
Christosul Fiiul luĭ Dumneḑeŭ celuĭ
viŭ. 70 Rĕspuns-a lor Iisus: Aŭ nu eŭ
pre voĭ ceĭ doĭ-spre-ḑece v'am ales, şi u-
nul din voĭ diavol este? 71 Şi ḑicea

de Iuda al luĭ Simon Iscariotênul,
că acela vrea să-l vêndă pre el, unul
find din ceĭ doĭ-spre-ḑece.

CAP. VII.

Pentru suirea Domnuluĭ ca întru ascuns la praznic; pentru Iudeiĭ când se minunaŭ cum Iisus ştie carte neînvĕţând; pentru desbinarea poporuluĭ pentru Christos; pentru prigonirea boiarilor şi a luĭ Nicodim.

1 Si umbla Iisus după acestea în
Galilea, că nu voia în Iudeia să umble,
că-l căutaŭ pre el Iudeiĭ să-l omóre.
2 Si era aproape praznicul Iudeilor,
înfingerea corturilor. 3 Deci a ḑis că-
tre dênsul fraţiĭ luĭ: Trecĭ de aĭcea
şi mergĭ în Iudeia, ca şi învĕţăceiĭ tĕĭ
să vaḑă lucrurile care facĭ. 4 Că ni-
mene întru ascuns face ceva, şi caută
să fie el la arătare; dacă facĭ acestea,
arată-te pre tine lumeĭ. 5 Pentru că
nicĭ fraţiĭ luĭ nu credeaŭ într'ênsul.
Decĭ a ḑis lor Iisus: Vremea mea încă n'a

sosit ; ĭar vremea vóstră tot-déuna este
gata. 7 Nu poate lumea să vĕ urască
pre voĭ; ĭar pre mine mĕ urаște, pentru
că eŭ mărturisesc de dênsa, că lucru-
rile eĭ sunt rele. 8 Voĭ suiți-vĕ la praz-
nicul acesta. Eŭ încă nu mĕ suiŭ la
praznicul acesta, căcĭ vremea mea încă
nu s'a plinit. 9 Și acestea ḑicênd lor,
a rĕmas în Galileia. 10 Si dacă s'aŭ suit
frațiĭ luĭ, atuncea şi el s'a suit la praznic,
nu de față şi cam pre ascuns. 11 Iar Iu-
deiĭ îl căutaŭ pre el la praznic și ḑiceaŭ:
Unde este acela ? 12 Si cârtire multă
era pentru dênsul între popóre. Că u-
niĭ ḑiceaŭ că bun este; ĭar alțiĭ ḑiceaŭ :
Nu ; ci amăgește poporul. 13 Însă ni-
mene de față nu grăia de dênsul, pen-
tru frica Iudeilor.
Iar înjumătățindu-se praznicul, s'a
suit Iisus în biserică și învĕța. 15 Și se
miraŭ Iudeiĭ ḑicênd : Cum știe acesta
carte nefiind învĕțat? 16 Decĭ a rĕspuns
lor Iisus şi a ḑis : A mea învețătură nu
este a mea, ci aceluĭ ce m'a trimis pre
mine. 17 De va voi cineva să facă voia
luĭ, va cunóște pentru învĕțătura acésta,

óre de la Dumnedeŭ este, saŭ eŭ de la
mine grăesc. 18 Cela ce grăeşte de la
sine mărirea sa caută; ïar cela ce caută
mărirea celuĭ ce l-a trimis pre el acesta a-
devĕrat este, și nedreptate nu este întru
dênsul. 19 Aŭ nu Moisi v'a dat voĭ le-
gea? Şi nimenea din voĭ nu face legea?
Ce mĕ căutațĭ să mĕ omorîțĭ? 20 Rĕs-
puns-a poporul şi a dis: Drac aĭ:
cine te caută să te omoare? 21 Rĕspun-
s-a Iisus și a dis lor: Un lucru am făcut
şi toţĭ vĕ miraţĭ pentru acésta. 22 Mo-
isi v'a dat voĭ tăierea împrejur, (nu că
dela Moisi este, ci de la părinţĭ) şi Sâm-
băta tăiaţĭ împrejur pre om. 23 Dacă
tăierea împrejur primeşte omul Sâm-
băta, ca să nu se strice legea luĭ Moisi,
pre mine vĕ mâniaţĭ, căcĭ om întreg am
făcut sĕnătos Sâmbăta? 24 Nu judecaţĭ
dupre faţă, ci dréptă judecată judecaţĭ.
25 Decĭ diceaŭ uniĭ din Ierusalimnenĭ:
Aŭ nu este acesta pre carele îl caută
ca să-l omoare? 26 Şi iată de faţă gră-
eşte, şi nimic luĭ nu-ĭ dic: Nu cumva
aŭ cunoscut cu adevĕrat boieriĭ că ade-
vĕrat acesta este Christos? 27 Ci pre ace-
sta îl ştim de unde este, ïar Christos când

va veni, nimene nu ştie de unde este.
28 Decĭ striga Iisus în biserică învĕţând
şi ḑicênd: Şi pre mine mĕ ştiţĭ, şi ştiţĭ de
unde sînt; şi de la mine nu am venit, ci
este adevĕrat cela ce m'a trimis, pre care
voĭ nu-l ştiţĭ. 29 Iar eŭ îl ştiŭ pre el, că
de la dênsul sînt şi acela m'a trimis.
30 Decĭ îl căutaŭ pre el să-l prinḑă, şi nimenea
nu ş'a pus pre dênsul mânile,
că încă nu venise ora luĭ. 31 Şi
mulţĭ din popor aŭ creḑut într'ênsul, şi
ḑiceaŭ căChristos când va veni, aŭ doară
maĭ multe semne va face de cât acestea
care a făcut acesta? 32 Aŭ auḑit fariseiĭ
pre popor cârtind pentru dênsul aceste şi
aŭ trimis slugĭ fariseiĭ şi archiereiĭ ca
să-l prinḑă pre dênsul. 33 Decĭ a ḑis lor
Iisus: Incă puţină vreme cu voĭ sînt,
şi merg la cela ce m'a trimis pre mine.
34 Căuta-mĕ-veţĭ şi nu mĕ veţĭ afla; şi
unde sînt eŭ, voĭ nu puteţĭ să veniţĭ.
35 Decĭ a ḑis Iudeiĭ între sine: Unde
vrea să mérgă acesta, că noĭ nu-l vom
afla pre el? Nu cumva întru risipirea
Elinilor va să meargă şi să înveţe pre
Elinĭ? 36 Ce este cuvêntul acesta carele
a ḑis: Căuta-mĕ-veţĭ şi nu mĕ veţĭ afla;

şi unde sînt eŭ, voĭ nu puteţĭ să
veniţĭ.
37 Iar în ḑiua cea de pre urmă, cea ma-
re a praznicululuĭ, a stătut Iisus şi a
strigat, ḑicênd: De însetéză cineva să
vie la mine şi să bea. 38 Cela ce crede în-
tru mine, precum a ḑis scriptura, rîurĭ
de apă vie vor curge din pântecele luĭ.
39 (Iar acésta a ḑis pentru Duchul pre
carele era să-l ĭa ceĭ ce cred întru dên-
sul. Că încă nu era Duch Sânt, că Ii-
sus încă nu se proslăvise). 40 Decĭ
mulţĭ din popor auḑind cuvêntul ḑiceaŭ:
Acesta este cu adevĕrat Profetul, alţiĭ
ḑiceaŭ: Acesta este Christosul. 41 Iar
alţiĭ ḑiceaŭ: Aŭ doară din Galileia va să
vie Christos? 42 Aŭ nu a ḑis scriptura,
că din sĕmânţa luĭ David şi din ora-
şul Vitleem, unde a fost David, va să
vie Christos? 43 Şi împĕrechiare între
popor s'a făcut pentru dênsul. 44 Iar
uniĭ dintr'ênşiĭ vrea să-l prindă pre el;
dar nimene nu ş'a pus pre dênsul mânile.
45 Decĭ aŭ venit slugile către archiereĭ
şi către fariseĭ şi aŭ ḑis lor aceĭa: Pentru
ce nu l-aţĭ adus pre el? 46 Rĕspuns-aŭ

slugile: Nicĭ odată om aşa a grăit, ca
omul acesta. 47 Și a rĕspuns lor fari-
seiĭ: Aŭ doară şi voĭ v'ațĭ amăgit?
48 Aŭ doară cineva din boierı a credut
într'ênsul, saŭ din fariseĭ? 49 Ci popo-
rul acesta, carele nu știe legea, bleste-
mat este. 50 Dis-a Nicodim către eĭ,
carele venise noaptea la dênsul, unul
fiind dintre eĭ: 51 Aŭ doară legea nóstră
judecă pre om, de nu va audi de
la el maĭ 'nainte, şi va cunóște ce face?
52 Rĕspuns-aŭ și ĭ-aŭ dis luĭ: Aŭ doară
şi tu din Galileia eştĭ? Cércă și vedĭ,
că profet din Galileia nu s'a sculat. 53 Și
a mers fiecarele la casa sa.

CAP. VIII.

Pentru ceĭ ce întrebaŭ pre Iisus pentru Tatăl seŭ; pentru Iisus când făgăduĭa slobodenie celor ce-ĭ urméză luĭ; pentru ceĭ ce diceaŭ că drac are Iisus; pentru Iudeiĭ ceĭ ce se ispitiaŭ să omóre cu petre pre Iisus, căcĭ a dis: că maĭ 'nainte de Avraam este.

[1] Iar Iisus s'a dus în muntele Masli-
nilor. [2] Iar la mâncare ĭarășĭ a venit
în biserică, și tot poporul a venit la
dênsul, și ședênd învĕța pre eĭ.
[3] Și a adus la dênsul cărturariĭ și fariseiĭ
pre o femeĭe prinsă în prea-curvie; și pu-
indu-o pre dênsa în mijloc, [4] Aŭ dis luĭ:
Invĕțătorule, pre acéstă femee o am
prins așa de față prea-curvind. [5] Și în lege
Moisi ne a poroncit noĭ, unele ca acestea
să se ucidă cu petre; dar tu ce dicĭ? [6] Și
acésta dicea, ispitindu-l pre el ca să
aibă ce cleveti împrotiva luĭ; ĭar Iisus
jos plecându-se, scria cu degetul pre
pămênt. [7] Și neîncetând a-l întreba pre

el, s'a ridicat şi a ḑis lor : Cela ce este
fără de pĕcat între voĭ, acela întâiŭ să
arunce piatră asupra eĭ. 8 Şi ĭarăşĭ
plecându-se jos a scris pre pămênt. 9 Iar
eĭ auḑind, şi de ştiinţă mustrându-se,
eşia unul după altul, începênd de la
ceĭ maĭ bĕtrânĭ până la ceĭ maĭ de jos.
Şi a rĕmas Iisus singur şi femea în
mijloc stând. 10 Şi rădicându-se Iisus,
şi nevĕḑênd pre nimene, fără nu-
maĭ pre femee, ĭ-a ḑis eĭ: Femee, unde
îţĭ sunt pârîşiĭ tĕĭ ? Aŭ nimene pre ti-
ne nu te-a judecat a fi vinovată ?
11 Iar ea a ḑis: Nimene, Dómne. Şi a ḑis
eĭ Iisus : Nicĭ eŭ nu te judec. Du-te şi de
acum să nu maĭ pĕcătueştĭ.
12 Decĭ ĭarăşĭ a grăit lor Iisus ḑicênd:
Eŭ sînt lumina lumeĭ : cela ce urmé-
ză mie nu va umbla întru întunerec, ci
va avea lumina vieţeĭ. 13 Decĭ a ḑis
luĭ fariseiĭ : Tu însuţĭ mărturiseştĭ pen-
tru tine : mărturia ta nu este adevĕra-
tă. 14 Rĕspuns-a Iisus şi a ḑis lor :
De şi eŭ însumĭ mărturisesc pentru
mine, adevĕrată este mărturia mea ;
că ştiŭ de unde am venit, şi unde merg;

ĭar voĭ nu știțĭ de unde viŭ şi unde
merg. 15 Voĭ dupre trup judecațĭ, eŭ
nu judec pre nimenea. 16 Și de aşĭ și
judeca eŭ, judecata mea adevĕrată este;
că singur nu sînt, ci eŭ și Tatăl cela
ce m'a trimis pre mine. 17 Şi în legea
vóstră scris este, că a doĭ oamenĭ măr-
turia adevĕrată este. 18 Eŭ sînt cel ce
mărturisesc pentru mine însumĭ, şi măr-
turiseşte pentru mine Tatăl cel ce m'a
trimis. 19 Decĭ ḑicea luĭ: Unde este
Tatăl tĕŭ? Rĕspuns-a Iisus: Nicĭ pre
mine mĕ știțĭ, nicĭ pre Tatăl meŭ; de
m'ațĭ şti pre mine, și pre Tatăl meŭ
ațĭ ști. 20 Aceste graiurĭ le-a grăit Iisus
în gazofilachie, învĕțând în biserică;
și nimene nu l-a prins pre el, că încă nu
venise ora luĭ.

21 Şi ĭarăşĭ a ḑis lor Iisus: Eŭ merg şi
mĕ vețĭ căuta pre mine, şi nu mĕ vețĭ
afla, și în pĕcatul vostru vețĭ muri. Unde
merg eŭ, voĭ nu putețĭ să venițĭ. 22 Decĭ
ḑiceaŭ Iudeiĭ: Aŭ doară va să se omoa-
re însuşĭ pre sine, că ḑice: Unde merg
eŭ, voĭ nu putețĭ să venițĭ? 23 Şi a ḑis
lor: Voĭ din cele de jos sînteţĭ, eŭ din
cele de sus sînt; voĭ din lumea acésta

sînteţĭ, eŭ nu sînt din lumea acésta.
24 Decĭ am ḑis voĭ: Că veţĭ muri în pĕ-
catele vóstre; că de nu veţĭ crede că
eŭ sînt, veţĭ muri în pĕcatele vóstre.
25 Ḑis-a drept aceea luĭ: Tu cine eştĭ?
Şi a ḑis lor Iisus: Inceputul, care şi
grăĭesc cu voĭ. 26 Multe am pentru
voĭ a grăi şi a judeca; ci cela ce m'a
trimis pre mine adevĕrat este; şi eŭ
cele ce am auḑit de la dênsul, aceste
grăĭesc în lume. 27 Şi nu a cunoscut
că de Tatăl grăia lor. 28 Decĭ a ḑis lor
Iisus: Când veţĭ înălţa pre Fiiul omuluĭ,
atuncĭ veţĭ cunóşte că eŭ sînt; şi de
la mine însumĭ nu fac nimic, ci precum
m'a învĕţat pre mine Tatăl meŭ, acestea
grăĭesc. 29 Şi cela ce m'a trimis pre
mine cu mine este; nu m'a lăsat pre
mine singur Tatăl, că eŭ cele plăcute
luĭ fac pururea. 30 Acestea grăind el,
mulţĭ aŭ creḑut întru dênsul.
31 Decĭ ḑicea Iisus către Iudeiĭ ceĭ ce
creḑuse luĭ: De veţĭ petrece voĭ întru
cuvêntul meŭ, cu adevĕrat învĕţăceĭ aĭ
meĭ sînteţĭ. 32 Şi veţĭ cunóşte adevĕ-
rul, şi adevĕrul vĕ va libera pre voĭ.

33 Rĕspuns-aŭ şi ĭ aŭ ḑis luĭ: Sĕmânţă
a luĭ Avraam sîntem, şi nimănuĭ nu am
fost robí nicĭ odată; cum tu ḑicĭ: că
liberĭ veţĭ fi ? 34 Rĕspuns-a Iisus
lor: Amin, Amin graĭesc voî, că tot
cel ce face pĕcatul rob este pĕcatuluĭ.
35 Iar robul nu şade în casă în veac;
ĭar Fiiul rĕmâne în veac. 36 Decĭ
dacă vĕ va libera pre voĭ Fiiul, cu a-
devĕrat liberĭ veţĭ fi. 37 Ştiŭ că sĕ-
mânţă a luĭ Avraam sînteţĭ; dar mĕ
căutaţĭ să mĕ omorîţĭ, că cuvêntul meŭ
nu încape întru voĭ. 38 Eŭ ceea ce am
vĕḑut la Tatăl meŭ grăĭesc; şi voĭ ceea
ce aţĭ vĕḑut la tatăl vostru faceţĭ. 39 Rĕs-
puns-aŭ şi aŭ ḑis luĭ: Tatăl nostru Avra-
am este. Ḑis-a lor Iisus: De aţĭ fi fost fiĭ
aĭ luĭ Avraam, lucrurile luĭ Avraam aţĭ
fi făcut. 40 Iar acum mĕ căutaţĭ să mĕ
omorîţĭ pre mine omul carele adevĕrul
am grăit voî, care am auḑit de la
Dumneḑeŭ; acésta Avraam nu a fă-
cut. 41 Voĭ faceţĭ lucrurile Tatăluĭ
vostru. Ḑis-a drept aceia luĭ: Noĭ
din curvie nu suntem născuţĭ, un tată
avem pre Dumneḑeŭ.
42 Ḑis-a lor Iisus: De ar fi fost Dum-

neḍeŭ Tatăl vostru m'ațĭ fi iubit pre
mine, că eŭ de la Dumneḍeŭ am eşit,
şi am venit; că nu am venit de la mine
însumĭ, ci acela m'a trimis.
43 Pentru
ce glasul meŭ nu-l cunóşteţĭ? Căcĭ
nu puteţĭ să auḍiţi cuvêntul meŭ.
44 Voĭ
din tatăl diavolul sînteţĭ, şi poftele
tatăluĭ vostru voiţĭ să faceţĭ; acela u-
cigător de oamenĭ a fost dintru început
şi întru adevĕr nu a stătut: că nu
este adevĕr întru dênsul; când gră-
ieşte minciuna, dintru ale sale grăieşte,
că mincinos este, şi tatăl eĭ.
45 Iar eŭ
căcĭ adevĕrul grăiesc, nu credeţĭ mie.
46 Cine dintru voĭ mĕ vĕdeşte pre mi-
ne pentru pĕcat? Iar dacă adevĕrul
grăiesc, pentru ce voĭ nu credeţĭ mie?
47 Cela ce este de la Dumneḍeŭ, gra-
iurile luĭ Dumneḍeŭ ascultă. Pentru
acésta voĭ nu ascultaţĭ, că nu de la
Dumneḍeŭ sînteţĭ.
48 Rĕspuns-aŭ Iu-
deiĭ şi ĭ-aŭ ḍis luĭ: Oare nu ḍicem noĭ
bine că Samarinean eştĭ tu şi drac aĭ?
49 Rĕspuns a Iisus: Eŭ drac nu am, ci
cinstesc pre Tatăl meŭ; şi voĭ mĕ ne-
cinstiţĭ pre mine.
50 Iar eŭ nu ca-

nt mărirea mea ; este cela ce caută şi
judecă.
51 Amin, Amin grăĭesc voî: De va pă-
zi cineva cuvêntul meŭ, nu va vedea
mórtea în veac. 52 Decĭ aŭ ḑis luĭ Iu-
deiĭ : Acum am cunoscut că aĭ drac ;
Avraam a murit și profeţiĭ, şi tu ḑicĭ :
De va păzi cineva cuvêntul meŭ,
nu va gusta moartea în veac. 53 Aŭ
doară tu maĭ mare eștĭ de cât pă-
rintele nostru Avraam, carele a mu-
rit? şi profeţiĭ aŭ murit; cine te facĭ tu
pre tine? 54 Rĕspuns-a Iisus lor : De
mĕ măresc eŭ pre mine singur, mărirea
mea nimic nu este ; este Tatăl meŭ ca-
rele mĕ măreşte pre mine, pre carele
voĭ ḑiceţĭ că Dumneḑeul vostru este.
55 Şi nu l-aţĭ cunoscut pre el; ĭar eŭ îl
ştiŭ pre el, şi de voiŭ ḑice că nu-l ştiŭ
pre el, voiŭ fi asemenea voî, mincinos :
Ci-l știŭ pre el, şi cuvêntul luĭ păzesc.
56 Avraam părintele nostru a fost bu-
curos ca să vaḑă ḑiua mea ; și a vĕḑut
şi s'a bucurat. 57 Decĭ aŭ ḑis Iudeiĭ
către dênsul : Cincĭ-ḑecĭ de anĭ în-
că nu aĭ și pre Avraam l-aĭ vĕḑut? 58 Şi

a ḑis lor Iisus: Amin, Amin ḑic voî, maî
înainte de a se face Avraam eŭ sînt.
59 Decĭ a luat pĭetre ca să arunce în-
tr'ênsul; ĭar Iisus s'a ascuns şi a eşit
din biserică, mergênd prin mijlocul lor,
şi a trecut aşa.

CAP. IX.

Pentru orbul cel din naştere.

1 Si trecênd a vĕḑut pre un om orb din
naştere. 2 Şi l-aŭ întrebat pre el învĕţă-
ceiĭ luĭ ḑicênd: Ravvi, cine a greşit? a-
cesta, saŭ părinţiĭ luĭ, de s'a născut orb?
Rĕspuns-a Iisus: Nicĭ acesta a greşit,
nicĭ părinţiĭ luĭ, ci ca să se arate lu-
crurile luĭ Dumneḑeŭ întru el. 4 Mie
mi se cade să lucrez lucrurile celuĭ
ce m'a trimis pre mine, până este ḑiuă.
Vine nóptea când nimenea nu póte să
lucreze. 5 Când sînt în lume, lumină
sînt lumeĭ. 6 Acestea ḑicênd, a scuĭ-
pat jos, şi a făcut tină din scuĭpat, şi a
uns cu tina preste ochiĭ orbuluĭ. 7 Şi

ĭ-a ḑis luĭ: Mergĭ de te spală în scăl-
dătoarea Siloamuluĭ, (ce se tâlcueşte
Trimis). 8 Decĭ s'a dus şi s'a spălat şi
a venit vĕḑênd. 9 Iar veciniĭ şi ceĭ ce-l
vĕḑuse pre el maĭ 'nainte, că era orb
ḑiceaŭ: Aŭ nu este acesta cel ce şe-
dea şi cerea? 10 Alţiĭ ḑiceaŭ: Că ace-
sta este. Iar alţiĭ ḑiceaŭ: că seamănă
cu el. Iar acela ḑicea că eŭ sînt.
11 Decĭ îĭ ḑicea luĭ: Cum ţi s'a deschis
ochiĭ? Rĕspuns-a acela şi a ḑis: Un
om ce se numeşte Iisus, tină a făcut şi
a uns ochiĭ meĭ, şi mĭ-a ḑis mie: mergĭ
la scăldătoarea Siloamuluĭ, şi te spală;
şi mergênd şi spălându-mĕ am vĕḑut.
12 Şi ĭ-a ḑis luĭ: Unde este acela? Ḑis-a:
Nu ştiŭ. 13 Il aduc pre el la fariseĭ,
pre cela ce oare când a fost orb. 14 Si
era Sâmbăt când a facut Iisus tina şi ĭ-a
deschis ochiĭ luĭ. 15 Decĭ iarăşĭ l-aŭ între-
bat pre el şi fariseiĭ: Cum a vĕḑut?
Iar el a ḑis: Tină a pus pre ochiĭ meĭ şi
m'am spălat şi vĕḑ. 16 Decĭ ḑiceaŭ oare-ca-
riĭ din fariseĭ: Acest om nu este de la
Dumneḑeŭ, că nu păzeşte Sâmbăta. Alţiĭ
ḑiceaŭ: Cum poate om pĕcătos să facă

semne ca acestea? Si împĕrechiare era
între eĭ. 17 Ḑis-a orbuluĭ ĭarăşĭ: Tu
ce ḑicĭ pentru dênsul că a deschis ochiĭ
tĕĭ? Iar el a ḑis: Că profet este. Decĭ
nu aŭ creḑut Iudeiĭ pentru dênsul, că
orb a fost şi a vĕḑut, pănă ce aŭ chĭe-
mat pre părinţiĭ acestuia ce aŭ vĕḑut.
19 Si ĭ-aŭ întrebat pre eĭ ḑicênd: Acesta
este fiiul vostru carele voĭ aţĭ ḑis că
s'a născut orb, cum dar acum vede?
20 Rĕspuns-aŭ lor părinţiĭ luĭ şi aŭ ḑis:
Ştim că acesta este fiiul nostru și cum că
orb s'a născut. 21 Iar cum acum vede nu
ştim, saŭ cine ĭ-a deschis luĭ ochiĭ, noĭ nu
știm; însuşĭ vêrstă are, pre dênsul îl în-
trebaţĭ,el singur pentru sineşĭ va spune.
22 Acestea aŭ ḑis părinţiĭ luĭ, că se
temeaŭ de Iudeĭ,pentru că acum sesfătu-
ise Iudeiĭ că de-l va mărturisi pre el
cineva a fi Christos, să se lepede din si-
nagoga. 23 Pentru aceea părinţiĭ luĭ a
ḑis: că vêrstă are, pre dînsul să-l între-
baţĭ. 24 Decĭ aŭ chĭemat a doua oară
pre omul carele fusese orb, şi aŭ ḑis luĭ:
Dă mărire luĭ Dumneḑeŭ; noĭ ştim că
omul acesta pĕcătos este. 25 Iar acela

a respuns şi a dis: De este pĕcătos nu
ştiŭ; una ştiŭ, că orb fiind eŭ, acum vĕḍ.
26 Şi ĭ-aŭ ḍis luĭ ĭarăşĭ: Ce a făcut ţie?
Cum ţĭ-a deschis ţie ochiĭ? 27 Rĕspuns-a
lor: Am ḍis voî acum şi nu aţĭ auḍit; ci
ĭarăşĭ voiţĭ să auḍiţĭ? Aŭ doară şi voĭ vo-
iţĭ să vĕ faceţĭ învĕţăceĭ aĭ luĭ? 28 Decĭ
l-aŭ ocărît pre el, și aŭ ḍis luĭ: Tu eștĭ
învĕţăcel al aceluia; ĭar noĭ aĭ luĭ Moisi
sîntem învĕţăceĭ. 29 Noĭ ştim că cu Moisi
a grăit Dumneḑeŭ; ĭar pre acesta nu-l
ştim de unde este. 30 Rĕspuns-a omul, și
a ḍis lor: Că întru acésta este minune
că voĭ nu ştiţĭ de unde este, şi aŭ des-
chis ochiĭ meĭ. 31 Si știm că pre pĕcă-
toşĭ Dumneḍeŭ nu-ĭ ascultă, ci de este
cineva cinstitor de Dumneḍeŭ şi face
voia luĭ pre acesta îl ascultă. 32 Dinveac
nu s'a auḍit cum că să fi deschis cineva
ochiĭ vre-unuĭ orb din naștere. 33 De
nu ar fi acesta de la Dumneḍeŭ, nu ar
putea face nimic. 34 Rĕspuns-aŭ şi aŭ
ḍis luĭ: Intru pĕcate tu te-aĭ născut tot,
şi tu ne înveţĭ pre noĭ? Si l-aŭ gonit pre
el afară. 35 Auḑit-a Iisus că l-a gonit
pre el afară, și aflându-l pre dênsul, ĭ-a
ḍis luĭ: Tu credĭ în Fiiul luĭ Dumne-

ḑeŭ ? 36 Rĕspuns-a acela și a ḑis: Si
cine este, Dómne, ca să creḑ într'ênsul?
37 Si ĭ-a ḑis Iisus luĭ: Si l-aĭ vĕḑut pre
el, şi carele grăĭeşte cu tine, acela este.
38 Iar el a ḑis: Creḑ, Dómne; şi s'a
închinat luĭ.
39 Si a ḑis Iisus: Spre judecată am
venit în lumea acésta; ca ceĭ ce nu
vĕd să vaḑă, şi ceĭ ce vĕd să fie orbĭ.
40 Si aŭ auḑit acestea uniĭ din fariseiĭ
cariĭ eraŭ cu dênsul, și aŭ ḑis luĭ: Aŭ
doară şi noĭ sîntem orbĭ? 41 Ḑis-a
lor Iisus: De aţĭ fi orbĭ, nu aţĭ avea
pĕcat; iar acum ḑiceţĭ, Că vedem,
pentru acésta pĕcatul vostru rĕmâne.

CAP. X.

Pentru păstorul cel bun şi nămitul; pentru Iisus când s'a întrebat în pridvor când umbla prin biserică.

1 Amin, Amin grăĭesc voĭ: Cela ce
nu întră prin uşe în staulul oilor, ci
sare pre aiurea, acela fur este și tâlhar.

2 Iar cela ce intră prin uşă păstor este
oilor. 3 Aceluia portarul îĭ deşchide,
şi oile ascultă glasul luĭ, şi oile sale le
chĭamă pre nume, şi le scóte pre ele.
4 Şi când scóte oile sale, merge înain-
tea lor, şi oile merg după dênsul, căcĭ
cunosc glasul luĭ. 5 Iar după cel stre-
in nu merg, ci fug de la dênsul, că
nu cunosc glasul streinilor. 6 Acéstă
pildă a ḑis lor Iisus; ĭar eĭ nu aŭ înţeles
ce era acelea ce grăia lor. 7 Decĭ ĭarăşĭ
li-a ḑis lor Iisus: Amin, Amin grăĭesc voî:
Că eŭ sînt uşa oilor. 8 Toţĭ câţĭ aŭ ve-
nit maĭ 'nainte de mine, furĭ sînt şi tâl-
harĭ; ci nu ĭ-aŭ ascultat pre eĭ oile.
9 Eŭ sînt uşa; prin mine de va întra
cineva, se va mântui; şi va întra şi va
eşi şi păşune va afla. 10 Furul nu
vine, fără numaĭ să fure, şi să junghie,
şi să pérḑă; Eŭ am venit ca viaţă să
aĭbă şi maĭ mult să aibă. 11 Eŭ sînt
Păstorul cel bun: păstorul cel bun su-
fletul seŭ îşĭ pune pentru oĭ. 12 Iar
năimitul şi carele nu este păstor, căru-
ia nu sunt oile ale luĭ, vede lupul vi-
ind, şi lasă oile şi fuge; şi lupul le

răpeşte pre ele, şi rîsipeşte oile.
năimitul fuge, că năimit este, şi nu-ĭ 13 Şi
este luĭ grijă pentru oĭ. 14 Eŭ sînt
păstorul cel bun, şi cunosc pre ale
mele, şi mĕ cunosc de ale mele. 15 Pre-
cum mĕ cunóşte pre mine Tatăl şi
eŭ cunosc pre Tatăl; şi sufletul meŭ
îmĭ puiŭ pentru oĭ. 16 Şi alte oĭ am
care nu sunt din staulul acesta; şi pre
acelea mi se cade a le aduce; şi glasul
meŭ vor audi; şi va fi o turmă şi un
Păstor.
17 Pentru acésta Tatăl mĕ iube-
şte pre mine, că eŭ îmĭ puiŭ sufle-
tul meŭ, ca ĭarăşĭ să-l ĭaŭ pre el. 18 Ni-
menea nu-l ĭa pre el dela mine; ci eŭ
îl puiŭ pre el de sinemĭ. Stăpânire am
să-l puiŭ, şi stăpânire am ĭarăşĭ să-l ĭaŭ
pre el; acéstă poruncă am luat de la
Tatăl meŭ. 19 Decĭ ĭarăşĭ s'a făcut
pricire între Iudeĭ pentru cuvintele a-
cestea. 20 Si diceaŭ mulţĭ dintr'ênşiĭ:
Drac are, şi este nebun; pentru ce-l a-
scultaţĭ pre el? 21 Alţiĭ diceaŭ: Ace-
ste cuvinte nu sunt de îndrăcit; aŭ

doară poate drac să deschidă ochĭ aĭ
orbilor ?
22 Și se făceaŭ atuncea înoirile în Ie-
rusalim, şi era iarnă. 23 Și umbla Ii-
sus în biserică în pridvorul luĭ Solo-
mon. 24 Decĭ l-aŭ împresurat pre el Iu-
deiĭ și ĭ-aŭ grăit luĭ: Până când veĭ lua
sufletele nóstre ? De eştĭ tu Christos,
spune noî fără de sfială. 25 Rĕspun-
s-a lor Iisus : Am ḑis voî şi nu credeţĭ:
lucrurile care eŭ fac întru numele Tată-
luĭ meŭ, acelea mărturisesc pentru mi-
ne. 26 Ci voĭ nu credeţĭ, că nu sînteţĭ
din oile mele, precum am ḑis voî.
27 Oile mele glasul meŭ ascultă si eŭ
le cunosc pre dênsele, și vin după mi-
ne. 28 Și eŭ le daŭ lor viaţă vecinică. Și
nu vor peri în veac, şi nimene nu le
va răpi pre ele din mâna mea. 29 Ta-
tăl meŭ, carele le-a dat mie, maĭ mare
decât toţĭ este ; şi nimenea nu poate
să le răpéscă pre ele din mâna Tată-
luĭ meŭ. 30 Eŭ și Tatăl una sîntem.
31 Decĭ Iudeiĭ ĭarăşĭ aŭ luat pĭetre ca
să arunce asupra luĭ. 32 Rĕspuns-a
lor Iisus : Multe lucrurĭ bune am arătat

voî de la Tatăl meŭ; pentru care dintru
aceste lucrurĭ cu pĭetre aruncațĭ asupra
mea? 33 Rĕspuns-aŭ luĭ Iudeiĭ ḑicênd:
Pentru lucru bun noĭ nu aruncăm cu pe-
tre asupra ta, ci pentru hulă; că tu om
fiind, te facĭ pre sinețĭ Dumneḑeŭ.
34 Rĕspuns-a lor Iisus: Aŭ nu este scris în
legea vóstră: eŭ am ḑis Dumneḑeĭ sîn-
teţĭ? 35 Dacă pre aceia ĭ-aŭ numit Dumne-
ḑeĭ, catre cari a fost cuvêntul luĭ Dum-
neḑeŭ, și nu póte să se strice scrip-
tura, 36 Pre carele Tatăl m'a sânțit
şi m'a trimis în lume, voĭ ḑicețĭ: Că
hulă grăeştĭ, pentru căcĭ am ḑis, că
Fiiul luĭ Dumneḑeŭ sînt? 37 De nu
fac lucrurile Tatăluĭ meŭ, să nu-mĭ
credețĭ mie. 38 Iar de fac, de şi nu-mĭ
credețĭ mie, credețĭ lucrurilor, ca să
înţelegețĭ și să credețĭ că Tatăl este
întru mine și eŭ întru el.
39 Decĭ căutaŭ ĭarăşĭ să-l prindă pre
el, şi a eşit din mâna lor. 40 Și a
mers ĭarăşĭ de ceea parte de Iordan,
în locul unde a fost Ión întêi botezând,
şi a rĕmas acolo. 41 Şi mulţĭ veniaŭ la dên-

sul, şi ḑiceaŭ: că Ioan nicĭ un semn nu
a făcut, ĭar tóte câte a ḑis Ioan pentru
acesta adevĕrate eraŭ. 42 Si mulţĭ aŭ
creḑut acolo într'ênsul.

CAP. XI.

Pentru învierea luĭ Lazăr; pentru sfatul archiereilor şi al fariseilor ca să o-moare pre Iisus; pentru cele ce a ḑis Caiafa profeţind de Iisus.

1 Si era bolnav oare-carele Lazăr
din Vitania, din satul Marieĭ şi al Mar-
teĭ suroreĭ eĭ. 2 Si era Maria ceea ce a
uns pre Domnul cu mir şi a şters pi-
ciórele luĭ cu pĕrul capuluĭ eĭ, al că-
ria frate Lazăr era bolnav. 3 Deci aŭ
trimis surorile către el ḑicênd: Dóm-
ne, iată acela pre carele iubeştĭ este
bolnav. 4 Iar Iisus auḑind a ḑis: Acé-
stă bólă nu este spre mórte, ci pen-
tru mărirea luĭ Dumneḑeŭ, ca să se
măréscă Fiiul luĭ Dumneḑeŭ pintr'-
ênsa. 5 Si iubia Iisus pre Marta,
şi pre sora eĭ, şi pre Lazăr. 6 Decĭ

după ce a audit că este bolnav, atuncĭ
s'a zăbovit în locul în carele era, două
dile. 7 Şi a dis după aceea învĕţă-
ceilor: Să mergem ĭarăşĭ în Iudeia. 8 Di-
s-aŭ luĭ învĕţăceiĭ: Ravvi, acum te că-
utaŭ pre tine Iudeiĭ să te ucidă cu pĭe-
tre, şi ĭarăşĭ mergĭ acolo? 9 Rĕspuns-a
Iisus: Aŭ nu douĕ-spre-dece ore sunt în
di? 10 De va umbla cine-va diua, nu se va
împĭedeca: că vede lumina lumeĭ ace-
ştia; ĭar de va umbla cineva nóptea se
va împĭedeca: că lumina nu este întru el.
11 Acestea a dis, și după aceea a grăit
lor: Lazăr prietenul nostru a adormit,
ci merg ca să-l deştept pre el. 12 Decĭ
ĭ-aŭ dis învĕţăceiĭ luĭ: Dómne, de a a-
dormit, se va mântui. 13 Acésta dicea
Iisus pentru mórtea luĭ; ĭar lor le
părea că pentru adormirea somnuluĭ
dice. 14 Decĭ atuncea a dis Iisus
lor arătat: Lazăr a murit. 15 Si mĕ
bucur pentru voĭ, ca să credeţĭ, că nu
am fost acolo; ci să mergem la el.
16 Decĭ a dis Toma, carele se numește
gémân, celor-lalțĭ împreună învĕţăceĭ:
Să mergem și noĭ ca să murim cu el.

17 Decĭ viind Iisus, l-a aflat pre el patru
ḑile avênd acum în mormênt. 18 (Si
era Vitania aproape de Ierusalim, ca
la cincĭ-spre-ḑece stadiĭ). 19 Si mulţĭ din
Iudeĭ venise la Marta şi Maria, ca să
le mângâe pre ele pentru fratele lor.
20 Decĭ Marta, după ce a auḑit că vine
Iisus, a eşit întru întimpinarea luĭ; íar
Maria şedea în casă. 21 Şi a ḑis Mar-
ta către Iisus: Dómne, de aĭ fi fost a-
icea, fratele nostru nu ar fi murit.
22 Ci şi acum ştiŭ că orĭ câte veĭ cere
de la Dumneḑeŭ îţĭ va da ţie Dumne-
ḑeŭ. 23 Ḑis-a eĭ Iisus: Invia-va fratele
tĕŭ. 24 Ḑis-a luĭ Marta: Ştiŭ că va învia la
inviere în ḑiua cea de apoĭ. 25 Ḑis-a el
Iisus: Eŭ sînt învierea şi viaţa, cel
ce crede întru mine, de va şi muri, viŭ
va fi. 26. Si tot cel ce este viŭ, şi cre-
de întru mine nu va muri în veac. Creḑĭ
acésta? 27 Ḑis-a luĭ: Aşa este, Dóm-
ne, eŭ am creḑut, că tu eştĭ Christosul
Fiiul luĭ Dumneḑeŭ, cel ce aĭ venit
în lume. 28 Şi acestea ḑicênd, s'a dus
şi a chĭemat pre Maria sora sa în taină,
ḑicênd: Invĕţătorul a venit şi te chĭa-

mă. 29 Aceea dacă a auḍit, s'a scu-
lat degrab, şi a mers la dênsul.
30 Şi încă nu venise Iisus în sat, ci era
în locul unde l-a întâmpinat pre el Mar-
ta. 31 Iar Iudeiĭ cariĭ eraŭ cu dênsa în
casă, și o mângâiaŭ pre ea, vĕḍênd pre
Maria că degrab s'a sculat şi a eşit, aŭ
mers după dênsa ḍicênd: Că merge
la mormênt ca să plângă acolo. 32 Decĭ
Maria viind unde era Iisus, și vĕḍên-
du-l pre el, a căḍut la piciórele luĭ, ḍi-
cênd luĭ: Dómne, de aĭ fi fost aicea,
nu ar fi murit fratele meŭ. 33 Iar
Iisus dacă o a vĕḍut pre dênsa plângênd,
și pre Iudeiĭ cariĭ venise împreună cu
dênsa plângênd, s'a răstit cu duhul şi s'a
turburat pre sine și a ḍis: Unde l-ațĭ
pus pre el? 34 Ḍis-a luĭ: Dómne, vino
şi veḍĭ. 35 Și a lăcrămat Iisus. 36 Decĭ
ḍiceaŭ Iudeiĭ: Iată cum îl iubia pre el.
37 Iar uniĭ dintr'ênșiĭ a ḍis: Aŭ nu pu-
tea acesta, carele a deschis ochiĭ orbuluĭ,
să facă ca şi acesta să nu móră? 38 Decĭ
Iisus ĭarăşĭ răstindu-se întru sine, a mers
la mormênt, şi era peşteră, şi peatră
era preste dênsa. 39 Ḍis-a Iisus: Ridi-

caţĭ piatra; ḑis-a luĭ sora mortuluĭ Mar-
ta: Dómne, pute că este de patru ḑile.
40 Ḑis-a eĭ Iisus: Aŭ nu ţĭ-am spus ţie,
că de veĭ crede, veĭ vedea mărirea luĭ
Dumneḑeŭ? 41 Şi a ridicat piatra de
unde era mortul zăcênd; ĭar Iisus
şĭ-a ridicat ochiĭ în sus şi a ḑis: Părin-
te, mulţămescu-ţĭ ţie, că m'aĭ ascultat.
42 Şi eŭ ştiam că pururea mĕ asculţĭ;
ci pentru poporul carele stă împrejur
am ḑis, ca să créḑă că tu m'aĭ trimis.
43 Şi acestea ḑicênd, a strigat cu glas
mare: Lazăre, vino afară! 44 Si a eșit
cel mort, legate fiindu-ĭ mânile și pició-
relecu făşiĭ, şi faţa luĭ cu mahramă era le-
gată. Ḑis-a lor Iisus: Deslegaţi-l pre el
şi-l lăsaţĭ să mérgă. 45 Decĭ mulţĭ
din Iudeiĭ cariĭ venise la Maria, şi aŭ
vĕḑut cele ce aŭ făcut Iisus, aŭ creḑut
într'ênsul. 46 Iar oare-cari din eĭ aŭ
mers la fariseĭ, și le-aŭ spus cele ce a
făcut Iisus.

47 Decĭ aŭ adunat archiereiĭ şi fari-
seiĭ sfat și grăiaŭ: Ce vom face, că omul
acesta multe semne face? 48 De-l vom
lăsa pre el aşa, toţĭ vor crede într'ên-

sul, şi vor veni Romaniĭ şi vor lua şi
locul şi neamul nostru. 49 Iar unul óre-
carele dintr'ênşiĭ, Caiafa, archiereŭ fi-
ind al anuluĭ aceluia, a ḑis lor: Voĭ nu
ştiţĭ nimic, 50 Nicĭ gândiţĭ, că de fo-
los este noî un om să moară pentru po-
por, şi nu tot neamul să piară. 51 Iar
acésta nu de la sine o a ḑis, ci archi-
ereŭ fiind al anuluĭ aceluia, a profe-
ţit că vrea Iisus să moară pentru po-
por. 52 Şi nu numaĭ pentru popor, ci şi
ca pre fiiĭ luĭ Dumneḑeŭ ceĭ rîsipiţi
să-ĭ adune întru una. 53 Decĭ dintru
acea ḑi s'aŭ sfătuit ca să-l omoare pre el.
54 Decĭ Iisus nu maĭ umbla de faţă în-
tre Iudeĭ, ci s'a dus de acolo într'o la-
ture aproape de pustie, întru o cetate ce
se chĭamă Efraim; şi acolo petrecea cu în-
vĕţăceiĭ sĕĭ. 55 Şi era aproape Paştile Iu-
deilor; şi s'aŭ suit mulţĭ în Ierusalim
din laturea aceea maĭ 'nainte de Paştĭ,
ca să se curăţéscă pre sine. 56 Decĭ
căutaŭ pre Iisus şi grăiaŭ între sine în bi-
serică stând: Ce vi sĕ pare voĭ, că
nu va veni la praznic? 57 Şi dedese
archiereiĭ şi fariseiĭ poruncă, că de va

ști cineva unde este, să vestéscă, ca
să-l prindă pre el.

CAP. XII.

Pentru femeĭa ceia ce a uns pre Domnul cu mir; pentru cele ce a dis Iuda; pentru asin; pentru Elinii cariĭ venise și rugaŭ pre Filip; pentru glasul carele s'a audit din ceriŭ.

1 Deci Iisus, maĭ înainte de Paștĭ cu
șése dile a venit în Vitania, unde era
Lazăr cel ce fusese mort, pre carele l-aŭ
înviat din morțĭ. 2 Și ĭ-aŭ făcut luĭ a-
colo cină, și Marta slujia, ĭar Lazăr era
unul din ceĭ ce ședea împreună cu dên-
sul. 3 Deci Maria luând o litră cu Mir de
nard de credință de mult preț, a uns
picioarele luĭ Iisus, și a șters cu părul
sĕŭ picioarele luĭ; ĭar casa s'a umplut
de mirosul Miruluĭ. 4 Dis-a drept aceĭa
unul din învĕțăceiĭ luĭ, Iuda al luĭ Si-
mon Iscarioteanul, carele vrea să-l vên-
dă pre el: 5 Pentru ce acest Mir nu s'a
vêndut în treĭ-sute de dinarĭ, și să se fi

dat sěracilor? 6 Iar acésta o a ḑis: nu
că pentru sěracĭ îĭ era luĭ grijă, ci căcĭ
fur era, şi pungă avea, şi ce sě punea
într'ênsa purta 7 Şi a ḑis Iisus: Lasă-o
pre dênsa, spre ḑiua îngropăreĭ mele
e-aŭ păzit pre acesta. 8 Că pre sěracĭ
pururea îĭ aveţĭ cu voĭ, ĭar pre mine
nu mě aveţĭ pururea 9 Şi a înţeles
popor mult din Iudeĭ că acolo este: și
aŭ venit nu pentru Iisus numaĭ, ci ca
să vaḑă și pre Lazăr, pre carele l-aŭ în-
viat din morţĭ. 10 Și s'aŭ sfătuit Arhie-
reiĭ, ca şi pre Lazăr să-l omoare. 11 Că
mulţĭ pentru el mergea din Iudeĭ, și
credeaŭ în Iisus. 12 Iar a doua-ḑi popor
mult carele venise la praznic, auḑind
că vine Iisus în Ierusalim, 13 Aŭ luat
stâlpărĭ de finicĭ, şi aŭ eșit întru întêm-
pinarea luĭ, și striga: Osana, bine este
cuvêntat cel ce vine întru numele Dom-
nuluĭ, împěratul luĭ Israel. 14 Și aflând
Iisus un asin a șeḑut pre el, precum
este scris. 15 Nu te teme fica Sionu-
luĭ; ĭată împěratul tĕŭ vine la tine, șe-
ḑênd pre mânzul asineĭ. 16 Iar pre
acestea nu le-aŭ cunoscut învěţăceiĭ luĭ

maĭ înainte, ci după ce s'a preamărit
Iisus, atuncĭ şĭ-aŭ adus aminte, că aces-
tea eraŭ pentru el scrise, şi acestea ĭ-aŭ
făcut luĭ.
17 Mărturisia drept aceea poporul ca-
rele era cu el, când pre Lazăr l-a stri-
gat din mormênt, şi l-a sculat pre el
din morţĭ. 18 Pentru aceea l-a şi în-
têmpinat pre el poporul, căcĭ a auḑit
că el a făcut acéstă minune.
19 Decĭ aŭ ḑis fariseiĭ între dênşiĭ: Ve-
deţĭ, că nimic nu folosiţĭ; ĭată lumea
merge după dênsul. 20 Şi eraŭ óre-carĭ
Elinĭ din ceĭ ce se suise să se închine
la praznic. 21 Decĭ aceştia s'aŭ apro-
piat la Filip carele era din Vitsaida
Galileeĭ, şi l-a rugat pre dênsul, grăind:
Dómne, voim să vedem pre Iisus.
22 Venit-a Filip şi a spus luĭ Andreiŭ,
şi ĭarăşĭ Andreiŭ şi Filip aŭ spus luĭ Ii-
sus. 23 Iar Iisus a rĕspuns lor, ḑicênd:
A venit ora ca să se preamăréscă Fiiul
omuluĭ.
24 Amin. Amin grăesc voĭ; grăunţul
de grâŭ căḑênd pre pămênt, de nu va

muri, el singur rĕmâne; ĭar de va muri,
multă ródă aduce.
25 Cela ce-şĭ iubeşte sufletul seŭ, pier-
de-l-va pre el; şi cela ce-şĭ uraşte su-
fletul seŭ în lumea acésta, în viaţa cea
vecĭnică îl va păzi pre el. 26 De slu-
jaşte cineva mie, mie să-mĭ urmeze;
şi unde voiŭ fi eŭ, acolo şi sluga mea
va fi. Şi de va sluji cineva mie, îl va
cinsti pre el Tatăl meŭ. 27 Acum sufle-
tul meŭ s'a turburat şi ce voiŭ ḑice?
Părinte, mântueşte-mĕ pre mine de ora
acésta; ci pentru acésta am venit la
ora acésta.
28 Părinte, preamăreşte numele tĕŭ.
Decĭ a venit glas din ceriŭ: şi am prea-
mărit, şi ĭarăşĭ voiŭ preamări. 29 Iar po-
porul carele sta şi auḑia, ḑicea: Tunet
se făcu. Alţiĭ ḑiceaŭ: Inger grăi luĭ.
30 Rĕspuns-a lor Iisus şi a ḑis: Nu pen-
tru mine s'a făcut glasul acesta, ci pen-
tru voĭ. 31 Acum judecată este lumeĭ
aceştia; acum stĕpânitorul lumeĭ aceş-
tia se va goni afară. 32 Şi eŭ de mĕ
voiŭ înălţa de pre pământ, pre toţĭ
voiŭ trage la mine. 33(Iar acésta ḑi-

cea, însemnând cu ce mórte vrea să
móră). 34 Rĕspuns-a luĭ poporul: Noĭ
am audit din lege că Christos petrece în
veac; și cum tu ḑicĭ, că se cade să se
înalțe Fiiul omuluĭ? Cine este acesta
Fiiul omuluĭ? 35 Decĭ a ḑis lor Iisus:
Incă puțină vreme lumina cu voĭ este;
umblațĭ până când avețĭ lumina ca să
nu vĕ cuprinḑă pre voĭ întunerecul.
Și cel ce umblă întru întunerec, nu știe
unde merge.
36 Până când avețĭ lumină, credețĭ
în lumină, ca fiĭ aĭ lumineĭ să fițĭ. Aces-
tea a grăit Iisus, şi mergênd s'a ascuns
de dênșiĭ. 37 Și atâtea semne făcênd
el înaintea lor, nu credeaŭ într'ênsul.
38 Ca să se plinéscă cuvêntul Isaieĭ Pro-
fetuluĭ, pre carele l-a ḑis: Dómne, cine
a creḑut auḑuluĭ nostru? Şi braţul
Domnuluĭ cuĭ s'a descoperit? 39 Pen-
tru acésta nu putea să créḑă, că ĭarăşĭ
a ḑis Isaia: 40 Aŭ orbit ochiĭ lor, şi aŭ
împetrit inima lor; ca să nu vaḑă cu
ochiĭ, nicĭ să înțelégă cu inima, şi se
vor întórce și-ĭ voiŭ vindeca pre dên-
şiĭ. 41 Acestea a ḑis Isaia, când a vĕḑut

mărirea luĭ, şi a grăit pentru dênsul.
42 Insă şi din boerĭ mulţĭ aŭ creḑut în-
tr'ênsul, dar pentru fariseĭ nu mărtu-
risia, ca să nu fie goniţi din sinagogă.
43 Cà aŭ iubit mărirea ómenilor maĭ
mult decât mărirea luĭ Dumneḑeŭ. 44 Iar
Iisus a strigat şi a ḑis: Cela ce crede
întru mine, nu crede întru mine, ci în-
tru cela ce m'a trimis pre mine. 45 Şi
cela ce mĕ vede pre mine, vede pre cela
ce m'a trimis pre mine. 46 Eŭ lumină
în lume am venit, ca tot cela ce crede
întru mine, întru întuneric să nu rĕ-
mâe. 47 Şi de va auḑi cine-va graĭurile
mele, şi nu va crede, eŭ nu-l judec pre
el; cá n'am venit ca să judec lumea,
ci ca să mântuesc lumea. 48 Cela ce să
lépădă de mine, şi nu priimeşte graiu-
rile mele, are pre cela ce-l judecă pre
el; cuvêntul carele am grăit, acela îl
va judeca pre el în ḑiua cea de a-
poĭ. 49 Că eŭ dela sine-mĭ n'am gră-
it; ci Tatăl cela ce m'a trimes pre
mine, acela poruncă mĭ-a dat ce voiŭ ḑi-
ce şi ce voiŭ grăi. 50 Şi ştiŭ, că porunca

luĭ viață vecĭnică este. Deci cele ce grăesc eŭ, precum mĭ-a ḑis mie Tatăl, așa grăesc.

CAP. XIII.

Pentru spălare; pentru Iuda când a eşit ca să vênḑă pre Christos; pentru porunca a iubi unul pre altul; pentru Petru când întreba, unde merge Domnul.

1 Iar maĭ înainte de praznicul Paştilor, ştiind Iisus că ĭ-a venit luĭ ora, ca să se mute din lumea acésta către Tatăl, iubind pre aĭ seĭ pre ceĭ din lume, până la fine ĭ-a iubit pre eĭ 2 Și cină
făcêndu-se, (când diavolul acum pusese în inima Iudeĭ al luĭ Simon Iscarioténul, ca să-l vênḑă pre el). 3Ştiind Iisus că tóte
ĭ-a dat luĭ Tatăl în mânĭ, şi cum că de la Dumneḑeŭ a eşit, și la Dumneḑeŭ merge, 4S'a sculat dela cină, şi ș'a pus vestmintele; și luând ştergatorul s'a încins.
5 După aceĭa a turnat apă în spălătóre, şi a început a spăla picĭórele învĕțăceilor

şi a le şterge cu ştergătorul cu care
era încins. 6 Decĭ a venit la Simon Petru,
şi ĭ-a ḑis luĭ acela: Dómne aŭ tu veĭ să-mi
spelĭ picĭórele? 7 Rĕspuns-a Iisus, şi ĭ-a ḑis
luĭ: Ceea ce fac eŭ, tu nu ştiĭ acum, ĭar veĭ
cunóşte după acestea. 8 Ḑis-a Petru luĭ:
Nu veĭ spăla picĭórele mele în veac. Rĕs-
puns-a Iisus luĭ: De nu te voiŭ spăla pre
tine, nu aĭ parte cu mine. 9 Ḑis-a Simon
Petru luĭ : Dómne, nu numaĭ picĭórele
mele, ci şi mânile, şi capul. 10 Ḑis-a Iisus
luĭ: Cel spălat nu are trebuinţă, fără
numaĭ picĭórele a le spăla, ci este curat
tot; şi voĭ curaţĭ sînteţĭ, dar nu toţĭ. 11 Că
ştia pre cela ce vrea să-l vênḑă pre el, pen-
tru aceea a ḑis: Că nu toţĭ sînteţĭ curaţĭ.
12 Decĭ după ce a spălat picĭórele lor,
şi ş'a luat vestmintele sale, şeḑênd ĭa-
răşĭ, a ḑis lor: Cunóşteţĭ ce am făcut
voî? 13 Voĭ pre mine mĕ chĭemaţĭ: Invĕ-
ţătorul şi Domnul; şi bine ḑiceţĭ, că sînt.
14 Decĭ de am spălat eŭ picĭórele vóstre,
Domnul şi Invĕţătorul, şi voĭ datorĭ sîn-
teţĭ unul altuia a spăla picĭórele. 15 Că
pildă am dat voĭ, că precum eŭ am fă-
cut voĭ, şi voĭ să faceţĭ. 16 Amin, Amin ḑic

voî: Nu este sluga maĭ mare decât
Domnul seŭ, nicĭ solul maĭ mare decât
cel ce l-a trimis pre el. 17 De știţĭ acestea,
fericiţĭ sînteţĭ, de le veţĭ face. 18 Nu pen-
tru toţĭ voĭ grăesc; eŭ ştiŭ pre cariĭ
i-am ales; ci ca să se plinéscă Scriptura:
Cela ce mănâncă împreună cu mine
pâne, a rĕdicat asupra mea călcâiul
seŭ. 19 De acum ḑic voî, maì înainte
de a se face, ca, când se va face, să cre-
deţĭ, că eŭ sînt. 20 Amin, Amin grăesc voî:
Cela ce primeşte pre carele voiŭ tri-
mite, pre mine mĕ priimeşte; ĭar
cela ce mĕ primește pre mine, primește
pre cela ce m'a trimis pre mine. Acestea
ḑicênd Iisus, s'a turburat cu duhul,
şi a mărturisit, şi a ḑis: Amin, Amin
grăesc voî: Că unul din voĭ mĕ va vin-
de. 22 Căuta drept aceea unul la altul în-
vĕţăceiĭ nepricepêndu-se pentru cine
grăeşte. 23 Și era unul din învĕţăceiĭ
luĭ culcat pre sînul luĭ Iisus, pre carele
îl iubea Iisus. 24 Decĭ a făcut semn acestu-
ea Simon Petru, să întrebe, cine ar fi
de carele grăeşte. 25 Şi cădênd acela pre
pieptul luĭ Iisus a ḑis luĭ: Dómne, cine

este? 26 Rĕspuns-a Iisus: Acela este că-
ruea eŭ întingênd pânea voiŭ da. Şi în-
tingênd pânea o a dat luĭ Iuda al luĭ
Simon Iscarioténul. 27 Si după pâne atun-
cea a intrat într'ênsul Satana. Decĭ a ḑis
Iisus luĭ: Ce veĭ să facĭ fă maĭ în grab.
28 Şi acésta nimenea din ceĭ ce ședea nu
a cunoscut, pentru ce a ḑis luĭ. 29 Că uniĭ
socotea, de vreme ce punga avea Iuda,
că îĭ ḑice Iisus luĭ: cumpĕră cele ce ne
trebuesc la praznic, saŭ sĕracilor să dea
ceva. 30 Decĭ după ce a luat el pânea,
îndatăşĭ a eşit, şi era nópte, când a
eşit.

31 Ḑis-a Iisus: Acum s'a preamărit Fiiul
omuluĭ, şi Dumneḑeŭ s'a preamărit în-
tru el. 32 Dacă s'a preamărit Dumneḑeŭ
întru el, şi Dumneḑeŭ va preamări pre
el întru sine, şi îndatăşĭ îl va preamări
pre el. 33 Fiilor, încă puţin cu voĭ sînt;
căuta-mĕ-veţĭ, și precum am ḑis Iudei-
lor, că unde eŭ merg, voĭ nu puteţĭ veni;
și voî ḑic acum: 34 Poruncă nouă daŭ
voî, ca să vĕ iubiţĭ unul pre altul,
precum eŭ v'am iubit pre voĭ, ca și
voĭ să vĕ iubiţĭ unul pre altul. 35 In-

tru acésta vor cunósçe toţĭ, că aĭ meĭ în-
vĕţăceĭ sînteţĭ, de veţĭ avea dragoste în-
tre voĭ. 36 Ḑis-a Simon Petru luĭ: Dómne,
unde mergĭ ? Rĕspuns-a Iisus luĭ: Unde
merg eŭ, nu poţĭ veni acum după mine,
ĭar maĭ pre urmă veĭ veni după mine.
37 Ḑis-a Petru luĭ: Dómne, pentru ce
nu pociŭ veni după tine acum? Su-
fletul meŭ pentru tine voiŭ pune 38 Rĕs-
puns-a Iisus luĭ: Sufletul tĕŭ pentru
mine îl veĭ pune? Amin, Amin grăĭesc
ţie: Nu va cânta cocoşul, până ce te
veĭ lepăda de mine de treĭ orĭ.

CAP. XIV.

Pentru Toma ce nu ştia unde merge Domnul; pentru Iuda al luĭ Tadeŭ când a întrebat pre Iisus; pentru Mângâitoriul.

1 Să nu se turbure inima vóstră; cre-
deţĭ întru Dumneḑeŭ, şi întru mine cre-
deţĭ. 2 In casa Tatăluĭ meŭ multe lă-
caşurĭ sînt; ĭar de nu, aşĭ fi ḑis voî:
voiŭ să merg să gătesc voî loc. 3 Şi de

voiŭ merge să gătesc voî loc, ïarăşĭ voia
veni și vĕ voiŭ lua pre voĭ la mine, că
unde sînt eŭ şi voĭ să fiţĭ. 4 Şi unde
eŭ merg ştiţĭ, și calea ştiţĭ. 5 Ḑis-a
Toma luĭ: Dómne, nu știm unde mergĭ;
şi cum putem să ştim calea? 6 Ḑis-a Ii-
sus luĭ: Eŭ sînt calea şi adevĕrul, şi
viaţa; nimenea nu vine la Tatăl, fără
numaĭ prin mine. 7 De m'aţĭ fi cunos-
cut pre mine, şi pre Tatăl meŭ aţĭ fi cu-
noscut; și de acum îl cunóşteţĭ pre el,
și l-aţĭ vĕḑut pre el. 8 Ḑis-a Filip luĭ:
Dómne, arată noî pre Tatăl, şi ne va
ajunge noî. 9 Ḑis-a Iisus luĭ: Atâta
vreme cu voĭ sînt, și nu m'aĭ cunoscut
pre mine, Filipe? Cel ce m'a vĕḑut pre
mine, a vĕḑut pre Tatăl; şi cum tu ḑicĭ:
Arată noî pre Tatăl? 10 Nu credĭ că
eŭ întru Tatăl, şi Tatăl întru mine
este?
Graĭurile care eŭ voî grăĭesc; de
la mine nu le grăĭesc; ïar Tatăl
cela ce petrece întru mine, acela fa-
ce lucrurile. 11 Credeţĭ mie, că eŭ
întru Tatăl, şi Tatăl întru mine este.
Iar de nu, pentru lucrurile acestea

credeţĭ mie. 12 Amin, Amin grăĭesc voî:
Cela ce crede întru mine, lucrurile care
eŭ fac, şi acela va face, și maĭ marĭ de
cât acestea va face; că eŭ la Tatăl meŭ
merg. 13 Şi orĭ ce veţĭ cere întru nu-
mele meŭ, aceea voiŭ face; ca să se prea-
măréscă Tatăl întru Fiiul 14 Orĭ-ce
veţĭ cere întru numele meŭ, eŭ voiŭ face.
15 De mĕ iubiţĭ pre mine, poruncile
mele păziţĭ. 16 Și eŭ voiŭ ruga pre Ta-
tăl, și alt Mângăitoriŭ va da voî, ca să rĕ-
mâe cu voĭ în veac. 17 Duhul adevĕ-
ruluĭ, pre carele lumea nu-l póte primi,
că nu-l vede pre el, nicĭ îl cunóște pre
el; ĭar voĭ îl cunóşteţĭ pre el, că cu voĭ
petrece, şi întru voĭ va fi 18 Nu vĕ voiŭ
lăsa pre voĭ sărmani; voiŭ veni la voĭ.
19 Incă puţin, și lumea pre mine nu mĕ
va maĭ vedea; ĭar voĭ mĕ veţĭ vedea
pre mine; că eŭ viŭ sînt, și voiŭ veţĭ fi
viĭ. 20 Intru aceea ḑi veţĭ cunóşte voĭ,
că eŭ sînt întru Tatăl meŭ, şi voĭ întru
mine, şi eŭ întru voĭ.
21 Cela ce are poruncile mele, şi le pă-
zește pre ele, acela este carele mĕ iu-
beşte pre mine; şi cela ce mĕ iubeşte pre

mine, iubise-va de Tatăl meŭ, şi eŭ îl
voiŭ iubi pre el, și mĕ voiŭ arĕta pre si
ne-mī luī. 22 Ḑis-a luī Iuda, (nu Iscario-
ténul): Dómne, ce póte fi că noî veí
să te arĕţī și nu lumeı? 23 Rĕspuns-a
Iisus, şi a ḑis luī: De mĕ iubeşte cineva
pre mine, cuvêntul meŭ va păzi; şi Ta-
tăl meŭ îl va iubi pre el, şi la el vom
veni, şi lăcaşiŭ la dênsul vom face.
24 Cel ce nu mĕ iubeşte pre mine, cu-
vintele mele nu le păzește; şi cuvêntul
carele auḑiţī nu este al meŭ, ci al Tată-
luī celuī ce m'a trimes pre mine.
25 Acestea amḑis voî, la voī petrecênd.
26 Iar Mângâitoriul Duhul cel Sânt, pre
carele îl va trimite Tatăl întru numele
meŭ, acela pre voī vĕ va învĕţa tóte, şi
va aduce aminte voî tóte cele ce am
grăit voî. 27 Pace las voî, pacea mea
daŭ voî; nu precum lumea dă, Eŭ daŭ
voî.
Să nu se turbure inima vóstră, nicī
să se spăīmânteze. 28 Auḑit-aţī că eŭ am
ḑis voî: Merg, și voiŭ veni la voī. De
m'aţī iubi pre mine, v'aţī fi bucurat căcī
am ḑis voî, merg la Tatăl; că Ta-

tăl meŭ maĭ mare decât mine este.
29 Şi acum am dis voî maĭ înainte până a
nu fi, ca, când va fi, să credeţĭ. 30 Nu
voiŭ maĭ grăi multe cu voĭ; că vine stĕ-
pânitoriul lumeĭ aceştia, şi întru mine nu
are nimic. 31 Ci ca să cunóscă lumea
că iubesc pre Tatăl şi precum mĭ-a po-
runcit mie Tatăl, aşa fac. Sculaţi-vĕ, să
mergem de aicea.

CAP. XV.

*Pentru via cea adevĕrată, şi lucră-
toriul, şi viţa.*

1 Eŭ sînt buciumul viţeĭ cel adevĕ-
rat, şi Tatăl meŭ lucrătoriŭ este. 2 Tótă
viţa carea nu aduce ródă întru mine, o
scóte pre ea; şi tótă carea aduce ródă,
o curăţeşte pre ea, ca maĭ multă ródă să
aducă. 3 Acum voĭ curaţĭ sînteţĭ, pen-
tru cuvêntul carele am grăit voî. 4 Rĕ-
mâneţĭ întru mine, şi eŭ întru voĭ. Pre-
cum viţa nu póte să aducă ródă din sine
singură, de nu va rĕmânea în bucium,

așa nicĭ voĭ, de nu vețĭ rĕmânea întru
mine. 5 Eŭ sînt buciumul vițeĭ, voĭ vi-
țele; cela ce rĕmâne întru mine, și eŭ
întru el, acesta aduce ródă multă. Că
fără de mine nu puteţĭ face nimic.
6 De nu rĕmâne cineva întru mine, sĕ
scóte afară ca viţa, şi se usucă; şi o a-
dună pre ea, şi în foc o aruncă, şi arde.
7 De veţĭ rĕmânea întru mine, şi cuvin-
tele mele de vor rĕmânea întru voĭ, orĭ-
ce veţĭ vrea veţĭ cere, şi se va face voî.
8 Intru acésta s'a preamărit Tatăl meŭ,
ca ródă multă să aduceţĭ, şi să vĕ faceţĭ
aĭ meĭ învĕţăceĭ.

9 Precum m'a iubit pre mine Tatăl, şi
eŭ v'am iubit pre voĭ; rĕmâneţĭ întru
dragostea mea. 10 De veţĭ păzi porun-
cile mele, veţĭ rĕmâne întru dragostea
mea; precum eŭ poruncile Tatăluĭ meŭ
am păzit, şi rĕmâiŭ întru dragostea luĭ.
11 Acestea am grăit voî, ca bucuria mea
întru voĭ să rĕmâe, şi bucuria vóstră să
se plinéscă. 12 Acésta este porunca mea
ca să vĕ iubiţĭ unul pre altul, precum
eŭ v'am iubit pre voĭ. 13 Maĭ mare dra-
goste de cât acésta nimenea nu are, ca

cine-va sufletul sĕŭ să-şĭ pue pentru
prietenii seĭ. 14 Voĭ prietenii meĭ sîn-
teţĭ, de veţĭ face câte eŭ poruncesc voî.
15 De acum nu vĕ maĭ ḑic voî slugĭ; că
sluga nu ştie ce face Domnul seŭ; ci
pre voi v'am ḑis prietenĭ; că tóte câte
am auḑit dela Tatăl meŭ, am arĕtat voî.
16 Nu voĭ m'aţĭ ales pre mine, ci eŭ
v'am ales pre voĭ şi v'am pus ca voĭ
să mergeţĭ şi ródă să aduceţĭ, şi róda
vóstră să rĕmâe; ca orĭ-ce veţĭ cere de
la Tatăl întru numele meŭ, să daŭ voî.
17 Acestea poruncesc voî, ca să vĕ iu-
biţĭ unul pre altul. 18 De vĕ uraşte pre
voĭ lumea, ştiţĭ că pre mine maĭ înainte
de cât pre voĭ m'a urît. 19 De aţĭ fi din
lume, lumea ar iubi pre al seŭ; ĭar căcĭ din
lume nu sînteţĭ, ci eŭ v'am ales pre
voĭ din lume, pentru acésta uraşte pre
voĭ lumea. 20 Aduceţĭ-vĕ aminte de cu-
vêntul carele am grăit voî: Nu este slu-
ga maĭ mare decât domnul seŭ. De m'a
gonit pre mine, şi pre voĭ vĕ vor goni;
de a păzit cuvêntul meŭ, şi al vostru
vor păzi. 21 Ci acestea tóte vor face
voî pentru numele meŭ; căcĭ nu ştiŭ

pre cela ce m'a trimis pre mine
n'aşi fi venit, şi aşĭ fi grăit lor, pĕcat n'
ar avea; ĭar acum rĕspuns n'aŭ pen-
tru pĕcatul lor. 23 Cela ce mĕ uraşte
pre mine, şi pre Tatăl meŭ uraşte. 24 De
n'aşĭ fi făcut lucrurĭ întru eĭ, care
nimenea altul n'a făcut, pĕcat n'ar
avea; ĭar acum aŭ şi vĕḑut, și m'aŭ
urît și pre mine, şi pre Tatăl meŭ. 25 Ci
ca să se plinéscă cuvêntul cel scris în
legea lor: Că m'aŭ urît în zadar. 26 Iar
când va veni Mângăitoriul, pre carele
eŭ voiŭ trimite voĭ dela Tatăl, (Duhul
Adevĕruluĭ, carele dela Tatăl se pur-
cede), acela va mărturisi pentru mine.
27 Incă şi voĭ mărturisiţĭ, că din început
cu mine sînteţĭ.

———

CAP. XVI.

Pentru Iisus când a spus maĭ înainte cele ce vor să se întêmple învĕţăceilor; pentru cuvêntul acela: puţin şi mĕ veţĭ vedea; pentru că va da Tatăl câte vor cere.

1 Acestea am grăit voî, ca să nu vĕ
smintiţĭ 2 Scóte-vĕ-vor pre voĭ din si-
nagoge. 3 Si va veni timpul, ca tot cel ce
va ucide pre voĭ, să i sĕ pară că aduce
slujbă luĭ Dumneḑeŭ. 4 Si acésta
vor face voî, că n'aŭ cunoscut pre
Tatăl, nicĭ pre mine. 5 Ci aceste tó-
te am grăit voî, ca dacă va veni
timpul, să vĕ aduceţĭ aminte de ele
că eŭ am spus voî; şi aceste voî din
început n'am spus, căcĭ cu voĭ eram.
6 Iar acum merg la cela ce m'a trimis
pre mine, și nimenea din voĭ nu mĕ în-
trébă: Unde mergĭ? 7 Ci căcĭ acestea am
grăit voî, întristarea a umplut inima vós-
tră 8 Ci eŭ adevĕrul ḑic voî; că de

tolos este voî, ca să mě duc Eŭ ; că de nu
mě voiŭ duce Eŭ, Mângăitorul nu va veni
la voî; ĭar de mě voiŭ duce, îl voiŭ trimi-
te pre el la voî. 9 Si viind acela, va vădi
lumea de pěcat, şi de dreptate, şi de jude-
cată. 10 De pěcat, căcĭ nu cred întru
mine, 11 Iar de dreptate, căcĭ la Tatăl
meŭ merg, și nu mě veţĭ maĭ vedea pre
mine. 12 Iar de judecată, căcĭ stěpânito-
riul lumeĭ aceștia s'a judecat. Incă multe
am a ḑice voî ci nu puteţĭ a le purta acum.
13 Iar când va veni acela, Duhul Advěru-
luĭ va povăţui pre voî la tot adevěrul, că
nu va grăi dela sine, ci câte va auḑi va
grăi, şi cele viitóre va vesti voî. 14 Acela
pre mine mě va mări, că dintr'al meŭ
va lua şi va vesti voî.
15 Tóte câte are Tatăl a le mele sînt;
pentru acésta eŭ ḑic, că dintr'al meŭ
va lua şi va vesti voî. 16 Puţin şi nu
mě veţĭ vedea; şi ĭarăşĭ puţin, şi mă
veţĭ vedea. Că Eŭ merg la Tatăl meŭ.
17 Decĭ a ḑis uniĭ din învěţăceiĭ luĭ în-
tre sine : Ce este acésta ce ḑice noî:
Puţin, şi nu mě veţĭ vedea ; și ĭarășĭ
puţin şi mě veţĭ vedea; și, cum că Eŭ
merg la Tatăl meŭ? 18 Decĭ ḑicea:

Ce este acésta ce ḑice, Puţin? Nu ştim
ce grăeşte. 19 Decĭ a cunoscut Iisus, că
vrea să-l întrebe pre el, şi a ḑis lor:
De acésta vĕ întrebaţĭ între voĭ, căcĭ am
ḑis: Puţin, şi nu mĕ veţĭ vedea, şi ĭa-
răşĭ puţin şi mĕ veţĭ vedea? 20 Amin,
Amin grăĭesc voĭ: Că voĭ veţĭ plânge şi
vĕ veţĭ tângui, ĭar lumea se va bucura;
şi voĭ vĕ veţĭ întrista, ci întristarea vós-
tră întru bucurie se va întórce. 21 Fe-
meea când naşte întristare are, căcĭ a
sosit ora eĭ; ĭar dacă naşte copilul,
nu-şĭ maĭ aduce aminte de scârbă, pen-
tru bucuriea că s'a născut om în lume.
22 Decĭ şi voĭ acum aveţĭ, întristare ci
ĭarăşĭ vĕ voiŭ vedea pre voĭ, şi se va bu-
cura inima vóstră, şi bucuria vóstră
nimenea nu o va lua dela voĭ 23 Şi în-
tru acea ḑi pre mine nu mĕ veţĭ între-
ba nimic.

Amin, Amin grăĭesc voĭ: că orĭ-
ce veţĭ cere dela Tatăl întru numele
meŭ, va da voĭ. 24 Până acum n'aţĭ ce-
rut nimic întru numele meŭ; cereţĭ, şi
veţĭ lua, ca bucuria vóstră să fie deplin.
25 Acestea în pilde am grăit voĭ; ci va
veni ora, când nu voiŭ maĭ grăi în pilde

voî, ci arĕtat pentru Tatăl
26 Intru acea ḍi în numele meŭ veţĭ cere;
şi nu ḍic voî că Eŭ voiŭ ruga pre Tatăl
pentru voĭ. 27 Că însuşĭ Tatăl iubeşte
pre voĭ, căcĭ voĭ pre mine m'aţĭ iubit,
şi aţĭ credut că Eŭ dela Dumneḍeŭ am
eşit. 28 Eşit-am dela Tatăl, şi am venit
în lume. Iarăşi las lumea, şi merg la
Tatăl 29 Ḍis-aŭ, luĭ învĕţăceiĭ: Iată a-
cum arătat grăĭeştĭ, şi nicĭ o pildă nu ḍicĭ;
30 Acum ştim că ştiĭ tóte, şi nu trebue-
şte ca să te întrebe cineva; prin acésta
credem că dela Dumneḍeŭ aĭ eşit.
31 Rĕspuns-a lor Iisus: Acum credeţĭ?
32 Iată vine timpul, şi acum a sosit,
ca să vĕ rĕspândiţĭ fieşte-carele la a le
sale, şi pre mine mĕ veţĭ lăsa singur.
Dar nu sînt singur, că Tatăl meŭ cu
mine este. 33 Acestea am grăit voî, ca
întru mine pace să aveţĭ. In lume ne-
caz veţĭ avea, ci îndrăzniţĭ, Eŭ am biruit
lumea.

CAP. XVII.

Pentru rugăciunea luĭ Iisus cătră Ta-tăl; pentru învĕţăceiĭ ceĭ ce i s'aŭ dat luĭ.

1 Acestea a grăit Iisus, şi şĭ-a rĕdi-
cat ochiĭ seĭ la ceriŭ, şi a ḑis: Părinte,
a venit ora prea măreşte pre Fiiul tĕŭ,
ca şi Fiiul tĕŭ să te prea-măriască pre
tine. 2 Precum aĭ dat luĭ stĕpânire a tot
trupul, ca tot ce aĭ dat luĭ să le dea lor vi-
aţă vecĭnică. 3 Şi acésta este viaţa cea
vecĭnică, ca să te cunóscă pre tine unul
adevĕratul Dumneḑeŭ, şi pre carele
aĭ trimis pre Iisus Christos. 4 Eŭ te-am
preamărit pre tine pre pămênt; lucrul am
sĕvêrşit, carele mi-aĭ dat mie să-l fac.
5 Şi acum mĕ preamăreşte tu Părinte la ti-
ne însuţi, cu mărirea care am avut-o
la tine, maĭ'nainte până a nu fi lumea. 6 A-
rĕtat-am numele tĕŭ ómenilor pre cari
aĭ dat mie din lume; aĭ tĕĭ eraŭ, şi mie
ĭ-aĭ dat pre eĭ, şi cuvêntul tĕŭ aŭ păzit.
7 Acum aŭ cunoscut, că tóte câte aĭ dat

mie dela tine sunt. 8 Pentru că cu-
vintele care aĭ dat mie, le-am dat lor;
și eĭ aŭ priimit, şi aŭ cunoscut cu ade-
vĕrat, că dela tine am eşit, şi aŭ crędut
că tu m'aĭ trimis. 9 Eŭ pentru aceștia
mĕ rog, nu pentru lume mĕ rog, ci pen-
tru aceștia, cariĭ aĭ dat mie, că aĭ tĕĭ
sunt. 10 Si a le mele tóte a le tale sînt,
şi a le tale a le mele; și m'am preamărit
întru dênșiĭ. 11 Si nu maĭ sînt în lume,
şi aceştia în lume sînt, şi eŭ la tine viŭ;
Părinte Sânte păzește-ĭ pre dênșiĭ întru
numele tĕŭ, pre cariĭ aĭ dat mie, ca să fie
una precum și noĭ. 12 Când eram cu eĭ
în lume, eŭ îĭ păziam pre eĭ întru nu-
mele tĕŭ; pre cariĭ ĭ-aĭ dat mie ĭ-am pă-
zit, și nimenea dintru dênşiĭ n'aŭ pe-
rit, fără numaĭ fiiul pĭerdĕreĭ ca să se
plinéscă scriptura. 13 Iar acum la
tine viŭ, şi acestea grăĭesc în lume, ca
să aĭbă bucuria mea deplin întru eĭ.
14 Eŭ am dat lor cuvêntul tĕŭ, şi lumea
ĭ-a urît pre eĭ; căcĭ nu sînt eĭ din lumă
precum eŭ nu sunt din lume. 15 Nu mĕ
rog ca să-ĭ ĭaĭ pre eĭ din lume, ci ca se-ĭ
păzeştĭ pre eĭ de cel viclean. 16 Din

lume nu sînt (eĭ), precum eŭ din lume
nu sînt. 17 Sânţeşte-ĭ pre eĭ întru ade-
vĕrul tĕŭ, cuvêntul tĕŭ adevĕr este.
18 Precum pre mine m'aĭ trimis în lu-
me, şi eŭ ĭ-am trimis pre eĭ în lume.
19 Şi pentru dênşiĭ eŭ mĕ sânţesc pre si-
ne-mĭ, ca şi eĭ să fie sânţiţĭ întru ade-
vĕr. 20 Şi nu numaĭ pentru aceştia mĕ
rog, ci şi pentru ceĭ ce vor crede prin
cuvêntul lor întru mine. 21 Ca toţĭ una
să fie, precum tu Părinte întru mine şi
Eŭ întru tine, ca şi aceştia întru noĭ una
să fie; ca să créḑă lumea că tu maĭ
trimis. 22 Şi eŭ mărirea care mĭ-aĭ dat mie
o am dat lor, ca să fie una, precum Noĭ
una sîntem. 23 Eŭ întru eĭ, şi Tu întru
mine, ca să fie eĭ desĕvêrşit întru una,
şi ca să cunóscă lumea, că Tu m'aĭ tri-
mis, şi ĭ-aĭ iubit pre eĭ, precum pre mine
m'aĭ iubit. 24 Părinte, pre cariĭ ĭ-aĭ dat
mie, voesc ca unde sînt eŭ, şi aceĭa să
fie împreună cu mine; ca să vaḑă mărirea
mea, carea aĭ dat mie,(pentru că maĭ iu-
bit pre mine)maĭ înainte de întemeĭerea
lumeĭ. 25 Părinte drepte, şi lumea pre
tine nu te-a cunoscut, ĭar eŭ te-am cu-

noscut, şi aceştia aŭ cunoscut că tu maĭ
trimis pre mine. 26 Şi am arĕtat lor
numele tĕŭ, şi-l voiŭ arĕta; ca dragos-
tea cu care m'aĭ iubit pre mine, întru
dênşiĭ să fie, şi eŭ întru eĭ.

CAP. XVIII.

Pentru vêndarea luĭ Iisus; pentru Iudeiĭ când aŭ căḑut jos; pentru Petru când a tăiat urechia slugeĭ arhiereuluĭ; pentru Iisus când l-a dus la Ana şi la Caiafa, şi la Pilat, şi pentru judecata luĭ.

1 Acestea grăind Iisus, a eşit împre-
ună cu învĕţăceiĭ seĭ de ceea parte de
pârăul Cedrilor, unde era o grădină,
întru care a intrat el, şi învĕţăceiĭ luĭ.
2 Şi ştia şi Iuda, cel ce l-a vêndut pre el,
locul; căcĭ de multe orĭ se aduna Iisus
acolo cu învĕţăceiĭ seĭ. 3 Decĭ Iuda
luând óste, şi slugĭ dela arhiereĭ şi
de la fariseĭ, aŭ venit acolo cu felinare,
şi cu făcliĭ, şi cu arme. 4 Iar Iisus
ştiind tóte cele ce era să vie asupra luĭ

eşind aŭ ḑis lor: Pre cine căutaţĭ? 5 Rĕs-
puns-aŭ luĭ: Pre Iisus Nazarinénul. Ḑis-a
lor Iisus : Eŭ sînt. Și sta şi Iuda cel
ce-l vênduse pre el împreună cu dên-
şiĭ. 6 Decĭ, după ce a ḑis lor, că
eŭ sînt, s'aŭ întors eĭ înapoĭ, şi aŭ
căḑut jos. 7 Și iarăşĭ ĭ-a întrebat pre
eĭ: Pre cine căutaţĭ? Iar eĭ aŭ ḑis : Pre
Iisus Nazarinénul. 8 Rĕspuns-a Iisus,
şi a ḑis : Am spus voĭ, că eŭ sînt. Decĭ
de mĕ căutaţĭ pre mine lăsaţĭ pre aceş-
tia să se ducă. 9 Ca să se pliniască
cuvêntul carele a ḑis : Pre cariĭ ĭ-aĭ
dat mie, n'am perdut dintru dênşiĭ nicĭ
unul. 10 Iară Simon Petru avênd sabie,
o a scos pre ea şi a lovit pre sluga Ar-
hiereuluĭ, şi ĭ-a tăiat urechea luĭ cea
dréptă ; și era numele slugeĭ Malh. 11 Și
a ḑis Iisus luĭ Petru: Bagă sabia în
técă; 12 Paharul, carele mĭ-a dat mie
Tatăl, aŭ nu-l voiŭ bea pre el? Decĭ ós-
tea şi capitenia cea peste o mie, şi slu-
gile Iudeilor, aŭ prins pre Iisus, şi l-aŭ
legat pre el. 13 Şi l aŭ dus pre el la
Ana întêiŭ, că era socru Caiafeĭ, ca-
rele era arhiereŭ al anuluĭ aceluĭa.

14 Şi era Caiafa, cel ce a sfătuit pre Iu-
deĭ că de folos este să móră un om pen-
tru popor. 15 Şi mergea după Iisus
Simon Petru şi celalalt învĕţăcel; ĭar
învĕţăcelul acela era cunoscut arhie-
reuluĭ, şi a intrat împreună cu Iisus în
curtea arhiereuluĭ. 16 Iar Petru a
stătut la uşe afară. Decĭ a eşit celalalt
învĕţăcel carele era cunoscut arhiere-
uluĭ, şi a ḑis portăriţeĭ şi a băgat înlăun-
tru pre Petru. 17 Si a ḑis luĭ Petru slujnica
portăriţa: Nu cumva şi tu eştĭ din învĕ-
ţăceiĭ omuluĭ acestuĭa? Ḑis-a acela: Nu
sînt. 18 Si sta slugile şi slujitoriĭ cariĭ
făcuse foc, că era frig, şi se încălḑia, şi
era cu eĭ Petru stând şi încălḑindu-se.
19 Decĭ arhiereul a întrebat pre Iisus
de învĕţăceiĭ luĭ, şi de învĕţătura luĭ.
20 Rĕspuns-a Iisus luĭ: Eŭ de faţă am
grăit lumeĭ; Eŭ tot-déuna am învĕţat
în sinagogă şi în biserică, unde toţĭ Iu-
deiĭ se adună, şi întru ascuns n'am
grăit nimic. 21 Ce mĕ întrebĭ? Intré-
bă pre ceĭ ce aŭ auḑit, ce am grăit lor;
ĭată aceştia ştiŭ cele ce am grăit eŭ.
22 Şi acestea ḑicênd el, unul din slu-
gile ce sta înainte, a dat palmă luĭ Ii-

sus ḑicênd: Aşa rĕspunḑi arhiereuluĭ?
23 Rĕspuns-a Iisus luĭ: De am grăit rĕŭ,
mărturiseşte de rĕŭ; ĭar de am grăit
bine, ce mĕ baţĭ? 24 Decĭ l-a trimis pre
el Ana legat la Caiafa arhiereul.
25 Si era Simon Petru stând şi încăl-
ḑindu-se; decĭ ḑiseră luĭ: Aŭ și tu din
învĕţăceiĭ luĭ eştĭ? Iar el s'a lepădat,
şi a ḑis: Nu sînt. 26 Ḑis-a luĭ unul
din slugile arhiereuluĭ, rudenie fiind
al celuĭ ce ĭ-a tăiat Petru urechia: Aŭ
nu te-am vĕḑut eŭ în grădină cu dênsul?
27 Si ĭarăși s'a lepădat Petru; și îndatășĭ
a cântat cocoşul.

28 Decĭ aduc pre Iisus dela Caiafa în
divan, şi era diminéţă; și eĭ n'aŭ in-
trat în divan ca să nu se spurce, ci ca
să mănânce Paştele. 29 Eşit-a drept a-
ceea Pilat la eĭ, şi a ḑis: Ce pâră a-
duceţĭ asupra omuluĭ acestuĭa? 30 Rĕs-
puns-aŭ şi aŭ ḑis: De n'ar fi fost aces-
ta făcĕtor de rele, nu l-am fi dat pre el
ţie. 31 Decĭ a ḑis lor Pilat: Luaţi-l pre
el voĭ, şi dupre legea vóstră judecaţi-l
pre el. Si a ḑis luĭ Iudeiĭ: Noĭ nu este
cu putinţă să omorîm pre nimenea;

32 Ca cuvêntul luĭ Iisus să se pliniască
carele a ḑis, însemnând cu ce mórte
vrea să móră. 33 Si a intrat ĭarăşĭ în
divan Pilat, şi à chĭemat pre Iisus,
şi ĭ-a ḑis luĭ : Tu eştĭ Impĕratul Iu-
deilor? 34 Rĕspuns-a Iisus luĭ : Dela
tine tu ḑicĭ acésta, saŭ alţiĭ aŭ grăi
ţie pentru mine? 35 Rĕspuns-a Pilat:
Aŭ dóră eŭ Iudeŭ sînt? Neamul tĕŭ
şi arhiereiĭ te-aŭ dat pre tine mie, ce
aĭ făcut? 36 Răspuns-a Iisus : Im-
pĕrăţia mea nu este din lumea a-
césta, de ar fi fost din lumea acésta
împĕrăţia mea, slugile mele s'ar fi
nevoit ca să nu mĕ fi dat Iudeilor;
ĭar acum împĕrăţia mea nu este de
aicea. 37 Decĭ a ḑis Pilat luĭ : Aŭ
împĕrat eştĭ tu? Rĕspuns-a Iisus : Tu
ḑicĭ, că împĕrat sînt eŭ; eŭ spre a-
césta m'am născut, şi spre acésta am
venit în lume, ca să mărturisesc ade-
vĕrul. Tot cel ce este din adevĕr,
ascultă glasul meŭ. 38 Ḑis-a Pilat
luĭ: Ce este adevĕrul? Si acésta ḑi-
când, ĭarăşĭ a eşit la Iudeĭ, şi a ḑis
lor: Eŭ nicĭ o vină nu aflu întru el.

39 Ci este voî obiceiŭ, ca să vĕ slo-
bodesc pre unul la Paștĭ; decĭ voițĭ
să vĕ slobodesc voî pre Impĕratul Iu-
deilor? Strigat-aŭ drept aceea ĭarășĭ
toțĭ, ḑicênd: Nu pre acesta, ci pre Va-
rava, şi era Varava tâlhar.

CAP. XIX.

*Pentru bătaia luĭ Iisus; pentru rĕs-
tignirea luĭ Christos; pentru ceĭ ce staŭ
lângă cruce; pentru cererea truppuluĭ
Domnuluĭ; pentru îngroparea luĭ.*

1 Decĭ atuncĭ a luat Pilat pre Iisus,
şi l-a bătut. 2 Şi ostaşiĭ împletind
cunună de spinĭ, aŭ pus în capul luĭ
şi cu haină mohorîtă l-aŭ îmbrăcat
pre el. 3 Şi-ĭ ḑicea: Bucură-te Impĕ-
ratul Iudeilor, şi-ĭ da luĭ palme.
4 Decĭ a eşit ĭarăşĭ afară Pilat, şi a ḑis
lor: Iată aduc voî pre el afară, ca
să cunóşteţĭ, că întru dênsul nicĭ o vină
nu aflu. 5 Decĭ a eşit Iisus afară,
purtând cununa cea de spinĭ, şi haina
cea mohorîtă. Şi a ḑis lor: Iată omul.

6 Iar dacă l-aŭ vědut pre el arhi-
ereiĭ şi slugile, aŭ strigat ḑicênd:
Rěstigneşte-l, rěstigneşte-l pre el. Ḑi-
s-a lor Pilat: luaţi-l pre el voĭ, şi îl
rěstigniţĭ, căcĭ eŭ nu aflu întru el nicĭ
o vină. 7 Rěspuns-aŭ luĭ Iudeiĭ: Noĭ
lege avem, şi dupre legea nóstră dator
este să móră, căcĭ pre sine fiŭ al luĭ
Dumneḑeŭ s'a făcut. 8 Iar dacă a
auḑit Pilat acest cuvênt, maĭ mult s'a
temut. 9 Şi a intrat în divan ĭarăşĭ,
şi a ḑis luĭ Iisus: De unde eştĭ tu?
Iar Iisus rěspuns nu ĭ-a dat luĭ.
10 Decĭ a ḑis Pilat luĭ: Mie nu grăeştĭ?
Aŭ nu ştiĭ că putere am să te rěs-
tignesc, şi putere am să te slobodesc?
11 Rěspuns-a Iisus: Nu aĭ avea nicĭ o
putere asupra mea, de nu ar fi fost
dat ţie de sus. Pentru acésta cel ce
m'a da ţie, maĭ mare pěcat are.
12 Dintru acésta căuta Pilat să-*l* slo-
bozéscă pre el; ĭar Iudeiĭ strigaŭ, ḑi-
cênd: De veĭ slobodi pre acesta, nu
eştĭ prieten Cesaruluĭ. Tot cel ce se
face pre sineşĭ împěrat, stă în protiva
Cesaruluĭ. 13 Decĭ Pilat auḑind cu-

vêntul acesta, a scos afară pre Iisus,
și a şeḑut pre scaun la judecată, în
locul ce se chĭamă pardosit cu pietre,
ĭar evreeşte Gavata. 14 Și era Vi-
nerea Paştelor, și ora ca la a şesea,
şi a ḑis Iudeilor: Iată Impĕratul vostru.
15 Iar eĭ aŭ strigat: I-al, ĭ-al, rĕstig-
neşte-l pre el. Ḑis'a lor Pilat: Pre
Impĕratul vostru să-l rĕstignesc? Rĕs-
puns-aŭ arhiereiĭ: N'avem împărat,
fără numaĭ pre Cesarul. 16 Decĭ atuncea
l'a dat pre el lor, ca să se rĕstig-
néscă. Şi aŭ luat pre Iisus, şi l'aŭ dus
ca să-l rĕstignéscă. 17 Şi ducêndu-şĭ
crucea sa, a eşit la locul ce se chĭamă
al Căpĕţineĭ, carele se ḑice evreeşte
Golgota. 18 Unde l'aŭ rĕstignit pre
el, și împreună cu el alțĭ doĭ, de o
parte și de alta, și în mijloc pre Iisus.
19 Şi a scris și titlu Pilat, şi l'a pus
pre Cruce; şi era scris: **Iisus Na-
zarinénul Impĕratul Iudeilor.**
20 Și pre acest titlu mulțĭ din Iudeĭ
l'aŭ cetit; căcĭ aprópe era de cetate
locul, unde s'a rĕstignit Iisus. Şi era

scris ; evreeşte, elineşte, rômleneşte.
21 Decĭ aŭ ḑis luĭ Pilat arhiereiĭ Iu-
deilor ; nu scrie, Impĕratul Iudeilor,
ci cum că el a ḑis, Impĕrat sînt al
Iudeilor. 22 Rĕspuns-a Pilat: ceea
ce am scris, am scris.
23 Iar ostaşiĭ dacă aŭ rĕstignit pre
Iisus, aŭ luat hainele luĭ, (şi le-aŭ făcut
patru părţĭ, fieşte-căruĭa ostaş parte),
şi cămaşa. Si era cămaşa ne cusută,
de sus ţesută preste tot. 24 Si aŭ ḑis
între dênşiĭ, să nu o sfâşiem pre a-
césta, ci să aruncăm sorţ pentru dênsa,
a căruea va fi, ca să se plinéscă scrip-
tura ce ḑice: Impărţit-aŭ hainele mele
loruşi, şi pentru cămaşa mea a
aruncat sorţ. Decĭ ostaşiĭ acestea aŭ
făcut.
25 Şi sta lângă Crucea luĭ Iisus
muma luĭ, şi sora mumeĭ luĭ, Maria
a luĭ Clopa, şi Maria Magdalina. 26 Decĭ
Iisus vĕḑênd pre maica sa, şi pre învé-
celul stând, pre carele iubia, a ḑis
maĭceĭ sale: Femee, ĭată fiiul tĕŭ. 27 După
aceea a ḑi învĕţăcelului : Iată muma
ta ; şi dintr'acea oră o a luat pre dênsa

învĕţăcelul într'ale sale. 28 După aceea
ştiind Iisus că tóte s'aŭ sĕvêrşit, ca
să se plinéscă scriptura, a ḑis: Mí-e
sete. 29 Si era acolo un vas plin de
oțet; ĭar eĭ umplênd un burete de
oțet şi în isop puindu-l, l'aŭ adus la gura
luĭ. 30 Decĭ dacă a luat oţetul Iisus,
a ḑis: Sĕvêrşitus-aŭ. Si plecându-şĭ
capul, ş'a dat duhul. 31 Iar Iudeiĭ,
ca să nu rĕmâe pre cruce trupurile
Sâmbăta, de vreme ce Vinerĭ era, (că
era mare ḑioa Sâmbeteĭ aceea). Aŭ
rugat pre Pilat, ca să le zdrobéscă lor
fluerile, şi să-ĭ rĕdice. 32 Decĭ aŭ
venit ostaşiĭ, şi celuĭ dintĕiŭ ĭ-aŭ
zdrobit fluerile, şi celuĭ-lalt ce s'a
rĕstignit împreună cu el. 33 Iar la
Iisus viind, dacă l'a vĕḑut pre el că
atuncea murise, nu ĭ-aŭ zdrobit luĭ flu-
erile. 34 Ci unul din ostaşĭ cu suliţa
cósta luĭ a împuns, şi îndată a eşit
sânge şi apă. 35 Si cel ce a vĕḑut a
mărturisit, şi adevĕrată este mărtu-
risirea luĭ. Si acela ştie că adevĕrate
ḑice, ca şi voĭ să credețĭ. 36 Că s'aŭ
făcut acestea ca să se plinéscă scriptura:

os nu se va zdrobi dintr'ênsul. 37 Si
ĭarăşĭ altă scriptură ḑice: Vedea-vor
pre carele l'aŭ împuns.
38 Iar după acestea a rugat pre
Pilat Iosif cel din Arimatea, (fiind şi
el învĕţăcel al luĭ Iisus, dar într'as-
cuns pentru frica Iudeilor), ca să ĭa
trupul luĭ Iisus; şi a dat voe Pilat. Decĭ
a venit şi a luat trupul luĭ Iisus 39 Si
a venit şi Nicodim, cel ce venise la
Iisus nóptea maĭ înainte, aducênd ames-
tecătură de smirnă şi de aloe ca la o sută
de litre. 40 Şi aŭ luat trupul luĭ Iisus, şi
l-a înfăşurat pre el în giulgiurĭ cu mi-
rezme, precum este obiceiul Iudeilor
a îngropa. 41 Şi era grădină în locul
unde s'a rĕstignit, şi în grădină mor-
mênt noŭ, întru carele nimenea nicĭ
odată nu se pusese. 42 Decĭ acolo
pentru Vinerea Iudeilor, căcĭ aprópe
era mormêntul, aŭ pus pre Iisus.

———

CAP XX.

Pentru învierea luĭ Christos; pentru arĕtarea luĭ Christos, întêiŭ Marieĭ Magdalineĭ, şi apoĭ învĕţăceilor fiind eĭ adunaţĭ.

1 Iar într'una din sâmbete a venit
Maria Magdalina de diminéţă, încă
întuneric fiind, la mormênt; şi a vĕḑut
peatra luată de pre mormênt. 2 Decĭ a
alergat aceea, şi a venit la Simon
Petru, şi la celă-lalt învĕţăcel, pre carele
iubia Iisus, și a ḑis lor: A luat pre
Domnul din mormênt, şi nu ştim unde
l-a pus pre el. 3 Decĭ a eşit Petru,
şi celălalt învĕţăcel,și venea la mormênt
4 Şi alerga amêndoĭ împreună; și celălalt
învĕţăcel a alergat înainte maĭ curând
decât Petru, şi a venit maĭ
întêiŭ el la mormênt. 5 Şi plecându-
se, a vĕḑut giulgiurile zăcênd; dar
n'aŭ intrat. 6 A venit şi Simon
Petru urmându-ĭ luĭ şi a intrat în
mormênt, şi a vĕḑut giulgiurile sin-
gure zăcênd 7 Si măhrama carea a

fost pre capul luĭ, nu cu giulgiurile
zăcênd, ci de osebĭ învĕluită într'un
loc. 8 Decĭ atuncea a intrat şi celă-
lalt învĕţăcel, carele venise înteiŭ la
mormênt, şi a vĕḑut şi a creḑut. 9 Că
încă nu ştia scriptura, că trebuea să
învieze el din morţĭ. 10 Si s'aŭ dus
ĭarăşĭ întru sine învĕţăceiĭ.

11 Iar Maria sta la mormênt plân-
gênd afară; şi plângênd, s'a aplecat în
mormênt. 12 Si a vĕḑut doĭ îngerĭ
în vestminte albe şeḑênd, unul de către
cap, şi altul de către picióre, unde
zăcuse trupul luĭ Iisus. 13 Si aŭ ḑis
eĭ aceia: Femee, ce plângĭ? ḑis-a lor:
Că aŭ luat pre Domnul meŭ, şi nu
ştiŭ unde l-aŭ pus pre dênsul. 14 Si
acestea ḑicênd, s'a întors înapoĭ, şi
a veḑut pre Iisus stând, şi nu ştia
că Iisus este. 15 Ḑis-a eĭ Iisus: Femee,
ce plângĭ? Pre cine cauţĭ? Iară eĭ
părênduĭ-se că este grădinarul, a ḑis
luĭ: Dómne, de l-aĭ luat tu pre el,
spune-mĭ mie, unde l-aĭ pus pre dênsul?
Şi eŭ voiŭ lua pre el. 16 Ḑis-a eĭ
Iisus: Marie! Intorcêndu-se aceea, a ḑis

luĭ: Ravunĭ, ce să ḑice învĕţătorule.
17 Ḑis-a eĭ Iisus: Nu te atinge de
mine, că încă nu m'am suit la Tatăl
meŭ; ci mergĭ la fraţiĭ meĭ, și le
spune lor; mĕ suĭ la Tatăl meŭ şi
Tatăl vostru, și Dumneḑeul meŭ şi
Dumneḑeul vostru. 18 A venit Maria
Magdalina, vestind învĕţăceilor, că a
vĕḑut pre Domnul, și acestea a ḑis eĭ.
19 Decĭ fiind séră în ḑioa aceea întru
una din sâmbete, și uşile fiind încuiate,
unde era învĕţăceiĭ adunaţĭ pentru frica
Iudeilor, venit-a Iisus, şi a stătut în
mijloc, şi a ḑis lor: Pace voî. 20 Și
acésta ḑicênd, a arĕtat lor mânele,
şi cósta sa; și s'aŭ bucurat învĕţăceiĭ
vĕḑênd pre Domnul. 21 Decĭ a ḑis
Iisus ĭarăşĭ: Pace voî; Precum m'a
trimis pre mine Tatăl, şi eŭ trimit
pre voĭ. 22 Și acésta ḑicênd, a suflat,
şi a ḑis lor: Luaţĭ duh sfânt. 23 Cărora
veţĭ erta pĕcatele, se vor erta lor; Și
cărora le veţĭ ţinea, vor fi ţinute.
24 Iar Toma, unul din ceĭ doĭ-spre-
ḑece, carele se ḑice geamăn, nu era cu
dênşiĭ când a venit Iisus. 25 Decĭ aŭ

ḑis luĭ ceĭalalţĭ învĕţăceĭ: Am vĕḑut
pre Domnul. Iar el le-a ḑis lor: De
nu voiŭ vedea în mânile luĭ semnul
cuelor, şi de nu voiŭ pune degetul meŭ
în semnul cuelor, şi de nu voiŭ pune
mâna mea în cósta luĭ, nu voiŭ crede.
26 Şi după opt ḑile ĭarăşi era înlă-
untru învĕţăceiĭ luĭ, şi Toma cu dênşiĭ.
Venit-a Iisus, fiind uşile încuiate, şi
a stătut în mijloc, și a ḑis: Pace voî.
Apoĭ a ḑis Tomeĭ. 27 Adăţĭ degetul
tĕŭ încóce, şi veḑĭ mânele mele; și
adă mâna ta, şi o pune în cósta mea,
şi nu fiĭ necredincios, ci credincios.
28 Și a rĕspuns Toma, și a ḑis luĭ:
Domnul meŭ, şi Dumneḑeul meŭ.
29 Ḑis-a Iisus luĭ: Căcĭ m'aĭ vĕḑut
pre mine, Tomo, aĭ creḑut? fericiţĭ ceĭ
ce n'aŭ vĕḑut, şi aŭ creḑut. 30 Multe
încă și alte semne a făcut Iisus înaintea
învĕţăceilor seĭ, care nu sînt scrise în
cartea acésta. 31 Iar acestea s'aŭ
scris, ca să credeţĭ că Iisus este Chris-
tos fiiul luĭ Dumneḑeŭ; și creḑênd,
viaţă să aveţĭ întru numele luĭ.

CAP. XXI.

Pentru arĕtarea luĭ Iisus după înviere luĭ Petru şi altora, când prindeaŭ peşte la marea Tiberiadeĭ; pentru ceea ce s'a ḑis luĭ Petru: Paşte oile mele.

1 După acésta ĭarăşĭ s'a arĕtat pre
sine Iisus învĕţăceilor seĭ, sculându-se
din morţĭ, la marea Tiberiadeĭ; şi
s'a arĕtat aşa: 2 Era împreună Si-
mon Petru şi Toma carele se ḑice
geamăn, şi Natanail cel din Cana-Ga-
lileĭ, şi fiiĭ luĭ Zevedeiŭ, şi alţĭ doĭ din
învĕţăceiĭ luĭ. 3 Ḑis-a lor Simon Petru:
Mĕ duc să vênez peşte, ḑis-aŭ eĭ luĭ:
Mergem şi noĭ împreună cu tine, şi aŭ
eşit, şi s'aŭ suit în corabie îndată, şi
într'acea nópte nu'aŭ prins nimic.
4 Iar dacă s'a făcut diminéţă, a stătut
Iisus la ţĕrmurĭ; dar nu ştia învĕţăceiĭ
că Iisus este. 5 Decĭ a ḑis lor Iisus:
Fiilor, nu cumva avețĭ ceva de mâncare?
Rĕspuns'aŭ luĭ: Nu. 6 Iar el a ḑis

lor: Aruncaţĭ mréja de a drépta parte
a corabieĭ, şi vețĭ afla. Și aŭ aruncat,
şi numaĭ puteaŭ să o tragă pre ea de
mulţimea peştilor. 7 Ḑis-a drept aceea
învĕţăcelul acela, pre carele iubia Iisus,
luĭ Petru: Domnul este. Iar Simon
Petru auḑind că Domnul este, cu epen-
ditul s'a încins (că era gol), şi s'a
aruncat în mare. 8 Iar ceĭalalţĭ învĕ-
ţăceĭ cu corăbióra aŭ venit, (căcĭ nu
era departe de pămênt, ci ca la două
sute de coţĭ), trăgênd mréja cu peştiĭ.
9 Decĭ dacă aŭ eşit la pămênt, aŭ vĕḑut
jăratec stând, şi peşte pus deasupra, şi
pâne. 10 Ḑis'a lor Iisus: Aduceţĭ din
peştiĭ cariĭ aţĭ prins acum. 11 S'a
suit Simon Petru şi a tras mréja la uscat,
plină de peştĭ marĭ, o sută-cincĭ-ḑecĭ
şi treĭ, şi atâţea fiind nu s'a rupt mréja.
12 Ḑis'a lor Iisus: Veniţĭ de prânziţĭ. Si
nimenea nu cuteza din învĕţăceĭ să-l în-
trebe pre el, Tu cine eştĭ? Ştiind că Dom-
nul este. 13 Şi a venit Iisus, şi a luat pâ-
nea şi le-a dat lor, şi peştele aşijderea.
14 Cu acésta acum a treia oară sa arĕ-

tat Iisus învĕţăceilor seĭ, după ce s'a
sculat din morţĭ.
15 Decĭ dacă a prânzit, a dis Iisus luĭ
Simon Petru: Simone al luĭ Iona iubeşte-
mĕ maĭ mult decât aceştia? Dis-a luĭ:
Aşa Dómne, tu ştiĭ că te iubesc. Dis-a
luĭ: Paşte mieluşeiĭ meĭ. 16 Dis-a luĭ
ĭarăşĭ a doua óră: Simone al luĭ Iona
iubeşte-mĕ? Rĕspuns-a luĭ: Aşa Doam-
ne, tu ştiĭ că te iubesc. 17 Dis-a luĭ:
Păstoreşte oile mele. Dis'a luĭ a treia
oară: Simone al luĭ Iona iubeşte-mĕ? S'a
mâhnit Petru, căcĭ a dis luĭ a treia oară:
iubeşti-mĕ? Si a dis luĭ: Dómne, tu tóte
ştiĭ, tu ştiĭ că te iubesc. 18 Dis-a Iisus
luĭ: Paşte oile mele. Amin, Amin dic ţie,
când eraĭ maĭ tênĕr te încingeaĭ pre
tine însuţĭ şi umblaĭ unde vreaĭ; ĭar du-
pă ce veĭ îmbĕtrâni, veĭ întinde mânile
tale, şi altul te va încinge şi te va
duce unde tu nu voeştĭ. 19 Si acé-
sta a dis, însemnând cu ce mórte va mă-
ri pre Dumnedeŭ. Si acésta grăind, a
dis luĭ: Urméză mie. 20 Iar întorcên-
du-se Petru, a vĕdut pre ucenicul pre
carele iubia Iisus, mergênd după el

carele a și cădut la cină pre peptul luĭ,
și a dis: Dómne, cine este cela ce va să
te vêndă. 21 Pe acela vědêndu-l Petru, a
dis luĭ Iisus: Dómne, dar acesta ce?
22 Dis-a Iisus luĭ: De voĭ vrea să rěmâie
acésta pănă voiŭ veni, ceţĭ este ţie? Tu
urméză mie. 23 Decĭ a eşit cuvêntul
acesta între fraţĭ că învěţăcelul acesta nu
va muri; şi n'a dis Iisus luĭ că nu va
muri; ci, de voiŭ vrea să rěmâe acesta
până voiŭ veni, ce-ţĭ este ţie? 24 Acesta
este învěţăcelul carele mărturisește
pentru acestea, și a scris acestea. Și
ştim că adevěrată este mărturia luĭ.
25 Sînt încă și altele multe câte a făcut
Iisus, care de s'ar fi scris câte una,
nicĭ în lumea acésta (mi se pare) că
n'ar încăpea cărţile ce s'ar fi scris.

AMIN

Intru mărirea luĭ Dumneḑeŭ, celuĭ în Treime lăudat.

NOUL TESTAMENT

Tipărit,

Cu aprobarea şi cu bine cuvêntarea S-luĭ Sinod al Sânteĭ Biserieĭ Autocefale Ortodoxe Române.

In ḑilele Maiestăţeĭ Sale Iubitoruluĭ de Christos.

REGELUĬ ROMANIEĬ.

CAROL I.

Sub Archipăstoria I. P. S. Archiepiscop şi Mitropolit al Ungro-Vlachieĭ, Primat al Românieĭ şi Preşedinte S-luĭ Sinod.

D. D CALINIC MICLESCU.

BUCUREŞTĬ.

TIP-LITOGRAFIA CĂRŢILOR BISERICESCI

1886.

Intru mărirea luĭ Dumnedeŭ, celuĭ în Treime lăudat.

NOUL TESTAMENT,

CEĬ PATRU EVANGHELIȘTĬ.

Tipărit

Cu aprobarea și cu bine-cuvântarea S-luĭ Sin ... al sânteĭ Biserici autocefale Ortodoxe Române.

In dilele Maestățeĭ Sale Iubitoruluĭ de Christos.

REGELUĬ ...OMÂNIEĬ

ÇAROL I.

BUCURESTĬ.

TIP.-LIT. CĂRȚILOR BISERICESCI.

1887.